

TOREK, 20. APRIL 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Dnevni red

Predsednik. – Glede na nedavni razvoj razmer in v soglasju s političnimi skupinami bi rad predlagal naslednje spremembe razporeda dela v sredo. To so nove spremembe, ne tiste, ki smo jih sprejeli včeraj ob 17.30. To so dodatne spremembe.

Prvič, z razporeda dela umikamo čas za vprašanja Svetu. Svet me je obvestil, da bo moral gospod López Garrido glede na prometne težave v tem tednu zapustiti Strasbourg v sredo ob 18.00, zato zvečer ne bo časa za vprašanja. Drugič, z razporeda dela umikamo poročilo gospe Ticaü o energetske učinkovitosti stavb, ker ni bilo sprejeto na seji odbora v ponedeljek. Tretjič, odpiramo vprašanje za ustni odgovor o prepovedi uporabe rudarskih tehnologij s cianidom, kot tretjo točko na popoldanskem dnevnem redu, takoj po razpravah o sistemu SWIFT in evidenci podatkov o potnikih (PNR). Tako se bo zasedanje v sredo končalo ob 19.00. Še enkrat bom zelo na hitro povedal. Umaknili smo točke, ki niso mogoče, in zato se zasedanje v sredo ne bo končalo ob 24.00, ampak ob 19.00. Ponavljam, da smo se o teh zadevah posvetovali s predsedniki političnih skupin.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi samo vprašal, ali bodo v četrtek potekala zasedanja Parlamenta, ali se bodo sestali odbori, npr. odbor za presojo znanstvenih in tehnoloških možnosti in drugi, ali bodo na zasedanjih na voljo tolmači in ali bo obiskovalcem v četrtek dovoljen vstop v Parlament.

Predsednik. – Pravkar pripravljam elektronsko pismo vsem poslancem, ki ga bom osebno podpisal. Nekateri od nas še niti nismo prišli v Strasbourg in bi prav tako želeli imeti to informacijo. Elektronsko pismo bo poslano okrog 11.00 in bo vsebovalo odgovore na čim več vprašanj, na katera so odgovori že znani.

V četrtek lahko potekajo vse seje odborov, vendar ne bo nobenega glasovanja. Službe Evropskega parlamenta bodo tam. Plenarnega zasedanja ne bo. Vse, razen plenarnega zasedanja, bo delovalo kot normalno. Skupine, ki pridejo v Strasbourg na obisk Parlamenta, bodo sprejete (skupine, ki smo jih povabili), lahko bodo obiskale Parlament in vstopile v plenarno dvorano, vendar ne bo nobenega zasedanja.

Edina razlika od normalnega dneva bo v tem, da ne bo potekalo plenarno zasedanje in da ne bo glasovanja. Drugo bo v četrtek potekalo kot po navadi.

V četrtek in petek se boste lahko podpisali na seznam navzočih.

Druge informacije bodo podane v elektronskem pismu, ki ga boste dobili najpozneje do kosila.

Včeraj je bila seja konference predsednikov, pa tudi seja predsedstva. Določeno je bilo kar veliko stvari. Od zdaj naprej bo delovala delovna skupina, ki vključuje parlamentarne službe. Delovna skupina je ves čas v stiku z menoj in jaz sem v stiku s predsedniki političnih skupin, ker moramo ohranjati stalen stik v vseh zadevah, ki vplivajo na odločitve o tem tednu, pa tudi o prihodnjih tednih. Prosim, ne pozabite, da se bodo odbori Evropskega parlamenta sestali naslednji teden in da ne smemo ovirati normalnih postopkov odborov ter da moramo pripraviti zasedanje v Bruslju kot po navadi. Odločitve o tem še niso sprejete, vendar bodo v naslednjih nekaj dneh.

Prosim, pričakujte od mene kratko informacijo o vseh odločitvah in o vsem, kar načrtujemo v prihodnje.

3. Motnje letalskega prometa v Evropi (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o motnjah letalskega prometa v Evropi.

Kot vsi vemo, mora izvršilna veja Evropskih institucij v naslednjih nekaj dneh sprejeti odločitve. To bo seveda naloga Komisije in Sveta ministrov. Kot vemo, se Komisija in Svet s tem ukvarjata že od nedelje, vendar imamo tudi mi kot poslanci svoje dolžnosti. To se nanaša na dolgoročne odgovore na sedanjo krizo. V to želimo vključiti naše parlamentarne odbore. Razmisliti moramo tudi o tem, kako se bomo odzvali na sedanje razmere na delnem zasedanju v Bruslju. Morda bomo odgovorili z resolucijo. Govorim o različnih načinih odzivov. Rad bi vas prosil, da ste v svojih govorih vsi pozorni tudi na to, kako lahko Parlament prispeva k reševanju sedanjih problemov. To so predvsem problemi naših državljanov, prebivalcev Evrope. Seveda imamo problem s prihodi v Strasbourg in Bruselj, a to je naš problem in tega vsekakor ne smemo poudarjati. Pripraviti se moramo na razpravo o tem, kako bomo v teh razmerah, ko je paraliziran letalski promet, reševali probleme Evropejcev. Najpomembneje je, kaj lahko mi poslanci storimo v naslednjih nekaj tednih, da se izboljša položaj. A ker imajo v prvih urah in dneh največjo odgovornost izvršilni organi, bi se rad zahvalil predstavnikom Sveta in Komisije, da so z nami.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, kot vsi vemo, je letalski prevoz predvsem strateške narave. Vpliva na javnost, njeno vsakdanje življenje in pravico do prostega gibanja, ki je temeljna pravica, ter nedvomno odločilno vpliva na gospodarsko dejavnost.

Kadar so težave z letalskim prevozom in motnje prizadenejo več kot eno državo, postane strateška narava zračnega prevoza še očitnejša in škoda še večja.

Kadar to vpliva na večino držav članic Evropske unije, kakor v tem primeru, postane to izredno resen problem, pravzaprav kriza. Seveda je to nepričakovana kriza brez primere, ki se je moramo lotiti na primeren način. Poleg tega imamo tu paradoks, da gre za zadevo, pri kateri Evropska unija kot taka nima prav veliko pristojnosti, pravzaprav še manj kot pri drugih stvareh, pa se mora kljub temu odzvati in ukrepati.

V tej krizi letalskega prometa v Evropi sta se pojavili dve okoliščini: najvišja stopnja resnosti (kriza je zelo resna), hkrati pa tudi nizka raven takojšnje pravne sposobnosti Evropske unije, da bi ukrepala na tem področju. Zato je to položaj, v katerem s stališča Evropske unije ni lahko ukrepati. Kljub temu smo ukrepali in se odzvali.

S tem pridem do drugega dela svoje izjave: kateri ukrepi so bili sprejeti v tem primeru. Prvič, države članice in letališki organi so uporabili obstoječi protokol in ob tem upoštevali zemljevid, ki je prikazoval vpliv vulkanskega pepela, kot ga je pripravil Svetovalni center za vulkanski pepel iz Londona. To je bila znanstvena ocena in na tej podlagi je bilo sprejeto mnenje, da je samoumevno, da je treba zračni prostor omejiti za polete. To je bil prvi ukrep in izveden je bil z največjo previdnostjo in varnostjo ter ob najmanjšem tveganju, podlaga pa je bil ta prvi prispevek Eurocontrola, ki je temeljil na tem, kar je povedal Svetovalni center za vulkanski pepel iz Londona, ki je bil ustanovljen že pred leti.

Seveda je jasno, da te razmere presegajo države članice in zato so se Evropska unija in njene institucije lotili dela že na samem začetku. Natančneje, v zadnjih dneh je bila vrsta tehničnih sestankov in dogovorjena je bila politična odločitev, ki so jo včeraj sprejeli prometni ministri.

Ves teden so Svet, špansko predsedstvo, Komisija – še posebno komisar Kallas, ki se mu zahvaljujem za pripravljenost in trdo delo ves čas v tem obdobju – in Eurocontrol sodelovali in pripravili veliko natančnejši, mnogo primernejši odziv na krizo, ki je začela postajati trajnejša in imeti že zelo resne učinke na vso Evropsko unijo in zunaj nje.

Delo, opravljeno v zadnjih nekaj dneh, se je končalo z Eurocontrolovim priporočilom, ki je bilo takoj soglasno sprejeto na sestanku včeraj v Bruslju, na katerem so sodelovali Eurocontrol, Komisija, Svet, letališki organi, organizacije letalskega prometa in vsi zadevni sektorji, da mora Eurocontrol z današnjim dnevom uvesti tri cone, ki jih je prizadel vulkan. Prva cona bo cona z največjo gostoto pepela, v kateri bo veljala popolna omejitev, popolna prepoved poletov; druga cona bo nasprotno cona, v kateri sploh ni pepela in zato v njej ne bo nobene omejitve poletov; in tretja cona bo vmesna, z nizko gostoto pepela, v kateri bi torej lahko dovolili polete brez tveganja. Nacionalne oblasti bodo morale sodelovati in pregledati to cono in že danes začeti na podlagi podatkov, ki jih bo Eurocontrol dostavljal dnevno, neprekinjeno, vsakih šest ur, odločati, ali je treba uvesti zračne koridorje ali cone, v katerih bi dovolili polete.

To tehnično priporočilo, ki ga je dal in predlagal Eurocontrol, je včeraj soglasno sprejelo 27 vlad Evropske unije in s tem omogočilo evropsko osredotočenost in evropski pristop k temu, kar je zdaj potrebno. Z drugimi besedami, Evropska unija je sprejela odločitev in torej predlaga državam članicam, da ukrepajo na ta način. O tem je bil sprejet soglasen dogovor med evropskimi vladami in Komisijo, skupaj s predlogom, ki ga je pripravil Eurocontrol za tak ukrep.

Varnost je prednostna. Tu ni mesta za kompromise, kot je dejal komisar Kallas (to je dejal konec tega tedna) in zato obstaja območje, kjer velja prepoved, soglasje o popolni prepovedi poletov. Veliko natančnejšo predstavo o resničnem tveganju bomo dobili iz vseh podatkov, ki jih bo uporabil Eurocontrol, ne le iz Londona, ampak tudi iz preskusov, ki se izvajajo s preskusnimi letali brez potnikov, pa tudi iz podatkov nacionalnih organov, od proizvajalcev delov letalskih motorjev in od Evropske agencije za varnost v letalstvu iz Kölna. Vse te podatke bo treba upoštevati pri uvedbi con, za katere so se včeraj dogovorili prometni ministri na posebni seji Sveta, ki jo je sklicalo špansko predsedstvo.

To je torej model, ki se razvija in je bolj dinamičen in natančnejši od tistega, ki je bil doslej v uporabi, in temelji, prvič, na znanstvenih podatkih, drugič, na tehnični odločitvi Eurocontrola in, nazadnje, na odločitvi držav članic o vmesni coni, glede katere se morajo uskladiti.

Poleg tega, gospod predsednik, je Svet prometnih ministrov včeraj sprejel zelo jasno stališče, ko je dejal državam članicam, da morajo storiti vse, kar lahko, da bodo ustvarile čim več alternativnih načinov prevoza, ki bodo na voljo javnosti, da bodo rešile zelo resne razmere, ki so prizadele mobilnost evropskih in drugih državljanov. Obravnavali so tudi zelo pomembne gospodarske posledice teh razmer (kot bo pojasnil komisar Kallas) v delovni skupini, ki jo vodijo podpredsednik Komisije, komisar Kallas, komisar Almunia in komisar Rehn, in bo naslednji teden predložila poročilo o vseh gospodarskih vidikih. Nazadnje, takoj, ko bo mogoče, bo še ena seja Sveta prometnih ministrov za razpravo o vseh teh vprašanjih.

Zato, gospod predsednik, je bila sprejeta odločitev, ki pomeni, da je to, kar se dogaja, dobilo evropski pomen in se zaradi varnosti in potrebe po čim večji učinkovitosti in natančnosti pri sprejemanju odločitev o poletih in hkratnem varovanju pravic državljanov uporablja usklajen evropski pristop. Zelo me veseli, gospod predsednik, gospod Buzek, da je Evropski parlament predlagal podrobno razpravo o tem vprašanju. Ta razprava pravzaprav pomeni, da ste imeli očitno reflekse, da ste se takoj odzvali, kot je primerno za ta parlament, ki predstavlja ljudi v Evropi, in da lahko dolgoročno razmišljate, kakšne ukrepe je treba sprejeti v odziv na to povsem nepredvideno, popolnoma novo krizo, ki ima izredne in izjemno resne učinke na življenje evropskih državljanov.

Predsednik. – Želel bi zagotoviti Svetu ministrov in španskemu predsedstvu (in prosim, da jim to poveste), da je Evropski parlament pripravljen kadar koli sodelovati in da smo v odboru odprti za razpravo o teh stvareh. Odprti smo za sprejemanje predstavnikov Evropske komisije in Sveta in razpravljati o teh problemih. Želimo se vključiti v to. Smo iz različnih regij Evropske unije, izbrani smo bili z neposrednimi volitvami in odgovorni smo prebivalcem Unije, zato je naše sodelovanje bistveno. Pripravljeni smo na to. Seveda lahko storimo zgolj to, kar lahko stori zakonodajni organ. Ne moremo sprejemati izvršnih odločitev, vendar želimo pomagati obema, Komisiji in Svetu. Odprti smo. Zato imamo to razpravo.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, zelo me veseli, da lahko predstavim Parlamentu poročilo o ukrepih, ki jih je sprejela Komisija v zvezi z učinki evropske krize zračnega prostora zaradi vulkanskega izbruha Eyjafjallajökulla. Parlament bo izvedel, da je bilo odpovedanih 84 000 poletov, kar je prizadelo na tisoče potnikov.

Kot veste, je Eurocontrol na našo pobudo v ponedeljek zjutraj sklical telefonsko konferenco in Komisija je včeraj popoldne dejavno sodelovala na izredni seji Sveta prometnih ministrov. Po mojem mnenju obstajajo štiri ključna sporočila, ki jih je treba sporočiti po seji Sveta.

Vsi prometni ministri so za usklajen evropski odziv na krizo. Nacionalne rešitve niso učinkovite pri obravnavi problemov, ki globalno prizadenejo zračni prostor. Poudariti moram, da je duh sodelovanja med prometnimi ministri visok in imeli smo nekaj telefonskih pogovorov, v katerih so vsi izjavili, da so pripravljeni prevzeti odgovornost in sodelovati.

Druga pomembna točka je, da je varnost najpomembnejša. V zvezi z varnostjo ne more biti kompromisov. To je in ostaja naša temeljna skrb. Zagotoviti moramo najvišje varnostne standarde za vse naše državljane.

Tretje načelo je, da so se ministri dogovorili za progresivno in usklajeno odpiranje evropskega zračnega prostora ob hkratnem zagotavljanju varnosti. To se je začelo danes zjutraj ob 08.00 z Eurocontrolom. Ta odločitev vključuje tri vrste con, ki temeljijo na stopnji onesnaženosti. Prva od teh con je v središču emisij, kjer bo veljala popolna omejitev poletov, glede na to, da ni mogoče zajamčiti varnosti.

Druga cona je tista, kjer se izvajanje letalskega prometa načeloma ne bo oviralo, čeprav je pepel še vedno navošč. To cono bo treba potrditi, odločitve o poletih pa bodo sprejemali organi držav članic z usklajevanjem.

Tretje cone pepel ni prizadel, zato tam ne bo nobenih omejitev glede poletov. Eurocontrol pripravlja vsakih šest ur zemljevide z ustreznimi informacijami za nacionalne organe.

Četrtrič, s temi ukrepi nenadajno pričakujemo izvajanje programa za enotno evropsko nebo in zlasti funkcij upravljalca omrežij. Vem, da lahko računam na močno podporo Parlamenta po lanskoletnem uspehu drugega svežnja za enotno evropsko nebo.

Kot veste in minister je to že omenil, je bila organizirana delovna skupina, skupina komisarjev, za razpravo o vprašanjih državne pomoči. Včeraj sem govoril s predstavniki letalskih družb in povedali so, da preprosto še niso pripravljeni na ocenjevanje svojih izgub. Glavno vprašanje zanje, zaradi vseh gospodarskih posledic, je obnova poletov. Model za obnovo poletov je najpomembnejši. Ne smemo biti panični zaradi državne pomoči drugih ukrepov, ki bi pomagali sektorju letalskega prevoza.

Drugo pomembno vprašanje so pravice potnikov in treba je uveljaviti njihovo izvajanje. Pravila so dobra. Vsi soglašajo s stališčem, da so pravila dobra. Vprašanje je uveljavitev, ki pa je spet v rokah držav članic. Res bi morali nadaljevati s tem in imeti več zamisli, kako bolje uveljaviti pravila.

Zdaj bi rad pripomnil nekaj o tem, kar so po mojem mnenju namerni poskusi mešanja – kdo bi moral kaj storiti, kdo je kaj storil in kakšni so modeli. Jasno je, da se v nekaterih državah bližajo volitve in tako dalje, a vse odločitve, sprejete po vulkanskem izbruhu, so temeljile na obstoječih in dogovorjenih modelih o tem, kako ravnati v takih razmerah.

To je medvladni model in zračni prostor je v nacionalni pristojnosti. Ni Komisija tista, ki daje ukaze – obstajajo pravila, ki pokrivajo naše nacionalne sisteme in naš model, ponavljam, temelji na obstoječih informacijah in obstoječih ocenah. Nič ni narobe s tem modelom. Zdaj lahko premislimo o tem, kako spremeniti model. O tem smo začeli razpravljati včeraj. Popolnoma narobe bi bilo, če bi rekli, da je evropski model povsem odpovedal. To je bil in je izredni dogodek. Izbruh takega vulkana in nepričakovano razširjanje oblaka pepela je nekaj, kar se na svetu zgodi zelo redko – to ni kakor sneg ali kaj podobnega, kar se pogosto pojavi.

Že konec tedna je bilo jasno, da se razmere obračajo v nekaj izrednega in imeli smo več razprav o tem, kako se lotiti tega vprašanja. Reči, da bi morali prometni ministri takoj posredovati, je v popolnem nasprotju z našim razumevanjem, kako so organizirane stvari v Evropi. Takšne odločitve so v rokah neodvisnih strokovnjakov in neodvisnih teles. Jaz sam in minister López Garrido sva bila v nedeljo v Eurocontrolu in bil sem v stiku z vsemi prometnimi ministri večjih držav članic. Pripravljeni smo bili sprejeti odgovornost in smo se vprašali, kaj bi morali storiti, da rešimo položaj. Vendar to ne morejo biti samovoljne odločitve, ampak so v rokah posebnega telesa. To telo je imelo v nedeljo sestanek in mi smo z njim razpravljali. To so bile zelo težke razprave, kajti to, o čemer smo razpravljali, so bila človeška življenja.

V ponedeljek zjutraj, je bila izredna seja Eurocontrolovega sveta, ki je soglašal z modelom tako imenovanih „prostih con“. Zelo smo bili veseli, da je Eurocontrol pripravljen sodelovati. Naj ponovim, to sploh ni bilo v pristojnosti Skupnosti, a dogodki so pokazali, da nacionalni pristop ni več primeren. Nedvomno imamo zdaj veliko spodbudo, da ustvarimo bolj evropski pristop k takšnim dogodkom in njihovem urejanju. Seveda moramo oceniti tudi posledice in rezultate.

Glavno in zelo pomembno, kot so dejali vsi, vključno z letalskimi prevozniki, je, da se spet obnovijo poleti. Glede potnikov pa je najpomembneje, da se ljudje vrnejo domov ali pridejo na svoje cilje. To je ključno vprašanje, ki je bilo včeraj obravnavano.

Da povzamem, s Svetom in Eurocontrolom tesno sodelujemo pri spremljanju razmer in, če bo treba, pri sprejemanju novih odločitev. Model, ki ga imamo zdaj, je povsem primeren za obnovo velike večine poletov.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, hvala lepa Komisiji in Svetu za informacije, ki ste nam jih posredovali o krizi v evropskem letalstvu. V zadnjih nekaj dneh je postalo jasno, da brez letalstva ne pride v težave le naš parlament, ampak naletita na ogromne težave tudi naše evropsko sodelovanje in gospodarstvo. Zato je pomembno, da imamo danes v Parlamentu to nujno razpravo. Potniki so obtičali, letalski prevozniki, turistične agencije in podjetja, odvisna od letalskih prevozov, vsi so bili močno prizadeti, kot da ni bila dovolj že gospodarska kriza.

Varnost je izredno pomembna. O tem ne sme biti nobenega nesporazuma. Potnike je treba prevažati varno, vendar je jasno, da nismo bili dovolj pripravljeni na te izredne razmere. To, da smo prvi dan zaprli zračni prostor, je bil hiter odgovor na problem, ki ga v Evropi doslej nismo poznali, to je na oblak vulkanskega pepela. A kaj se je zgodilo v dneh, ki so sledili temu? Računalniški modeli so nam pokazali, da ne smemo leteti, a preskusni poleti so potekali brez problemov. Naj ponovim, da je varnost seveda na prvem mestu,

vendar je pomembno, da na podlagi dejstev in pravilnih predpostavk ponovno odpremo evropski zračni prostor. Opraviti moramo več dela, ki bo prilagojeno našim posebnim okoliščinam. Dobro je, da smo včeraj naredili prve korake k temu in na tem moramo čim prej graditi naprej. Sprejeti moramo odločne ukrepe. Najprej varnost, vendar moramo poskrbeti tudi za to, da bomo lahko varne cone zelo kmalu spet uporabljali.

Poleg tega potrebujemo strukturne ukrepe. Enotno evropsko nebo, ki je povzročilo med državami članicami toliko odpora, je nekaj, kar bi nam prav tako lahko pomagalo pri tem, da bi bilo letalstvo učinkovitejše.

Letalski prevozniki so utrpeli ogromno gospodarsko škodo. Nastali do visoki stroški, ne le zaradi same prepovedi letenja v letalskem prometu, temveč zaradi pomoči, ki jo je treba zagotoviti potnikom, ki so prišli v težave. Zavarovalnice ne zagotavljajo nobenega kritja in vprašanje je, če lahko upravičimo vse stroške, ki bodo padli na ramena letalskih prevoznikov. Zato vas pozivam, da raziščete obseg nastalih stroškov, obseg nastale škode in to, kakšno nadomestilo bi bilo mogoče zagotoviti, na primer, kakšne stroške so imeli letalski prevozniki na podlagi naše evropske direktive o pravicah potnikov in kakšno pomoč za nesrečo je mogoče izplačati. Mar ni to razumljiv korak, da ugotovimo, ali bi lahko v primeru take višje sile to dejansko izplačali iz evropskega proračuna?

Komisar Almunia, dejali ste, da ste naklonjeni zagotovitvi državne pomoči, vendar vas moram opozoriti, da moramo preprečiti, da bi države članice sponzorirale svoje nacionalne šampione. Zato je izredno pomembno, da to uskladimo na evropski ravni, ne le okvir državne pomoči, ampak tudi učinkovito zagotovitev državne pomoči. Zato vas pozivam, da zagotovimo pomoč.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prepričan sem, da ima ta kriza človeško razsežnost, o kateri se bomo morali danes prav gotovo pogovoriti. Veliko ljudi, več deset tisoč po vsem svetu je obtičalo in čakajo, da bi se vrnili domov. Mislim, da moramo danes dopoldne razmišljati o teh ljudeh. Skoraj vsi mi, veliko poslancev tega parlamenta, smo imeli podobno izkušnjo v preteklih tednih. Mi smo privilegirani poslanci Evropskega parlamenta, ki lahko izkoristimo razpoložljivo infrastrukturo. Veliko ljudi pa je obtičalo v odmaknjenih delih sveta. Oni ne morejo oditi in se vrniti v svoje službe, njihovi otroci ne morejo v šolo, ker se ne morejo vrniti s počitnic in so ostali brez prenočišča in brez denarja. Rad bi še enkrat povedal, da sočustvujem z vsemi temi ljudmi. Upam, da jih bo mogoče kmalu spraviti domov.

Letalski prevozniki so življenjsko pomemben del našega prometnega sistema, ne le za potnike, ampak tudi za blago. Finančne izgube, ki jih je povzročil izbruh vulkana, so veliko večje od tistih, ki so bile posledica dogodkov 11. septembra 2011. Zato pozivam Komisijo, naj sprejme prožen pristop k odobravanju domače pomoči za letalske prevoznike, ki so ogroženi, če je res treba zagotoviti tovrstno pomoč.

Nazadnje, moramo se zavedati, da je letalski prevoz del zelo ranljive infrastrukture, ki jo imamo v Evropi. Če letalski prevoz ne bo več mogoč, nimamo možnosti, da bi ustrezno nadomestili njegovo odsotnost. Zato verjamem, da je projekt, ki smo ga začeli pred 20 leti, razširitev vseevropskih omrežij in zlasti razširitev železniškega prevoza, verodostojna in pomembna alternativa in, kot vidimo zdaj, alternativa, ki je bistvena za naše gospodarsko preživetje. Pomembno je, da zdaj še enkrat priznamo to dejstvo.

Moj kolega, gospod El Khadraoui, bo pokrival druge vidike tega vprašanja, vendar bi rad rekel samo eno. Ni nam še uspelo uvesti interoperabilnosti vlakov med različnimi državami. Nemški Intercity Express ne more pripeljati ljudi nazaj iz Španije in podobno francoski hitri vlak ne more potovati vse do Budimpešte. To pomeni, da še vedno nismo v položaju, ki bi ga morali doseči. Čeprav smo v Parlamentu sprejeli ustrezne resolucije, menim, da ne potrebujemo teh nenadnih občasnih izbruhov akcije. Namesto tega moramo sprejeti trajnostni, neprekinjeni pristop k uveljavljanju teh novih konceptov.

Gesine Meissner, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Kallas, gospod López Garrido, v tem primeru smo videli, da je narava res močnejša od katere koli tehnologije, ki nam je na voljo. Do neke mere smo dobili poduk. Hkrati pa je pomembno opozoriti, da nam je ta položaj pokazal, da v Evropi nismo naredili tako velikega napredka, kot bi ga morali.

Že 20 let govorimo o notranjem trgu prevozov in o enotnem evropskem nebu. To seveda ne bi preprečilo vulkanskega izbruha, vendar bi nam morda omogočilo, da bi ukrepali učinkoviteje in hitreje.

Že dolgo pozivamo po enotnem evropskem nebu, ki bi ga usklajeval Eurocontrol, vendar še vedno ni uveden. Povsem enako, in tu razmišljam v isti smeri kot gospod Schulz, še vedno nimamo interoperabilnosti v železniškem omrežju. Še vedno ni mogoče kupiti železniške vozovnice, ki bi veljala za potovanje čez celino od severa Evrope do juga. Tudi v tem primeru je jasno, da imamo veliko na papirju in smo razpravljali o številnih stvareh, vendar v resnici manjka še veliko tega, kar bi bilo potrebno.

Očitno je, da državljani niso bili zadovoljni z odzivom v Evropi. Seveda so bile razmere težke in seveda ministri posameznih držav niso mogli odpreti zračnega prostora, če so prihajala opozorila iz inštituta v Londonu, da ni varno leteti. Hkrati pa je bilo nesprejemljivo, da se niso opravile dejanske meritve, na primer z uporabo balonov, ampak so vsi delali s statističnimi ekstrapolacijami. Številne državljane v Evropi je to jezilo. Tudi stališče letalskih prevoznikov je razumljivo. Trpeli so finančno in želeli so si hitrejši odziv.

Letalski prevozniki imajo finančne izgube in zelo pomembno je seveda tudi, da se potniki vrnejo domov takoj, ko bo mogoče. Zavarovati moramo njihove pravice. Za pravice potnikov v Evropi je pomembno, da so jim na voljo možnosti prevoza in potovanja. Zato menim, da je za naš prometni sistem v Evropi bistveno, da imamo poleg letalskih prevozov tudi druge prevozne možnosti, ki jih lahko potniki uporabijo. To pomeni, da je za nas bistveno, da podrobneje razmislimo, kako bi lahko obvladali te razmere, kako bi lahko zagotovili podporo letalskim prevoznikom med krizo, ki jo prometni sektor že doživlja in kako bi lahko ohranili in zajamčili mobilnost državljanov, ki je velik dosežek v Evropi.

Glede nadomestila za škodo pa nima smisla, da se sklicujemo na vulkan, saj nas to, kot že vemo, ne bo pripeljalo nikamor. Narava ima svoje lastne zakone, vendar se moramo potruditi, da se bomo nanje odzvali v interesu državljanov Evrope. Zato mislim, da je zelo dobro, da je bila ustanovljena delovna skupina, ki ji predseduje gospod Kallas. To je zelo pomembno in nadaljevali bomo z razpravo, katere sklepe za prihodnost lahko potegnemo iz te krize.

Michael Cramer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zadnjih šestih dneh je prišlo do temeljne spremembe mobilnosti v Evropi. Bistveni dejavnik v tej zadevi ni bila huda nesreča, ukrepi za boj proti podnebnim spremembam ali visoka cena letalskega goriva. V tem primeru je odločilno vlogo igrala narava sama.

Islandski vulkan je še enkrat pokazal človeškemu rodu pravo moč narave. Iz tega moramo potegniti nauk za prihodnost. Človeški rod ni vsemoččen in nikoli ne bo. Prav je, da je iz Evrope prišel odziv na ta vulkanski izbruh. Ker lahko vulkanski pepel povzroči odpoved letalskega motorja in tudi zamegli vidljivost skozi okna letala, je Evropska organizacija za varnost zračne plovbe, Eurocontrol, zavzela odgovoren pristop in si postavila varnost potnikov za prednostno nalogo.

V imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze bi rad izrazil svojo iskreno zahvalo Eurocontrolu, prometnim ministrom, ki so podprli Eurocontrol, in predvsem nemškemu prometnemu ministru, Petru Ramsauerju. Podpreti bi morali tudi nemško zvezo pilotov, Cockpit, ki so se obnašali odgovorneje kakor vodstvo letalskih prevoznikov in so zavrnili, da bi leteli v evropskem zračnem prostoru po pravilih vizualnega letenja, saj so bili prepričani, da bi bilo to neodgovorno. Zračni prostor je bodisi varen ali pa ni. Navsezadnje ni pomembno, na podlagi katerih pravil letala letijo ali na podlagi katerih pravil se zrušijo.

Zato Zeleni želimo kar najstrožje obsoditi pristop letalskih prevoznikov, ki so hoteli dati prednost dobičku, namesto varnosti. Pozivamo, da se evropski zračni prostor odpre šele takrat, ko ne bo več nobenega tveganja. Pozivamo vse politike, naj se ne vdajo pritisku, ki ga izvajajo letalski prevozniki in naj ne predajajo odgovornosti za varnost, na primer, pilotom.

V zadnjih nekaj dneh smo se začeli boleče zavedati pomanjkljivosti nacionalnih in evropskih prometnih politik v zadnjih desetletjih, ki so zanemarile in v številnih primerih še vedno zanemarijo železniški sistem. Te politike so se osredotočile izključno na letalski prevoz. Vsako leto letalski prevozniki v Evropi dobijo od evropskih davkoplačevalcev 14 milijard EUR, ker v nasprotju z gorivom, ki ga uporabljajo železnice, kerozin ni obdavčen. To postavlja začasno izgubo dohodka letalskih prevoznikov v pravo luč.

Vendar je en sklep, ki ga moramo potegniti iz vsega tega. Železnica ni samo najvarnejše prevozno sredstvo, ampak tudi bistveno za varovanje mobilnosti in zaustavitev podnebnih sprememb. Zato bi se rad zahvalil železniškim družbam v Evropi, ki so pomagale spraviti potnike na njihove cilje.

Vulkanski izbruh v Islandiji bi moral biti opozorilo za vse nas. To, kar zdaj doživljamo, je resnična prihodnost prometa. Vendar bo imel promet uspešno prihodnost le, če nujnih ukrepov ne bo treba sprejemati čez noč. Zato pozivamo vse države članice Evropske unije, da spremenijo prednosti nacionalne in mednarodne prometne politike. Železniškemu prevozu je treba dati prednost, ne le v besedah, ampak tudi v finančnih dejanjih, tako da nam ne bo treba ponovno doživljati razmer, kot so te.

Peter van Dalen, v imenu skupine ECR. – (NL) Gospod predsednik, spet smo bili priča velikemu vplivu, ki ga lahko imata vreme in podnebje na prevoz. V Islandiji izbruhne ne pretirano velik vulkan in letalski promet v številnih delih Evrope za več dni zastane. Mislim, da je edino pravilno, da nam je danes uspelo vsaj delno

obnoviti polete. Prav tako mislim, da smo bili upravičeni to storiti in da je bilo to nekaj, kar smo lahko storili, saj so nam preskusni poleti pokazali, da lahko letimo, čeprav očitno samo tako dolgo, dokler bomo še lahko uživali tako dobre razmere vidljivosti, kot jih imamo zdaj.

Hkrati mislim, da smo bili preveč togi, ko smo v enem zamahu zaprli ves letalski promet. Preveč se nam je mudilo s primerjavami z letom KLM, ki ga zajel prah iz vulkana Mount Redoubt nad Aljasko leta 1989, in preveč se nam je mudilo s sklicevanjem na let British Airways, ki se je znašel v oblaku vulkanskega prahu nad Indonezijo leta 1982. Ne pozabimo, da sta se oba poleta končala povsem ovita v prah iz vulkanov, ki sta izbruhnila le malo pred tem in sta bila razmeroma blizu. Gostota in vročina prašnih delcev v primeru teh dveh letov je bila na ravni, ki je ni mogoče primerjati z okoliščinami v sedanjih razmerah.

Zato odobravam pristop, ki upošteva razlike v koncentraciji vulkanskega prahu. Če boste obdržali ta pristop – kar se zdi, da počnemo – potem je edino pravilno, da ponovno odpremo dele zračnega prostora, prav gotovo v nekaterih koridorjih in na nekaterih višinah. Mislim, da je to ponovno odprtje neizmerno potrebno, kajti ta islandski pepel bo izstradal naše letalske prevoznike. Možnost, da bi utegnili v tej krizi propasti nekaj letalskih prevoznikov, ki se težko prebijajo, mi ne povzroča veliko skrbi. Vendar ne moremo dovoliti, da bi propadle glavne in ugledne družbe, ki so postavile varnost na prvo mesto. Preveč denarja in preveč delovnih mest je na kocki.

Poleg tega moramo delati z realističnim pristopom, ki upošteva koncentracijo prašnih delcev. Prav bi bilo, da bi se nekateri deli zračnega prostora danes odprli. Tudi v prihodnje bi morali uporabiti ta pragmatični pristop, da bi našli pravi način in odgovorno ravnovesje med varnostjo in ekonomiko.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, odločitev, ki so jo sprejeli organi za varnost v letalstvu, je bila popolnoma pravilna, pa čeprav je to pomenilo, da je bil evropski zračni prostor več dni zaprt in so imeli letalski prevozniki finančno izgubo. Po mojem mnenju je neodgovorno, če letalski prevozniki prosijo svoje pilote, naj letijo na lastno odgovornost. Kaj v tem primeru pravzaprav pomeni „na lastno odgovornost“?

Pozdravljam dejstvo, da Komisija razmišlja o tem, da bi odobrila posebno državno pomoč za letalske prevoznike, ki bi bili sicer v resnih finančnih težavah zaradi sedanjih razmer. Pozneje bomo govorili o zaposlovanju v Evropski uniji. Če lahko EU in države članice pomagajo vsaj s tem, da preprečijo, da bi se stvari še poslabšale, je to pravi način. Seveda pa se morajo letalski prevozniki v povračilo za zagotovitev državne pomoči zavezati, da ne bodo odpuščali osebja ali zniževali plač. Zajamčiti morajo tudi, da ne bodo zmanjšali regresa za dopust ali zmanjšali plač za tiste dni, ko zaposleni niso mogli na delo zaradi prometnih razmer.

Skrajni čas je, da Komisija uvede stalni skupni evropski sistem za spremljanje letalske varnosti. Ta sistem spremljanja bi moral biti posebej načrtovan za preprečevanje socialnega dampinga. Rad bi vse spomnil na državno pomoč, dano bankam, ki so se okoristile s to pomočjo, niso pa zavzele ustreznega socialnega pristopa. Konkurenčnost in pridobivanje dobička ne smeta imeti prednosti pred varnostjo človeškega življenja.

Francesco Enrico Speroni, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po mojem mnenju so se razmere, ki jih je povzročil vulkan, obravnavale prepozno in neučinkovito. Prvi pravi operativni sestanek je bil včeraj, v ponedeljek, vulkan pa je začel bruhati v četrtek zjutraj, torej je trajalo štiri dni, da smo prišli do operativne odločitve.

Res je, da so bile nekatere omejitve morda pretirane, zlasti v zvezi z varnostjo. Zakaj vendar prepovedati polete v Belgiji, če je bil oblak na Norveškem? Zakaj prepovedati polete letal z enim batnim motorjem, ki letijo na višini 500 metrov, če je bil pepel nad 8 000 metri?

Morda je bilo uporabljeno pravilo, ki ga letalci poznamo že dolga leta, namreč, da je najvarnejši tisti polet, ko je pilot v točilnici, letalo pa v hangarju. Vendar to ni način za reševanje izrednih razmer in zato sem prepričan, da je bilo (glede na obveznost, da se zajamči varnost potnikov in posadke) dobro, da so se sprejeli ti ukrepi, le da so trajali predolgo, potem ko so se pojavile te razmere.

Zato bomo morali v prihodnje najprej upoštevati varnostne zahteve, vendar tudi zahteve, ki, kljub temu, da so natančno usklajene z varnostjo, ne vključujejo samo vsesplošne prepovedi poletov, ampak tudi ukrepe, ki odražajo resnične razmere, ne zgolj statistični položaj, in bi tako v korist sektorja, ki je bistven za celotno gospodarstvo, preprečili ponovitev negativnih gospodarskih posledic in učinkov, ki smo jih videli po napadu 11. septembra 2001, ne le za prometni sektor in sektor turizma, ampak za gospodarstvo kot celoto.

Zato pozivam k hitremu in resnemu ukrepanju ob popolnem poznavanju dejstev.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, varnost ima prednost pred vsem drugim. Ne moremo tvegati, da bi se letalu, polnemu potnikov, pokvaril motor in bi se zaradi tega morda zrušil na naseljeno območje. Vse bi vas rada spomnila na letalo British Airways, ki je letelo skozi oblak pepela na poti v Novo Zelandijo leta 1982, in zlasti na hudo nesrečo, v kateri je bil leta 1989 udeležen KLM Boeing 747, ki je letel skozi gost oblak vulkanskega pepela. Obe letali sta se za las izmaknili katastrofi.

Človeško življenje je neprecenljivo. Pozdravljam odločitev, da se v času te krize zapre zračni prostor in s tem zagotovi, da pilotom ni treba prevzemati odgovornosti za potnike, ki so jim zaupani. Izvedeni so bili preskusni in merilni poleti, vendar le do določene višine in po pravilih vizualnega letenja. Ti poleti niso mogli opraviti nobene resnične analize ali dati pomembnih rezultatov.

Druga pripomba, ki jo imam k poletom po pravilih vizualnega letenja, je, da v primeru letala KLM, oblak pepela ni bil viden. Narava nas uči spoštovanja in nam hkrati jasno kaže meje globalizacije. Vsi se zelo zavedamo resnih finančnih posledic. Vendar je človeško življenje vredno veliko več kakor blago. Zato bi rada ob upoštevanju primerov, ki sem jih omenila, pozvala k največji možni odgovornosti in pazljivosti, vključno z upoštevanjem razdelitve zračnega prostora v tri cone.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod López Garrido, gospod Kallas, ta prepoved poletov nas pripelje nazaj k obširni razpravi o varnosti, ki je pogosto potekala v Parlamentu in v kateri smo dejali, da bi mi, s čimer mislim Parlament, verjamem pa, da tudi Komisija, lahko in morali uvesti pravila za to področje na evropski ravni, če bi države članice želele, da se to zgodi. Pogosto smo imeli to razpravo, ne zgolj v zvezi z letalskim prometom, ampak tudi v zvezi z železnicami in drugimi področji. Zato bi morali danes to vprašanje postaviti tistim organom, ki lahko nanj odgovorijo, prvič, organom za letalstvo v ustreznih državah in seveda organizacijam, ki so odgovorne za usklajevanje na evropski ravni. To usklajevanje je bilo izredno uspešno.

Po mojem mnenju je najpomembnejša varnost potnikov. Finančni vidik je manj pomemben, čeprav nanj ne smemo pozabiti. Posamezne države morajo sprejeti pravo odločitev. Upam, da bodo v prihodnje sprejemali odločitve Eurocontrol in nacionalni organi za letalsko varnost, ne pa posamezni letalski prevozniki, ker se spet srečujemo s strokovnjaki, ki imajo različno mnenje. Zato moramo biti izredno previdni.

Iz gospodarskega vidika je to seveda katastrofa za panogo, ki zdaj doživlja že tretjo krizo po 11. septembru in gospodarski krizi. Zato moramo sprejeti ukrepe na evropski in ne na nacionalni ravni in zagotoviti svežnje pomoči, ki bodo primerni po vsej Evropi in ne bodo izkrivljali trga, kot se je pogosto dogajalo v preteklosti. Pomoč je potrebna, vendar ne zgolj na nacionalni ravni.

Potniki so zdaj v položaju, ko jim zakon, kakršen je, ne zagotavlja vse pomoči, ki jo pričakujejo. O tej temi smo upravičeno pogosto razpravljali v Parlamentu. Vendar predpostavljam, da bodo letalski prevozniki in druge prizadete družbe omogočili potnikom, da vztrajajo pri pravicah, ki jim še vedno pripadajo.

Zame je prihodnost v enotnem evropskem nebu. Rad bi poudaril, da bomo v naslednjih dveh letih v Evropskem parlamentu pogosto razpravljali o tej temi.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisar, mislim, da so v tej razpravi pomembni trije elementi. Prvič, pomoč potnikom, ki so obtičali, da se vrnejo domov, mora biti absolutno prednostna naloga za vse organe na vseh ravneh. V tej zvezi se lahko strinjamo, da je evropska uredba o pravicah potnikov številnim od njih zagotovila vsaj najnujnejše udobje in podporo. Vendar smo v praksi, kot dobro veste, doživeli seveda kar nekaj problemov: kaos na letališčih, pomanjkanje informacij idr. Zato se zavzemam za to, da opravimo raziskavo na evropski ravni v sodelovanju z letalskimi prevozniki in vsemi drugimi vpletenimi ter raziščemo, kako lahko pomagamo v takih razmerah.

Poleg tega bi vas rad tudi pozval, da ustanovimo neke vrste delovno skupino na ravni Komisije in držav članic, ki bi organizirala čim učinkovitejšo vrnitev v domovino. Vem, da je to naloga letalskih prevoznikov, a nekateri ljudje so vsekakor obtičali na oddaljenih lokacijah in bodo morali kar nekaj časa čakati na vrnitev domov, tudi ko bo zračni prostor spet odprt. Na to moramo biti pozorni.

Drugi pomemben element, drugo poglavje, če hočete, je postopek za uvedbo prepovedi poletov. Zgodilo se je, da smo spet poslušali prošnje po večjem sodelovanju in usklajevanju na bolj evropski ravni in v prihodnosti se bo izkazalo za koristno enotno evropsko nebo, ki smo ga že omenjali. Res je, da Evropska unija zdaj nima pristojnosti za odločanje o zračnem prostoru držav članic ali nad Eurocontrolom, zaradi česar je zelo težko sprejemati učinkovite in usklajene odločitve.

Vendar je tudi res, da smo do včeraj zvečer na evropski ravni uporabljali razmeroma konzervativen matematični model. V osnovi ta model temelji na najslabšem možnem scenariju, kar pomeni, da je malce vulkanskega prahu dobilo oznako obsežnega oblaka, ki zahteva prepoved poletov. Spoznali boste, da imajo ZDA drugačen model, tak, ki uporablja prepoved poletov samo na področju neposredno nad vulkanom samim in prepušča operativna tveganja letalskim prevoznikom. To je drugačen model. Dober je model, ki je nekaj vmesnega med obema skrajnostma in je bil že dogovorjen, to je model s tremi conami. Poglejmo, kako lahko v to zares vključimo varnost in učinkovitost.

Moja tretja in zadnja točka je o tem, kako se spopadamo z gospodarskim učinkom. Zamisel, da bi naredili seznam različnih možnosti, je dobra, vendar potrebujemo evropski pristop. Za konec dovolite, da dodam samo še to, da ne smemo zavajati ljudi, da bi mislili, da bomo lahko povrnili škodo vsem, ki so doživeli neprijetnosti. To preprosto ni mogoče.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, najprej bi rad rekel nekaj ministru, se pravi predsedujočemu Svetu. Ne vam osebno, temveč vsakemu, ki je bil kdaj na vašem položaju in morda tudi tistim, ki bodo to kdaj v prihodnosti. Kako vam je uspelo, da ste se lahko toliko let do zdaj upirali evropskemu pristopu te vrste? Komisija in Parlament sta morala vedno znova siliti Svet v sprejemanje sporazuma in tudi to se je vedno končalo s slabotnim kompromisom. Le zakaj Svet vedno razmišlja z medvladnega in nacionalnega vidika in ne z evropskega? To je eden od naukov, ki se jih bomo morali naučiti iz teh razmer. Moj kolega, poslanec El Khadraoui, je že dejal, da obstaja možnost za boljše sodelovanje, vendar ne v smislu upravljanja zračnega prostora. Tudi sodelovanje med nacionalnimi organi se lahko izboljša, vendar ste sami povedali bistvo, predsedujoči, da Evropa zdaj nima pooblastil za takšne izboljšave. Potem pa dajte že enkrat Evropi ta pooblastila! To bi stvari zelo olajšalo.

Moja druga točka se nanaša na znanstvene informacije. Imamo en sam center v Londonu, ki je specializiran samo za nekatera področja in se je v povezavi z Eurocontrolom odločil, da mora biti varnost na prvem mestu. To je bila res pravilna odločitev, vendar, ali je to dovolj? Mar ne bi bilo treba okrepiti evropski model in združiti različne specializacije ter ustvariti resnično evropski center za varnost v letalstvu? Ta vulkan še ni nehal bruhati. Ko je nazadnje izbruhnil pred 200 leti, je ostal dejaven deset let. Torej se moramo pripraviti na leta, ki prihajajo. Mislim, da moramo okrepiti evropski model, in to je pomembno za ta parlament, in zagotoviti tudi to, da bodo pravice potnikov ostale nedotaknjene in da se bo državna pomoč dodelila vsem enako.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, čeprav se je danes na tisoče ljudi znašlo v velikih težavah, sem prepričana, da se je ta vulkanski izbruh izkazal za opozorilo, ki nas poziva, da ponovno presodimo svoj odnos do vremena v prometnem sektorju in predvsem našo izredno odvisnost od letalskega prevoza, ki je postopoma in včasih brez naše vednosti prevzemal mesto vseh drugih prevoznih sredstev. To je še pomembnejše glede na to, da danes ne more seveda nihče povedati, ali se bo ta vulkanski izbruh ustavil in kako se bo oblak premikal v naslednjih tednih in mesecih.

To pomeni, da moramo predvsem – in pri tem podpiram Komisijo in Svet – še naprej spoštovati previdnostno načelo in načelo varnosti. Poleg tega sem presenečena, ko vidim, da je bilo v farmacevtskem sektorju previdnostno načelo že uporabljeno za pritisk na države članice in Evropo, da so nastali stroški, ki so bili po mojem mnenju nekoliko slabo premišljeni. Danes se zdi, da hoče tudi drug sektor kritizirati ali dvomiti v previdnostni ukrep, ki so ga zavzeli države članice in Evropski svet. To se mi zdi nenavadno. Ne obstaja noben priložnostni previdnostni ukrep. Prednostni nalogi sta varnost in skupno dobro.

Glede preostalega pa sem prepričana, da moramo seveda razvijati železniški prevoz. To je glavna prednostna naloga in kot je dejal moj kolega, je jasno, da imamo tu vizijo, kakšen bi moral biti naš prometni sistem, z drugimi besedami, železnica mora ponovno osvojiti trg manjših in srednje dolgih razdalj. Prepričana sem tudi, da je pomembna raznolikost prevoza in njegovih vrst. Mimogrede, to je predmet Bele knjige, ki ga bomo morali obdelati v odboru.

Na kratko, menim, da je prav gotovo glavna skrb, da se pripelje ljudi nazaj domov in da se izplača odškodnina potnikom ter morda, da se pogleda, kaj je treba storiti za letalske prevoznike, vendar zelo ciljno usmerjeno. Prepričana sem tudi, če govorimo s strukturnega stališča, da moramo zagotoviti veliko večjo podporo za videokonference. Videokonference kot medij ostajajo zgolj naključne in malo pomembne za kogar koli; to se seveda ne nanaša zgolj na Parlament, temveč tudi bolj na splošno. Prepričana sem, da bi s podporo takšnim praksam lahko zmanjšali svojo odvisnost od letalskega prevoza.

Nazadnje, prepričana sem, da bi Evropski parlament, kot nas je prosil predsednik, lahko pregledal način svojega dela in razmislil o tem, da bi delal na primer dva tedna pet dni na teden namesto tri dni ali tri dni in

pol na teden. Na ta način bi dali tudi zgled, ker svoje delo organizirali tako, da bi bili manj odvisni od letalskega prevoza, ki je očitno zelo ranljiv in, kot nam danes kaže narava, odvisen od neznanega, nad čimer nimamo nadzora.

Res gre za vprašanje pregleda sistema kot celote in v okviru Bele knjige pa tudi znotraj Evropskega parlamenta bo obstajala možnost, da pregledamo lasten način podpore drugim prevoznim sredstvom, vključno z načinom svojega dela.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, nadvse obžalujem dejstvo, da se številni kolegi poslanci pred svojim govorom, kot kaže, niso posvetovali s strokovnjaki, ljudmi, ki so preživeli več tisoč ur za krmilom letala. Imam vtis, da je to izredno politična razprava in da se vrstijo obtožbe proti Svetu, vendar Svet pri najboljši volji ni odgovoren za vulkane. Roko na srce, rečemo lahko, da je bila Eurocontrolova odločitev prenapljena in to povem nadvse odločno, saj smo stlačili vse v isti koš. Raznolikost razmer, ki so se pojavile, sploh ni bila upoštevana. Odgovorni smo za sistem trajnega upravljanja letalskega prometa in mislim, da je to nauk, ki se ga lahko naučimo iz teh dogodkov. Vendar sem povsem prepričan, da so odločitve, ki so bile že sprejete, trajale predolgo in po mojem prepričanju bi bile nedvomno lahko drugačne.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prepričan sem, da moramo v takih trenutkih, kot so ti, z besedami potolažiti vse tiste, ki so bili in so še vedno na tak ali drugačen način žrtve motenj prevoza, in sočustvovati z njimi, prav tako kot moramo imeti sočutje do zaposlenih pri letalskih prevoznikih, ki so se kljub omejenim sredstvom, ki so jih imeli na voljo, poskušali odzvati na potrebe potnikov.

Ne želimo se pridružiti tistim, ki veliko kritizirajo, vendar ponudijo bolj malo predlogov, kljub temu pa trdijo, da poznajo resnico, potem ko je nevarnost že mimo. Radi bi rekli, da je načelo varnosti potnikov treba ponovno potrditi kot prednostno načelo. Bolje je imeti nezadovoljnega potnika, ki je živ, kakor potnika, ki na žalost umre na letalu.

Hkrati bi rad rekel, da Evropi primanjkuje verodostojnosti. Boljše sodelovanje in enotnost bi verjetno pomenili boljše komunikacijo, boljše razlago za nas in boljši poskus, kako odgovoriti tistim, ki so preprosto želeli več informacij.

Po našem mnenju je pomembno, da se okrepijo pristojnosti Evropske agencije za varnost in da se bo lahko vedno zanesla na znanstvene nasvete, na podlagi katerih, bi lahko v vseh okoliščinah upravičila svoje odločitve. V prihodnje – to je bilo že povedano, vendar menim, da je treba ponovno poudariti – bomo morali narediti več, da bomo zagotovili, da se bodo prevozna sredstva, ki prečkajo ozemlje Evrope, medsebojno dopolnjevala, tudi tako, da bomo zagotovili večjo usklajenost med njimi.

Nazadnje, gospod predsednik, če mi dovolite, bi rad z namenom, da se preženejo vsi dvomi, ki morda obstajajo, predlagal, da se ustanovi preiskovalni odbor Evropskega parlamenta za to vprašanje.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Gospod predsednik, imam dve pomembni točki. Prvič, na žalost je Evropa obstala in tako ne more globalno konkurirati, vendar to velja tudi za ameriške in azijske letalske prevoznike, ki ne morejo pristajati v EU.

Drugič, rada bi se zahvalila vsem sodelujočim za njihovo prizadevanje.

Treba se je še odločiti, ali bodo letalski prevozniki dobili finančno nadomestilo ali ne. Izid bo odločen v razpravah v prihodnjih dneh. Dobro je slišati, da zdaj obstaja tristopenjski načrt. To me veseli. Financial Times kritizira politike, da so iz varnostnih razlogov „preprosto“ vse zaprli in predlaga, da bi Evropa uvedla ameriško strategijo, ki dovoljuje posameznim letalskim prevoznikom, da se sami odločajo, ali bodo leteli ali ne. Upam, da bomo tu v Parlamentu takoj zavrnil tak model. To bi bila katastrofa za potnike, če bi se letalski prevozniki, ki jim grozi stečaj, odločali za polete preprosto zaradi dobička.

To, kar potrebujemo, so strategija s pogledom naprej, boljši merilni instrumenti v zračnem prostoru, ki bodo napovedovali atmosferske spremembe, in razvoj letalskih motorjev, ki bodo bolj učinkovito uporabljali gorivo in bodo manj občutljivi. Vendar letala niso ranljiva samo za teroristične napade, ampak tudi za skrajne vremenske razmere. Letala porabijo veliko energije in onesnažujejo okolje. Tovornega ali potniškega letala na sončni pogon ali njegove električne različice ni mogoče razviti, a to, kar lahko storimo, je, da končno

začnemo z vlaki visokih hitrosti in uvedbo neposrednih visokohitrostnih železniških povezav med vsemi glavnimi mesti v Evropi. Vlaki so lahko veliko bolj zeleni kakor letala in lahko resnično tekmujejo z letali pri notranjih evropskih destinacijah.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, danes vemo bolje kot pred enim tednom, da nebo brez reaktivnih letal veliko stane. Stroški letalskih prevoznikov presegajo izgubo njihovega dohodka. Prizadete so druge panoge, čeprav obstajajo tudi take, ki imajo od tega korist. Pomembno je tudi dejstvo, da je ta nova katastrofa prizadela že tako zelo občutljivo evropsko gospodarstvo, ki se spopada s potrebo po fiskalni konsolidaciji.

Rada bi načela dve vprašanji.

Prvo se nanaša na državno pomoč. Ponujena državna pomoč letalskim prevoznikom v nadomestilo za njihove izgube ima precedenčni primer v pokrivanju izgube, ki je bilo ponujeno družbi American Airlines po 11. septembru. Evropska komisija prav tako ponuja državno pomoč po hitrem postopku, kar je pohvalno. A moje vprašanje Komisiji je, ali vemo, kakšen je pričakovani obseg tega novega bremena za nacionalne proračune, ki imajo ogromne primanjkljaje in dolgove ter se spopadajo z izzivom fiskalne konsolidacije. Ali je državna pomoč iz nacionalnih proračunov res najboljša rešitev? Ali Evropska komisija preučuje še kakšne druge možnosti?

Drugo vprašanje se nanaša na sposobnost Evropske unije za obvladovanje krize. Slišimo, da v prvih nekaj dneh ni bilo nobenih posvetov ali usklajevanja med ustreznimi nacionalnimi organi o razmerah, ki so zajele 80 % evropskega zračnega prostora. Zagotavljam vam, komisar, da ste lahko popolnoma neodvisni in se še vedno usklajujete.

Slišimo tudi, da bi nam usklajevanje lahko omogočilo, da bi načrtovali in izvedli boljše rešitve, tako da je po mojem mnenju čas, da v EU posodobimo obvladovanje kriz. Jasno vidimo, da se lahko katastrofe, ki prizadenejo naše državljane, pojavijo tudi zunaj ozemlja EU v Evropskem gospodarskem prostoru ali celo zunaj EGP. Moje vprašanje Komisiji je, kako bo uporabila to katastrofo za povečanje zmogljivosti Evropske unije za obvladovanje kriz. Lahko vam zagotovimo, da bomo mi v Evropskem parlamentu podprli vsa vaša prizadevanja, da bomo učinkovitejši in uspešnejši pri obvladovanju krize.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, v zadnjih nekaj dneh sem videl in doživel alternative potovanju z letalom po Evropi, najprej s potovanjem z avtomobilom iz Beograda na Dunaj in nato na poti z vlakom z Dunaja v Strasbourg. Čeprav so na cestah problemi, je cestna infrastruktura razmeroma dobro razvita, celo v sosednjih regijah Evrope. Razmere na železnici pa ostajajo neznosne. To ni sprejemljivo.

Kje bi bili danes, če bi izpeljali določbe tako imenovanega Delorsovega načrta? Imeli bi že vseevropsko omrežje in več hitrih železniških prog ter vlakov visokih hitrosti. Že po nekaj urah so bila stranišča na vlakih neuporabna, čeprav je bil to sodoben vagon, ker je moralo veliko ljudi več ur stati ali sedeti na tleh in je bila na vlakih gneča, zmogljivosti pa preobremenjene.

Zato bi rad pozval gospoda Kallasa, naj da novo pobudo za posodobitev železnice z vlaki visokih hitrosti in zagotovitvijo rezervnih zmogljivosti. Potrebujemo določeno količino rezerv. Ne le med katastrofalnim vulkanskim izbruhom, temveč tudi pozimi smo ugotavljali, da imamo premalo rezerv in da zgolj osredotočenost na dobičkonosnost ni dovolj. Večji poudarek moramo nameniti tudi nastanitvi.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, gospod López Garrido, gospod Kallas, hvala lepa za vaše razlage in delo, ki ste ga opravili.

Strinjam se, da je varnost prednostna in da je kriza, ki nas je prizadela, zapletena, vendar je trajalo predolgo, da smo začeli komunicirati, ker smo to storili šele pet dni po prvem poskusu.

A, da bi ocenili, kaj ljudje, evropska javnost, zdaj pričakujejo od nas, morajo biti sklepi te razprave jasni, preprosti in predvsem praktični. Imeti morajo tudi takojšnje učinke, ki jih bodo lahko videli vsi.

Davkoplačevalci, ki bodo morali plačati tudi za to krizo, imajo vsekakor pravico, da so zajamčene vsaj tri stvari: prvič, večja preglednost glede odločitev, da se zaprejo letališča in o tem, kako se odvijajo razmere. Ko se je začela kriza, so bili prepozno obveščeni in mislim, da je to pripomoglo k povečanju problemov na številnih letališčih in je bilo zaradi tega tudi težje urejati nadomestne prevoze. Zato potrebujemo zdaj, ko so bile opredeljene tri cone, tudi večjo preglednost. Hočemo vedeti, kaj so in kaj pomenijo.

Drugič, ljudje imajo pravico, da je zajamčeno popolno spoštovanje pravic potnikov. Potrebna je jasnost, treba je opredeliti, kdo je odgovoren za pravice potnikov, kakšen bo obseg teh pravic in roke za njihovo izvedbo. Soglašam s komisarjem Kallasom, da je treba spremljati tudi postopke, ki jih bodo uporabljali letalski prevozniki, da bi omogočili te zahtevke.

Zadnja stvar, ki je upravičena in mora biti zajamčena, je državna pomoč za letalske prevoznike. Prosim vas, da jasno opredelite, kakšna bo ta državna pomoč in katera merila se bodo uporabljala pri njenem dodeljevanju, da bomo lahko spremljali in nadzorovali posledice, ki bi jih lahko imela ta kriza za delavce pri letalskih prevoznikih. Prav tako moramo čim bolj povečati nadzorne ukrepe in preprečiti letalskim prevoznikom, da bi uporabili okoliščine, kot so te, za uvajanje neutemeljenih ali pretiranih sprememb pri svoji delovni sili.

To, kar je sedanja kriza zelo jasno pokazala, je potreba po razvoju evropskega sodelovanja in nadaljnje interoperabilnosti.

Philip Bradbourn (ECR). – Gospod predsednik, kot je bilo že rečeno, nihče ni mogel napovedati nedavnih dogodkov v Islandiji. Letalska panoga se mora spopadati z zelo nepredvidljivimi okoliščinami, tako v smislu vulkanskega izbruha kot seveda glede splošnih gospodarskih okoliščin. S tem v mislih bi morali skrajne ukrepe, kot je zaprtje celotnega evropskega zračnega prostora, utemeljiti na pravih znanstvenih dokazih in s sedanjo razpoložljivo tehnologijo poskrbeti, da bi bile motnje čim manjše in bi se informacije učinkovito sporočale.

V tem pogledu so Eurocontrol in nacionalni organi še povečali nezadovoljstvo s svojim slabim upravljanjem te krize. Nenehno podaljševanje zaprtja evropskega zračnega prostora vsakih šest do osem ur je pomenilo, da potniki niso mogli načrtovati svojega potovanja z drugimi sredstvi, letalski prevozniki pa so bili prisiljeni čakati na nadaljnji razvoj. Za pomoč v takih primerih sta na voljo računalniško modeliranje in satelitska tehnologija, vendar se zdi, da smo bili tudi ob vsej tej tehnologiji še vedno na stopnji, ko smo obližnili prst in ga podržali v zraku, da bi videli, v katero smer bo pihal veter. Vsaj tako javnost to dojema. To je katastrofa za vse vpletene. Potrebna je dolgoročna napoved, ne refleksna sporočila za javnost o odločitvah.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi rada poudarila, da je bilo to, da se je večina evropskih vlad odločila, da uporabi previdnostno načelo in ciljno ter začasno zapre svoj zračni prostor, pametna in preudarna odločitev.

Varnost naših državljanov mora biti pred vsemi drugimi premisleki in v teh okoliščinah se mi zdi stališče nekaterih letalskih prevoznikov, ki so na podlagi enega ali dveh preskusnih letov zahtevali, naj se zračni prostor popolnoma in takoj odpre, najmanj nespodobno.

Mislim, da je gospod Hénin pravkar govoril o medsebojnem dopolnjevanju prevoza, zlasti z železnicami in rada bi izkoristila to priložnost, da povem, kako žal mi je, da se je ta paralizira zračnega prostora še poslabšala zaradi motenj v železniškem prevozu, ki so jih povzročile stavke, ki so bile v teh okoliščinah neodgovorne in nedojemljive.

Če se vrnem k naši temi, bi rada pohvalila odločitev Komisije, da odobri sprostitev javnih sredstev za letalske prevoznike, ki so jih prizadele sedanje motnje. To je razumna odločitev v okoliščinah, ki jih je že zaznamovala kriza; vendar se mora ta pomoč šteti kot izjemna.

V tej zvezi bi želela, da se v merila za dodeljevanje teh sredstev vključi zgled vedenja, ki ga morajo letalski prevozniki pokazati glede izplačila odškodnin svojim strankam, ki so postale žrtve odpovedanih letov. Res ni sprejemljivo, da bi nekateri letalski prevozniki zlorabljali določilo višje sile in se tako izognili svoji obveznosti na podlagi Uredbe (ES) št. 261/2004 glede odškodnine potnikom. Potniki so žrtve sedanjih razmer in če jim ni ponujena nobena alternativna rešitev, jim tudi ni treba imeti nobenih finančnih stroškov.

Poleg tega so potovalne agencije izvzete iz obveznosti izplačila odškodnine potnikom za neuporabljene polete. Tudi to ni prav. Letalski prevozniki, podobno kot potovalne agencije, imajo zavarovanje, ki jim daje kritje v izjemnih primerih, kot je ta, ki ga doživljamo zadnjih nekaj dni, in zato moramo zagotoviti, da bodo potniki dobili primerno odškodnino za lete, ki so bili odpovedani.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) V EU-27 približno 2 milijona potnikov vsak dan uporablja letalski prevoz, od tega jih 22 % potuje po domovini, 44 % znotraj EU in 34 % zunaj EU.

Izbruh vulkana v Islandiji nam je pokazal šibkost evropskega prometnega sistema. V zadnjih šestih dneh je bilo odpovedanih več kot 17 000 poletov in milijoni potnikov so obtičali na različnih krajih znotraj in zunaj EU. V teh okoliščinah je bilo resnično nujno zagotoviti potnikom hitre in natančne informacije.

Varnost potnikov mora biti naša najpomembnejša skrb. Zato mora predvsem znotraj Evropske unije obstajati učinkovit sistem za preusmeritev potnikov na druge oblike prevoza, na železnico, vodne poti ali ceste. Če bi tak sistem deloval, bi 66 % potnikov, ki so v tem času ostali na letališčih, in tistih, ki so potovali znotraj držav članic ali same EU, prišlo na svoj cilj z drugim prevoznim sredstvom.

Izredno pomembno postaja, da se dodelijo potrebna sredstva za razvoj vseevropskega prometnega omrežja, tako da vlaki visokih hitrosti ne bodo na voljo samo glavnim mestom držav članic, ampak tudi večjim evropskim mestom. Drugi vedno pomembnejši vidik je razvoj prevoza po notranjih vodnih poteh in evropskih morskih koridorjih. Pokažimo politično voljo in se držimo svojega slogana „Naj Evropa ostane v gibanju!“

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Gospod predsednik, rad bi pozdravil prizadevanja komisarja Kallasa in prometnih ministrov pri reševanju tega problema.

Kljub temu, da danes živimo v dobi tehnologije, mislim, da je to opozorilo, ki nas kot še nikoli prej opominja, da smo v rokah matere narave.

Prihajam iz države (Irske), kjer dvakrat prečkamo morje, preden pridemo na celinsko Evropo. Vem, da smo mi in ljudje, ki jih zastopam, te učinke čutili verjetno bolj kot kateri koli drug državljan v drugih državah članicah. Po objavah včeraj zvečer, je resnično obstajalo upanje, da se bo položaj izboljšal. Vendar se je čez noč spet poslabšal in omejitve v našem zračnem prostoru so bile podaljšane do danes do 13.00.

Veliko potnikov je obtičalo v različnih krajih, ne le v Evropi, temveč v številnih delih sveta in naša prednostna naloga mora biti, da se potrudimo in pomagamo tem ljudem in številnim, ki imajo smrt v družini in ne morejo priti domov. Tem ljudem morajo letalski prevozniki dati prednost in jih ne smejo prezreti in obravnavati enako kot druge potnike.

Gospodarski vpliv je ogromen in veseli me, da bo komisar vodil skupino, ki bo ugotavljala posledice. Seveda je nujno in mislim, da je to pravo bistvo, da se vloga Eurocontrola zaradi te krize okrepi, kajti vulkani ne spoštujejo gospodarskih, geografskih ali političnih meja. S tem se moramo ukvarjati iz središča. Strinjam se, da obravnavanje iz 27 vidikov ali držav ni uspešno. Eden največjih problemov, s katerimi se potniki danes spopadajo, je zmeda ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, oblak pepela je povzročil stres in travmo več tisoč potnikov in finančno izgubo številnih podjetij. Veliko mojih kolegov iz odmaknjenih koncev Evrope je ta teden obtičalo. Predsedstvu se je treba zahvaliti, da je soglašalo, da ne bi bilo demokratično, če bi glasovali brez njih – vse prepogosto namreč tisti od nas, ki smo bolj od daleč, čutimo, da smo odrinjeni v interesu srednjeevropskih zavezništev.

Vulkan nas je tudi spomnil, da nismo gospodarji tega planeta in nimamo odgovorov na vsa vprašanja. Jasno je, da bi morali veliko več vedeti o vulkanskem pepelu in vulkanskih plinih in treba bi bilo spodbujati raziskave na tem področju.

Vulkan nas je tudi spomnil, kako odvisni smo postali od letalskega prevoza. Vemo, da moramo v prihodnjih letih zmanjšati to odvisnost. Pozdraviti moramo vlaganja v napredne komunikacijske sisteme za virtualne sestanke, pa tudi vlaganja v železnice visokih hitrosti.

Nazadnje, treba bi bilo pozdraviti načrte za zmanjšanje nepotrebnih potovanj. To je očitno področje, kjer bi bil Parlament lahko za zgled.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Izrednih naravnih pojavov, kot je izbruh v Islandiji, na žalost ni mogoče napovedati. V takih primerih je lahko neustrezen odziv opravičljiv, vendar samo enkrat. Pozorno moramo analizirati, kaj se je zgodilo in pripraviti učinkovit odziv v primeru, če se bodo takšni pojavi ponavljali. Informacije o posledicah izbruha niso bile ustrezne. Danes, skoraj en teden od izbruha kaosa, še vedno ne vemo, kako dolgo bo to trajalo in katere so dejanske nevarnosti.

Treba je določiti center, ki bo izvajal ustrezno spremljanje, ne glede na stroške, tako da bodo tisti, ki so vpleteni, podjetja in potniki, dobili možnost za sprejemanje ustreznih ukrepov. Odziv podjetij je bil pozen in nepovezan, kar je povzročilo potnikom velike probleme. Podjetja se niso potrudila, da bi sodelovala in uskladila vodenje pretoka potnikov in najverjetnejših poti, ki so bile še na voljo. Edini logični odziv na pomanjkljivost je oblikovanje enotnega evropskega neba in ustanovitev centraliziranega sistema za nadzor prometa v odgovornosti enotnega organa.

Predsedujoči Svetu, lansko leto sem bil poročevalec za pobudo o uvedbi enotnega evropskega neba in imel sem velike težave, da smo prišli do sedanje oblike pobude, potem ko smo imeli izredno težka pogajanja s Svetom. Letos se dogaja povsem enako z evropskimi tovarnimi koridorji.

Prepričan sem, da bi morale države članice razumeti vsaj nekaj od tega, kar se zdaj dogaja. Odziv držav članic je bil neprimeren in ni omogočil prevoza z drugimi sredstvi. Zdaj v Evropi ni mogoče kupiti železniške vozovnice na civiliziran način. Oblikovanje evropskega centra, ki bo odgovoren za intervencijo in usklajevanje v primeru izrednih naravnih katastrof je resnično nujno. Tudi posodobitev železniškega prevoza je prednostna naloga, o kateri je bilo ogromno povedanega, vendar le malo storjenega.

Upam, da so države članice razumele izredno pomembno sporočilo, da namreč ni dovolj, da ste pripravljeni na lastnem dvorišču, ampak morajo biti uvedene po vsej Evropski uniji enake razmere. Potrebno je usklajevanje, odgovornost in sprejemanje odločitev, vse to na ravni Evropske unije.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, sposobnost kapitana se pokaže v nevihti. V vulkanski nevihti, ki je prizadela Evropo, je Unija počasi predvidevala, se počasi odzivala in počasi preprečevala širjenje problemov za evropske državljane, prav tako počasi, kot smo se odzvali na gospodarsko nevihto, a to je že druga zgodba.

V današnji razpravi obstajata dva vidika.

Prvi se nanaša na prepoved poletov in usklajevanje. Očitno ne morejo biti podjetja tista, ki bodo tehtala življenjsko nevarnost proti stroškom in se odločala, kdaj in kje bodo letela. To je stvar pristojnih nacionalnih organov. Edini resnično pozitiven dosežek v zadnjih nekaj dneh je, da ni bilo žrtev, za katerimi bi žalovali, in da nismo tvegali. A v razmerah, ki so presegle evropske meje, bi morali biti nacionalni organi tisti, ki bi se od prvega trenutka dalje usklajevali z Eurocontrolom in meteorologi, da bi ugotovili, ali se lahko odprejo koridorji, za katere smo zdaj, po finančnem pritisku iz podjetij, danes rekli, da jih bomo odprli (po mojem mnenju na žalost). Tega me je groza.

Drugič, v takem kaotičnem položaju ni sprejemljivo, da je bila sporna uporaba evropske uredbe o odškodninah potnikom, uredbe, ki bi morala biti v takih okoliščinah samodejno aktivirana. Ali veste, da so podjetja le redkim potnikom, ki so obtičali, zagotovila, da jim bodo plačala prenočišče in da je večina od njih dobila plačilo le zato, ker so se trdo pogajali s temi podjetji, velika večina pa ni dobila ničesar? Prepričan sem, da bi moral Evropski parlament preučiti, kako so se podjetja odzvala v primerjavi z uredbo in ali so bile spoštovane pravice potnikov.

Ivo Belet (PPE). – ((NL) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, dobro jutro. Tukaj imamo seveda opravka z izjemnimi okoliščinami. Sedanje motnje letalskega prometa so resnejše od tistih 11. septembra, vendar je jasno, da na take izredne razmere nismo biti tako dobro pripravljeni, kot bi lahko bili. Kljub vsem prizadevanjem organizatorjev potovanj in letalskega osebja so bili številni potniki preprosto prepuščeni usodi in so se morali sami znajti z rešitvijo. Očitno se moramo iz tega kaj naučiti in sprejeti ustrezne ukrepe.

Gospod predsednik, komisar, predvsem nimamo nobene druge možnosti, kot da sprejmemo načrt za izredne razmere, evropski usklajeni načrt. Pri tem načrtu je ključno, da je treba potnikom, ki obtičijo, zagotoviti seveda ne samo varnost, temveč tudi informacije in pomoč, da se bodo tisti, ki so prizadeti, imeli vsaj na koga obrniti in da bodo imeli zajamčeno zatočišče. Te dogodke moramo izkoristiti za znatno izboljšanje usode prizadetih potnikov v prihodnje. V preteklih nekaj dneh je postalo jasno še nekaj, namreč, da bomo v Evropi morali veliko več vložiti v oblikovanje čezmejnega hitrega železniškega omrežja, ki nam bo zagotovilo okolju prijazno alternativo poleg očitno ranljivega omrežja letalskega prevoza. Dajmo se zares potruditi v okviru EU 2020, da bomo ustvarili prepričljiv naložbeni projekt železnic, ki bo dober za posameznega državljana, za okolje in za zaposlovanje.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, kot da bi vedeli, kaj se bo zgodilo, ima Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, ki je odgovoren tudi za civilno zaščito, v pripravi samoiniciativno poročilo o pristopu skupnosti k preprečevanju naravnih nesreč. Poročevalec je gospod Ferreira. O tem poročilu bomo glasovali na naslednjem zasedanju in takrat bomo razpravljali o naših izkušnjah z oblakom vulkanskega pepela. Plenarno zasedanje bo lahko zelo kmalu oblikovalo stališče Parlamenta o teh temah.

Soglašam s poslanci, ki so dejali, da smo slabo pripravljeni na naravne nesreče. Na srečo ima Evropa malo naravnih nesreč. Vendar imamo tudi malo izkušenj na tem področju in jasno je, da je naše obvladovanje kriz šibko. Po mojem mnenju je vse skupaj trajalo predolgo. Pet dni, preden je bil opravljen preskusni polet in

so bili zbrani pravi podatki, je preprosto predolgo. Iz tega se moramo kaj naučiti. Nikogar ne želim obtoževati, a izkušnje kažejo, da moramo stvari drugač opraviiti boljše.

Če je ta vulkanski pepel kaj razjasnil, je to potreba po več Evrope. Gospod Kallas, dejali ste, da imajo nacionalni organi odgovornosti. Vendar to ne pomaga ljudem, ki so zaradi tega trpeli. Potrebujemo več Evrope v civilni zaščiti in skupni prometni politiki. Lizbonska pogodba nam odpira več možnosti. Enako kot gospa Hübner, bi vas rad vprašal, kako boste izkoristili priložnosti, ki vam jih ponuja Lizbonska pogodba, pri obvladovanju kriz in civilni zaščiti. Položaj se mora izboljšati.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Gospod predsednik, „sramota“, „kaos“, „paraliza“, „neubranost“, „katastrofa“, „polomija“, tisku ne zmanjka besed za opisovanje zaprtja evropskega zračnega prostora in njegovih posledic.

Ne bom se zadrževala pri tem, kar je bilo že povedano, zlasti glede obsega velikega, lahko bi rekli neizmerne, finančnega vpliva te krize, neposrednega in posrednega. Čeprav pozdravljam možnost, da se letalskemu sektorju, ki je po 11. septembru že veliko pretrpel, dodeli izredna javna pomoč, sem še vedno osupla nad načinom, kako je Evropa obvladovala te dogodke.

Prvič, če vemo, da je bilo prizadetih 750 000 evropskih potnikov, od katerih jih je veliko še vedno ostalo na vseh štirih koncih sveta, če vemo, da so gospodarske izgube ves čas eksponentno naraščale, kako lahko razložimo, da je trajalo, ne en, dva, tri ali štiri, ampak pet dni, preden so imeli evropski prometni ministri sestanek na konferenci, da so uskladili svoje ukrepe in se odločili, da uvedejo različne cone za promet?

Drugič, nihče ne nasprotuje, da je treba kot resnično prednostno – in poudarjam besedo „prednostno“ – uporabiti previdnostno načelo. A danes, ko se začenja promet postopoma spet dovoljevati, v nespremenjenih vremenskih razmerah in ko je vulkan še vedno dejaven, se začne človek upravičeno spraševati, katerih dodatnih varnostnih jamstev za potnike ni bilo mogoče zagotoviti prej, bolj zgodaj.

Tretjič, pripravljen je bil model razvijajočih se ukrepov – glede na vremensko napoved se lahko razvoj in dejavnost vulkana spreminja iz ure v uro – a kdo bo nadaljeval izvajanje sprotnega ocenjevanja varnosti zračnih koridorjev? Ali morajo te preskusne polete izvajati civilno letalstvo in letalski prevozniki? Nazadnje, če bo to trajalo, se poslabšalo ali ponovilo – kar je verjetno – mora uvedeni način obvladovanja zagotavljati večje usklajevanje med državami članicami in posebne operativne postopke, ki temeljijo na resničnih podatkih in boljšem usklajevanju drugih prevoznih sredstev v izjemnih okoliščinah. Upoštevati mora tudi potrebo po usklajevanju pomoči, da bomo lahko spravili domov več deset tisoč potnikov, ki so obtičali; tudi oni so upravičeni do informacij in pomoči. Do zdaj pa so bile sprejete le osamljene in nacionalne pobude.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, pozdravljam možnost, ki nam jo daje ta razprava, da se spoprimemo s svojimi odgovornostmi.

Nacionalna razsežnost in medvladne odločitve ne zadoščajo za odziv na današnje krize, kot tudi ne preproste rešitve, pa čeprav temeljijo na statističnih modelih.

Prav je, da priznamo skrbnost španskega predsedstva Sveta, ki je dan potem, ko je bil zračni prostor zaprt, videlo možnost, da z evropskim pristopom najdemo rešitev za kaos, ki se je že širil zunaj nacionalnih vlad in, še huje, pahnil na tisoče potnikov znotraj in zunaj naših meja v brezupen položaj. Njihova vrnitev v domovino mora biti naša prednostna naloga.

Čeprav so bili začetni ukrepi ustrezni in v skladu z načelom previdnosti ter so zajamčili varnost za vse državljane – tiste, ki so leteli in tiste na poti – sta pomanjkanje jasnosti glede prihodnosti in naraščajoči občutek nelagodja zaradi zapletenih medvladnih odločitev sprožila veliko vprašanje, ki še vedno visi v zraku: „Kaj dela Evropa?“ Moramo priznati, da je komisarju Kallasu in španskemu predsedstvu uspelo s skupnim delom v rekordnem času spremeniti pristop – seveda ni nikoli dovolj kmalu, a če smo poštene, jim je glede na težave uspelo v rekordnem času. Čeprav je ta pristop previden, kot mora biti, odpira pomembna vprašanja.

Sklepi te izbire so: uporaba pravic potnikov ni v nasprotju z izjemnimi razmerami. Delo, opravljeno na evropski in nacionalni ravni, ni bilo dovolj. Kratkoročno moramo poskrbeti za vrnitev domov in zagotoviti nujne rešitve, srednjeročno pa moramo poskrbeti za izboljšave.

Služba za zunanje delovanje mora biti sposobna, da se odzove na take izredne razmere in se v nekaterih primerih ne more zapreti ob koncu tedna.

Sektor letalskega prometa, potovalni agenti, turistična panoga, logistika itd., ki so se ravno nadejali konca krize, so doživeli resnično uničenje in pozdravljam navzočnost komisarja Almunia, ki bo odgovoren za upravljanje rešitve, ki jo sektor potrebuje.

Tudi končanje negotovosti takoj, ko bo to mogoče, nam bo pomagalo, da se izvlečemo iz te krize. Za konec, očitno bomo potrebovali nadomestni sistem za letalski prevoz, tudi ko bomo imeli enotno evropsko nebo. Vsem skupaj, železnicam, cestam in pomorskemu sektorju, ga ni uspelo nadomestiti.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospod Kallas, nedvomno imamo opraviti s kriznimi razmerami. V Evropi se je letalski promet zmanjšal za 70 % in zaprtih je 80 % letališč. Res upam, da bomo sposobni sprejeti nekaj tvornih sklepov. Prvič, Komisija bi morala narediti vse, da bo zagotovila, da izbruh vulkana ne bo povzročil stečaja evropskih letalskih prevoznikov, ki so že tako in tako v katastrofalnem finančnem položaju. To pravim glede na včerajšnjo razpravo o financiranju varnosti letalskih prevozov in glede na odpor Sveta do financiranja ostrejših ukrepov v zvezi z varnostjo.

Drugič, poskusi z novimi, nedokazanimi tehnologijami, kot so naprave za skeniranje telesa in tekočin, vsekakor ne bodo izboljšali varnosti, nedvomno pa bodo imeli učinek na finančno stanje evropskih letalskih prevoznikov.

Tretjič, vprašanje potnikov. Mislim, da je bila odločitev, da se poleti ustavijo zaradi skrbi za varnost potnikov, pametna. Vendar se ta skrb ne bi smela končati tu, ampak bi morala vključevati tudi pomoč za tiste, ki so brez lastne krivde obtičali na letališčih. O teh stvareh smo že več kot enkrat razpravljali na zasedanjih Evropskega parlamenta in zlasti Odbora za promet in turizem. Presenetljivo pa je, da smo se vsi šele ob izbruhu vulkana v Islandiji zavedli, kako je letalska panoga pomembna za pravilno delovanje gospodarstva Evropske unije in to velja predvsem za tiste predstavnike institucij EU, ki se prav zaradi tega v nedeljo niso mogli udeležiti pogreba v Krakovu.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Kallas, gospod López Garrido, gospe in gospodje, prepričan sem, da je bil odziv Evropske unije in držav članic na to krizo povsem zadovoljiv in da je bilo storjeno vse, kar je bilo mogoče. Ukrepi so bili v skladu z načelom, da je varnost najpomembnejša. Lahko razpravljamo o tem, ali bi bilo treba oblak pepela hitreje raziskati. Menim, da bi bilo to mogoče, a načeloma je to, kar je bilo storjeno, sprejemljivo.

Zdaj se moramo pogovoriti in pazljivo premisliti o tem, kaj bi bilo treba storiti za ljudi, evropske državljane, ki so obtičali. Včeraj so me poklicali trije ljudje, ki so v takem položaju. En primer se nanaša na družinske člane, ki čakajo na letališču na Tajskem in so jim povedali, da bodo verjetno lahko odleteli 29. aprila. Na letališču so preživeli že ves teden. Drugi primer vključuje mlade ljudi v New Yorku, ki so jim rekli, naj ne zapuščajo svojega hotela najmanj en teden, ker jih lahko vsak hip pridejo iskat. Tretji primer sta upokojenca na otoku v Norveškem morju, ki si ne moreta več privoščiti plačevanja za nastanitev, ne moreta pa oditi.

To so primeri, o katerih moramo mi v Evropskem parlamentu razmisliti in se pogovoriti. Tem ljudem moramo ponuditi rešitve, jim dati podporo in pripraviti uporabne predloge. Ne moremo zapustiti evropskih državljanov, ki so v tem položaju; moramo jim pomagati.

Predsednik. – Hvala lepa, gospe in gospodje. Zdaj smo v izrednem položaju, ker je tema, o kateri razpravljamo, tako nujna in tako zaskrbljujoča za veliko ljudi in predvsem za javnost, da imamo več zahtevkov po postopku proste prijave k besedi kot kdaj koli prej.

To je rekord, ker mislim, da imamo 13 ali 15 zahtevkov in čeprav poslanci še vedno prosijo, da bi se vključili, očitno ne moremo imeti 20 ljudi, ki bodo govorili.

Vsekakor bomo poskušali omogočiti vsem, da bodo govorili, dokler ne pride predsednik, ki je stopil ven za trenutek in ga spontano nadomeščam. Ker ne želim načenjati naslednje razprave, bomo izvajali postopek proste prijave k besedi, dokler je ne bo prekinil predsednik ali dokler ne bodo govorili vsi, ki so na seznamu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvaležen sem komisarju in ministru španskega predsedstva za delo, ki sta ga opravila.

Mislim, da ni nobenega dvoma, da je bila prednostna naloga v teh izrednih razmerah, da se zajamči varnost, in varnost je bila zajamčena, ker je izid te katastrofe, tega nepričakovanega naravnega dogodka, da ni bilo nobene nesreče letala, ki bi se zgodila zaradi oblaka.

Varnostni cilj je bil torej dosežen in ob tem smo lahko samo zadovoljni. Danes imamo še vedno dva problema: prvi je časovni okvir. Ali bi bili ukrepi lahko sprejeti prej? Ali bi bili lahko sprejeti bolj zgodaj? Ali bi bili lahko sprejeti ukrepi, s katerimi bi posredovali prej in bi bolj zgodaj ponovno odprli območje, ki je bilo najvarnejše za letalski promet, glede na ogromen gospodarski učinek, gospodarski vpliv, ki ga je imela ta katastrofa na letalski promet in na letalske prevoznike? Ali ne bi bilo mogoče, da bi bili ukrepi sprejeti bolj zgodaj? To zahteva odgovore.

Drugo vprašanje je: na tisoče potnikov je še vedno ostalo na poti in morajo čakati v hotelih, da se spremeni ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, ta razprava je spodbudila veliko govorov strokovnjakov za promet. Res smo se močno osredotočili na gospodarske probleme, ki so jih povzročile te izjemne in nepredvidljive razmere.

Obstajajo pa tudi človeški vidiki, kot je bilo rečeno, in na razmere gledam bolj s stališča zagovornika državljanov kot potrošnikov, kajti več sto tisoč jih je obtičalo nekje v svetu in se ne morejo vrniti domov. Bolj mislim nanje in predvsem na tiste, ki si ne morejo več privoščiti, da bi ostali tam, kjer so obtičali, in nimajo nobene druge rešitve.

V zvezi s tem praznim nebom in letališči, polnimi ljudi v težavah, bi morda lahko razmislili o prenovitvi direktiv o prometu, zlasti o letalskem prometu. Verjetno bo ponovno pregledana direktiva o paketnih potovanjih. Mar ne bi – in o tem do zdaj še ni bilo govora – razmislili o obveznem zavarovanju za zagotovitev kritja za take ljudi v primeru višje sile, zlasti tako, da jih ne bi pustili v težavah?

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospod predsednik, sedanje razmere so pripomogle, da smo spoznali svojo nemoč pred silami narave. A kot resna organizacija bi morala biti Evropska unija bolj pripravljena na take razmere, zlasti tako, da bi se v nujnih primerih učinkovito odzvala. Seveda se je težko pripraviti na nekaj, kar se morda bo ali pa ne bo zgodilo enkrat vsakih 150 let, a zdaj lahko vidimo, da je evropska železniška infrastruktura z omrežjem povezav povsem neučinkovita. Moramo si odgovoriti na vprašanje, kako se lahko to izboljša.

Druga vprašanja, o katerih bi morali razpravljati, so, prvič, kakšno javno pomoč bomo dali na voljo podjetjem, ki so ogrožena? Vemo, da bodo potrebni ogromni zneski za izboljšanje finančnega položaja teh podjetij. Drugo vprašanje je, kako bi morali razviti strategijo, ki nas bo dolgoročno pripravila, da se bomo odzvali in izboljšali ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar je govoril, da so postopki nesmiselni in zastareli. Torej bodimo dosledni.

Zapravili smo preveč priložnosti, preveč pogodb, namesto da bi uvedli pristojnost Skupnosti nad evropskim zračnim prostorom. Kljub temu, čeprav v zraku nismo bili sposobni ukrepati tako, kot bi morali, lahko to storimo na zemlji. Na primer, spremljamo lahko pravice potnikov in tudi posredujemo ali prosimo za premirje v različnih industrijskih sporih glede kopenskega prevoza. Pri tem ne sme biti nobenih minimalnih storitev, vsi morajo dobiti največje možne storitve.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, upam, da sedanje razmere v evropskem prometu ne bodo trajale predolgo in da se ne bodo sprevrgle v pravo prometno krizo. Izkušnje, ki smo jih pridobili, so zelo drage, vendar zelo poučne. Moramo sprejeti pravilne sklepe in nekateri se ponujajo kar sami od sebe. Prvič, prometna varnost, tako glede kakovosti kot glede možnosti, da državljani potujejo, je prednostna obveznost, ki nam je skupna. Drugič, potreben je uravnotežen razvoj vseh oblik prometa, še posebno železniškega, ki ga ne smemo zanemarjati. Tretjič, učinkovit promet je življenjska sila gospodarstva. Prevoz blaga in mobilnost delovne sile sta odločilna za razvoj in na to ne smemo pozabiti, še posebno ne v času gospodarske krize. Nazadnje, potrebni so ustrezni postopki, usklajevanje, posebna podpora za letalske prevoznike, vzajemna pomoč in evropska solidarnost v dobro naših državljanov.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospod Kallas, katastrofa nam je pokazala, da v Evropski uniji nimamo postopkov za obvladovanje katastrof, kakršna se je zgodila zaradi izbruha vulkana.

Prvič, Evropska unija bi morala usklajevati zadeve, ki se nanašajo na varnost, in se odločiti, ali letala lahko letijo ali ne. O tem ne morejo odločati zgolj države članice. Drugič, razmišljati moramo o vprašanju gospodarske odgovornosti. Mislim, da bi bil evropski sistem ali pa morda nacionalne sheme zavarovanja za takšne razmere lahko rešitev. Tretjič, pri logistiki potnikov, ki so običajni na prehodu med posameznimi državami, je šlo za pomanjkanje resnične mobilnosti v prometu in omrežjih TNT ter za pomanjkanje hitrih vlakov. Nazadnje, mislim, da bi morala imeti Evropska služba za zunanje delovanje v primeru, ko potniki ostanejo zunaj Evropske unije, pripravljene in opredeljene postopke, da jim pomaga. Upam, da bodo uvedeni hitri postopki.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zadnjih nekaj letih smo doživeli pretese, kakršnih v našem življenju še ni bilo. Letala, od katerih smo odvisni, da potujemo z njimi sem v Bruselj in Strasbourg ter nazaj, niso več na voljo. Pretres je bil neznanski, morali smo iti na vlake, ladje in avtobuse, trajalo je veliko dlje in številnim poslancem je komaj uspelo priti sem.

V zadnjih nekaj dneh smo videli, da smo povsem odvisni od letal; videli smo, da sicer obstajajo alternativna sredstva, vendar da današnja železniška infrastruktura v Evropi ni ustrezna in ni ravno najsodobnejša. Ali si morda lahko predstavljamo Evropsko unijo s popolnim omrežjem za vlake visokih hitrosti, Evropo, v kateri bi vsa potovanja do 1 000 kilometrov opravili z vlakom in v kateri bi letala uporabljali samo za daljša potovanja?

Učinek letalskih prevozov na podnebje je v Evropski uniji ogromen. Je večji kakor učinek rafinerij in železarn ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, menim, da lahko odzivi, ki bi jih uvedli zdaj, samo ublažijo razmere, ne morejo pa preprečiti, da se to ne bi ponovilo.

V prometu ni bližnjic, ni kratkoročnih rešitev in to bi morala biti priložnost – zdaj še toliko bolj, ko je pripravljena Bela knjiga – da vključimo, uvedemo in vzpostavimo potrebne ukrepe za zmanjšanje naše prekomerne odvisnosti od povezav z letalskim prevozom. Te povezave moramo spraviti v ravnotežje s tem, da spodbudimo in okrepimo alternative, ki jih zdaj, če primerjamo, zelo primanjkuje, na primer železniški in pomorski promet.

Zato mislim, da bosta gospod Kallas in gospod Grosch, ki je poročevalec za to poročilo, upoštevala zahteve, ki so jih dali vsi poslanci, v zvezi s potrebo po okrepitvi železnic in vseevropskih omrežij za to obliko prevoza.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Gospod predsednik, veliko pametnih stvari je bilo povedanih danes zjutraj med razpravo, vendar mislim, da moramo pogledati malo dlje v prihodnost. To, kar smo doživeli, je nekaj, kar bomo ponovno doživljali. Strokovnjaki iz Islandije pravijo, da ne gre za vprašanje, ali bodo prihodnji izbruhi, vprašanje je le, kdaj se bodo pojavili. Zato moramo pogledati malo dlje in se pripraviti, kako bomo obvladali take razmere, ko se bodo v prihodnosti spet pojavile. Menim, da se moramo pri tem osredotočiti na uvedbo hitrih železniških povezav med evropskimi glavnimi mesti in na to, kako bomo dosegli interoperabilnost, ki je potrebna.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Drage kolegice in kolegi, seveda nam je vsem jasno, da mora biti varnost potnikov na prvem mestu in da danes o njej govorimo predvsem zato, ker nas je na to opomnila narava. Letala po večjem delu Evrope so na tleh, potniki čakajo v nedogled, letalske družbe se pogrezajo v rdeče številke, delavci v industriji se bojijo za svoje službe, gospodarska škoda je ogromna. Seveda imajo letalske družbe pravico misliti, če kmetje dobijo povrnjeno škodo zaradi naravnih nesreč, da so tudi one upravičene do odškodnin. A za okolje smo v teh dneh pravzaprav naredili veliko.

Povezanost – da, naj bo to lekcija, da Evropa rabi boljšo povezanost letalskega, železniškega in cestnega prometa, da rabimo financiranje hitrih vlakov, manj onesnaževanja. Odzvati se moramo nemudoma in odgovorno, predvsem pa varno za potnike.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Gospod predsednik, najprej bi rada izrazila sočutje vsem, ki jih je prizadela ta kriza. Zdaj je „kriza“ beseda, ki jo te dni vse prepogosto slišimo: gospodarska kriza, finančna kriza, prometna kriza, vsak dan vsemogoče vrste kriz. Če je kaj jasno, je to, da je naša družba izredno občutljiva na takšne krize. Potrebujemo varnostno mrežo. Nagibamo se k temu, da veliko govorimo o zeleni družbi, a zelena družba mora vključevati tudi zeleni prevoz in očitno še nismo končali svojega dela v zvezi s tem.

Številni poslanci v moji skupini pa tudi drugi so že povedali, da je zelo nujno, da vlagamo v zeleni prevoz in boljše ter hitrejša povezave znotraj EU – in seveda tudi boljše in hitrejša povezave zunaj EU, če bomo imeli pri tem kaj besede – z železnico in zakaj ne tudi z ladjami, če smo že pri tem. To bi bilo dobro za gospodarstvo, za podnebje in tudi za stabilnost, saj je to tisto, kar ta družba obupno potrebuje.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, postalo je jasno, da je bistvo vse te zadeve v potnikih. Želimo, da se potniki iz Evrope vozijo varno. Želimo varnost, vendar želimo tudi prevozne možnosti. Menim, da potrebujemo vsa prevozna sredstva, ki so zdaj na voljo. Potrebujemo letala, ker letenja ne moremo nadomestiti z nobeno drugo rešitvijo. Veliko je bilo povedanega o vlakih visokih hitrosti. Seveda bi bilo dobro, če bi jih imeli več, a kaj nam pomaga najboljši hitri vlak, če se mora ustaviti na meji?

Zato mislim, da moramo napredovati korak za korakom. Najprej potrebujemo stalnost v evropskih železniških sistemih, popolnoma enako kot potrebujemo enotno evropsko nebo. Ker vse stranke govorijo v prid večjega usklajevanja med državami članicami, bi rada vse še enkrat pozvala, naj ukrepajo, kajti stranke v državah članicah so tiste, ki so odgovorne za blokiranje napredovanja na tem področju. Prosim, poskrbite, da bodo stranke doma v državah članicah resnično za odprtje prevoza v Evropi. Če bomo vsi sposobni prepričati svoje stranke, se bodo razmere v prihodnje izboljšale.

Corina Crețu (S&D). – (RO) V zadnjih dneh je bilo veliko govora o finančnih izgubah, ki so jih imeli letalski prevozniki, kar je resnično dejstvo. Jasno postaja, da je treba sprejeti mehanizem za zagotavljanje pomoči tem družbam, toliko bolj, ker se lahko ta kriza, ki jo je povzročil izbruh vulkana v Islandiji, še podaljša.

Vendar sem prepričana, da morata biti varnost potnikov in varstvo potrošnikov pred vsem drugim. Med potniki je veliko nezadovoljstva, ker se njihova obravnava razlikuje od ene države ali družbe do druge. Očitno je, da je treba prakso na tem področju standardizirati, kar bi pomenilo velik korak naprej za potnike, ki so zdaj na poti od enega kraja do drugega in v negotovosti glede ponovnega odprtja zračnega prostora.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, ta kriza, ki jo že nekaj dni doživljamo, je pokazala tudi – in o tem smo premalo govorili – neuspeh lizbonske strategije, ki jo je Evropski uniji uspelo uresničiti v zadnjem desetletju.

Ta neuspeh, ki izvira iz deregulacije in ostre konkurence, danes s to krizo kaže, da Evropska unija ni bila sposobna uskladiti potrebnega pristopa, ki bi omogočil ne samo zaščito tistih, ki so ujeti na teh letališčih, temveč tudi načrtovanje poti naprej, na primer tako, da bi dovolili letalskim prevoznikom, naj opravijo preskusne polete. Zato pozivam Evropsko unijo, da se zresni.

Rečeno nam je bilo, da potrebujemo več Evrope. V sektorju, ki je tako pomemben kakor je letalski prevoz, je res potrebna javna služba, ki jo podpira Evropska unija.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Gospod predsednik, to je bila seveda nepredvidena kriza in razumljivo je, da mora imeti prednost previdnostno načelo. Vendar je treba iz tega potegniti kakšne ugotovitve in prva je, da pet dni ni bilo slišati nobenega dovolj močnega, politično odgovornega evropskega glasu. Tak glas je manjkal v zvezi z zaščito interesov potnikov, razjasnitvijo njihovih pravic, iskanjem alternativnega prevoza in usklajevanjem rešitev.

Druga ugotovitev je, da se pot iz krize navadnim državljanom ne sme zdeti kot boj med tistimi, ki bi se radi izognili gospodarskim izgubam, in tistimi, ki bi radi ohranili previdnostno načelo. Obstajati mora jasna preglednost in jasni morajo biti cilji glede pogojev, po katerih se bomo rešili iz tega položaja, v katerem je celoten evropski zračni prostor zaprt. Zato bi z izboljšanjem znanstvenih preskusov pa tudi z usklajevanjem na ravni ...

(Predsednik je prekinil govnico)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Gospod predsednik, previdnostno načelo je postalo načelo neodgovornosti. Ob najmanjšem tveganju je postalo previdnostno načelo povabilo k opustitvi vseh odgovornosti. Nobena tako imenovana „odgovorna“ stranka si ne upa več prevzeti svoje odgovornosti.

Morebitna epidemija gripe? Nič hudega, na tisoče ljudi je povabljenih, naj se cepijo. Bruhanje vulkana? Nič hudega, ves evropski zračni prostor se zapre, pa čeprav so izkušnje pokazale, da vulkanski pepel v resnici ni nevaren, razen za letala, ki morajo potovati skozi gost oblak.

Kakor koli, zaradi previdnostnega načela naša podjetja čutijo nesposobnost odgovornih strank, da bi prevzele odgovornost, slabotnost strokovnjakov in nezmožnost politikov, ki so začeli kramljati o potrebi po

zmanjšanju naše izključne odvisnosti od letalskih prevozov in večjem vlaganju v železniška omrežja, verjetno s podaljšanjem vse do Azije, Amerike, Afrike, Oceanije in vseh otokov med njimi.

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, mislim, da je jasno, da je šlo predvsem za dogovor, da se moramo osredotočiti na naravo. Gospod Cramer je to povedal povsem jasno in strinjam se z njim, ker je to pomembno sporočilo za vse nas. Seveda se moramo osredotočiti tudi na Evropsko unijo, na evropske ukrepe v odzivu na krizo, ki je evropskega pomena in je imela izredno resen vpliv na milijone državljanov Evrope in drugih držav zunaj Evropske unije, pa tudi na gospodarstvo glavnih evropskih sektorjev.

Takoj je bilo očitno, da so dogodki prehiteli države članice, ki imajo pristojnost odločanja glede odpiranja letališč, zato je nemudoma posegla Evropska unija. Ponavljam, gospod Speroni, gospa Ferreira, ukrepanje je bilo takojšnje. V petek je postalo očitno, da nastajajo resne razmere. Takoj, ko je postalo to očitno, se je Evropska komisija, skupaj s španskim predsedstvom Sveta in Eurocontrolom, nemudoma lotila dela in v nedeljo – kot je že prej dejal gospod Kallas – sta se javno oglasila Komisija in Predsedstvo – gospod Kallas in jaz – in razložila položaj ter opisala, kaj bo treba storiti. Ukrepi, ki ga je bilo treba sprejeti, je bil včerajšnji sestanek z Eurocontrolom in odločitev o izrednem zasedanju Sveta, ki ga je sklicalo špansko predsedstvo in mu je predsedoval španski minister za javna dela ter je potekalo včeraj.

Ukrep je bil torej sprejet. Sprejet je bil zato, da bi prišlo do odločitve, ukrepanja, pristopa, osredotočenosti, ki je bila po svoji naravi evropska. Danes se izvaja včerajšnji sklep izrednega Sveta ministrov. Danes zjutraj ob 8.00 je Eurocontrol opredelil štiri cone z razširjenim varnostnim obsegom, v katerem ne bo nobenih poletov, in druga območja, v katerih bodo poleti mogoči, pod pogojem, če se bodo tako dogovorile in uskladile države članice. Zračni prostor se torej postopoma odpira, a to bo seveda odvisno od pogojev in narave. Seveda bo odvisno od teh stvari, a sklep, sprejet včeraj, se danes že izvaja in tako se bo to seveda vedno izvajalo na podlagi previdnostnega načela in potrebe po zagotovitvi varnosti.

Menim, da je bilo takoj razvidno, da je evropski pristop v tem primeru pomenil, da je bilo mogoče sprejeti veliko bolj uravnoteženo odločitev. Evropski pristop je pomenil, da so se lahko upoštevali različni dejavniki, ki jih je treba upoštevati vedno, kadar se zgodi nekaj izrednega, kot npr. to, kar se nam dogaja v tem trenutku. Prvič, to pomeni, da je model ocene tveganja veliko natančnejši, veliko točnejši. Gospod Sterckx, v odgovor na to, kar ste dejali o tem, bi rad povedal, da Eurocontrol upošteva odločitve, ki jih sprejme Svetovni center za vulkanski pepel iz Londona, vendar bo upošteval tudi preskusne lete, informacije nacionalnih organov, informacije proizvajalcev letal in informacije Evropske agencije za varnost v letalstvu iz Kölna, za katere se strinjam, da jih je treba okrepiti. Vse to bo upoštevano, da bomo sestavili veliko natančnejši zemljevid, kar se že dogaja zdaj, v tem trenutku, s tehničnim predlogom, ki ga pripravlja Eurocontrol na podlagi znanstvenih podatkov.

Evropski pristop pomeni, da se lahko obenem upošteva varnost, kar je bistveno, temeljno načelo nad vsemi drugimi, in zato se strinjam s tistimi, ki so to dejali. To pomeni, da se lahko upoštevajo gospodarske posledice, in Komisija je oblikovala delovno skupino – ki ste jo tudi vi zelo dobro sprejeli, – ki bo naslednji teden predstavila poročilo o vidikih, ki se nanašajo na gospodarstvo. To pomeni tudi, da se bodo lahko upoštevale pravice državljanov in njihova mobilnost. Zato spet pozivam vse vlade v Evropski uniji, da pomagajo ljudem priti domov, da izkoristijo vsa možna sredstva komunikacije in se posebej in izrecno potrudijo, da to storijo, kajti glavna pravica državljanov je, da gredo domov, da gredo tja, kamor hočejo iti. Zato pozivamo, da se spoštuje njihova pravica do prostega gibanja.

Glede prihodnosti menim, da nam te razmere odpirajo panoramo za zelo temeljito razpravo in Evropski parlament je pravo mesto za to razpravo. Ta razprava mora pogledati problem pravic potnikov v teh izrednih okoliščinah in potrebo po načrtu za izredne razmere, ki prav tako zahtevajo preglednost (kot je dejala gospa Bilbao) ukrepov Evropske unije, da bo mogoče izpeljati strukturne reforme, kar pomeni okrepitev vseevropskih železniških omrežij v Evropi. To postaja povsem strateški cilj, ki je, če upoštevamo vsa dejstva, preprosto oblikovanje Evrope, kajti zgodovinsko je oblikovanje sodobne države temeljilo na razvoju komunikacij, cest, železnic in tudi morskih povezav. V prihodnosti oblikovanje Evrope, Evrope 21. stoletja ne bo končano, če ne bo izvedeno z infrastrukturo komunikacij, v tem primeru predvsem železnice.

Oboje poteka z roko v roki in razvoj te prometne infrastrukture je zelo politično, simbolično in resnično vprašanje, ki postaja osrednji cilj Evrope 21. stoletja. V tem pogledu sem prepričan, da je bilo za gospoda Swobodo, gospoda Schulza in gospo Álvarez ter druge govornike to povsem pravo mesto in čas,

da so omenjali te reforme, saj je to nedvomno element prihodnosti, h kateremu se mora usmeriti Evropska unija.

Gay Mitchell (PPE). – Gospod predsednik, dovolite, da vljudno prosim, da se ta razprava podaljša, kajti ta izmenjava mnenj je veliko preveč vljudna. Z ljudmi zelo grdo ravnaajo na železniških postajah, pa tudi letalski prevozniki in letališki organi. Veliko preveč vljudni smo. Morali bi uporabiti moč EU v Svetu in Komisiji in prisiliti ljudi, da odprejo informacijske točke. Na glavni postaji v Bruslju, kjer je šest informacijskih točk, so štiri zaprte.

Ta razprava bi morala biti veliko daljša in treba je dovoliti več poslancem, da sodelujejo v njej. Prav nič nisem zadovoljen z ukrepi, ki sta jih sprejela Svet in Komisija, da bi služila interesom potujoče javnosti, ki prenočuje na železniških postajah.

Predsednik. – To je bilo danes že večkrat omenjeno. Vsi iz Evropskega parlamenta, ki so govorili pred vami, so načeli te stvari.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poslancem za vse njihove pripombe. Rad bi dodal še štiri.

Prvič, ti dogodki so nam dali precej snovi za razmišljanje v zvezi z našimi strateškimi načrti. Eno najzanimivejših in bistvenih vprašanj je intermodalnost in prožnost med načini prevoza ter sposobnost železnice, da služi kot oblika alternative. To vprašanje bomo kmalu obravnavali v razpravah o prenovitvi prvega železniškega paketa in Bele knjige o prihodnosti prometa.

To je zelo resno vprašanje. Včeraj smo razpravljali o njem tudi s Svetom ministrov. Lahko vam obljubim, da bomo vzeli to vprašanje zelo resno – vključno z delom na daljavo in drugimi dejavniki, ki so namenjeni omejevanju nepotrebne prometa in potovanj.

V zvezi z gospodarskim vplivom bomo upoštevali vse vidike in pripravili predloge. Vendar moramo biti previdni. Denar ne raste na drevesu in stvari morajo biti poštene tudi za vse druge subjekte v gospodarstvu. Naš pristop mora biti zelo uravnotežen. Nobenega čudeža ne bo.

Glede pravic potnikov so pravila zelo jasna. Nekateri poslanci so me spraševali o pravilih in ali jih bomo ponovno preučili. Mislim, da nam ni treba preučevati pravil, ki so jih sprejeli evropski nosilci odločanja, vključno z Evropskim parlamentom. Pravila so dobra. Vprašanje je povsem drugo. Gre za izvajanje in uveljavitev, ki je v rokah držav članic. Imamo jasen načrt, kako nadaljevati z uveljavitvijo teh pravil in kako vplivati na države članice. Jasno je, kaj je treba danes storiti v zvezi s pravicami potnikov.

Druga zadeva, ki pa ni tako veliko vprašanje, je, da so številni kolegi in tisk dejali, da smo bili prepozni in da nismo bili pripravljeni. No, sam sem bil dejaven ves ta čas. Bil sem pri Eurocontrolu. Bil sem v stiku z ministri. V tej dvorani ste imeli danes enako dilemo, s kakršno so se spopadali vsi tisti strokovnjaki in nosilci odločanja, vendar je to vprašanje v rokah strokovnjakov in varnostnih organov, ne v rokah politikov. To je enaka dilema: varnost ali prožnost.

Pripravljeni smo bili na vulkanski izbruh, vendar smo imeli različne vrste dokazov glede izbruha. Tudi to je bilo tukaj omenjeno. Vulkanski izbruh je prizadel en let British Airways in en let KLM, zato so bila pravila postavljena na podlagi resnega tveganja. Oblasti so ukrepale v skladu s predpostavko, da gre za resno tveganje in da je treba polete odpovedati.

Zdaj imamo različne pristope. V nedeljo je bila opravljena večina preskusnih poletov in informacije so prišle do Eurocontrola, kjer smo razpravljali o teh vprašanjih – o preskusnih poletih in dokončnih rezultatih teh poletov. Zdaj se pogovarjamo o prožnosti in stvar je še vedno v rokah držav članic. Dosegli smo napredek pri enotnem nebu, ki je zelo obetaven evropski projekt in med ministri obstaja enotno razumevanje, da je to prava pot naprej z boljšim usklajevanjem na evropski ravni.

To je velika priložnost. To so pripombe, ki sem jih želel podati. V zvezi z informacijami sem želel povedati, da je Komisija v četrtek in petek izdala izjavi za javnost o pravicah potnikov. Povedali smo, da je treba pravice potnikov jemati zelo resno. Komisija je takoj posredovala informacije o pravicah potnikov in v nedeljo se je začelo obravnavanje vseh vprašanj, ki so bila do včeraj že zelo dobro obdelana.

To je slika. Zadeva ni končana. Imamo najmanj tri ali štiri dni do takrat, ko bo obnovljena večina poletov. Rešitev za gospodarstvo in za potnike je obnova poletov, da letalski prevozniki pripeljejo potnike domov ali jih spravijo do končnih destinacij. Razmere so še vedno težke in moramo se spoprijeti s posledicami.

Hvala za vaše pripombe. Imeli bomo še več priložnosti, da razpravljamo o tej zadevi.

Predsednik. – Razprava, ki jo zdaj končujemo, je bila vsekakor najpomembnejša točka našega zasedanja. Že samo zaradi te razprave je bilo vredno, da smo se sestali tukaj v Strasbourgu. Ta razprava je nekaj, kar so naši državljani pričakovali – da se bomo ukvarjali s temi problemi in prav o tem govorimo že od zjutraj. To je najpomembnejša tema.

Rad bi se zahvalil tudi za dejstvo, da se je naše končne razprave udeležilo 14 komisarjev iz Evropske komisije. Zelo pomembno je, da so poslušali vaše pripombe.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Kinga Göncz (S&D), v pisni obliki. – (HU) Čeprav zahvaljujoč posegu organov za letalstvo oblak vulkanskega pepela na srečo ni zahteval človeških življenj, dobi raven informacij in usklajevanja v Evropi negativno oceno. Zaprtje neba je povzročilo težave več sto tisoč Evropejcem in jim preprečilo, da bi prišli na svoj cilj. Vsi se trudijo ukvarjati z nepričakovanim problemom, vendar je neustrezno zagotavljanje informacij le poslabšalo stanje. Potniki pogosto niso dobili ustreznih informacij ne po telefonu ne v internetu. Zmedo je še dodatno povzročilo dejstvo, da so organi za letalstvo in letalski prevozniki dajali protislovne informacije. Manjkalo je tudi usklajevanje med letalskim in kopenskim prevozom. Osebnost smo izkusili, kako pomembno bi bilo, da se posodobijo javne prometne povezave med državami članicami in da bi se razvila vseevropska prometna omrežja. Pozdravljam odločne ukrepe Komisije pri obvladovanju krize. Delovna skupina, oblikovana v ta namen, bi morala okrepiti usklajevanje med organi za letalstvo in kontrolo zračnega prometa, splačalo pa bi se tudi preučiti nadaljevanje veljavnosti varnostnih ukrepov, uvedenih v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Priporočam, da v podobnih kriznih razmerah Evropski parlament ne zapleta že tako kaotičnega prometnega sistema s potovanji med Brusljem in Strasbourgom. Namesto tega naj ima svoja plenarna zasedanja raje v Bruslju.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, naša razprava o razmerah v evropskem letalstvu ne sme biti omejena na nepomembno vprašanje, kako priti na delno zasedanje Evropskega parlamenta v Strasbourg. Preveliko osredotočanje na ta vidik bo dalo vtis neupravičene egocentričnosti poslancev Evropskega parlamenta. Uporabiti moramo svojo domišljijo. Družbeni, gospodarski in celo politični učinki dolgotrajnejšega zadrževanja zaprtega evropskega zračnega prostora se lahko izkažejo za velikanski izziv za celotno Evropo. Na Poljskem se na primer nekateri politiki in novinarji sprašujejo, zakaj v nedeljo nekateri ljudje niso mogli priti v Krakov, drugi pa so lahko prišli tja. Sprašujejo se tudi, zakaj v nedeljo ni bilo mogoče priti v Krakov po cesti ali železnici, vendar je bilo v ponedeljek mogoče priti s temi sredstvi v Strasbourg. Dogodki, ki so se zgodili kot posledica vulkanskega izbruha v Islandiji, bodo imeli tudi zelo močno svetovno razsežnost. Navadno ne razmišljamo o silnem pomenu letalskega prevoza. Samo Etiopija izgubi zaradi dejstva, da ne more izvažati cvetja v Evropo, znesek 3 milijone EUR na dan. Opraviti moramo zelo resno analizo, kako bo zaprtje neba vplivalo na trg dela, našo konkurenčnost in celotno gospodarstvo in kako bo to vplivalo na življenje navadnih ljudi. Kdo ve, morda pa bo ta nepričakovani dogodek v Islandiji opredelil prihodnost Evropske unije. Najlepša hvala.

Ádám Kósa (PPE), v pisni obliki. – (HU) Posledica večdnevni omejitev in odpovedi letov zaradi izbruha vulkana v Islandiji je, da je na tisoče ljudi ostalo na letališčih v težkih razmerah. Kljub znatnim zamudam letov (pri potovanjih do 1 500 km nad 2 uri) so letalski prevozniki zagotovili le malo pomoči ali nobene in ljudem niso dajali točnih informacij glede možnosti potovanja do njihovih končnih ciljev. Niso poskrbeli, da bi imeli potniki brezplačen dostop do telefona, faksa, elektronske pošte ali internetnih zmogljivosti in niso zagotavljali premestitve ali namestitve, čeprav so potniki na podlagi veljavnih predpisov EU upravičeni do take podpore. Invalidni potniki, starejši ljudje in družine z majhnimi otroki so v takih izrednih razmerah še ranljivejši in tudi tokrat je bilo tako. Te nepričakovane razmere so pokazale, da se lahko pravice potnikov, ki so se prej spoštovale, v nekaj minutah izbrišejo in da je potreba po Listini potnikov, ki sem jo tudi jaz že prej priporočal, še posebno pomembna, da bi se izognili ponovitvi take nemoči letalskih prevoznikov in ustreznih organov. Hkrati priporočam, da bi bilo v primeru izredne spremembe samodejno obvezno, da se pošlje informacija in sporočilo o alternativnih možnostih vsakemu potniku na njegov mobilni telefon.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), v pisni obliki. – (PL) Vulkanski oblak, ki ga je povzročil izbruh islandskega vulkana Eyjafjöll, je v zadnjih dneh postavil popolnoma na glavo letalski promet v Evropi. Do danes je bilo odpovedanih več deset tisoč poletov, zato je nemogoče, da bi potniki potovali. Za vso Evropo in nacionalne oblasti ter organe EU je to nauk, iz katerega moramo potegniti sklepe za prihodnost, tudi tako, da podobni dogodki v prihodnosti ne bodo paralizirali delovanja Evropskega sveta ali našega zborovanja. Med tistimi,

ki so bili prizadeti, so tudi poslanci Evropskega parlamenta, ki tako kot jaz ta teden niso mogli priti v Strasbourg na delno zasedanje. V zvezi z našim zasedanjem ta teden v Strasbourgu je bilo veliko spornega, ker nekateri poslanci preprosto niso mogli priti tja iz svojega volilnega okrožja. Do zadnje minute nismo vedeli, ali bo delno zasedanje sploh potekalo. Za vse nas bi bilo dobro, če bi v prihodnje imeli opredeljene postopke, da bi bili pripravljeni, če bi naleteli na podobne izredne razmere.

Tiziano Motti (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, novice so nas navadile na težave, naravne ali namerno povzročene, ki spravljajo na kolena nacionalne strukture in družbo ter ustvarjajo izredno stanje prometa in oskrbe. Iz evropskega proračuna so dana na voljo sredstva in usklajevanje med različnimi organi civilne zaščite že deluje, zahvaljujoč pridobljenim izkušnjam. Izredno stanje, kakršno je povzročil islandski vulkan, seveda ni nikoli pričakovano. Naši državljani ne bodo pozabili oglasnih desk na letališčih, ki so prikazovali, da so odpovedani prav vsi leti, ječe, kakršna so bila letališka prehodna območja dan za dnem, in neskončnih vrst na postajah, pri družbah za najem avtomobilov in postajališčih za taksi. Letalski prevozniki so utrpeli največje finančne izgube. Državljeni tvegajo, da jih bodo imeli za norca. Poleg neprijetnosti in nepredvidenih stroškov, ki jih bo težko ponovno pridobiti, jim bodo morda povečali še letalske prevoznine zaradi pokrivanja nastalih izgub. Tej možnosti se je treba izogniti. Prav tako kot pri naravnih nesrečah se bo morala Evropska unija skupaj z letalskimi prevozniki odzvati z odškodninami državljanom, ki so imeli nepredvidene stroške, in si prizadevati, da bo čim bolj zmanjšala njihove nevšečnosti, pri tem pa se bo morala izogniti tveganju, da bi tako odškodnino opisovala kot državno pomoč in s tem nezakonito pomoč. Državljeni morajo predvsem prejeti zagotovilo, da jim bo Evropska unija pomagala, tako da se bodo počutili zaščitene, neposredno in posredno. Do zdaj mnogi niso mogli reči, da se čutijo zaščitene. Iz Parlamenta, ki se je drastično zmanjšal zaradi odsotnosti številnih članov, ki niso mogli priti sem, pozivamo k nujnemu sprejetju evropskega akcijskega načrta usklajevanja med nacionalnimi vladami in organi ter organizirani obliki zaščite državljanov. Na ta način bomo dosegli hiter odziv na potrebe državljanov, ki ga vlade danes za čuda niso bile sposobne zagotoviti.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, v zadnjih dneh smo bili priča blokadi letališč skoraj po vsej evropski celini. Položaj je nenavaden, ker to ni rezultat stavk, ampak naravne nesreče, ki jo je povzročil izbruh vulkana v Islandiji. Ta paraliza, v katero smo vsi do neke mere vključeni, je s sabo prinesla posledice, kot so finančni problemi letalskih prevoznikov in rast pomena kopenskega in pomorskega prometa. Na to bi vas rad opozoril. V zadnjih letih je imel letalski prevoz jasno vodilno vlogo pred drugimi prevoznimi sredstvi. Bil je hitrejši, varnejši in pripravnější za potnike. Vendar je v sedanjih razmerah bistveno, da se uvedejo ukrepi, ki bodo omogočili, da bo kopenski in pomorski promet boljše nadomestilo za nevšečnosti, ki jih povzroči paraliza letalskega prevoza.

Cristian Dan Preda (PPE), v pisni obliki. – (RO) Za varnost letalskega prometa ni potrebna nobena utemeljitev. Od vulkanskega izbruha v Islandiji se ne zdi samo, da potovanje z letalom ni izvedljiva možnost, temveč tudi skoraj nemogoča. Trdno sem prepričan, da bi več usklajevanja na evropski ravni lahko pomagalo državljanom EU, ki so ostali na različnih letališčih po svetu ali pa sploh ne morejo oditi na načrtovano potovanje. Upam, da bo nekega dne enotno evropsko nebo postalo realnost.

Kot dobro veste, je popolna prepoved poletov v zadnjih nekaj dneh vplivala tudi na naš Parlament ali raje na izvedbo naših plenarnih zasedanj. Mislim, da ni opravičila za odlaganje glasovanja in skrajševanje zasedanja, pa čeprav je bilo v ponedeljek zvečer, 19. aprila navzočih samo približno 65 % poslancev. Po mojem mnenju mora biti zasedanje kot po navadi.

4. Zakonodajni in delovni program Komisije za leto 2010 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava gospoda Barrosa, predsednika Evropske komisije o zakonodajnem in delovnem programu Komisije za leto 2010.

Rad bi poudaril, da je danes v tej dvorani navzočih kar lepo število komisarjev. Celotna Evropska komisija je močno zastopana, ker je tema izredno pomembna za vse nas. Temo smo morali nekako omejiti zaradi spremembe razporeda dela in potem, ko bomo poslušali, kar nam ima povedati gospod Barroso, bomo slišali še govore predsednikov političnih skupin, ki bodo podali politično mnenje o tem, kar predlaga Komisija za leto 2010. Potem bomo prosili gospoda Barrosa, naj spet govori in se odzove na pripombe predsednikov političnih skupin.

Predsednik. – Predsednik Barroso, hvala lepa, da ste prišli. Nikomur od nas ni bilo preprosto priti v Strasbourg. Številni poslanci niso prišli v Evropski parlament, zato navzočnost ni prav velika. Odločili smo se, da na tem

delnem zasedanju ne bomo glasovali, ker morajo vsi imeti priložnost za glasovanje, nekateri poslanci pa sploh niso mogli priti v Strasbourg. Zato je na tem delnem zasedanju kar nekaj novih pravil.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v čast in veselje mi je, da vam danes predstavim prvi delovni program Komisije. To je tudi prvi delovni program, odkar je začela veljati Lizbonska pogodba. V čast in veselje mi je, da ga predstavim ob navzočnosti praktično celotne ekipe Evropske komisije, kar je znak spoštovanja vašemu parlamentu.

Ta program se predstavlja v trenutku, ki je odločilen za Evropo, kajti zdaj moramo ukrepati. Ta program je neposreden izid našega političnega dialoga. Po intenzivnih posvetovanjih, ki temeljijo na političnih smernicah, ki sem jih predstavil na naslednjih pet let, mi je ta parlament v septembru zaupal odgovornost za drugi mandat. Na koncu poglobljenih zaslišanj, ki so nam omogočila, da smo ustvarili skupno vizijo predstavljenih ukrepov, je februarja kolegij kot celota prejel vaš glas zaupanja. Z drugimi besedami, ta delovni program je zelo v skladu s političnimi prednostnimi nalogami, ki jih je izrazila vaša institucija. Glede na to pomeni trdno podlago za doseganje ambicioznih rezultatov.

Naša prva prednostna naloga mora biti, da se spravimo iz krize in postavimo temelje za trajnostno rast, ki ustvarja delovna mesta. Prvič, nujna vprašanja. Pred kratkim smo razpravljali o rezultatih Evropskega sveta. Medtem je bil 11. aprila končno uveden predlagani mehanizem finančne podpore za Grčijo. Komisija bo imela pomembno vlogo pri izvajanju tega mehanizma, ko bo Grčija zaprosila, da se aktivira. To je logična posledica dejstva, da je Komisija globoko vpletena in je že od začetka iskala rešitev za finančne probleme, ki jih je imela Grčija, ter za ohranjanje stabilnosti znotraj območja evra. Naše sodelovanje je bilo vedno v skladu z načelom solidarnosti, vendar tudi odgovornosti.

Vsekakor moramo narediti več in se vprašati, zakaj so se pojavili ti problemi in kako se lahko v prihodnje preprečijo. Zato pregledujemo pakt za stabilnost in rast, da bi okrepili gospodarski nadzor in ga razširili tako, da ne bo zajemal zgolj vprašanja primanjkljajev. Potrebujemo stalni mehanizem za reševanje kriz. Na kratko, pokazati moramo, da Evropska unija, zlasti v evrskem območju, zna biti kos današnjim izzivom in izkoristiti moramo vse možnosti, ki jih ponuja Lizbonska pogodba.

Zato bo ena prvih glavnih pobud Komisije v prihodnjih mesecih, da predloži sporočilo o večjem usklajevanju gospodarskih politik. Vsi vemo, da je tu v igri skupni interes Evrope. Unija mora okrepiti sistem in upoštevati celoten spekter tveganj in gospodarskih neravnovesij. Izboljšati moramo notranje mehanizme. S tem ko bi si Evropa zagotovila trdnjše strukture in bolj usklajen pristop, lahko pomaga javnim financam, da se podajo na novo in izvedljivo pot ter lahko ustvari okvir, ki bo spodbuden za širšo, trajnostno oživitev.

Gospe in gospodje, v zadnjih 18 mesecih smo naredili ogromen napredek pri vzpostavljanju finančnega sistema, ki bo bolj etičen, trden in odziven. Nadaljevati moramo po tej poti, zapolniti zadnje preostale vrzeli v predpisih in poskrbeti za to, da bodo nadzorne strukture ostale usklajene s sektorjem, ki se nenehno razvija.

Prepričan sem, da bo naš predlog o hedge skladih in zasebnem kapitalu kmalu dosegel odločilno stopnjo. Komisija meni, da se bo zakonodajna oblast približala skupnemu cilju, torej, da bo nova evropska nadzorna arhitektura za finančni sektor postala v začetku naslednjega leta v celoti operativna.

Leta 2010 namerava Komisija predstaviti več predlogov na ključnih področjih, kot so trgi izvedenih finančnih instrumentov, sistemi zajamčenih vlog in zlorabe trga. Zaščita navadnih uporabnikov finančnih storitev bo dobila posebno pozornost. Ukvarjali se bomo tudi z glavnimi vidiki, ki so povezani z instrumenti zamenjav valutnega tveganja in prodaje na kratko in bomo kmalu predlagali nekaj smernic v zvezi z uporabo skladov pri reševanju bančnih neuspehov.

Gospod predsednik, spoštovani poslanci Parlamenta, Komisija je takoj zavihala rokave. S predstavitvijo strategije Evrope 2020 takoj po prevzemu mandata smo pripravili podlago, da spravimo Evropo nazaj na pravo pot – pot pametne, trajnostne in vključujoče rasti. Zdaj moramo sodelovati – Evropski parlament, države članice, Komisija, – da bomo ustvarili in ohranili zagon.

Za doseganje vizije trajnostnega socialnega tržnega gospodarstva do leta 2020 bo potrebno močno prizadevanje na vseh ravneh sprejemanja odločitev in na vseh ravneh družbe. Na evropski ravni mora imeti naše ukrepanje resnično evropsko dodano vrednost. To je cilj vodilnih pobud strategije Evropa 2020 – Evropske digitalne agende, v celoti vzpostavljene industrijske politike, Evropskega načrta za raziskave in inovacije, Evrope, gospodarne z viri, novih znanj in spretnosti za nova delovna mesta, pobude „Mladi in mobilnost“, – ki se bojujejo proti socialni izključenosti. Tu lahko Evropa naredi spremembo.

Tako bomo pomagali izpeljati prehod na gospodarstvo z učinkovito rabo virov in prilagojeno podnebnim spremembam. Boj proti podnebnim spremembam ostaja glavna prednostna naloga na našem dnevnem redu, navznoter in na svetovni ravni. Energetski in prometni sektor bosta letos deležna posebne pozornosti – oba sta pomembna, da izziv trajnostne Evrope spremenimo v našo primerjalno prednost.

Enotni trg kot domači trg za 500 milijonov potrošnikov, ki je temelj za delovna mesta, konkurenčnost, sprejemljive cene in potrošniško izbiro, bo še naprej pomenil hrbtenico evropskega gospodarstva. Izkoriščanje celotnega potenciala tega gospodarstva je posebno pomembno za mala in srednje velika podjetja, ki so najpomembnejše gonilo za ustvarjanje delovnih mest v Evropski uniji.

Prinašanje enotnega trga v 21. stoletje je prednostna naloga za Komisijo, ki bo do leta 2012 pripravila nove predloge. To je tudi tema poročila, ki ga na mojo prošnjo pripravlja Mario Monti in ga bomo zelo kmalu predstavili.

Rad bi poudaril pomen socialne vključenosti v naši viziji za Evropo 2020. Prava moč družbe je v priložnostih, ki jih ustvarja za svoje najšibkejšie državljane. Zgrabiti moramo vsako priložnost za spodbujanje zaposlovanja in socialne kohezije. To pomeni, da smo pripravljeni izkoristiti nastajajoče sektorje, ki bodo ustvarili nova delovna mesta. Pomeni zagotoviti ljudem prave spretnosti in znanja za ustvarjanje in ohranjanje visokih ravni zaposlitve in olajšanje gospodarskega prehoda. Pomeni delati za premagovanje učinka krize na mlade z olajševanjem prehoda od izobraževanja in prakse na delo. V ta namen bo v sedanjem evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti pripravljena široka evropska platforma proti revščini. Ta dnevni red je seveda prispevek k izpolnjevanju naših načel gospodarske, socialne in ozemeljske kohezije.

Skrbi in dobro počutje evropskih državljanov bodo ostale v jedru delovanja Komisije. Izvajanje celovitega akcijskega načrta stockholmskega programa, ki ga bo Komisija sprejela danes popoldne, je osredotočeno prav na zagotavljanje, da bodo postale koristi evropskega povezovanja na področju svobode, varnosti in pravice za državljane otipljivejše.

Ta akcijski načrt sam po sebi pomeni za Komisijo celovit delovni program na področju svobode, varnosti in pravice. Državljanje postavlja v jedro naših politik s spodbujanjem izvajanja njihovih posebnih pravic. Njegov cilj je tudi razvoj odprte in varne Evrope s posebno osredotočenostjo na obravnavanje čezmejnega kriminala in skupne politike priseljevanja in azila.

Na področju svobode, varnosti in pravice je Evropska unija v zadnjih desetih letih prešla od uporabe prostega pretoka ljudi na skupno politiko. Dosedanji dosežki so pomembni, a v tem obdobju potrebujemo bolj kot kdaj koli izhod iz krize za spodbujanje in obrambo evropskih vrednot in predvsem za izkoriščanje vseh možnosti, ki jih zdaj ustvarja Lizbonska pogodba. Akcijski načrt vsebuje obsežen seznam ukrepov za izvajanje že opredeljenih prednostnih nalog na tem področju na evropski in svetovni ravni.

Uveljavitev Lizbonske pogodbe nam daje tudi orodje za dokazovanje večjih ambicij. Večja vloga Parlamenta, učinkovitejše sprejemanje odločitev v Svetu, vidik večje skladnosti in doslednosti držav članic v odločitvah Evropskega sveta in sodni nadzor Sodišča Evropskih skupnosti bodo okrepili odločnost Evropske unije v odzivih na pričakovanja in skrbi naših državljanov.

Če pogledamo leto 2020, se moramo lotiti tudi številnih dolgoročnih trendov z neposrednim vplivom na vsakdanje življenje državljanov. Ukrepanje danes se bo obrestovalo v prihodnosti. Na primer, Komisija bo sprožila javno razpravo o prihodnosti pokojnin in analizirala možnosti za zagotavljanje trajnosti in ustreznosti pokojninskih sistemov. Seveda so na vsakem področju, kot je to, številni nacionalni vzvodi – vendar nas to ne sme zadrževati, da ne bi zagotovili čim večjega prispevka Evropske unije.

Na zunanem področju nam bosta nova vloga visokega predstavnika/podpredsednika in začetek Evropske službe za zunanje delovanje ponudila orodje za gradnjo močnejše in doslednejše zunanje politike EU. Določili bomo prednostne naloge naše strateške trgovinske politike, nadaljevali trgovinska pogajanja in sodelovali s partnerji pri vprašanjih, ki zajemajo vse od dostopa trga do ureditvenega okvira in svetovnih neravnovesij. Naše cilje Evrope 2020 bomo prikazali na svetovnem trgu, na primer prek skupine G20.

Komisija bo obravnavala tudi izzive energetske geopolitike, da bi zagotovila varno, zagotovljeno, trajnostno in dostopno energijo.

Naslednja ključna prednostna naloga Komisije je, da si prizadeva za mednarodno razvojno agendo in predlaga akcijski načrt EU pred vrhom razvojnih ciljev tisočletja, ki bo leta 2015. Ta pobuda bo tvorila podlago za junijsko zasedanje Evropskega sveta, da se pripravi skupno stališče EU za pregledovalno zasedanje Združenih narodov na visoki ravni septembra o razvojnih ciljih tisočletja, ki si prizadeva za sprejetje globalnega akcijskega

načrta za doseganje teh ciljev do leta 2015. Želimo si Evropo, ki je odprta in s konkretnimi dejanji pokaže svojo solidarnost z najranljivejšimi na svetu.

Nazadnje, kot je bilo dogovorjeno s tem parlamentom, bomo letos v tretjem semestru objavili pregled proračuna. Pri tem bomo določili ključna načela in parametre, ki se nam zdijo najučinkovitejši za uporabo finančnih virov Evropske unije in ob tem v celoti upoštevali strategijo Evrope 2020. Vzporedno s tem bomo pripravili podrobnejše ocene ključnih področij, tudi kmetijstva in kohezije. Lahko vam zagotovim, da bo Parlament v celoti soudeležen v vseh stopnjah pregleda proračuna.

Preden končam, bi rad na kratko razložil številne inovacije v delovnem programu. Ta program in prihodnji programi morajo institucijam ponuditi pravi okvir za oblikovanje trdnega soglasja o tem, na kaj bi se morala osredotočiti Evropa. Zato moramo biti bolj politični, viden pa mora biti tudi večletni izziv pobud nameravanega obsega. Mislim, da bi moral biti način, kako bomo v prihodnje pripravljali delovne programe, konkreten prikaz posebnega partnerstva, ki bi ga jaz in Komisija radi dosegli z Evropskim parlamentom v tem mandatu.

Ta program določa 34 strateških pobud, ki smo se jih zavezali pripraviti do konca decembra. Prepričan sem, da soglašate, da je to ambiciozen dnevni red za naslednjih osem mesecev.

Hkrati program vključuje številne druge pobude za leto 2010 in pozneje. Ta okvirni seznam obsega pobude, ki jih namerava Komisija obdelati v prihodnjih letih. Ni nujno, da bodo vse od teh pobud vodile v predložitev konkretnih predlogov. V skladu z načeli pametnega urejanja, bomo morali temeljito oceniti, katere točke naj gredo naprej in v kakšni obliki.

Delovni program se bo vsako leto pregledal, da bomo določili nove strateške pobude in po potrebi prilagodili večletni sklop. Ta „gibljivi“ pristop bo povečal preglednost in predvidljivost za vse zainteresirane strani, hkrati pa bo ohranil potrebno prožnost za odziv na nepredvideni razvoj. Ena od stvari, ki smo se jih naučili v preteklih letih je, da moramo vedno predvidevati nepredvidljivo. Pretekla leta so pokazala, da se strateških osnutkov ne da zacementirati – treba jih je prilagoditi realnosti na terenu.

Spoštovani poslanci, delovni program Komisije za leto 2010, ki ga ponosno predstavljamo danes, je ambiciozen, vendar tudi potreben in realističen okvir za pripravo evropske politike v prihodnjih letih. To je realistično, če so vse institucije pripravljene združiti sile in sodelovati s ciljem, da bodo evropskim državljanom pravočasno dostavile rezultate; to je potrebno, ker poslovanje kot po navadi ne pride v poštev, če hočemo, da bo leto 2010 pomenilo prelomnico; in to je ambiciozno, ker je bolj kot kdaj koli potrebna močna Evropa, ki bo dala državljanom rešitve, ki jih iščejo. To pričakujejo od nas in mi smo dolžni delati za njihovo blaginjo in dobro počutje.

Predsednik. – Hvala lepa, gospod Barroso, za izčrpno predstavitev najpomembnejših pobud Komisije za naslednjih osem mesecev.

Rad bi samo poudaril, da je strateško partnerstvo, o katerem ste govorili, za nas zelo pomembno. Razlikujemo med izvršno in zakonodajno oblastjo, vendar je naše sodelovanje bistvenega pomena za naše državljane, zato smo z velikim veseljem poslušali vaše besede o potrebi po stiku med Komisijo in Parlamentom, ki mora biti čim tesnejši. Vaša navzočnost in navzočnost komisarjev na tem zasedanju danes je najboljši dokaz, da se nameni Komisije ujemajo z dejstvi. Najlepša hvala za to.

József Szájer, v imenu skupine PPE. – (HU) Gospod predsednik, v imenu Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pozdravljamo dejstvo, da se je Komisija ambiciozno lotila dela in predstavila svoj delovni program 2010. Razumemo, v kakšnem duhu je zamišljen program, vidimo, da je Komisija navzoča, in to je znak njenega spoštovanja do Parlamenta, da jemlje Parlament resno in veseli smo, da so tu vsi navzoči. Hkrati obžalujemo, da je bilo letos zapravljenega toliko časa, ker je zamuda pri ratifikaciji Lizbonske pogodbe že preprečila, da bi bilo usklajevanje zakonodajnega programa in proračuna opravljeno še v tem letu. Prepričani smo, da se lahko ta proces po odpravi manjših težav obnovi v letu 2011.

Lizbonska pogodba je začela veljati in odslej ne moremo več imeti izgovorov, ne poslanci Evropskega parlamenta ne Komisija ne Svet, da ne bi sprejeli odločnih ukrepov in začeli delati, se pravi izvajati, kar predpisuje Lizbonska pogodba, in izpolnjevati, kar želijo državljani, ter jih postaviti v središče političnih načrtov.

Evropska ljudska stranka je pripravila dva seznama v zvezi z načrti Komisije. Podrobnosti smo vam poslali še pred sprejetjem. Oba seznama, ki bi vam jih rad zdaj na kratko povzel, sta bila sestavljena preprosto iz seznama stvari, ki jih Komisija ne sme narediti, in seznama stvari, za katere bi radi, da jih naredi.

Prvič, radi bi prosili Komisijo, naj ne stori tistega, kar je bilo praksa do zdaj, namreč, da bi do oktobra predložila samo 40 % svojih zakonodajnih predlogov za tekoče leto, saj bi to povzročilo, da bi bila ta razprava brez pomena. Če se bo to v prihodnje nadaljevalo, potem so te razprave nesmiselne. Parlament ne more uresničiti pravice, s katero bi rad vplival na to, kakšne predloge bi morala predložiti Komisija. Menimo, da je pomembno, da se ti zakonodajni predlogi ali delovni programi ne enačijo s starimi komunističnimi petletnimi plani, v katerih ni bilo od začetka do konca nič resnično. In to, kar je bilo na koncu doseženo, ni imelo prav nič skupnega s končnimi cilji.

Druge stvari, ki jih zahtevamo od Komisije, so, da ne dopušča laži in prevar. Trenutno je nekaj evropskih držav v krizi, ker so prikrivale pravilne podatke in lagale o velikosti proračunskega primanjkljaja. Informacije so prikrivale pred drugimi, pa vendar smo vsi v istem čolnu in lahko takšne stvari prizadenejo veliko ljudi. Tak primer je bila Madžarska in tak primer je Grčija. V takih primerih pričakujemo od Komisije, da se ne bo potegnila nazaj, ampak bo odločno imenovala te države in jih oštela ali pa bo pozneje veliko več težav.

Ugleden mislec 19. stoletja madžarski reformator grof Széchenyi je dejal, da vsakdo, ki prikriva težave, le-te povečuje. Torej jih ne smemo prikrivati, ampak moramo priti na dan z njimi in na tej podlagi sprejeti potrebne odločne ukrepe. Komisija bi morala uveljaviti svojo pristojnost v tem pogledu. Ne razumite me narobe. Ne pravim, da je treba Komisijo obdolžiti za te krize. Zanje so odgovorne vlade teh držav, vendar moramo v interesu skupnega dobra glasneje in odločneje povzdigniti svoj glas, da bodo vidni rezultati.

Zdaj pa pojdimo naprej k temu, kar bi morala narediti Komisija. Prvič, morala bi končno sprejeti ukrepe in odločitve ter pripraviti ambiciozen program ustvarjanja delovnih mest. V središče dela bi morala postaviti državljane. Naše vodilno načelo morajo biti predvsem delovna mesta. Dovolite mi, da začnem s tem in povem, da moramo, kadar se obračamo na državljane, uporabljati seveda jezik, ki ga razumejo. Če rečemo 2020, potem to jaz – poslanec iz nekdanje komunistične države – spet povezujem s petletnim načrtom ali pa z vrsto številke, ki so jo nekdanj uporabljali za dodeljevanje zapornikom. Zakaj programa 2020 ne imenujemo program Evropske unije za ustvarjanje delovnih mest? Zakaj ga ne imenujemo stockholmski program – ime, ki ga, mimogrede, nihče razen nas ne razume – varnostni program evropskih državljanov? Hočem reči, da so tudi besede, ki jih uporabljamo, pomemben del začetka tega celotnega procesa.

Menimo, da je pomembno, da mala in srednje velika podjetja prevzamejo dejavno vlogo v procesu ustvarjanja delovnih mest. Ne bi jim bilo všeč, če bi jim Parlament vsilil program ustvarjanja delovnih mest 2020. Tu je potrebna temeljita razprava, ne zgolj v tem parlamentu, temveč tudi v nacionalnih parlamentih, vključeni pa morajo biti tudi organi, ki sprejemajo odločitve. Naučimo se kaj iz neuspeha lizbonskega programa – še eno ime, ki ga nihče ne razume! Delajmo za varnost naših državljanov in sprejmimo ukrepe, ki so za to potrebni. Gospod predsednik, samo ena ugotovitev: človek ne živi zgolj od kruha – tudi krepitev naših skupnih vrednot je pomembna. Pričakujemo, da bo Komisija nadaljevala s tistimi programi na osnovi vrednot, ki se ukvarjajo s komunizmom, s sobivanjem nacionalnih manjšin in skupno preteklostjo Evrope. Evropska ljudska stranka vas bo podprla, vendar vas bomo tudi resno kritizirali, če se boste oddaljili od izvirnega programa.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, komisarji, rad bi se vam zahvalil, da ste se danes udeležili v takem številu. Na žalost ne morem reči istega za moje kolege poslance. Sram me je povedati, da veliko tistih, ki jih ni tukaj, v resnici ni odsotnih. So v Strasbourgu, vendar niso tukaj v dvorani, kjer bi morali biti. To se mi zdi zelo žalostno.

Ker nimamo skupne resolucije, vam bomo predstavili naše posamezne točke in jih boste lahko podrobno ocenili. Gospod Barroso, strinjamo se, da je glavni problem konkurenčnost v kombinaciji s socialno varnostjo v trajnostni Evropi. Seveda mora biti naš glavni poudarek na nadaljevanju boja proti revščini in brezposelnosti, ki v nekaterih območjih še vedno naraščata ali pa ostajata nesprejemljivo visoka. Rad bi se zahvalil, da ste to omenili, saj je to nekaj, v kar voditelji vlad, kot se zdi, niso prepričani. Kako se lahko to dogaja v času proračunske konsolidacije? Ni treba posebej omenjati, da moramo konsolidirati naše proračune. Vendar moramo to ohraniti v sorazmerju – prosil bi Komisijo, naj to upošteva – in potekati mora v kronološkem redu, da bomo zagotovili, da ne bodo izničeni drugi bistveni cilji, se pravi boj proti brezposelnosti in revščini.

Rad bi izkoristil to priložnost, da povem, kako pomembno je to vprašanje ob upoštevanju nedavnega vrha o Romih v Cordobi, na katerem niste bili navzoči, vendar sta se ga udeležila dva člana Komisije, gospa Reding, podpredsednica Komisije in gospod Andor, komisar za zaposlovanje, socialne zadeve in vključenost. Pred kratkim sem obiskal romska naselja v Srbiji in nedojemljivo je, da v Evropi še vedno obstajajo taki kraji. Pozivam Komisijo, naj stori vse, kar je v njeni moči, za boj proti problemu revščine in brezposelnosti na tem področju.

Moja naslednja točka se nanaša na proračunsko konsolidacijo. Potrebujemo več vlaganja. O tem smo razpravljali danes zjutraj z gospodom Kallasom. Premalo smo, na primer, vlagali v čezevropska omrežja. Zdaj lahko vidimo, kje so se pojavili problemi, ker še vedno nismo izpeljali tistega, kar je bilo predlagano v tako imenovanem Delorsovem načrtu. Ko govorite o partnerstvu, gospod Barroso, bi vas prosil, da se spomnite, da potrebujemo to partnerstvo, zlasti glede vprašanja proračuna in prihodnjega načrtovanja proračuna, ker je jasno, da ima Svet že namene znižati manjše postavke na evropski ravni. Tega ne moremo dopustiti.

Gospod Barroso, omenili ste Montijevo poročilo. To je nedvomno pomembno poročilo in dobro je, da ste prosili gospoda Montija, naj ga pripravi, ker je strokovnjak na tem področju. Vendar, ko govorimo o enotnem trgu, moramo govoriti tudi o socialnem tržnem gospodarstvu. V tem smislu so za nas posebno pomembne zlasti javne storitve. Soglašali ste, da predložite predloge za okvirno direktivo. Ne želimo obdelati vseh posameznih točk tukaj in zdaj, vendar menim, da se bomo morali zanesti na te javne storitve za evropsko identiteto, zlasti glede prometnih problemov, ki smo jih imeli in so na primer pokazali, kako pomembne so javne železniške storitve. Ne glede na to, ali jih zagotavlja zasebni ali javni sektor, jih mora urejati in zavarovati skupna evropska politika za javne storitve.

Zdaj bi rad prešel na svojo končno in odločilno točko. Govorili ste o gospodarski krizi in tudi o Grčiji in drugih državah, ki so v težavah. V naših prejšnjih razpravah z gospodom Van Rompuyem smo ugotovili, da ukrepi, ki jih je sprejel Evropski svet, v tem primeru niso predstavljali najboljšega, kar lahko ponudi Evropa. Če bi bilo vse to storjeno dva ali tri mesece prej, Grčiji ne bi bilo treba izvesti plačil z visokimi obrestmi. To ste omenili, vendar menim, da potrebujemo več kot omembo. Komisija bi morala imeti pomembno besedo pri teh stvareh.

Strinjam se z vami, da pri tem ne gre za poseganje, kot se to dejstvo pogosto narobe razume, saj se je kriza že začela in so primanjkljaji vrtoglavo visoki. Gre za preprečevanje, da se te stvari ne bi zgodile, kolikor je to mogoče, s spremljanjem gospodarskih in proračunskih sprememb. Še enkrat, kar slišim vlade, kako pravijo, da ne moremo preiskovati njihovih statistik ali njihovega proračunskega postopka. To ni sprejemljivo. Če hočemo preprečiti, da se ne bo ponovno zgodilo to, kar se je v prejšnjih mesecih in letih, potem to moramo storiti. Zakaj morajo vlade ohraniti svojo statistiko in proračunske postopke v tajnosti? Seveda, vlade morajo imeti določeno svobodo. Morajo imeti to svobodo, vendar se mora zlasti na evrskem območju ujemati z evropskimi cilji.

Gospod Barroso, pripravljeni smo vstopiti v posebno partnerstvo, ki ste ga omenili. Vendar mora to partnerstvo temeljiti na močni vlogi Parlamenta in Komisije. V dnevih, ki prihajajo, se bomo pogajali o okvirnem sporazumu. Ta določa nekatere podrobnosti, a odločilni dejavnik je njegova splošna usmeritev. Pri tem je pomembno tudi to, da jasno poveste – kadar hočejo nekateri voditelji vlad zlorabiti Lizbonsko pogodbo, da bi okrepili lasten položaj, – da je Lizbonska pogodba namenjena okrepitvi Evrope. Zato mora imeti Komisija močen vpliv. V tem primeru se strinjam z vami in vas podpiramo, tudi če se v posameznih podrobnosti naše mnenje razhaja. Vendar se moramo na obeh straneh boriti za močno Evropo. To je zelo pomembno, zlasti v luči nedavnega obnašanja nekaterih voditeljev vlad.

Marielle De Sarnez, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Komisije, ta program se mi zdi morda preveč okviren glede na današnje pretese in izzive in menim, da povsem upravičeno pričakujemo od Komisije večje ambicije, še toliko bolj, ker ste se zavezali, da boste to storili.

Predvsem pri finančni ureditvi popolnoma razumem, kaj poskuša narediti gospod Barnier. Je v pravi smeri, vendar menim, da bi lahko šli še dlje in razmislili o drugih poteh, kot so ločitev bančnih dejavnosti, obdavčitev finančnih gibanj ali pa čista in preprosta prepoved izvedenih proizvodov, o čemer se danes že razmišlja v Združenih državah.

Vendar – in zame je to še vedno pomembnejše – sem prepričana, da moramo vsekakor storiti vse, kar lahko, za spodbujanje pravega gospodarstva in trajnostnega vlaganja, ki v nasprotju s sedanjim gospodarstvom, ki ga vodijo skrajne finančne storitve, dejansko ustvarja zaposlitev. Zelo bi mi bilo všeč, če bi se ukvarjali s konkretnimi projekti v tej smeri. Danes ne vidim v tem programu nobenega takega projekta.

Prav tako sem prepričana, da potrebujemo daljnosežne projekte. Če je bil kdaj čas za oživitev zamisli o Evropi z železnicami, je to danes ob krizi, ki smo jo prestali. Zdaj imamo v Evropski uniji vsak dan 28 000 poletov. Res je čas, da obudimo to Evropo z železnicami, o kateri govorimo že desetletja.

Vendar menim, da ne bomo ničesar dosegli brez resničnega gospodarskega usklajevanja in gospodarskega upravljanja. S tega stališča obžalujem, da je za delovno skupino o tem vprašanju odgovoren Svet, bolj bi mi bilo všeč, če bi bila Komisija.

Nujno potrebujemo proračunsko, gospodarsko in industrijsko usklajevanje. Ustvariti moramo evropski denarni sklad in ob tem izvesti ukrepe za stabiliziranje javnih financ držav članic. Čeprav je to beseda, ki se ne uporablja več, si moramo prizadevati za fiskalno konvergenco. Mislim zlasti na vprašanje obdavčitve pravnih oseb. Poleg tega se moramo ukvarjati z lastnimi viri za proračun EU. Menim, da bi bili to močni ukrepi, ki bi nas morda vrnili na pot rasti.

Rada bi rekla še nekaj o prihodnji gospodarski strategiji Unije za 2020. Prosim, ne opuščajte količinsko opredeljenih ciljev v zvezi z revščino in izobraževanjem. Prepričana sem, da boste v tem pogledu imeli podporo celotnega Evropskega parlamenta. Tu govorimo o evropskem socialnem modelu, ki ga imamo in nam je všeč.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, komisarji, všeč bi mi bilo, da bi se tudi Parlament odzval na spoštovanje, ki ste ga pokazali z visoko stopnjo udeležbe. Morali se bomo potruditi s tem.

Delovni program, ki ste ga predstavili, je zelo obširen in vsebuje naslove, ki zvenijo zelo ambiciozno. Celo uvod ima naslov „Nova doba“. Vendar nisem prepričana, da podrobnosti pod temi glavnimi naslovi upravičujejo ta pozitivno zvaneči pristop. Še vedno je vse samo o podnebni krizi in finančni ter gospodarski krizi. Primer Grčije je še enkrat pokazal, da nimamo samo naraščajočih razlik v gospodarskem smislu, ampak tudi v socialnem, ker so razmere, v katerih živijo evropski državljani na jugu, vzhodu in severozahodu, zelo različne. To pomeni, da se spopadamo z velikimi izzivi.

Moram se strinjati z gospodom Swobodo zlasti v zvezi s socialno Evropo in več pravice. Bistveno je, da se to področje pregleda. Sploh nismo prepričani, da je to, kar je zdaj predlagano, dovolj za boj proti naraščajoči revščini znotraj Evropske unije.

Ali smo prišli na podlagi finančne krize in poznejše gospodarske krize do pravih sklepov? Prepričani smo, da je pravi pristop do finančnega in gospodarskega povezovanja v pripravi novih predlogov za spremembo davka na dobiček pravnih oseb. Mi v Skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze smo že dolgo za to, da se s tem nadaljuje. Podpiramo tudi obdavčitev energije. Lahko se boste zanesli na nas, če boste to končno prenesli v prakso. Vendar smo na podlagi naših izkušenj s finančno krizo prepričani, da še vedno manjka jasen cilj glede davkov na finančne transakcije. Seveda lahko rečemo, da čakamo na države članice, vendar menim, da je treba včasih pokazati konkretnije in natančnejše zahteve in se bojevati zanje in to je rekel tudi gospod Szájer. Jasno je, da je bil naš odziv na grške razmere neprimeren. Mislimo, da ni sprejemljivo, da ni zdaj nobenega predloga o evroobveznicah.

Gospod Barroso, med vašo kampanjo za drugi mandat ste zelo poudarjali storitve splošnega interesa. Skupine v Parlamentu so vas prav tako spraševale o tem. Mislim, da je to, kar ste dejali o javnih storitvah in kako bi morale biti urejene, pod naslovom „Umestitev ljudi v središče evropskega ukrepanja“, povsem neustrezno. To pomeni, da že kršite eno svojih glavnih obljub.

V zvezi z varovanjem podnebja se različni generalni direktorati, ki se zdaj ukvarjajo z varstvom podnebja, posvečajo scenarijem z različnimi cilji za leto 2050. Pri prometu je dolgoročni cilj 70-odstotno zmanjšanje, pri energiji pa 75 %. Ljudje gospe Hedegaard se še niso odločili. Upam, da bodo postavili ambicioznejše cilje. Vendar je jasno, da Bali in dvostopenjski cilj nimata za generalne direktorate nobene vloge. Čemu koristi vse govorjenje o glavni novi evropski podnebni diplomatski pobudi, če smo očitno obupali nad Balijem in dogovori, ki jih je naredila skupina G8? Vsebina programa ne bo dovolj, da bi lahko pripravili uspešen evropski nastop v Bonnu, Cancúnu ali Južni Afriki. Še vedno je treba veliko narediti.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, ko že govorimo o programih, dovolite, da vas spomnim na nauk programa iz leta 1992. Če hoče Komisija doseči rezultate, si mora postaviti eno prednostno nalogo naenkrat in se osredotočiti na eno politiko. Prizadevanja, da bi vzpostavili enoten trg, so bila koristen cilj, ki bi ga zlahka razumeli vsi sodelujoči – in, kar je bistveno, javnost – vendar smo od takrat vse prepogosto videli Komisijo, kako je sprožala eno pobudo za drugo, ne glede na to, ali je bila Evropa primeren forum in ali bi res lahko ustvarila otipljive koristi, v jalovem upanju, da jo bo to naredilo priljubljeno. Ta pristop je bil napačen in ni uspel. Zato pozdravljamo novo usmeritev, ki jo je zavzel predsednik Barroso.

Evropsko gospodarstvo je še vedno v globoki krizi in samo skladno ukrepanje bo spremenilo to stanje. Ne omenjam sedanje krize, ki jo je sprožil zlom bančnega sistema ali posebnih pritiskov, ki jih zdaj povzročajo prometne izredne razmere. Mislim na temeljno krizo, ki jo doživlja evropsko gospodarstvo, ki je zaostalo za konkurenčnejšimi in inovativnejšimi gospodarstvi na drugi strani Atlantika in v Aziji. Zato močno podpiramo osrednjo pobudo te Komisije: strategijo 2020. Čeprav menimo, da obstajajo podrobnosti, ki jih je treba dodati, in spremembe, ki bi jih bilo treba narediti, je širši namen politike pravilen. Evropa potrebuje strategijo za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ki lahko omogoči višje ravni zaposlenosti, produktivnosti in socialne vključenosti – bravo! Tako, da! To mora biti najpomembnejša prednostna naloga, ki opredeljuje Komisijo.

Naša prihodnja gospodarska blaginja in vse koristi, ki jih lahko ustvari, so odvisne od uspešnih podjetij in podjetnikov; oni so tisti, ki ustvarjajo bogastvo in trajnostno produktivna delovna mesta in to je najboljša do zdaj izumljena politika proti revščini. Komisija mora biti njihov zaveznik, ne nasprotnik. Zato pozdravljamo zaveze, da se ponovno uvede enotni trg in se še dodatno razširi, da se poudari pametna ureditev, da se zagotovi, da bo izvajanje pravil skladno in pošteno po vsej Uniji, da se znatno zmanjša upravno breme in omeji birokracija ter odpravijo ozka grla, da se deli skupna praksa pri usposabljanju, da se posodobi delovni trg in da se zmanjšajo ovire za trgovanje.

Predsednik Barroso bo imel našo podporo pri prevzemu vodstva v razvoju živahnega in dinamičnega evropskega gospodarstva. Seveda nam ni vse všeč. Skrbi nas, da bi nekateri ukrepi utegnili povzročiti kršitve pravic in odgovornosti držav članic, na primer pojma Evrope državljanov ali nekaterih vidikov stockholmskega programa. Pogum nam dajejo obeti reforme v skupni kmetijski in ribiški politiki, vendar nas skrbi, da bi to lahko povzročilo več birokracije namesto poštene rešitve za naše kmete in ribiče. Nazadnje, ne strinjamo se, da bi morala Komisija namesto Sveta prevzeti skupne pobude na področju zunanjih zadev, ki jih sprejemajo države članice.

Skupina ECR je bila ustanovljena zato, da bo vzdrževala načelo subsidiarnosti; želimo Evropo, ki se osredotoča na svoje ključne naloge in je resnično koristna, in upamo, da bosta predsednik Barroso in njegova Komisija – vsi, ki ste danes tukaj, eden na vsakega od nas – zgrabila priložnost, ki je očitna v večini delovnega programa, predstavljenega za spodbujanje Evrope, ki ima svojo vlogo pri oblikovanju gospodarskega oživljanja in lahko ponudi temelj za našo dolgoročno blaginjo v težkih letih, ki so pred nami.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, naslov programa, o katerem danes tu razpravljamo, je: „Čas za ukrepanje“. Če je potrebno pet dni, da se organizira videokonferenca ministrov Unije, vam lahko samo čestitam za vaš smisel za humor, gospod Barroso. Zakaj je torej čas za ukrepanje? Ali je to zato, ker ni še nihče ukrepal in je naslov oblika samokritike? Ali je to zato, ker je ta naslov, podobno kot vsi drugi naslovi naših birokratskih komunikacij, zgolj prazna obljuba, ki se skriva za gorami besed?

Dal vam bom primer. Smo v evropskem letu za boj proti revščini in socialni izključenosti, vendar revni za to ne vedo. Vaš dokument govori o pobudi, ki bo določila, citiram, kako „zagotoviti, da bodo rast in nova delovna mesta koristila vsem“. Ali je to še ena šala? Kakšna pobuda je to in kako lahko nadomesti socialno podporo, ki jo države članice odtegujejo zaradi svojih programov stabilnosti?

Kako namerava Komisija deliti koristi nečesa, kar ne obstaja: gospodarske rasti? Kako namerava zmanjšati število revnih, ne da bi se dotaknila dohodka bogatih in zelo bogatih? Ne strinjamo se z vašo politiko. Vračanje k diktaturi primanjkljajev utesnjuje gospodarstvo, zmanjšuje plače, zmanjšuje koristi in sili v preklic javnega vlaganja. To je recept za večjo brezposelnost.

Čeprav je čas za ukrepanje, Komisija meni, da je Unija vendarle sposobna združiti sile in se spopasti s krizo. Vprašajte Grke, ali je to tisto, kar oni mislijo. Ali smo bili hitri in ali smo bili pošteti? Kdaj bomo imeli evropsko bonitetno agencijo? Vprašajte Portugalce, pri katerih se posojilne obresti povečajo vsakič, ko se komisar odloči, da bo govoril o gospodarstvu. Vprašajte evropsko javnost. Vprašajte ljudi, zakaj so stvari takšne, kakršne so, in pogledali bodo tistega, ki sprašuje in se nehali smehljati, kajti navsezadnje ni nobenega davka na smisel za humor.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podjetja, zlasti mala in srednje velika podjetja, ki tvorijo 99 % proizvodne strukture, potrebujejo štiri temeljne elemente: lažji dostop do posojil, večjo prožnost delovnega trga, manj birokracije, kadar gre za odpiranje in upravljanje podjetij, in nazadnje, varstvo pred nepošteno konkurenco.

Cenimo delo, ki ga je Komisija opravila v zadnjem mandatu za posodobitev evropske zakonodaje z razveljavitvijo 1 600 zakonodajnih aktov, in podpiramo predloge, ki jih je pripravila skupina na visoki ravni pod vodstvom Edmunda Stoiberja.

Drugi pomemben element za konkurenčnost podjetij so mednarodne trgovinske razmere. V tem času krize je pomembno, da se okrepi sistem trgovinske zaščite Evropske unije. Podjetja ne morejo tekmovati s strategijami socialnega in okoljskega dampinga, ki jih izvajajo nekatera gospodarstva v vzponu, kot je Kitajska, kjer so stroški dela izredno nizki in kjer ni nobenega socialnega varstva in z njim povezanih stroškov ali visokih standardov varstva okolja.

Drugo vprašanje, pri katerem bi morala Komisija bolj agresivno poseči, je boj proti ponarejanju in zaščita pravic intelektualne lastnine.

Na kratko, v delovnem programu Komisije ne vidim nobenih pobud, namenjenih izvajanju smernic kohezijske politike, ki so določene v Lizbonski pogodbi.

Člen 174 pogodbe prvič priznava posebno vlogo gorskih regij, ki pomenijo 40 % našega ozemlja in več kot 90 milijonov evropskih državljanov. Zato vas pozivam, da v naslednji zakonodajni program Komisije vključite predlog za okvirni program v podporo razvoju in varovanju gorskih regij in za kapitalizacijo vseh oblik možne uporabe obnovljive energije, ki jih ponujajo gore.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, v delovnem programu Komisije za leto 2010, je bilo rečeno, da se mora Evropska unija spopasti z dolgoročnimi izzivi, kot je globalizacija, in da mora pridobiti konkurenčnost. Problem je, da se EU ni spopadla z globalizacijo, sprejela jo je. Dovoljuje poplavo uvoza iz gospodarstev v razvoju, kjer je višina plač neznatna v primerjavi s tistimi iz Evrope. Edini možni način za pridobitev konkurenčnosti bi bil, da se višina plač zbije na njihovo raven.

Seveda nisem naklonjen članstvu v Evropski uniji. A tudi, če bi bil, bi obtoževal njene mojstre zaradi izdaje gospodarskih interesov ljudi. Rekel bi, da EU ni toliko evropska, da je bolj globalna unija, ki se trudi doseči globalno mobilnost vseh stvari in storitev.

Menim, da bi morale suverene nacionalne države ponovno zgraditi svoje proizvodne temelje in nato zaščititi svoje trge in delovna mesta svojih državljanov. Vendar imam sporočilo tudi za evrofile. Evropi, ne kot celoti ne ločeno, ne bo uspelo zaščititi svoje proizvodnje in kmetijstva pred konkurenco tretjega sveta v lastni režiji. Globalizaciji se je treba upreti, posamično ali kolektivno, ali pa nas bo vse uničila.

Dokument Komisije se nanaša na domnevno potrebo po razvoju nadaljnjih politik zakonitega priseljevanja za ublažitev nevarnosti demografskega staranja. Ni dvoma, da je staranje prebivalstva v številnih državah zaskrbljujoče. Vendar moramo preučiti, zakaj so se pojavili problemi. Mnoge ženske si prizadevajo za neprekinjeno poklicno pot in se odločijo, da ne bodo imele otrok – in do tega imajo vso pravico – vendar se številne druge ženejo v službi zato, ker je to zanje ekonomsko nujno. Delajo, da bi plačale račune, ne zato, ker bi prezirale materinstvo.

Ni dvoma, da je ta razvoj vplival na rodnost, ki je bila umetno zavrtja na zahtevo gospodarskih sil. Vendar ni treba, da imamo do gospodarskih sil pristop *laissez-faire*. Z gospodarskimi posegi se lahko te gospodarske sile spremenijo in sprememba teh sil bo povzročila ustrezne spremembe v družinski demografiji. Zamisel, da lahko uvozimo velike družine iz tretjega sveta kot nadomestek za nerojene evropske otroke, temelji na posebno škodljivi in napačno usmerjeni predpostavki, da smo produkt vzgoje in da so kulture tretjega sveta kakor plašči, ki se lahko odvržejo v vstopni luki in zamenjajo z evropskim kulturnim plaščem, ki se izda skupaj s papirji o prebivališču in državljanstvu.

Otroci takih priseljencev naj bi bili domnevno prav toliko evropski kot prvotno prebivalstvo; vendar niso. Različne kulture so ustvarila različna ljudstva in ne obratno. Nismo produkti naših kultur, naše kulture so produkt nas ljudi. Zamenjava Evropejcev z ljudmi iz tretjega sveta bi pomenila, da bo Evropo zamenjal tretji svet. Evropa se počasi, a vztrajno etnično čisti z odstranjevanjem Evropejcev.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, na splošno se mi zdi, – ne govorim o tistih, ki so jasno in pošteno povedali, da so proti Uniji in proti članstvu v Evropski uniji – da lahko rečem, da je v tem parlamentu kljub temu široko soglasje glede programa, ki smo ga pravkar predstavili.

Če obstaja en skupen dejavnik, ki sem ga odkril v govorih večine predstavnikov političnih skupin, je to zamisel o ambicijah. V Evropi potrebujemo več ambicij. V tem smislu bi se rad lotil nekaj zamisli, ki so bile izražene, zamisli, s katerimi se, če tako rečem, še posebno strinjam.

Naš prijatelj, gospod Szájer, je govoril o potrebi po tem, da se dejansko izognemo modelu petletnih načrtov komunističnih režimov. Prav zato želimo ohraniti to prožnost, ki je pomembna, če se hočemo prilagoditi na spreminjajoče se okolje.

Hkrati bi rad še enkrat potrdil gospodu Szájerju, pa tudi gospodu Swobodi, da imata prav, ko pozivata k večjemu ukrepanju EU v gospodarskem in finančnem smislu in ko poudarjata, kako so se države članice upirale, na primer temu, da bi imela Komisija večjo vlogo v nadzoru javnih financ.

Prva Komisija, ki sem ji imel čast predsedovati, je predstavila posebno uredbo, namenjeno temu, da dobi Eurostat večje revizijske pristojnosti in nekatere države članice so to zavračale, ker niso želele, da bi imela Komisija to vlogo.

Zato upam, da se bomo iz te krize naučili, da smo vedno bolj odvisni drug od drugega in da gospodarska politika v Evropi ni zgolj nacionalna zadeva. Seveda je nacionalna zadeva, vendar tudi stvar skupnih evropskih interesov, ker potrebujemo večjo stopnjo usklajevanja. V tem smislu verjamem, da se gospod Szájer, gospod Swoboda, gospa De Sarnez in vsi drugi strinjajo, da obstaja potreba po takšni vedno bolj usklajeni gospodarski politiki.

Na tak način dosegamo napredek in v tem pogledu bi želel poudariti zlasti ambicije, ki jih je izrazil gospod Swoboda – se mu zahvaljujem, – po večjem partnerstvu med Komisijo in Evropskim parlamentom, ko govorimo o finančni perspektivi, o potrebi po tem, da se upremo nekaterim precej medvladnim razlagam, ki jih človek danes sliši. Takšne razlage so presenetljive, saj je Lizbonska pogodba dejansko pravo nasprotje medvladnosti in krepi evropsko razsežnost.

Upam, da se bomo kaj naučili iz te krize in se premaknili v smeri več Evrope ne manj. Eden od primerov – na katerega se je sklicevala gospa De Sarnez – je vprašanje finančne ureditve. Kljub temu je čudno, da ne rečem ironično, da so se po številnih zahtevah nekaterih držav članic po ukrepanju na področju finančne ureditve, države članice soglasno sporazumele, da zmanjšajo ambicije predlogov, ki jih je Komisija predstavila po poročilu gospoda de Larosièreja.

To torej kaže, da včasih obstaja razkorak med tem, kar se govori in kaj se odloči. Upam, da bomo mi v Evropskem parlamentu in Komisiji sposobni skupaj zapolniti ta razkorak in bomo poskusili doseči malo več skladnosti na evropski ravni, kajti dejansko potrebujemo to ambicijo.

Zdaj je pomembno, to bi poudaril, da pravilno razumemo načelo subsidiarnosti. Sem za subsidiarnost. V tem smislu, gospod Kirkhope, si tudi želim dati svoj glas sporazumu, ki vključuje zamisel subsidiarnosti, vendar je pomembno, da pravilno razumemo, kaj to pomeni. Subsidiarnost pomeni odločanje, katera raven sprejemanja odločitev je najboljša.

V zvezi s krizo v letalskem prometu so dogodki, ki se odvijajo, kljub temu čudni. Danes sem videl v tisku – in ne samo v evropskeptičnem ali evrofobnem tisku, ne samo v tabloidih, temveč tudi v kakovostnem tisku – da je Evropska unija zdaj priznala, da je naredila napako z odločitvijo, da prekine polete. To je neverjetno!

Če obstaja kakšno področje, ki spada v nacionalno pristojnost, je to evropska kontrola zračnega prometa. Odločitev so sprejeli posamezni evropski nacionalni regulatorji. Prav tisti ljudje, ki so proti pristojnosti na evropski ravni, zdaj protestirajo proti Evropi. Kmalu se bo govorilo, da sta Evropska komisija in Bruselj ustvarila vulkan v Islandiji. Vse skupaj je res nenavadno.

(Aplavz)

Bodimo si na jasnem. Obstajajo različne ravni odgovornosti, nacionalne ravni in evropske ravni. V vsakem primeru moramo videti, katera raven je najprimernejša. Lahko vam povem, da je Komisija pripravljena prevzeti svojo odgovornost, vendar menim, da moramo zgraditi zavezništvo z Evropskim parlamentom, da bomo jasno navedli, kaj je in kaj ni naša odgovornost.

Brez tega zavezništva bomo imeli vedno nagonsko potrebo – in v času krize vemo, da se je lažje zateči k nacionalistični, populistični retoriki – da bi preložili odgovornost za tisto, kar spada pod nacionalno odgovornost, v Bruselj ali morda celo v Strasbourg.

Pokažimo nekaj zdrave pameti! Osredotočimo se na to, kaj lahko storimo na evropski ravni na področjih, kjer lahko dodamo vrednost svojim ukrepom, seveda ob hkratnem spoštovanju naših držav članic, ki so demokratične države. Agenda 2020, sem prepričan, usmerja pozornost Evrope k temu, kar je najpomembnejše.

To, kar potrebujemo zdaj, je rast, vendar ne zgolj katera koli stara rast; potrebujemo bolj pošteno, odprto, trajnostno in inteligentnejšo rast, ki bo osredotočena na prihodnost.

Ustvariti moramo nove vire rasti, da se bomo uspešno lotili našega največjega problema, o katerem bomo razpravljali danes popoldne, namreč brezposelnosti in, konkretneje, brezposelnosti mladih. Na tem področju moramo dejansko zgraditi to zavezništvo med evropskimi institucijami, tudi s poštenim in lojalnim sodelovanjem z našimi državami članicami, da bomo ustvarili konkretne rezultate za naše državljane.

Verjamem, da imamo v tem pogledu dobro podlago za svoje delo v prihodnjih letih in po tej razpravi se počutim dovolj pogumnega – in verjamem, da tudi moji kolegi – zaradi vaših besed podpore in v nekaterih primerih zaradi vaših zahtev. Enako bomo skušali dokazati pri nalogah, ki ste nam jih zaupali.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala lepa, gospod Barroso, za vašo izjavo. Rad bi povedal, da ima Komisija pri svojih prizadevanjih v imenu Evropske skupnosti velikega zaveznika v Evropskem parlamentu. Večina poslancev podpira ta prizadevanja in stališče Komisije, da bi morali prevzeti več odgovornosti, zlasti v kriznih razmerah, o katerih smo govorili pred tem – šele takrat namreč razumemo, kako močno potrebujemo Evropsko unijo in ukrepe Komisije. Tudi odgovornost Evropskega parlamenta se je z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe znatno povečala in to nas veseli. Mislimo, da je to dobro za Evropejce, da je to dobro za naše državljane. Zdaj moramo sprejeti več odgovornosti in izkoristiti priložnosti, ki jih ponuja pogodba. Rad bi vam še enkrat zagotovil, gospod Barroso, da imate vi in Evropska komisija tukaj zaveznike in govorim v imenu večine v Evropskem parlamentu.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, rad bi samo čestital Komisiji in njenemu predsedniku, Joséju Manuelu Durãu Barrosu, za ambiciozen, zelo proevropski program, ki je bil danes tukaj predstavljen in je povsem v skladu s cilji španskega predsedstva Evropske unije in s programom predsedujoče trojke, ki jo sestavljajo Španija, Belgija in Madžarska.

Lahko rečem, da Svet sodeluje s Komisijo pa tudi z Evropskim parlamentom, ki mu prav tako čestitam za konstruktivne govore v podporo zakonodajnemu programu Komisije.

Komisija je delala zelo trdo. Vsi vedo, da bi morala nova Komisija – znana kot Barrosova II. Komisija – delovati že od 1. novembra, vendar je zaradi različnih razlogov začela nekaj mesecev pozneje in si zelo prizadeva, da bi plodno in pozitivno nadoknadila izgubljeni čas, za kar ji je špansko predsedstvo hvaležno. Gospod Barroso in vsi člani Komisije – podpredsedniki in komisarji – prav tako vedo, da sodelujemo s Komisijo (mislim, da na zelo pozitiven način) in priznavamo njena prizadevanja v tem pogledu.

Svet je hvaležen tudi Evropskemu parlamentu. Vedno, kadar je bila tu razprava o teh vprašanjih, je imel Evropski parlament zelo tvorno stališče. Rad bi izkoristil to priložnost in še enkrat prosil Evropski parlament, da sprejme te zakonodajne pobude – danes govorimo predvsem o zakonodajnih pobudah – in da se to zgodi čim prej, tako da bomo lahko nadoknadili izgubljeni čas, o katerem sem govoril. Prepričan sem, da bomo tudi s Parlamentom dobro sodelovali.

Predsednik. – Hvala lepa za vašo izjavo na račun Sveta in vašo podporo programu Komisije. Rad bi se še enkrat zahvalil gospodu Barrosu, vsem podpredsednikom Komisije in komisarjem za njihovo navzočnost. To priča o dejstvu, da pripisuje Komisija velik pomen sodelovanju s Parlamentom, ki je bilo takšno, kakršnega smo se nadejali.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Delovni program Evropske komisije za leto 2010 je ambiciozen in prožen večletni program, ki določa naslednje glavne cilje: reševanje krize in podporo evropskemu modelu socialnega tržnega gospodarstva, pripravo agende državljanov, ki postavlja v središče evropskih dejavnosti ljudi, razvijanje ambiciozne in usklajene agende zunanje politike za ves svet in, nenazadnje, prenovu instrumentov in načinov delovanja, ki jih uporablja Evropska unija. Eden od ključnih elementov agende državljanov je stockholmski program za „odprto in varno Evropo, ki služi državljanom in jih varuje“ in ga je Evropski svet sprejel na zasedanju 10. in 11. decembra 2009. Rada bi pozdravila pobudo Komisije v predstavljanju akcijskega načrta za izvajanje stockholmskega programa, da bomo lahko zagotovili državljanom, da bodo dejansko uživali koristi območja svobode, varnosti in pravice. Program bo v glavnem osredotočen na boj proti čezmejnemu kriminalu in bo utrdil okrepitev skupne politike priseljevanja in azila,

ki zajema predvsem področja, kot je boj proti organiziranemu kriminalu, terorizmu in drugim grožnjam z izboljšanjem politike in pravosodnega sodelovanja.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Zdaj se Evropa spopada z naraščajočo brezposelnostjo in skoraj 17 % prebivalcev Evrope živi pod pragom revščine. Številni Evropejci, celo tisti, ki so zaposleni, se vsak dan bojujejo z revščino in nimajo možnosti v celoti uživati življenja, saj je recesija veliko ljudi s srednjimi dohodki potisnila v revščino. Zato se moramo najprej osredotočiti predvsem na problem revščine, s katero se spopadajo tisti, ki so zaposleni. Za povečanje zaposlenosti moramo ustvariti nova delovna mesta, vendar ne zgolj katera koli delovna mesta, ampak se moramo potruditi, da bomo zagotovili visokokakovostno zaposlitev, ob upoštevanju zahtev trga dela. Večjo pozornost je treba posvetiti naraščanju brezposelnosti mladih, ki je eden najakutnejših problemov družbe. Če mladi ne bodo dobili priložnosti za vstop na trg dela, potem obstaja nevarnost, da bo Evropa izgubila celotno generacijo mladih. Nekaj časa so nas demografske razmere v Evropi silile tudi v razmišljanje o zaposlovanju starejših ljudi. Zagotoviti moramo delovne odnose, ki spodbujajo zaposlovanje in zagotavljajo možnost vseživljenjskega učenja. Rada bi poudarila, da bi morali razpravljati tudi o zaposlovanju invalidov. Pomembno je, da jim zagotovimo pogoje za vključitev na trg dela, ne samo zaradi demografskih sprememb, ampak tudi zaradi njih samih, da jim zagotovimo občutek lastnega dostojanstva in vrednosti. Zato bi rada vprašala Komisijo, kako bo Evropa ustvarila nova delovna mesta? Kakšne so resnične možnosti ljudi, da vstopijo na trg dela? Kako bi lahko zagotovili kakovostno zaposlitev tako, da bi zmanjšali revščino zaposlenih?

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Delovni program Komisije za leto 2010 je sestavljen iz 14 strani običajnih banalnosti in puhlih fraz. Res je, da se mora Evropa skupno odzvati na krizo. Vendar je morda imela ta kriza tako negativen učinek na Evropo samo zaradi politike Komisije in neomejene liberalizacije na vseh področjih. Kljub temu nihče ne želi ničesar spremeniti. Nasprotno, nadaljnja odstranitev trgovinskih omejitev, ki jo želi uveljaviti Komisija, bo spodbudila globalizacijo, koristila velikim podjetjem in povzročila škodo državam članicam in njihovim državljanom.

Strategija Evropa 2020 naj bi bila odziv na sedanjo krizo. Glede posebnih ukrepov se zdi, da je pristop k ekonomski in finančni politiki smiseln, prav tako kot razvoj nove evropske nadzorne arhitekture za spremljanje finančnih trgov. Upajmo, da bo strožji nadzor nad javnimi financami in proračunsko disciplino znotraj držav članic omogočil, da se bomo v prihodnje izognili problemom, kakršne zdaj doživljamo v Grčiji. Treba bi bilo zavrniti nove davčne načrte Komisije skupaj s pregledom direktive o obdavčitvi energije, ki vključuje obdavčitev energetskih proizvodov na podlagi njihove energetske vsebnosti, kajti podnebnih sprememb, ki so predvsem naravni pojav, ni mogoče rešiti preprosto z osredotočanjem na CO₂. Poleg tega bo to še dodatno obremenilo evropsko gospodarstvo v primerjavi z njegovimi konkurenti v Ameriki in Aziji, kjer ni načrtov za take pobude.

Richard Seeber (PPE), v pisni obliki. – (DE) Delovni program Komisije za leto 2010 uvaja prave prednostne naloge. Komisija se osredotoča na posodobitev načinov dela, ki bodo odločilni pri spodbujanju gospodarstva, in na povečanje vključitve evropskih državljanov, predvsem pa na boj proti finančni krizi. Pomembno je zlasti, da se tistim državljanom EU, ki so izgubili zaposlitev v sedanji krizi, čim prej ponudijo nove možnosti za prihodnost.

Kot uradni govorec za okolje v skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) sem zainteresiran, da se ustvari čim več trajnostnih delovnih mest in zagotovi dodano vrednost na trgu dela zaradi vodilne vloge, ki jo ima Evropa pri varovanju okolja. Če hočemo opraviti prehod na novo, trajnostno industrijsko dobo, potem ne smemo več gledati na ustvarjanje delovnih mest in celovito varovanje okolja kot na medsebojno nasprotujoča dejavnika. Po mojem mnenju je bila Komisija nekoliko previdna pri sprejemanju tega pristopa. Zdaj moramo postaviti temelje. Sposobni bomo veliko doseči, če bomo lahko izboljšali način uporabe obstoječih predpisov.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospod Barroso, čestitam za ambiciozen zakonodajni in delovni program Komisije za leto 2010. Na žalost se čas izteka – ostalo je samo še osem mesecev. Kljub temu upam, da prednostne naloge na bodo zgolj prazne obljube. Moč programa je v njegovih ukrepih za boj proti krizi. Na žalost se to nanaša predvsem na gospodarske razmere. V poglavju o agendi državljanov ni nobenih protidiskriminacijskih pobud, kot so boj proti nasilju nad ženskami, večja odločenost in sodelovanje pri doseganju socialnih ciljev in dolgoročne strategije za izboljšanje komunikacije z državljani Unije. Že leta se ukvarjamo s pojavom nasilja nad ženskami. Skrajni čas je, da bi imeli na tem področju učinkovite evropske pravne predpise. V programu Komisije bi rada videla predlog direktive o boju proti nasilju nad ženskami. Glede socialnih ciljev je pomembna pobuda za oblikovanje evropske platforme proti revščini še pred koncem letošnjega leta. Na žalost ni nobenih posebnih podrobnosti o tem. Treba jih bo podati na junijskem sestanku

Sveta. Glede posodobitve Unije in instrumentov njenega delovanja bi rada opozorila na komunikacijo z državljani. To mora biti proces in ne volilna kampanja. Obstaja komunikacijska vrzel med EU in njenimi državljani in moramo si prizadevati, da jo zmanjšamo in v prihodnje tudi odpravimo. Državljanom EU moramo dati občutek, da so „v osrčju“ dejavnosti Unije. Le tako rezultati referendumov ne bodo presenečenje.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Razprava o programu Komisije je posebno pomembna, ker sovпада z začetkom novega obdobja Evropske unije. Ob potrebi, da se v tem času krize sprejmejo ukrepi, ki se lahko dolgoročno spopadajo z izzivi, je nujno, da se namenijo prednost ustvarjanju delovnih mest, ureditvi finančnih trgov in stabilizaciji evra, kar bi moralo povrniti zaupanje javnosti, pa tudi gospodarskih in socialnih subjektov.

Rad bi poudaril pomen kohezijske politike pri izvajanju različnih evropskih politik. Evropske regije bodo lahko dosegle trajnostno, celovito rast samo skozi kohezijsko politiko, ki ima vidne rezultate in spoštuje načelo subsidiarnosti ter z upravljanjem na različnih ravneh, nacionalni, regionalni in lokalni. Cilj gospodarske, socialne in teritorialne kohezije mora biti vodilo ukrepov Unije in mora biti dosežen z ustreznim financiranjem Skupnosti, z večjo preglednostjo, preprostostjo in učinkovitostjo uporabe strukturnih skladov.

Bistveno je, da se opredelijo smernice kohezijske politike in finančna perspektiva za obdobje po letu 2013. Rad bi pritegnil vašo pozornost k razmeram v najbolj oddaljenih regijah, ki se zaradi svojih trajnih strukturnih značilnosti spopadajo z ovirami, ki imajo resen učinek na njihov gospodarski razvoj in zato zahtevajo posebne ukrepe.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Primarna skrb EU je boj proti gospodarski krizi in podpora njenemu socialnemu tržnemu gospodarstvu. Stopnja brezposelnosti v EU je na začetku leta dosegla 10 %, stopnja brezposelnih mladih pa je prišla celo na 20 %. Zvišanje stopnje brezposelnosti je tesno povezano z industrijsko politiko EU. O kakšnih zakonodajnih pobudah razmišlja Komisija v zvezi s prihodnjo industrijsko politiko Evropske unije in ustvarjanjem novih delovnih mest?

Evropski svet, ki se je sestal 25. in 26. marca 2010, je kot enega od ciljev EU prvič določil 20-odstotno zvišanje energetske učinkovitosti do leta 2020. Tega cilja nismo našli v delovnem programu Komisije, čeprav so na tem področju potrebne pobude, ki so lahko usmerjene v evropska gospodinjstva in podjetja.

Poleg tega skoraj ne obstaja proračun Skupnosti za prometno infrastrukturo za obdobje 2010–2013, čeprav so izzivi in razvojne potrebe ogromni: zagotavljanje intermodalnosti med različnimi oblikami prevoza, razvoj železnic visokih hitrosti, ki ne bodo služile samo glavnim mestom držav članic, temveč tudi večjim evropskim mestom, razvoj železniških tovornih koridorjev in enotnega evropskega neba, skupaj s posodobitvijo luk in razvojem pomorskega prometa. Kdaj bo Komisija predložila predlog v zvezi s potrebnim financiranjem za razvoj čezevropske prometne infrastrukture?

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

5. Koordinacija humanitarne pomoči in obnove na Haitiju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o usklajevanju humanitarne pomoči in obnove na Haitiju.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi se iskreno zahvalila vsem poslancem v tej dvorani za pozornost, ki jo ta parlament še naprej posveča Haitiju.

Preden predam besedo gospodu Andrisu Piebalgsu, ki vas bo informiral o obnovi in razvoju Haitija, mi dovolite, da na kratko opišem štiri glavne humanitarne izzive v prihodnjih mesecih in kako se jih bo Evropska komisija lotila.

Prvo je nadaljevanje humanitarne pomoči, zlasti z zatočišči, sanitarnimi in zdravstvenimi storitvami. Premestitev 1,3 milijona brezdomcev iz Port-au-Princea v začasna prebivališča je zelo zapleten podvig zaradi praktičnih vprašanj, kot so lastništvo zemljišč, odstranitev ruševin, urbanistično načrtovanje in varnost. Danes ima prednost skrb za kakšnih 10 000 do 30 000 ljudi, ki živijo v začasnih taboriščih v poplavnih območjih. Zaradi približevanja sezone hurikanov jih je nujno treba preseliti. To je prednostna naloga našega programa poleg izboljšanja sposobnosti vodenja taborišč. Veliko pozornosti posvečamo predhodni dostavi zaloga pomoči. Večji del teh zalog je po potresu popolnoma izčrpan. Zdaj jih obnovljamo in vzpostavljamo zmogljivosti službe civilne zaščite na Haitiju, ki se je zaradi krize dejansko okrepila, tako da bo lahko koristna.

Drugič, sprejeli smo pristop „upoštevanja potreb“ in zagotavljamo usmerjanje pomoči tja, kjer so ljudje, da bi preprečili nadaljnje množično preseljevanje. Poskrbeli smo za to, da naša pomoč doseže vso državo, ne le Port-au-Prince. Na ta način smo prispevali k zmanjševanju pritiskov na glavno mesto. Po enaki logiki uporabljamo tudi pristop „celotnega otoka“, ne glede na to, ali se nanaša na vprašanje beguncev s Haitija ali na logistiko dostave pomoči ali predhodno dostavo zaloga za sezono hurikanov. Tudi Dominikanska republika je pomembna in nismo je pozabili v naših programih obnove.

Tretjič, skrbimo za to, da z usklajevanjem donacij povečujemo primerjalne prednosti drug drugega. Za številne akterje na Haitiju to ni nepomemben izziv, vendar smo imeli ves čas veliko besede pri humanitarnem usklajevanju, ki ga vodijo ZN. Ko sem bila na Haitiju, sem dobila vtis, da smo dejansko dobro opravili – tako glede ekip civilne zaščite iz posameznih držav kot z lastnim delom.

Četrtrič, zagotoviti moramo prehod s humanitarne pomoči na oživitev in obnovo. Zelo tesno sodelujemo z Andrisom Piebalgom in skušamo vedno, kadar je to mogoče, olajšati ta prehod. Dala vam bom dva primera. Prvič, v živilskem sektorju spodbujamo lokalno nabavo hrane. Svoje partnerje prosimo – tudi, če je to nekoliko dražje – naj poiščejo lokalne kmete, da bomo ustvarili povpraševanje in jim pomagali, da si opomorejo. To seveda vodi v delo pri obnovi. Drugič, podpiramo tudi programe „gotovina za delo“, da bomo lahko tudi s tem pripomogli k prehodu s pomoči na obnovo.

Nenazadnje, zelo smo osredotočeni na rezultate. Evropa je prva po obsegu pomoči in mora biti prva po rezultatih.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, Evropska unija je na mednarodni konferenci donatorjev v New Yorku obljubila 1 235 milijard evrov. Mi smo največja donatorka za obnovo Haitija, tako da bomo tudi največja plačnica akcijskega načrta haitijske vlade za obnovo. Ponosen sem tudi na način, kako smo to storili, ker je bila to skupna obljuba EU, sestavljena iz podpore številnih držav EU, kot so Španija, Francija in širša Skupnost. Vendar sem ponosen tudi na to, da je celo moja država, ki nima prav veliko odnosov s Haitijem, obljubila dodatna sredstva, ne zgolj financiranje, ki poteka prek proračuna Skupnosti.

Konferenca v New Yorku je potekala v zelo dobrem vzdušju. Finančni rezultat je bil zelo močan, dolžnosti haitijske vlade so bile zelo jasne in veliko je bilo zainteresiranih strani. Nekateri poslanci Evropskega parlamenta so lahko videli, da so imele tam besedo tudi nevladne organizacije, vključno z evropskimi. Vključena so bila tudi podjetja iz EU, pa tudi vmesni mehanizmi za usklajevanje pod vodstvom premierja Belleriva, ki jih je predlagal Bill Clinton. Ker ta mehanizem vključuje vse zainteresirane strani, je to jamstvo, da denar ne bo zapravljen ali porabljen za druge namene.

Zdaj je zelo pomembno, da čim prej združimo našo pomoč. Komisija in države članice že pripravljajo nov državni strateški dokument in okvirni nacionalni program za Haiti. V podporo našim skupnim prizadevanjem bomo pospešili prizadevanja za vzpostavitev evropske hiše na Haitiju, ki bo omogočila večjo preglednost, pomagala pa bo vključiti tudi nerezidenčne donatorje.

Naslednji teden grem na Haiti, da bom iz prve roke dostavil konkretno podporo dolgoročni obnovi na področju infrastrukture in upravljanja. Ta teden bom podpisal pet finančnih sporazumov v skupnem znesku več kot 200 milijonov EUR in bom slovesno odprl tudi nekatera dela, ki smo jih že opravili, na primer obnovo ceste med krajema Port-au-Prince in Cap-Haïtien, kar je povsem v skladu z načrtom ukrepanja vlade in podpira tudi pristop „celotnega otoka“.

Za okrepitev vladnih zmogljivosti bom slovesno odprl tudi začetek obnove ministrstva za notranje zadeve, ki se financira iz prispevkov EU. Odprl bom tudi šolo v Mirabelaisu. Posebej smo osredotočeni na izobraževanje, kakor je prosil predsednik Préval, in najavili bomo tudi večjo izročitev proračunske pomoči. Dana proračunska pomoč ni pomoč na slepo. Sprejeli smo veliko previdnostnih ukrepov in opravili veliko obiskov, tako da vam lahko jamčim, da bo vaš denar uporabljen v pravi namen.

Zavezal sem se tudi, da bom stalno spremljal izvajanje gradnje z rednimi obiski in pospešil izročitev pomoči. Stalno bom obveščal Evropski parlament o napredku pri obnovi Haitija.

Rad bi tudi poudaril, da ne gre le zame, temveč celoten kolegij: to so Kristalina Georgieva, visoka predstavnica baronica Ashton in tudi nekaj mojih kolegov, ki bodo pomagali nadzirati gradnjo, na primer Michel Barnier, ki bo šel na Haiti čez dva meseca. To ni samo dolžnost odgovornega komisarja, temveč celotnega kolegija.

Z oblastmi se moramo pogovoriti tudi o nekaterih stvareh glede tega, kako bolje izročiti našo pomoč. Dolgoročna zaveza mednarodne skupnosti se ne bo uveljavila, če bo Haiti hitro zdrsnil nazaj v „poslovanje kot po navadi“. Če bi radi preprečili ta scenarij, si moramo prizadevati, da bomo učinkoviti, in omenili smo

že nekaj načinov, kako bi to dosegli. A enako veliko odgovornost imajo tudi oblasti in ljudje na Haitiju in se morajo bolj potruditi pri gradnji.

Pri tem izstopata predvsem dva vidika. Na socialnem področju je treba vlado spodbuditi, naj stopi v zelo tesne stike z opozicijo in tudi s celotno civilno družbo. To bo ustvarilo resnično nacionalno soglasje o razvojnem načrtu in spodbudilo stabilnost, ki je potrebna za njegovo izvedbo. Na gospodarskem področju je potreben makroekonomski okvir, ki je bil predstavljen v New Yorku, strožji in kombiniran z jasno potjo v zaposlovanje in rast, kar bo prekinilo cikel revščine in neenakosti.

Gay Mitchell, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil obema komisarjema. Rad bi načel tri točke. Prva so metode in ukrepi, ki naj se uporabijo za ugotavljanje potreb po obnovitvi na Haitiju. Druga je zagotovitev, da bodo izpolnjene zaveze, ki jih dajemo, in tretja je pogovor o premoženjskih pravicah in ranljivosti ljudi, ki živijo na primer v barakah, zgrajenih na posesti, ki ni njihova.

Prvič, dovolite mi, da v zvezi z obnovitvenimi deli povem, da sem pred kratkim predstavil dokument Svetovne banke, zelo dobro pripravljen priročnik, ki natančno razlaga, kako mora potekati obnova. Ali bomo uporabili ta priročnik in podobne ukrepe ter zagotovili, da bodo prizadevanja za obnovo Haitija opravljena strokovno? Svetovna banka je pri tem opravila čudovito delo. Ko sem predstavljal to knjigo, je bil navzoč haitijski ambasador.

Drugič, glede zavez, ki jih dajemo, me zelo veseli, ko slišim, kar je povedal komisar glede 200 milijonov EUR, ki jih bo takoj posredoval. Vendar, ali se bomo vrnili sem spet čez eno leto ali čez pet let ali pa bomo zadnji, ki se bomo zavezali za donacije tej ubogi državi, ki je preprosto ne moremo več pustiti na kolenih?

Tretja točka, ki bi jo rad podal, je naslednja. Obseg uničenja na Haitiju je takšen, da moramo res pogledati škodo, pa ne zgolj nastalo škodo, temveč tudi, zakaj je škoda tako obsežna. Ljudje, ki niso imeli svoje posesti, so živeli v barakah ali čemer koli, kar so lahko spravili skupaj v globelih in na gorskih obronkih, ker niso imeli svoje lastnine, v kateri bi živeli. Če imajo ljudje premoženjske pravice, vlagajo v gradnjo in obnovo posesti, ki ima potem nekaj možnosti, da vzdrži pred prihodnjimi poškodbami te vrste. Zato prosim, da se to točko aktivno obravnava kot del pristopa pri reševanju tega problema.

Še enkrat, hvala obema komisarjema za njuno predstavitev.

Corina Crețu, v imenu skupine S&D. – (RO) Razmere na Haitiju so daleč od tega, da bi bile uravnotežene, kot sta poudarila oba komisarja, gospa Georgieva, ki je bila na Haitiju konec marca, in gospod Piebalgs. Enako izjavo so dali tudi humanitarni delavci, ki so razdeljevali pomoč na mestu samem in pomagali v obnovitvenem procesu. Čeprav se zdi, da postajajo razmere v glavnem mestu spet normalne, vsaj glede vsakdanjega življenja ljudi, menim, da se morajo prizadevanja zdaj osredotočiti na podeželska območja, ki še naprej doživljajo glavne probleme.

Te zadeve so vedno nujnejše in vse bolj vzrok za zaskrbljenost, saj se približuje deževno obdobje in se bo zaradi stanja prometne infrastrukture morda prekinil dotok pomoči, namenjene izpolnjevanju dnevnih potreb prebivalstva. Obnovitvena prizadevanja pa se, kot ste nam povedali, šele začenjajo. Očitno je, da se bodo še naprej pojavljali tudi drugi problemi, povezani z infrastrukturo, ki zagotavlja prebivalcem dostojne življenjske razmere in delovanje minimalne ravni javnih storitev, izobraževanja in zdravstvene oskrbe. Problemi se bodo pojavljali tudi v zvezi s potrebno delovno silo in stopnjo njene usposobljenosti.

Drugi večji problem je reševanje otrok, ki so osiroteli ali pa so začasno ločeni od svojih družin in so v eni najranljivejših in najnevarnejših situacij za svojo prihodnost. Menim, da se moramo bolj posvetiti temu vidiku humanitarne krize na Haitiju zaradi sprotih problemov, ki vključujejo nezakonito prodajo otrok in nezakonite posvojitve. Nenazadnje bi rada povedala, da me veseli, da ostaja reševanje haitijskih problemov prednostna naloga Komisije. Lahko vam zagotovim, da velja enako za vse člane Odbora za razvoj.

Charles Goerens, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, približevanje sezone hurikanov na Haitiju pomeni, da je bistveno, da se ohranijo humanitarna prizadevanja, da pa bodo verjetno potrebni tudi drugi izredni ukrepi.

A lepo po vrsti. Najprej je pomembno, da se zagotovijo dovolj trdna zatočišča v zadostnem številu. Ta ukrep je pomemben glede na to, da je, prvič, za obnovo domov potreben čas in, drugič, da se lahko človek zaradi neposredne izpostavljenosti Haitija hurikanom boji najhujšega, kot so pokazale nedavne izkušnje.

Popolnoma neodgovorno bi bilo, če bi skušali zdaj prekiniti humanitarna prizadevanja. Enako neodgovorno bi bilo odlaganje obnovitvenih del. Z drugimi besedami, vse mora sovpadati: humanitarna prizadevanja, da

ne bo več nepotrebnih smrti; obnovitvena dela, da bo čim prej obnovljeno nekaj, kar bo podobno normalnemu življenju; oživitev gospodarstva, kar je bistveno za ustvarjanje dolgoročnih virov; krepitev proračunskih zmogljivosti Haitija v najkrajšem možnem času; in čvrsta zaveza decentralizaciji.

Konferenca donatorjev, ki je bila 31. marca v Združenih narodih, je bila uspešna. Kaj bo ostalo od te konference, ko bo vse pozabljeno? Če pustimo ob strani humanitarne posege, se najprej spomnimo na potrebo po hitri oživitvi gospodarstva, na kar upa in za kar moli direktor Mednarodnega denarnega sklada, ker računa na 8 % letno rast zmogljivosti v naslednjih petih letih.

Drugič, v podobni smeri je postala prednostna gospodarska naloga oživitev kmetijskega sektorja. Danes porabi Haiti 80 % svojih izvoznih zaslužkov za plačilo uvoza kmetijskih proizvodov. Ne pozabimo, da so bili v preteklosti časi, ko je Haiti sam pokrival svoje prehranske potrebe.

Tretjič, razvoj Haitija bo treba oceniti na podlagi meril ustreznosti, uspešnosti, učinkovitosti in trajnosti.

Četrtič, če naj bi se razvoj nadaljeval tudi pozneje, je vsekakor bistveno, da ljudje s Haitija sami sprejmejo odgovornost zase.

Petič, potres na Haitiju je še enkrat dokazal – če so sploh potrebni dokazi – kako pomembno je, da se sistem humanitarne pomoči, namenjen zbiranju materiala in človeških zmogljivosti v vseh državah članicah Evropske unije, izvaja hitro in brez odlašanja.

Kaj je tisto, kar preprečuje, da se ne uresničijo predlogi iz poročila gospoda Barnierja?

Nazadnje, odločilna morajo biti znatna prizadevanja Evrope, da bi pomagala rešiti haitijski problem. Zahvaljujem se visoki predstavnici, komisarjema Piebalgsu in Georgievi ter njunima generalnima direktoratom, ki si zaslužijo našo hvaležnost.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, govorim v imenu svoje politične skupine in tudi v imenu koordinatorja naše skupine, gospoda Deva. Rad bi poudaril izjemno pomembno dejstvo, da je mednarodna pomoč Haitiju zdaj dejansko skoraj trikrat večja, kot sta upala haitijska vlada in ZN. Ta pomoč znaša skupno 11,5 milijard EUR in vredno je poudariti, da je haitijska vlada upala na znesek malo pod 4 milijarde EUR v naslednjih dveh letih. Zares osnovna stvar je, da se osredotočimo na gradnjo infrastrukture, kar je poudaril že moj kolega, gospod Deva, v zadnji razpravi.

Tudi sam bi rad poudaril pomembno zadevo – nadzor te pomoči. Vlada na Haitiju je zelo slabotna in razdeljevanje pomoči je v glavnem v rokah raznolike in zelo čudne elite, zato je zelo pomembno, da mednarodne organizacije in Evropska unija vedo, h komu zares gre denar.

Patrick Le Hyaric, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, komisarja, moramo zagotoviti, da se bodo obljube, dane na konferenci donatorjev, uresničile v dejanskih skladih in resnično prišle do prejemnikov, ki so jim namenjene. Seveda ne verjamem, da bo dovolj, da bi se Haiti trajno obnovil, pa čeprav ljudem na Haitiju toliko dolgujemo.

Ljudje iz Evrope so bili zelo darežljivi, ko je bilo treba pokazati solidarnost, vendar obstaja na žalost velika nevarnost, da bodo pozabili na tragedijo, zaradi katere trpijo naši haitijski bratje. Vendar gre, kot ste rekli, za občutek nujnosti, kajti lahko se pojavijo drugi cikloni in še poslabšajo življenjske razmere ljudi; nujnost glede ponovne gradnje hiš in zgradb, kot so šole in bolnišnice, v času, ko haitijska vlada začne evakuacijo nekaterih taborišč; nujnost glede usklajevanja in učinkovitejše dostave pomoči v hrani in oskrbi; pa tudi nujnost glede razvoja novih trajnostnih kmetijskih in podeželskih projektov za zagotovitev zanesljive preskrbe s hrano na Haitiju.

Vsa pomoč in usklajevanje mednarodne pomoči morata biti namenjena zagotavljanju, da bodo imeli ljudje na Haitiju dostop do temeljnih pravic. Na primer, zakaj ne bi določili, da morajo biti vsa javna naročila za obnovo odvisna od teh pravic in vsebovati klavzule o zaposlitvi, stanovanju, izobraževanju in zdravju? Pomoči in obnove se ne da pravilno usklajevati brez zanašanja na prebivalstvo samo in njegove sindikalne, nevladne in kmetijske organizacije.

Morali bi spodbujati uvedbo novih projektov za Haiti, namenjenih izkoreninjenju izključenosti, revščine, odvisnosti in gospodarske ter politične nadvlade.

Ne pozabimo, da strašno pomanjkanje Haitijcev ni zgolj posledica hudega potresa. Je tudi posledica nadvlade številnih držav in ropanja Haitija. Državi dolgujemo učinkovito solidarnost, hkrati pa tudi spoštovanje njene gospodarske in politične suverenosti; ter gospodarske in politične suverenosti ljudi na Haitiju.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Gospod predsednik, kmalu po katastrofi je bilo opravljeno ocenjevanje, da bi določili prednostne naloge pomoči. Vendar sem izvedel iz zanesljivega vira, namreč od nizozemske nevladne organizacije, da je bilo pritegnjenih zelo malo lokalnih strokovnjakov, če sploh kateri. Meni se zdi to prvi predpogoj, če hočemo dobiti podporo lokalnega prebivalstva. Zato je nujno, da se v obnovitvena prizadevanja vključijo haitijske organizacije in oblasti. Evropske nevladne organizacije lahko tu zaradi svojih dobrih lokalnih stikov veliko pomagajo in vesel sem bil, ko sem slišal od obeh članov Komisije, da tudi onadva razmišljata tako. Z drugimi besedami, podporo moramo mobilizirati na Haitiju samem.

Druga točka, ki bi jo rad omenil, je zagotovitev pomoči ZN in drugih držav v hrani, ki je – kljub temu, da se zdi dobrodošla pobuda – zmanjšala zanesljivost haitijskega kmetijstva in preskrbe s hrano. Ta položaj je posledica tega, da je Haiti že več kot 50 % odvisen od uvoza hrane in ni povpraševanja po 35 % lokalne letine. Če hočemo zagotoviti zanesljivo preskrbo s hrano, moramo izpeljati večje naložbe v lokalno kmetijstvo. Tudi tu sklepam po stališču obeh članov Komisije, da Komisija razmišlja podobno in to me navdaja z velikim optimizmom. Šele danes sem prebral celostranski članek v *Frankfurter Allgemeine* o sedanjih razmerah na Haitiju. Res je pretresljivo. Razumem, da sta za Evropsko komisijo prednostni nalogi nastanitev in izobraževanje. Nadaljujte delo v smeri tega cilja. Želim vam veliko uspeha in predvsem božjo pomoč.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala lepa tudi komisarjema za zdravo pamet, ki sta jo pokazala. Nedvomno je bilo že veliko narejenega, vendar mislim, da lahko rečem tudi to, da ne moremo pustiti stvari kar tako. Zdaj je glede na apokaliptične razmere, v katerih se je znašla država, bolj kot kdaj koli potreben zelo dolgoročen program, rekel bi, skoraj trajen.

Kritično obdobje verjetno še vedno ni mimo. Ljudje prav tako kot prvi dan umirajo od lakote, žeje in revščine in več kot milijon ljudi na otoku je še vedno brez doma, kmalu pa bodo morali zdržati v deževnem obdobju in sezoni hurikanov.

Kaj je torej treba storiti? Kot je rekel že komisar, treba je povečati usklajevanje med institucijami in treba ga je povezati s produktivnejšim odnosom do nevladnih organizacij, zlasti tistih, ki lahko z delovanjem na terenu v haitijskih državljanih prebudijo najboljše in jim dodelijo pristojnost.

Vsi se moramo zavedati, če smo referenčna točka za Haiti in njegove ljudi, to po svoje pomeni, da jim pomagamo razumeti, da hočemo videti vrednost in dostojanstvo vsakega posameznega rešenega človeka in da za njih to pomeni, da vidijo upanje na ponovno srečo sredi velikanskega trpljenja, ki ga je povzročil potres.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisarja, najprej bi rad izrazil svoje sožalje in zahvalo družinam in kolegom štirih španskih vojakov, ki so prejšnji teden umrli na Haitiju.

Bili so pripadniki posebnih enot španske vojske, vendar so odšli tja kot navadni vojaki v sklopu mednarodne pomoči in so bili na delu pomoči, ko je strmoglavil njihov helikopter.

Njihov primer kaže, da v večini primerov ni protislovja med varnostjo in humanitarnimi ukrepi. Poleg tega je brez varnosti težko ohranjati neodvisnost in nevtralnost humanitarnega dela. To je priznanje, ki ga moramo dati oboroženim silam številnih evropskih držav, vključno s Španijo.

Gospod predsednik, komisarja, Haiti je dokazal, da revščina močno poveča škodo, ki nastane v naravnih nesrečah, pa tudi, da pomanjkanje upravljanja ovira možnost za učinkovit odziv.

Navadno sta revščina in pomanjkanje upravljanja tesno povezana in tako je bilo in je na Haitiju, kar pomeni, da moramo tako, kot podpiramo proces obnove, na Haitiju podpirati tudi upravljanje, kajti to je edini način, da bomo dosegli cilj, ki smo si ga zastavili v New Yorku, da mora Haiti sam voditi svojo obnovo in da mora pri tem sodelovati njegova civilna družba.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital obema komisarjema, ki sta odgovorna za te zadeve, za njuna govora in stalno skrb za izjemno odzivnost. Torej, čestitam!

Potres na Haitiju je povzročil val solidarnosti in bratstva v izjemnem in zelo upravičenem obsegu. Pozdravljam tudi pogum in prizadevanja prebivalcev Haitija, haitijskih oblasti, civilne družbe, nevladnih organizacij, haitijske diaspore in, seveda, donatorjev z vsega sveta.

Strukturna in institucionalna šibkost na Haitiju je dobro znana in ta katastrofa je očitno razkrila tragičen obseg te šibkosti. V New Yorku so donatorji 31. marca jasno povedali, da bo njihova finančna pomoč

prispevek k haitijskemu načrtu za obnovo in razvoj. S tem je vzpostavljeno načelo dodeljevanja sredstev, tako da bodo imeli lahko ljudje na Haitiju spet zaupanje v svoje institucije, kar je nujno potrebno.

Jasno je, da mora biti pomoč donatorjev dobro usklajena in visoke kakovosti. Kot pravi predsednik Préval, obnova se mora izvajati učinkoviteje. To je treba izpeljati, med drugim, z ustanovitvijo začasnih komisij za obnovo Haitija in uvedbo večstranskega donatorskega skrbniškega sklada za nadzor radodarnih prispevkov donatorjev.

Učinkovitejša obnova pomeni tudi močnejše upravljanje in institucije na podlagi pravne države ter decentralizacijo, kar so ključni elementi načrta ponovnega razvoja in obnove. Upam, komisarja, da boste seveda upoštevali ta pristop in, ni mi treba posebej reči, prepričan sem, da ga boste.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisarja, prav ta hip več sto tisoč ljudi še vedno živi v taboriščih za izredne razmere in ob približevanju deževne dobe in sezone hurikanov je stanje res nujno.

Ob nešteti humanitarnih akterjih na terenu in v odsotnosti državne zmogljivosti, je treba uporabiti vse možne vire za izboljšanje usklajevanja pomoči pod okriljem Združenih narodov in dosledno ter učinkovito dostavljati pomoč.

31. marca sem odpotovala v New York na mednarodno konferenco donatorjev in pozdravljam prispevek Evropske unije v višini 1,3 milijarde EUR za obnovo Haitija v naslednjih treh letih. Evropska unija je z baronico Ashton prvič govorila enoglasno.

Resnično, mednarodna skupnost je obljubila znaten sveženj pomoči, vendar se zdaj težave nanašajo na pravilno uporabo teh sredstev in na odločitve v zvezi z načini izvajanja pomoči in vključene organe, glede na to, da morajo biti glavni akterji v tem procesu obnove ljudje s Haitija.

Prednostna naloga mora biti kmetijski sektor in treba je okrepiti zmogljivosti kmetijske proizvodnje države. Evropski parlament bo zelo pozorno spremljal proces obnove in uporabo teh sredstev in poudarila bi, kako pomembno je, da se končno razmisli o uvedbi civilne zaščite, na katero smo tako dolgo čakali.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, komisarja, humanitarna kriza na Haitiju je poudarila probleme z evropskimi mehanizmi za odzivanje na mednarodne humanitarne krize in jih na žalost še vedno poudarja. Ustvariti moramo mehanizme fiksnega financiranja. V bistvu v evropskem proračunu še vedno nimamo fiksno določenih postavk za financiranje pomoči tretjim državam in evropske države so dale pomoč Haitiju v glavnem na dvostranski ravni. Pomoč mora priti takoj, a takrat, ko je ljudi na Haitiju prizadel potres, pomoč še teden dni pozneje ni prispela. Evropske vire je treba učinkovito uporabljati. Imeti moramo specializirano osebje, ki lahko hitro in učinkovito načrtuje in izvaja programe humanitarne pomoči.

Potres na Haitiju je očitno povzročil katastrofo. Vendar lahko podobne humanitarne krize prav tako povzročijo tudi drugi vremenski pojavi, na primer tajfuni, tropske nevihte, poplave in suše, torej pojavi, ki se bodo zaradi podnebnih sprememb znatno povečali po pogostosti in jakosti.

Vsi vemo, da so podnebne spremembe pojav, ki smo ga povzročili mi, razvite države, na žalost pa so pogosto prav revne države tiste, ki čutijo vpliv. Do ranljivih držav imamo podnebni dolg in iz svojih napak se moramo naučiti obvladovati krizo na Haitiju, tako da se bomo v prihodnje lahko odzvali na svoje naraščajoče obveznosti.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Gospod predsednik, komisarja Georgieva in Piebalgs, po velikanski tragediji na Haitiju moramo, kot sta oba omenila, pogledati v prihodnost. Konferenca donatorjev, ki je bila pred štirinajstimi dnevi v New Yorku, je dala 7 milijard EUR oziroma to je bil vsaj obljubljeni znesek. Na podlagi akcijskega načrta haitijske vlade je EU obljubila 1,6 milijarde EUR. Moje vprašanje vama obema zdaj je, kako se bo to zdaj preneslo v trajno in stabilno obnovo otoka. Po mojem mnenju bo to dolg proces.

Moje drugo vprašanje je, kakšna je vajina ocena akcijskega načrta haitijske vlade in kako lahko zagotovita, da bodo znatna sredstva, ki so bila obljubljena, učinkovito uporabljena? Navsezadnje Haitijci nimajo samo kratkoročnih potreb, temveč tudi dolgoročne. Kako lahko še bolj okrepimo prizadevanja v zvezi s podporo za 1,3 milijona brezdomcev in zagotovimo, da se bo infrastruktura srednjeročno obnovila? To je pomembno, ne le za prebivalstvo, ki je prizadeto, temveč tudi za politično stabilnost tega otoka, ki ima zdaj izredno krhko vlado. To sta sama potrdila. Ljudje imajo občutek, da pomoč ne seže do krajev, kjer je potrebna. Kako lahko zagotovimo izboljšanje političnega stanja v tej državi in pristopa njene vlade?

Rada bi vprašala, kakšen se vama zdi prispevek človeških in finančnih virov začasne haitijske komisije za obnovo, ki ji predseduje Bill Clinton?

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, dovolite, da se zahvalim gospe Striffler, da je danes na tem zasedanju načela to temo in gospe Georgievi ter gospodu Piebalgsu za njuni izjavi. Mislim, da je bilo veliko ukrepov, ki so bili predlagani v resoluciji o Haitiju, sprejeti februarja, korak v pravo smer in so lahko podlaga za obnovo države, ki jo je prizadela katastrofa. Ti ukrepi imajo dve osnovni stopnji in danes govorimo o teh dveh stopnjah. V prvi fazi gre za kratko- in srednjeročno ublažitev krize, da bi pomagali ljudem z najnujnejšimi potrebami, in o tem je govorila gospa Georgieva. Druga faza se nanaša na trajno obnovo, ki mora biti usklajena, in na oceno potreb po tej obnovi, hkrati pa ne smemo izgubiti izpred oči dejstva, da mora biti to proces ljudi in vlade na Haitiju. Hvala lepa, gospod Piebalgs, ker ste poskrbeli za to, da morajo imeti odgovornost tudi Haitijci.

Tretja stopnja je nekaj, kar je samo za nas. Mislim na sklepe, ki jih je treba sprejeti, da bo naša pomoč bolje usklajena, in vesel sem, da se Komisija ukvarja s tem.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Gospod predsednik, Evropa je prispevala milijone evrov, šotore, hrano, vojake in zdravnike. Vse to je v redu in dobro, vendar bi pravzaprav rad citiral Jean-Yves Jazona, župana Port-au-Princea, ki je februarja uporabil besedo „katastrofa“, pa ne v zvezi s posledicami potresa, ampak za opis popolne in skrajne dezorganizacije humanitarnega delovanja, ki je sledilo.

Morali bi si postaviti naslednje vprašanje. Kako lahko preprečimo ponovitev te dezorganizacije, ki je Haiti drago stala? Na to vprašanje je en odgovor, gospod predsednik, komisarja, in to je tisti, ki ga vsi poznamo in je bil tukaj že povedan: z ustanovitvijo evropske službe civilne zaščite.

Ponovno vas vprašam. Kdaj se bo Komisija končno odločila, da izrecno predlaga Parlamentu ustanovitev tovrstne službe, eno skupno službo, ki bo imela enaka pravila vključevanja in identične ukaze, prevoz in komunikacijske sisteme? To je mogoče. To se lahko hitro vzpostavi pred naslednjo katastrofo. Zdaj vas pozivam, da nehate govoriti o usklajevanju in ukrepat.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zadovoljen sem z izidom sestanka držav donatork, ker so veliki zneski, ki so dani na voljo, odličen rezultat. Kar pa je še pomembnejše, je vodilno načelo pri uporabi sredstev, namreč ne zgolj za ponovno gradnjo, temveč za ponovno gradnjo boljšega.

Haiti mora priti iz te krize močnejši in z javnimi zgradbami in zasebnimi stanovanji, ki bodo naprednejša od tistih, ki so obstajala, preden jih je uničil potres. Ne smemo misliti, da bo obnova pomenila vrnitev barakarskih naselij ali družbenogospodarskih razmer, kot so bile tiste, ki so obstajale prej.

Denar je gotovo potreben, vendar so znatna sredstva, ki so jih dale na voljo nacionalne in evropske institucije, le prvi korak, obstaja tudi potreba po dolgoročnem načrtu in močnem, verodostojnem usklajevanju.

V ta namen potem, ko smo tudi v tem parlamentu kritizirali določene začetne zamude, s katerimi Evropa z zastopanjem svoje zunanje politike ni pokazala ne izjemne učinkovitosti ne izjemne spontanosti, danes namesto tega pozdravljamo odlično delo, ki so ga naše institucije opravile na področju usklajevanja, in upamo, da se bodo na podlagi tega stališča in te zaveze prizadevanja nadaljevala z dolgoročnim načrtom, ki lahko obrodi sadove ob vplivni navzočnosti naših institucij.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Potresu na Haitiju je takoj sledila mednarodna humanitarna pomoč. Poleg ameriške in kanadske vojske moram pozdraviti tudi hitro in učinkovito namestitev slovaških skupin in mednarodnega vojaškega reda iz Malte. Ni veliko držav, ki so ponudile tako hitro in učinkovito pomoč.

Danes je po začetnih ocenah profesorja dr. Krčmérja, strokovnjaka in doktorja, ki se spozna na humanitarne pomoči, treba povedati, da je iz Evrope prišlo veliko ljudi in znatni finančni viri, vendar brez potrebne opreme, strojev, hrane, vode in goriva, ki so potrebni za učinkovite posege pri reševanju žrtev izpod podrtih dreves. Niti izkušnje več reševalnih skupin niso bile dovolj. Dobri nameni potrebujejo tudi praktično stran, da so lahko učinkoviti.

Zato pozivam pristojne nacionalne in evropske institucije, da čim prej vzpostavijo skupno službo humanitarne pomoči, kot smo zahtevali v resoluciji o Haitiju. Poleg tega menim, da je zelo pomembno, da podpremo usposabljanje na področju humanitarne pomoči in pripravimo potreben material in opremo za primer naravne nesreče.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gospod predsednik, zahvaljujem se članoma Komisije za njuno predstavitev in za vsa prizadevanja, ki jih vlagata v primer Haitija. Prav tako se strinjam, da bi se bilo dobro osredotočiti na celoten otok. Čeprav sem zelo kritična glede celotnega pristopa Unije, pa se vseeno morda strinjam z vašim pristopom za „cel otok“.

Pozivam vas tudi, da ne pozabite prihodnjih zavez, ki jih moramo sprejeti. Držati se moramo obljub, ki jih dajemo sedaj. Če vidimo, da se države članice ne držijo strogo svojih 0,7-odstotnih obljub, morate biti glede tega res močni in poskrbeti, da predložijo svoje načrte. Prav tako moramo poskrbeti, da napredek, ki ga sedaj dosegamo na Haitiju, ne bo zastaral zaradi drugih politik EU, ki bodo dejansko preprečile, da bi na Haitiju in drugod prišlo do napredka. Res se moramo držati politične skladnosti, da ne bo naš uspeh na Haitiju le ta, da bo zaradi škodljivih politik ves napredek uničen.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, EU je pomagala Haitiju, kar je dobro, a ta naravna nesreča je po mojem mnenju jasno pokazala, da mora imeti EU skupine za hitro ukrepanje na področju humanitarnega ukrepanja in da moramo razviti obvladovanje civilnih kriz.

Ni dovolj, da dajemo denar; EU bi morala biti prav tako sposobna izvajati hitre ukrepe v takšnih katastrofalnih razmerah, zagotoviti pomoč in tja pošiljati ljudi. Ljudje morajo prejemati konkretno pomoč in to ne šele po dolgem času. Medtem ko je ta pomoč zagotovo pomembna, pa EU trenutno primanjkuje zmogljivosti za lokalno in hitro pomoč.

Upam, da bodo ljudje osredotočili svojo pozornost na to zadevo in da bodo ustvarjene skupine za hitro ukrepanje.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, z vašim dovoljenjem bom nekaj časa prepustila gospodu Piebalsu, da bo lahko sprejel nekaj vprašanj glede dolgoročne obnove.

To je za nas zelo koristno in spodbudno. Preden grem na vprašanja, pa mi dovolite, da se pridružim gospodu Guerreru Salomu in izrazim sožalje družinam štirih španskih vojakov, ki so umrli, pa tudi vsem tistim, ki so izgubili življenje med naravno nesrečo in sedaj pri prizadevanjih za obnovo na Haitiju.

Rada bi začela s pomembnejšim političnim vprašanjem, in sicer glede izboljšanja odzivnih sposobnosti EU. Zelo sem bila zadovoljna, da sem v dvorani videla svojega kolega komisarja Barnierja zaradi prizadevanj, ki jih je vložil na tem področju. 26. aprila bomo imeli v Odboru za razvoj možnost podrobneje razpravljati o delovnem programu, v katerem sta za leto 2010 vključena okrepitev odzivnih sposobnosti in obveščanje o tej temi.

Lahko vam zagotovim, da je to za našo skupino zelo visoko uvrščena prednostna naloga. Zelo tesno bomo sodelovali z državami članicami in s Parlamentom, da najdemo rešitev, ki izboljšuje našo sposobnost odzivanja na naravne nesreče in za tem je zelo preprosta logika. V času, ko se intenzivnost in pogostost naravnih nesreč povečujeta in bodo proračuni naših držav omejeni še več let, ni druge poti, kot da okrepimo evropsko usklajevanje in ustvarimo osnovna sredstva, ki se lahko učinkovito uporabljajo v smislu vpliva, stroškov in rezultatov. Lahko vam povem, da gremo jutri na naš prvi državni obisk na to temo. To bo v prihodnjih mesecih za našo skupino zelo visoko uvrščena prednostna naloga.

Dovolite mi, da se posvetim štirim vprašanjem, ki so bila postavljena.

Prvo je vprašanje združevanja odziva na nujne prednostne naloge z dolgoročno obnovo in našo stabilnostjo. To je zelo pomembno, ker če se bomo prehitro pomaknili k obnovi, stran od podpore za ljudi, ki jo potrebujejo, tvegamo zelo resno tragedijo. To smo morali reševati pri vprašanju dostave hrane, kjer je vlada Haitija predlagala, da se preusmerimo stran od zagotavljanja hrane na „denar za delo“ in „hrano za delo“, kar je zelo zaželeno, a tega ni mogoče storiti povsod istočasno. To je nekaj, kar zelo podrobno spremljamo.

Na splošno je glede vprašanja varne preskrbe s hrano naša nova politika v Evropski uniji zelo napredna, ker enako poudarja vse druge stvari, ter spodbuja lokalno nakupovanje hrane za humanitarne pomoči kadar koli jo je mogoče dobiti na lokalni ravni. Poskrbeli smo, da je bila ta tema predmet razprav na jutranjem zasedanju v New Yorku, kamor smo povabili nevladne organizacije, haitijske pa tudi mednarodne nevladne organizacije, in zelo sem ponosna, da so bile evropske nevladne organizacije tiste, ki so na Haitiju dale na razpravo ta vprašanja v zvezi z varnostjo kmetijske proizvodnje za Haiti in z visokim kmetijskim donosom v produktivnosti.

Rada bi obravnavala vprašanje zavetišč. To sploh ni nepomembno vprašanje, ker se ljudje dejansko ne želijo preseliti od tam, kjer so sedaj. Preseliti se ne želijo zaradi različnih razlogov. Eden je, da se, čeprav so njihove

hiše varne, bojijo vrniti zaradi travme, ki so jo doživeli. Drugi je, ker so se preselili kot celotne sosesčine in ker se bojijo, da bodo izgubili družbeno vez, ki jih drži skupaj, torej ne gre le za slabo politiko ali pomanjkanje želje; prav tako gre za družbeni pojav, ki sledi takšni naravni nesreči in ljudem otežuje selitev iz poplavnih območij na varnejša ozemlja. A mi to obravnavamo kot prednostno nalogo.

Naj zaključim z vprašanjem dolgoročne trajnosti. Gre za trajnost upravljanja, prav tako gre za ekološko trajnost. Imela sem sumljiv privilegij, da sem lahko letela nad Haitijem in Čilom, in sicer v roku dveh tednov. Na Haitiju, ekološko uničenem otoku, je to seveda vplivalo na stopnjo tega uničenja. V Čilu vlada že več desetletij izvaja program pogozdovanja, s katerim stabilizira prst in posledično ustvarja boljše okolje, kar je očitno zelo v korist ljudem. Ko pomislimo na Čile, razmišljamo dolgoročno.

To ni moje področje, a moram se ga lotiti kot nekdanja uslužbenka Svetovne banke. Vsekakor se strinjam z vami, da je predlog Svetovne banke glede usklajevanja v večdonatorskem skrbniškem skladu, pa tudi kot pristop institucionalnega upravljanja projekta, nekaj kar moramo vzeti na znanje in si za to prizadevati.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, kot običajno, če bi imel le eno željo v svojem političnem življenju, bi bilo to več časa v Parlamentu, da bi odgovarjal na vprašanja, ki mi jih postavljajo. Ne bom mogel odgovoriti na vsa vprašanja, ki mi bodo danes postavljena, a šel bom skozi nekatera.

Podpora Parlamenta je za Komisijo zelo pomembna, ker Haiti ni primer, ki mu pozornost posveča le Komisija. Čutil sem, da si je celotna evropska družba želela, da bi Evropska skupnost poskrbela, da bi bila obnova pomembno prizadevanje.

To je kot šolski primer: izvedena je bila ocena na mednarodni ravni, vlade so izdelale načrte, o teh so razpravljale nevladne organizacije, imamo različne odobritve in imamo začasno komisijo, ki usklajuje celoten proces. Vsekakor ne ustvarjamo ničesar vzporednega. Delamo na enakih osnovah in na dobro pripravljenih tleh.

Glede zavez na strani EU, sprejeli smo politično zavezo in izpolnili jo bomo. Menim, da enako resnično velja tudi za druge udeležence. Predmet našega dela so lastninske pravice. To je eden od tveganih elementov. Imamo zemljiški kataster in delali bomo na njem, a morda obstajajo tveganja.

Tveganja lahko vsekakor nastanejo zaradi lastnine političnega procesa. Prizadevanja za obnovo je mogoče ohranjati, če imamo politični proces, ki podpira dolgoročni razvoj Haitija, in če ljudje verjamejo vanj. Tu pride do velikega izziva in vse, kar lahko storimo, je, da pri tem podpremo prebivalce Haitija in politično družbo Haitija. Menim, da je to mogoče sprejeti in da je lahko uspešno.

Glede preglednosti procesa, celota mednarodna struktura donatorjev je bila ustvarjena zelo jasno in racionalizirano ter pregledno. Vsi procesi EU so vsekakor pregledni in v polni meri bomo zagotovili, da denar ne bo potrošen le za ta namen, ampak tudi dobro in učinkovito.

Nazadnje pa verjamem, da ne bi smeli podcenjevati ljudi, ki delajo na tem področju – iz držav članic, Skupnosti in tudi iz širše mednarodne skupnosti. Rad bi izrazil tudi svoje sožalje družinam ljudi, ki so umrli, ko so pomagali pri obnovi Haitija. Mnogo ljudi še vedno dela in se trudi po najboljših močeh. Oni so zagotovilo, da bo proces, če je dobro organiziran, uspešen.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

(Seja je bila prekinjena ob 13.10 in se je nadaljevala ob 15.05.)

Pisne izjave (Člen 149)

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Sedaj je čas, da izvedemo vmesni pregled pomoči na Haitiju. Glavna vprašanja, ki si jih moramo postaviti, so naslednja: Kako hitro in učinkovito se je in se nudi pomoč? Ali ta pomoč podpira trajnostni razvoj na Haitiju? Kako je bila usklajena celotna pomoč? Kako je bila EU zastopana v smislu zunanje politike? Zlasti me zanimata zadnji dve vprašanji, ker je bil uničujoč potres prvi preskus, s katerim se je srečala visoka predstavnica baronica Ashton. Namen urada visokega predstavnika je okrepiti vlogo EU kot svetovne akterke. Vendar pa barodnica Ashton ni menila, da je vredno potovati v Haiti takoj po potresu ter zagotoviti simbolično podporo, niti ni mogla zagotoviti, da bi bila pomoč, zagotovljena Haitiju, učinkovito usklajena. Nekatere države članice so sprožile individualne kampanje za pomoč, druge pa so ukrepale združeno. Baronica Ashton bi morala biti odgovorna za zagotavljanje boljše koordinacije. Poleg tega pa tudi vlada Haitija ni bila zadosti vključena. Visoka predstavnica bi morala sedaj vsaj spoznati v čem je smisel njenega dela. Pripravljati bi morala konstruktivne predloge za strukturiranje

humanitarne in finančne pomoči po velikih naravnih nesrečah. V naslednjih nekaj mesecih je potrebno izvesti mnogo dela na področju razvoja in to velja tudi za baronico Ashton.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, danes smo se tu zbrali, da bi razpravljali o evropskem usklajevanju pomoči za Haiti. Medtem pa mednarodni poročevalci kritizirajo naše neusklajene ukrepe. Od tragičnega potresa so pretekli že trije meseci in kaže, da še vedno nismo sposobni oblikovati skupnega stališča glede podpore za Haiti. Januarja smo poslušali mnogo govorov o vlogi Unije na mednarodnem prizorišču, a sramota je gledati, kako slabotno in neodločno je Unija ukrepala do sedaj. Dodelitev 1,2 milijarde EUR s strani Evropske unije za pomoč Haitiju je hvalevredna. Svetovni donatorji so izjavili, da bodo v dveh letih za obnovo Haitija dali 5,3 milijarde USD. Dolgoročno bo vrednost njihove pomoči narasla na 9,9 milijarde USD. To so zelo optimistični zneski. Zaradi katastrofe na Haitiju pa sem se ustavil in pomislil na državo, ki se je dejansko sesula pred dolgo časa. Potres je bil naravna nesreča, a sedanji obseg revščine na Haitiju je rezultat gospodarskega, političnega in družbenega zloma. Zlom in nasilje na Haitiju v zadnjih letih sta posledica surovih odnosov z zunanjim svetom – z določenimi državami in mednarodnimi koncerni –, ki segajo več stoletij nazaj. Mednarodna družba je Haiti pustila na cedilu. Storimo več, da to sedaj nadoknadimo.

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

6. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

7. Čas za vprašanja predsedniku Komisije

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja predsedniku Komisije.

Vprašanja o kateri koli temi v imenu političnih skupin.

Nato drugi del seje – vprašanja o razmerah na področju zaposlovanja v Evropski uniji.

Othmar Karas, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, Center za evropske študije, težave, ki jih preživlja Grčija, strategija Evropa 2020 in iskanje odgovorov na finančno in gospodarsko krizo nam vsi jasno kažejo, da bomo pri sprejemanju nujnih ukrepov v okviru obstoječih pogodb kmalu dosegli meje mogočega. Po drugi strani pa se mnogo držav članic zateka k novi obliki medvladnosti, nacionalizma in protekcionizma, namesto da bi gledale proti Evropi.

Kaj načrtujete za premagovanje teh problemov, za ustvarjanje nujnih skupnih ciljev in za ustvarjanje verodostojnih evropskih instrumentov, da bomo lahko ravnali učinkovito in zagotavljali prave odgovore?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Res je, da nekateri nacionalni politiki dokaj presenetljivo izvajajo medvladno obravnavo Lizbonske pogodbe. Lizbonska pogodba je bila sprejeta natanko zato, da bi se povečala evropska dimenzija, da bi se okrepila moč Evropskega parlamenta, da bi bilo enostavnejše sprejemanje odločitev z glasovanjem kvalificirane večine in da bi se okrepila vloga Komisije pri gospodarskem nadzoru in zunanjih zadevah. Ta obravnava je zato dokaj presenetljiva, a se zagotovo dogaja.

Vloga Komisije je seveda ta, da je v skladu s členom 117 Lizbonske pogodbe varuhinja pogodb, da štiti Evropsko pravo in da je odločna glede spoštovanja evropskega prava, ker takrat, ko Evropska unija ne bo več pravna Skupnost, ne bo več prava Unija.

Drugič, njena vloga je spodbujanje pobud in vodenje na področju pobud. Za ta namen bo opravila svojo nalogo ter poskušala predložiti predloge, ki upam, da bodo imeli podporo tega Parlamenta. V svojih političnih smernicah sem omenil poseben odnos s Parlamentom in resnično bi rad poskrbel, da ta postane resničnost.

Othmar Karas, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod Rehn je v Madridu predlagal svezenj, ki še ni bil sprejet, a je takoj na začetku razprave vključeval sankcije. Po mojem mnenju ne bi smeli začeti svojih razprav s sankcijami za države članice, ker bi to pomenilo postavljanje voza pred konja. Namesto tega bi morali vzpostaviti skupne cilje, skupne projekte in skupne instrumente, ki jih potrebujemo poleg tega, kar že imamo, in šele takrat bi morali razmišljati o sankcijah za vedenje, ki kaže pomanjkanje solidarnosti. Kakšno je vaše mnenje o tem pristopu?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Kakor ste dejali, gospod Karas, odločitev še ni bila sprejeta. Potekala je prva razprava z ministri za finance in Komisija bo dejansko naslednji mesec predstavila sporočilo o okrepljenem gospodarskem upravljanju. Naš namen je okrepiti preprečevalne in korektivne ukrepe Pakta za stabilnost in rast. Predložili bomo predloge za učinkovitejši in širši nadzor makroekonomskih neravnovesij znotraj evrskega območja in raziskali bomo možnosti za ustvarjanje mehanizma za reševanje krize, a osredotočili se bomo na vsebino.

Menimo, da je mogoče s sedanjimi pogodbami storiti mnogo več v smislu nadzora evrskega območja in gospodarske ter monetarne unije, če so države članice seveda pripravljene sodelovati in spoštovati pogodbe.

Martin Schulz, *v imenu skupine S&D*. – (DE) Člen 125 Pogodbe o delovanju Evropske unije je tako imenovana klavzula o neresenju, z drugimi besedami, prepoved državam članicam EU, da bi prevzele nase dolge drugih držav članic. Kakšno je vaše stališče glede dejstva, da bo imel sveženj pomoči, sestavljen za Grčijo, sedaj v državah, kot je Zvezna republika Nemčija, na primer, za posledico, da ta posoja denar grški državi za tri leta po 5-odstotni obrestni meri, sami pa si ga sposojajo po triletni 1,5-odstotni obveznosti? Glede na ocenjeno vsoto 8,4 milijarde EUR to ustvarja dobiček v znesku 620 milijonov EUR. Ali klavzula o neresenju ne vključuje zahteve, da neka država, če ne more prevzeti dolgov druge države, prav tako ne more zaslužiti denarja od dolgov druge države? Ali ste pripravljeni z nemško vlado ali z drugimi vladami razpravljati o mehanizmu, ki se mi zdi popolnoma nesprejemljiv?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Gospod Schulz, res je, da Lizbonska pogodba ne dovoljuje tako imenovanega „reševanja“ držav članic. Rešitev, ki je bila najdena do sedaj – in še ni bila aktivirana, ker zanjo še niso zaprosili –, je po mnenju Komisije popolnoma v skladu s pogodbo. To bi rad poudaril. Vem, da v nekaterih krogih v Nemčiji poteka razprava – in zagotovo tudi v nekaterih drugih državah članicah, a zlasti v Nemčiji – in rad bi povedal, da preprosto ne drži, da je to, o čemer smo premišljevali, nekakšno finančno reševanje. To ni to. Gre za usklajevanje posojil. Komisija bo odgovorna za to. MDS bo prav tako v načrtu, ki moram reči, da je kreativen. To je rešitev, ki je bila mogoča šele po obsežnih pogovorih z našimi državami članicami, a je popolnoma v skladu s pogodbami in seveda spoštuje določbe Lizbonske pogodbe.

Naj zaključim v političnem tonu in povem, da menim, da je dokaj nenavadno, da je bilo tako težko najti solidarnostno rešitev za Grčijo, ko bi jo lahko našli za Latvijo, Madžarsko in Romunijo. Če lahko najdemo te rešitve solidarnosti in odgovornosti zunaj evrskega območja, mislim, da je dokaj očitno, da bi jih morali najti tudi v evrskem območju.

Martin Schulz, *v imenu skupine S&D*. – (DE) Gospod Barroso, razumem, da se poskušate izogniti odgovoru na moje vprašanje, ker le-to ni prijetno. Zato ga bom ponovil.

Obstaja vsaj možnost, da bodo lahko imele države članice, ki si lahko sposodijo denar pod boljšimi pogoji kot tiste, katerim ga posojajo, dobiček od dolgov druge države. Kakor je navedeno v klavzuli o neresenju, da države članice ne morejo prevzemati dolgov drugih, jim tudi ne bi smeli dovoliti, da bi imele od teh dolgov koristi. Ali ste pripravljeni povedati, na primer, gospe Merkel ali gospodu Sarkozyu ali komur koli drugemu, da nasprotujete takšnemu ukrepanju?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – O tej zadevi sem več tednov govoril s temi in z drugimi voditelji, zato vam lahko zelo odkrito povem, gospod Schulz, da je bila to žal edina možna rešitev. Komisija je od začetka zahtevala konkretniji znak solidarnosti z Grčijo in pri tem seveda vedno spoštovala načelo odgovornosti. A sedaj moramo zagotoviti, da bo mogoče Grčijo spodbujati, da se čim prej vrne k tržnemu financiranju in dejansko je bila najdena rešitev takšna, pri kateri bodo državam članicam evrskega območja posojila zagotovljena po nekoncesijskih obrestnih merah. Menili smo, da je določanje cen za posojila s strani MDS ustrezno merilo za določitev pogojev za dvostranska posojila držav članic evrskega območja, kljub nekaterim prilagoditvam, ki so bile dogovorjene 11. aprila.

Guy Verhofstadt, *v imenu skupine ALDE*. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Komisije, najprej glede klavzule o neresenju, v pogodbi to ni navedeno. V pogodbi je navedeno, da držav članic ni mogoče prisiliti, da prevzamejo dolge. Pogodba ne pravi, da je prepovedano prevzeti dolge. To je treba razjasniti ali pa bo to pomenilo neskladnost pogodbe. Ponavljam: v pogodbi je jasno navedeno, da držav članic ni mogoče prisiliti, da prevzamejo dolge. Zato so vsem, kar je zasnovano glede Grčije, vključene stvari, ki so v okviru pogodbe mogoče in jih je mogoče izvajati.

Moje vprašanje je nekoliko drugačno. Obrestne mere na grška posojila so ponovno narasle na 7,6 %, z drugimi besedami 450 bazičnih točk nad nemško mero. Zato so potrebni drugi ukrepi, v mislih imam zelo

pomembne temeljne reforme: Evropski denarni sklad, evropski trg obveznic, bolj velikopotezna strategija 2020.

Predsednik Komisije, moje vprašanje je naslednje: kdaj nameravate Svetu predložiti sveženj s takšnimi reformami, vključno z reformami, ki se jih je že lotil gospod Rhen? To je namreč tisto, kar potrebujemo sedaj, da predstavimo velikopotezen sveženj reform skupaj s posebnimi ukrepi za Grčijo.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Najprej, gospod Verhofstadt, in tudi v odgovor gospodu Schulzu, bodimo si popolnoma na jasnem in bodimo popolnoma pošteni: če obstajajo vprašanja, ki jih želite postaviti gospe Merkel, morate to storiti. Tu nisem zato, da bi odgovarjal v imenu gospe Merkel. Tu sem zato, da odgovarjam v imenu Komisije. Bodimo si na jasnem glede tega.

Prav tako bodimo jasni s stališča Komisije. Rešitev, ki smo jo našli, zelo natančno spoštuje klavzulo, znano kot klavzula o nereševanju. Seveda smo bili glede tega zelo previdni. Kar zadeva ukrepe, ki jih bomo sprejeli, bodo sporočilo in predlogi, ki jih bomo obravnavali, predstavljeni naslednji mesec. Rad bi govoril o sporočilu glede okrepljenega upravljanja evrskega območja. O tem je že potekala politična razprava in gospod Rhen je prejel od Komisije pooblastilo glede uvodnih razprav s finančnimi ministri. Zato vam lahko povem, da boste enkrat maja poznali namen ukrepov, ki jih bomo predstavili za prihodnost, da bodo pomagali okrepiti upravljanje na evrskem območju in na splošno v Evropski uniji.

Guy Verhofstadt, *v imenu skupine ALDE*. – (FR) Gospod predsednik, ali mi dovolite, da vprašam predsednika Komisije, ali bo zamisel o Evropskem denarnem skladu del tega predloga?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, da bi podal konkreten odgovor na to točko, vam lahko povem, da je naše stališče usmerjeno k zamisli o ustvarjanju nove institucije v okviru gospodarske in monetarne unije.

Vsaj s svojega stališča nisem prepričan, da je to dobra zamisel, a lahko vam povem – govorim v svojem imenu, glede na to, da se kolegij še ni odločil –, da se mi zamisel o ustanovi za zagotavljanje finančne stabilnosti v evrskem območju zdi dobra. Lahko bi dodal, da smo v postopku raziskovanja različnih načinov zagotavljanja in krepitve mehanizmov zavarovanja, kot so tisti, ki odgovarjajo skrbem, ki sprožajo zamisel o Evropskem denarnem skladu.

Daniel Cohn-Bendit, *v imenu skupine Verts/ALE*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, rad bi, da bi imeli predsednika Komisije, ki preprosto pove, da je treba od Nemčije zahtevati, da bo dala posojilo po obrestni meri, po kateri si mora izposoditi, to je po 3-odstotni obrestni meri. To bi vsaj lahko povedali javno. To bi bilo del razprave v Nemčiji, a teh preprostih stvari niste zmožni povedati.

Rad bi potavil še eno vprašanje o sporazumu ACTA. Že od leta 2008 se pogajate o sporazumu ACTA proti piratstvu in ponarejanju. Marca vam je bilo z resolucijo Evropskega parlamenta rečeno, da morate zmanjšati pogajanja glede sporazuma ACTA o ponarejanju. Jutri nam boste objavili – hvala, na to smo čakali eno leto – oceno razprav in besedilo, sprejeto ob koncu vrhovnega srečanja na Novi Zelandiji.

Veste, da bo moral Parlament ob koncu teh pogajanj reči „da“ ali „ne“. Ali ne bi bilo bolj smiselno, da bi Parlament vidneje sodeloval ter s tem zagotovil preglednost glede pogajanj? V nasprotnem primeru se boste znašli v enakem položaju s Parlamentom, kot ste ga doživeli pri sporazumu SWIFT. Zato bi vas prosil, da od sedaj naprej kažete večjo preglednost in nam dovolite dostop do besedil o pogajanjih, kakor ste to dovolili velikim podjetjem. Parlament je ravno toliko pomemben kot veliko podjetje.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Cohn-Bendit, o tem ni dvoma in kar najbolj spoštujem Parlament. Lahko bi dodal, da sta zato Komisija in natančneje gospod De Gucht pridobila dovoljenje naših partnerjev v teh pogajanjih, da postanejo javna vsa besedila iz pogajanj. Kakor veste, bodo javnosti na voljo jutri, 21. aprila.

Nedvomno se tudi zavedate, da so se ta pogajanja začela pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, in prav tako želimo sem tesno vključiti Parlament. Sedaj ima Parlament nova pooblastila na področju mednarodnih pogajanj in Komisija je za to, da Parlament igra pomembnejšo vlogo v takšnih pogajanjih.

Daniel Cohn-Bendit, *v imenu skupine Verts/ALE*. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, izognimo se igri besed: ne glede na to, ali ste to zahtevali ali ne, ne morete nadaljevati s pogajanjmi, razen, če poskrbite, da bo preglednost javna, glede na to, da imate Lizbonsko pogodbo.

Vprašanje torej ni, da ste partnerje prosili, naj objavijo poročila za Parlament, to morate storiti, saj vam sicer Parlament ne bo nikoli rekel „da“, ker vas sedaj zavezuje Lizbonska pogodba.

Zato ste sedaj v okviru Lizbonske pogodbe zavezani k preglednosti do Parlamenta, ker boste morali na koncu dobiti „da“ od Parlamenta in to ni zanesljivo, glede na stanje pogajanj in na besedilo, s katerim se ukvarjamo.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Govorili ste o začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. Zelo sem za to, da se vloga Evropskega parlamenta okrepi tudi na tem področju, in besedilo, ki bo jutri postalo javno, za kar smo morali pridobiti dovoljenje naših pogajalskih partnerjev, je besedilo o pogajanjih, osnutek pogajalskega besedila. To bomo storili. Nedvomno se zavedate, da so nekatera mednarodna pogajanja občutljivejša in da je zanje potreben previden pristop za določena področja, a radi bi kolikor je mogoče vključili Parlament, ki mu je Lizbonska pogodba po pravici zagotovila pooblastila na področju mednarodnih pogajanj.

Timothy Kirkhope, *v imenu skupine ECR*. – Marca je Evropska komisija naznanila, da bo izvedla še en pregled Direktive o delovnem času, potem, ko je propadel predhodni pregled. Do mrtve točke je pripeljala vztrajnost Parlamenta, da se iz direktive odpravijo nacionalna odstopanja. Kakor se vsi spomnimo, so laburistični poslanci EP iz Združenega kraljestva v interesu svojih sindikatov glasovali, da se odpravi odstopanje Združenega kraljestva, kljub nasprotnim navodilom lastne vlade.

Sedaj, ko imamo nadaljnji pregled, in glede na to, da mnogo držav EU želi, da bi imeli njihovi delavci na izbiro delati po prožnejšem delovnem času, ali lahko predsednik Barroso potrdi, da bo ta Komisija predlagala direktivo, ki spoštuje nacionalna odstopanja od 48-urnega delovnega tedna?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Gospod predsednik, osnutka zakonodajnega predloga nimam. Na tej stopnji je še prezgodaj imeti kakršne koli določene zamisli o vsebini kakršnih koli sprememb. Kakor veste, obstaja posvetovalni dokument, ki je namenoma odprt v tonu. Rad bi slišal tudi stališča socialnih partnerjev.

Nova pravila bi morala ščititi delavce pred zdravstvenimi in varnostnimi tveganji predolgega delovnega časa in nezadostnega počitka. Morala bi biti tudi dovolj prožna, da bi omogočila usklajevanje dela in družinskega življenja in spodbujanje konkurenčnosti podjetij, zlasti malih in srednje velikih podjetij.

Mislim, da moramo imeti za to rešitev, gospod Kirkhope, povsem odkrito zato, ker, kot veste, obstajajo na Sodišču Evropskih skupnosti zadeve, ki nas obvezujejo k temu, da najdemo rešitev.

Zato bomo poskušali najti široko podporo za novi predlog in se izogniti dolгим razpravam, ki so zaznamovale zadnji poskus pregleda direktive.

Timothy Kirkhope, *v imenu skupine ECR*. – Razumem, da predsednik Barroso ne želi vnaprej soditi o izidu posvetovanja Komisije. Vendar pa so v EU številni ljudje – nenazadnje trije milijoni ljudi v Združenem kraljestvu, ki sedaj koristijo odstopanje –, ki bodo pri njem iskali zavezo, da med gospodarskim nazadovanjem njegova Komisija ne želi ustvariti še težjih pogojev za delo ljudi. Bojim se, da nam komisar Andor ni dal tega zagotovila med svojo potrditveno obravnavo, a verjamem, da bo predsednik Barroso to storil sedaj.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Zelo ste prijazni, gospod Kirkhope, a poleg Britanije je dejansko še 26 drugih držav članic v Evropski uniji, zato boste razumeli, da medtem ko smo zelo dovzetni za skrbi, ki ste jih izrazili, moram prav tako poslušati tudi druge upravičene skrbi.

To je zelo zahtevno in izredno občutljivo vprašanje. Najti moramo pravo ravnotežje med prožnostjo, ki jo izpostavljate za mala in srednje velika podjetja, in zaščito delavcev, glede katerih sem prepričan, da ste tudi na njihovi strani. To bomo storili. Zato pozivamo tudi socialne partnerje, naj predložijo konstruktiven predlog.

Lothar Bisky, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (DE) Gospod Barroso, govorili ste o svojem delovnem programu in o njem je razpravljal Parlament. Dejali ste, da želite nadalje ukrepati glede kritičnih pripomb. Imam vprašanje. Nedavno smo mnogo govorili o krizi in o tem, kako jo premagati. Vendar pa imam vtis, da se je v tem, kako banke poslujejo, zelo malo spremenilo.

Prav tako bi rad slišal odgovor na še eno vprašanje. Ali mislite, da smo mi in Komisija storili dovolj? Če ne, kaj mislite, da je še vedno potrebno storiti, da bi se dolgoročno borili proti vzrokom za finančno krizo, da banke ne bodo mogle več poslovati tako kot sedaj?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Ravno danes smo v delovnem programu predstavili svoje ukrepe v finančnem sektorju. Izvedli smo velik del tega, a še vedno je treba izvesti nek drug pomemben del.

Mislim, da so bili predlogi Komisije pravi. Dejansko obžalujem, da so države članice v nekaterih primerih zmanjšale raven ambicij, na primer glede nadzornega okvira, ki ga sedaj obravnavate vi v Parlamentu, in v bližnji prihodnosti bomo podali nekatere predloge – obstaja popoln seznam, ki sem ga danes predstavil Parlamentu.

A mislim, da lahko storimo nekatere bolj specifične stvari, če sem konkreten. Na primer, podpiram zamisel o bančni dajatvi. Mislim, da bi morala biti to zadeva za G20. Mislim, da je pošteno, da bančna industrija po vseh težavah, ki jih je ustvarila za celoten gospodarski položaj, prav tako prispeva k prihodnosti naših gospodarstev.

Kot vedno, gre torej za vprašanje ravnovesja. Nočemo spodkopavati izredno pomembnega sektorja v naših gospodarstvih – finančnega sektorja – a menimo, da so za povrnitev zaupanja v finančni sektor pomembni še nekateri dodatni ukrepi.

Lothar Bisky, *v imenu skupine GUE/NGL*. – (DE) Gospod Barroso, imam še eno kratko vprašanje. Na predsednika banke Deutsche Bank, doktorja Ackermanna, je težko narediti vtis. Nedavno je odkrito povedal, da želi 25-odstotne donose. Ali ne mislite, da je to izzivanje ukrepov, ki so jih sprejele Komisija in posamezne vlade? On ne spreminja ničesar. Dejal je, da hoče ponovno 25-odstotne donose. To pravi doktor Ackermann, predsednik banke Deutsche Bank, ki je izredno pomembna banka.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Žal mi je, a nisem spremljal izjav predsednika banke Deutsche Bank in ne smem komentirati nečesa, s čimer nisem seznanjen.

William (The Earl of) Dartmouth, *v imenu skupine EFD*. – Ker je bila finančna kriza kreditna in bančna kriza, ki se je zgodila in izhaja iz velikih komercialnih bank – banke Royal Bank of Scotland, IKB, Fortis in podobne –, ali sprejmete to, da je Direktiva o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, poleg tega, da je izredno zahtevna za Združeno kraljestvo, napačno usmerjena in napačno vodena regulativna pobuda s strani Komisije, ki je v celoti usmerjena v napačno tarčo?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Nikakor ne. Mislim, da je to zelo dobra pobuda, ki meri natanko k povrnitvi nekoliko zaupanja v zelo pomemben sektor naših finančnih trgov. Mislim, da je v interesu finančnega sektorja, da ima verodostojnost. Bodimo odkriti in odprti glede tega. Sedaj imamo težavo verodostojnosti v finančnem sektorju in ta je izvirala, recimo, v neodgovornem vedenju nekaterih glavnih akterjev v tem sektorju, ne le v Britaniji, kot ste dejali, ampak tudi v drugih državah po Evropi, poleg položaja, ki je nastal v Združenih državah. Potrebujemo ustrezno raven upravljanja. Verjamemo, da uredba, ki smo jo sedaj predložili, predstavlja ustrezno ravnovesje in da ni ciljno usmerjena v ustvarjanje težav za finančni sektor. Prav nasprotno: njen cilj je ustvarjanje zaupanja. Finančni sektor potrebuje takšno verodostojnost za financiranje gospodarstva.

William (The Earl of) Dartmouth, *v imenu skupine EFD*. – Kako bo Direktiva o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, ciljno usmerjena v upravljavce alternativnih investicijskih skladov, povrnila zaupanje v finančni sektor, ko je težava v velikih komercialnih bankah? To je moje vprašanje.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Žal se ne strinjam s tem, da je težava le v velikih bankah.

Dejansko težave, ki je nastala v Združenih državah, niso ustvarile le velike banke. Prav tako so jo ustvarili nekomercialne banke, investicijske banke in tudi hedge skladi. Torej se ne strinjamo z analizo, da so jo ustvarile velike banke. Dejansko nekatere velike tradicionalne komercialne banke niso bile odgovorne za krizo.

Mnogo vrst različnih akterjev je bilo na nek način odgovornih za nered, naj to izjavimo zelo jasno, ki je bil ustvarjen v finančnem sektorju. Menimo, da je ustrezna raven upravljanja najboljše način za reševanje vprašanja za banke in tudi za druge vrste instrumentov ali operaterjev na trgu.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, evropska Služba za zunanjepolitično delovanje bo odgovarjala visoki predstavnici. Vloga visoke predstavnice je v okviru člena 18 in na podlagi pooblastil Sveta izvajanje skupne zunanje in varnostne politike Evropske unije. Svet ima glede na vse svoje slabosti vsaj predstavnike držav članic.

Vendar pa vplivni glasovi med političnimi skupinami v tem parlamentu zagovarjajo, naj Komisija igra mnogo odločnejšo vlogo v tej službi. Zlasti se zagovarja dejstvo, da bi morala Komisija zagotoviti vsaj 50 % osebja za Službo za zunanje politično sodelovanje in da na to službo ne bi smela vplivati medvladnost. Opravičujem se za to besedo. Ni moja, a vidim jo kot šifro za Svet in Evropski svet. Nadalje, visoka predstavnica je seveda po uradni dolžnosti podpredsednica Komisije.

Zdi se, da vse to nakazuje na možnost, da bo v resnici zunanjo politiko EU vodila Komisija in zamisel, da jo vodi visoka predstavnica v okviru pooblastil, ki ji jih podeli Svet, bi bila pravna fantastika. Se strinjate?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Ne strinjam se. Nismo tam. Dejansko, kakor veste, je ustvarjanje institucionalnega položaja visokega predstavnika/podpredsednika Komisije ena najpomembnejših inovacij Lizbonske pogodbe in zamisel je, da se združi, kar lahko tipično imenujemo medvladne pristojnosti in pristojnosti Skupnosti.

Skupna zunanja in varnostna politika bo v osnovi ostala medvladna: to je prednostna naloga držav članic. A obstajajo tudi druge pristojnosti Skupnosti, ki sedaj ne bi smele iti v medvladni vidik. Seveda bi morale ostati v načrtu Skupnosti.

Tako je Visoka predstavnica/podpredsednica Komisije, kakor pravimo, običajno dvojno osovražena. Z uporabo najboljših sinergij bo morala združiti ti dve pristojnosti. Tako bodo seveda obstajale pristojnosti, ki jih bo lahko razvila v Komisiji kot podpredsednica Komisije, a hkrati bo delala z roko v roki z državami članicami in s Svetom. Mislim, da je to prispevek k bolj povezanim in skladnim zunanjim odnosom Evropske unije, za krepitev obrambe naših interesov in spodbujanje naših vrednot v svetu.

Andrew Henry William Brons (NI). – Vidim notranjo složnost tega, kar govorite kot zagovornik evropske enakopravnosti, kar sam nisem.

A dejansko je tisto, kar predlagate, da bi dejansko morali preseči Lizbonsko pogodbo, kar je že dovolj slabo, in skoraj izključiti svet, ki ima, kakor pravim jaz, kljub vsem slabostim vsaj predstavnike nacionalnih držav.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Nikoli ne bi mogel namigovati, naj Komisija deluje v nasprotju s pogodbami, ker je njena dolžnost zagotoviti spoštovanje pogodb. Države članice pa v resnici pozivam, naj spoštujejo pogodbo in vse institucije morajo spoštovati pogodbo.

Pogodba ustvarja ravnovesje in to ravnovesje je treba spoštovati. V primerjavi s preteklostjo predstavlja napredek, saj smo imeli takrat popolnoma drugačne institucije za reševanje tega, kar je dejansko zelo pomemben skupni interes – namreč obramba evropskih vrednot v svetu. Menim, da je mogoče ob popolnem spoštovanju pogodbe doseči natanko to, kar je cilj pogodbe. To je mogoče storiti v duhu dobrega sodelovanja med vsemi institucijami in seveda ob popolnem upoštevanju naših držav članic.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prihajam z juga Italije in v naši regiji gospodarstvo temelji na malih in srednje velikih podjetjih, na sektorju proizvodnje tekstila, oblačil in obutve in na kmetijstvu.

Danes je ta industrija v resnih težavah zaradi pritoka blaga iz kitajskih in azijskih trgov. Proizvodnja čevlja v naši regiji, v južni Italiji stane 13 EUR. Strošek končnega proizvoda iz kitajske stane 5,50 EUR. Pajac, ki ga izdelamo mi, stane 4–5 EUR, medtem ko pajac s Kitajske stane 1 EUR.

Podjetniki se selijo, da bi preživel, ali pa zapirajo svoja podjetja, ko pa jih zaprejo, je izgubljenih več tisoč delovnih mest in to povzroča tudi potrošniško krizo in osiromašenje v regiji.

Kadar koli se sestanem s podjetniki, me vprašajo: „Kaj vam preprečuje, da uvedete carinske dajatve, da uvedete davke?“ Saj na Kitajskem poceni proizvodnja obstaja zato, ker otroci, stari 12 let, delajo 10 ur na dan brez koristi socialnega varstva, brez zavarovanja in brez zdravstvenih pravic.

Vem, da so protekcionistični ukrepi nezaželeni, a kakšen je odgovor? Gospod Barroso, ko se bom sestal s podjetniki, kaj naj jim povem, da Evropa dela za boj proti krizi, ki se je ne da obrniti in v kateri mnogo podjetij propada, toliko delovnih mest izpuhti v zrak in celotne regije Evrope, vključno z najrevnejšimi regijami, jugom Italije, prestajajo resno krizo, ki se je ne da obrniti? Gospod Barroso, rad bi bil zmožen podati nekaj odgovorov in rad bi jih slišal od vas.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Razumem vašo skrb in ta skrb je zelo upravičena in rad bi povedal nekaj o malih in srednje velikih podjetjih, ki so dejansko, kot veste, najpomembnejša gonilna sila za ustvarjanje delovnih mest v Evropi.

Kako pa se lahko odzovete na to težavo, da konkurenca prihaja iz drugih delov sveta, ki imajo nižje standarde na področju dela in tudi okolja? Mislim, da rešitev zagotovo ni, da zapremo svoje meje, ker je Evropska unija zdaleč največja izvoznica na svetu. Rešitev je torej spodbujanje dostojnega dela in nadgradnja socialnih standardov povsod po svetu. To je zadeva, s katero smo pritiskali znotraj G20; to je zadeva, s katero smo pritiskali pri Mednarodni organizaciji dela, in to je del našega dialoga z drugimi partnerji. A resnično ne mislim, da je rešitev – razen v primeru dumpinga – ukrepanje z antidumpinškimi instrumenti, prav tako pa ni rešitev zapreti naše meje za druge zelo pomembne trgovinske partnerke Evrope. S tem bomo porazili sami sebe.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, da nadaljujem pri navedbah, ki so bile podane prej glede reševanja grškega problema, vsi mi, ki podrobno spremljamo razvoj dogodkov in reševanje teh problemov, zagotavljamo, in mnogi med nami imamo ta občutek, da je Svet Komisijo odrinil na stran.

Mislim, da je bila Komisija od začetka dejavnik uravnovešanja za srednje velike in male države članice Unije proti Svetu. Danes mislim, da je njena vloga pri vprašanjih, s katerimi se srečuje Grčija, a ne le Grčija, omejena na ukrepe in izjave tehnokratske narave.

Moje posebno vprašanje je naslednje: govorimo o gospodarstvu, o monetarni uniji z ostrejšimi nadnacionalnimi elementi. Prav tako govorimo o velikopotezni strategiji Evropa 2020, ki jo pripravlja Komisija, in govorimo o boju proti brezposelnosti in revščini. Kako bo, ko Komisija ne bo imela vloge, ki ji ustreza, mogoče izvajati te velikopotezne strategije?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Vprašanje zaposlovanja je, kot veste, odvisno od celotnega gospodarskega položaja. To naj bo povsem jasno. Ne moremo povrniti ravni zaposlovanja, ki smo jih imeli pred krizo, dokler se v Evropi ne vrnemo k večji rasti.

Zato svoja prizadevanja osredotočamo na nove vire rasti in dejansko poskušamo povrniti to rast, ki je nujno pomembna za Evropsko unijo.

To je sedaj naša prednostna naloga. Gremo naprej. Obstajajo nekateri ukrepi, ki so bili sprejeti posebej za zaposlovanje. V naši strategiji EU 2020 imamo nekaj predlogov za nova strokovna znanja, za nova delovna mesta, za programe za mladino, a osnovna stvar je povrniti pogoje za rast, vključno z zaupanjem v naše gospodarstvo.

Ko gre za grški položaj, kot veste, je tudi v prihodnosti grškega gospodarstva zelo pomembno zaupanje. Zato je to tako odvisno od tega, da se popravijo nekatera davčna neravnovesja.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Gospod predsednik, predsednik Komisije, razmere na področju zaposlovanja v Evropi so zelo zaskrbljujoče, kakor so izpostavili moji kolegi poslanci. Leta 2009 je 2,7 milijona ljudi na evrskem območju izgubilo delovna mesta. Dalje, stopnja tveganja za revščino prebivalstva se je v Evropi povečala na 8 % delavcev, da ne omenim dejstva, da skoraj 17 % prebivalstva živi pod mejo revščine.

Ali ne mislite, da bi bilo treba, ko se srečujemo s temi razmerami, izvajati dvojno strategijo? Na eni strani s krepitvijo dostojnega dela – v strategijo 2020 bi veljalo vključiti to vprašanje namesto zaposlovanja strogo zaradi rasti; dalje, ali računate na spodbujanje ustvarjanja zelenih, inteligentnih delovnih mest za ustvarjanje trajnostne in združene družbe? – in na drugi strani s povečanjem celotne stopnje zaposlenosti v Evropi s posebnim poudarkom na delovnih mestih za mlade – o tem ste govorili – a tudi za ljudi, starejše od 50 let.

V zvezi s tem, povečanje zahtev, podanih Evropskemu skladu za prilagoditev globalizaciji, in prestrukturiranje na različnih področjih izpostavljata potrebo po razvoju globalne industrijske politike.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Vsa vprašanja, ki ste jih postavili, so obravnavana v strategiji 2020, gospod Daerden. Govoril sem že o dostojnem delu v mojih političnih smernicah, ravno tako kot sem govoril o izkušnjah pristne industrijske politike za Evropo – ne stare industrijske politike, ampak politike, usmerjene v zagotavljanje bolj trajnostne industrije za Evropo, sodobnejše politike, osredotočene v trajnost.

Kar zadeva mlade ljudi, sta jim posvečeni vsaj dve paradni pobudi, in sicer „Mladi v gibanju“ in „Nova znanja za nova delovna mesta“. Izpostavili smo številne cilje, na primer v zvezi z izobraževanjem, bojem proti revščini in kampanjo za socialno vključenost. Ta vidik se pojavlja v strategiji 2020, ravno zato, ker menimo, da je boj proti brezposelnosti sedaj glavna prednostna naloga. Menim, da nam bo razvoj te strategije omogočil doseči pomembne rezultate v boju proti brezposelnosti.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot veste, se je v zadnjih nekaj letih brezposelnost povečala po vseh državah Evrope – čeprav v različnih oblikah od ene države do druge – in se bo še naprej povečevala.

Vsi ekonomisti se strinjajo, da bosta potrebni vsaj dve leti, da se pokažejo negotovi znaki oživitve, ki občasno očitno postanejo pravilo, in da bo vsaj 10 let oživetev tako omejena, da ne bo ustvarjala dodatnih delovnih mest. To pomeni, da se bo brezposelnost povečevala, delovna mesta bodo izgubili tisti, ki so danes zaposleni, hkrati pa več generacij mladih ljudi ne more in ne bo moglo vstopiti na trg dela.

Sprašujem vas, ali ne mislite, da je nujno, ko se srečujemo s takšnimi razmerami, spodbujati ukrep, usmerjen v zagotavljanje standardnega dohodka v Evropi za vse tiste, ki izgubijo delovna mesta, in da se vprašanje mladih ljudi obravnava kot potreba in da se zato ustvari poseben ukrep, povezan z usposabljanjem, ki jim bo koristil ves čas, ko ne bodo na trgu dela.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – V osnovi imate pri svoji analizi glede razmer na trgu dela prav. Dejansko se razmere še naprej slabšajo, čeprav se to dogaja zmerneje kot v preteklosti. Prav tako se v nekaterih državah članicah začenjajo pojavljati trdnejši znaki stabilizacije.

A preteklo je devet mesecev odkar je začelo gospodarstvo okrevati zaradi globoke recesije in morda bo letos preteklo nekaj časa preden bo rahel vzpon v gospodarski dejavnosti imel vpliv na to, da se razvoj na trgu dela obrne. Zato je sedaj naša prednostna naloga zaposlovanje. Za mlade je brezposelnost, kakor ste dejali, še posebno zaskrbljujoča. V Evropi je brezposelnih več kot 20 % mladih ljudi. Zato smo za letošnje leto sprožili tri pobude. Dve od njih sem že omenil. Imamo pa tudi Pobudo za zaposlovanje mladih. Med posebnimi pobudami, ki jih bomo razvili, je natanko pospešitev poklicnega usposabljanja preko več pripravniških programov, ki jih financira Evropski socialni sklad, in tudi gojenje visokokakovostne izobraževalne izkušnje na delovnem mestu po opravljeni diplom, tako imenovanih pripravništev, vključno z možnostjo pripravništev v drugih državah članicah.

Graham Watson (ALDE). – Prejšnji teden je Evropska fundacija za podnebje začela z „Strateškimi cilji do leta 2050“. Ta načrt kaže tri poti, po katerih bi lahko Evropska unija v skladu s kjotskimi težnjami zmanjšala svoje emisije CO₂ za 80 odstotkov do leta 2050. To bi lahko storili za malo več kot le na račun posla kot običajno. Lahko bi postali skoraj popolnoma samozadostni glede energetskih virov, z dekarbonizacijo našega gospodarstva pa bi lahko doživeli pomembno ustvarjanje čistih delovnih mest.

A to lahko storimo le na evropski ravni. Ali se bo Komisija lotila teh strateških ciljev? Ali si bo prizadevala, da bi Evropski uniji dala nov polet pri predlaganju potrebnih političnih ukrepov? Glede na priložnosti za ustvarjanje delovnih mest, ali boste vi, predsednik Barroso, uporabili zamisel za spodbujanje držav članic k potrebnim ukrepom?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Seznanjen sem s tem poročilom Evropske fundacije za podnebje in vsekakor smo v okviru strategije 2020 predlagali evropsko paradno pobudo, ki je učinkovita glede uporabe virov in katere cilj je ravno ločevanje rasti od virov, kar daje Evropi v primerjavi z drugimi mednarodnimi partnerji konkurenčno prednost.

Ta cilj je bil tudi v celoti preveden v delovnem programu Komisije za leto 2010 in naprej. Namen Komisije je, da razvije pot za prehod Evrope na nizkoogljično gospodarstvo do leta 2050, ki učinkovito uporablja vire in je prilagojeno na podnebne spremembe, zlasti z dekarbonizacijo energetskih in transportnih sektorjev ter tako zagotavljanje dolgoročnega okvira za politiko in vlaganja. Poudarjam besedo vlaganje.

Menimo, da je lahko podnebna agenda tudi, kakor kaže sektor obnovljive energije, način za ustvarjanje več delovnih mest v Evropi, kar običajno imenujemo „zelena delovna mesta“.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Več nedavnih objav v zvezi z novimi orodji na področju IT, kot sta Googlov iskalnik knjig in iPad, bi poenostavilo dostop do kulturne vsebine v digitalni obliki, namreč do tako imenovanih „e-knjig“. Vendar pa prihaja večina teh pobud iz ZDA. Kaj Komisija počne za spodbujanje digitalizacije naše kulturne dediščine na evropski celine?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Evropska digitalna knjižnica, ki se loteva izziva, da se na spletu objavi zbirke naših nacionalnih knjižnic, muzejev in njihovih arhivov, to je glavna naloga naših časov digitalizacije, dajanja na razpolago in ohranjanja bogastva naše kulture. A vseeno moramo to storiti ne da bi ogrožali pravice avtorjev in založnikov, vključno s knjigami, ki se ne tiskajo več, in s tako imenovanimi

„osirotelimi“ deli. Prav tako moramo oceniti, ali so naša finančna prizadevanja in javno zasebna partnerstva, ki jih občasno srečujemo, kos temu zelo pomembnemu družbenemu izzivu.

V tej luči sem prosil podpredsednico Kroes in komisarko Vassiliou, naj ustanovita *comité des sages*. Danes z veseljem oznamam, da bo ta naloga zaupana gospodu Mauricu Lavieju, gospe Elizabeth Nigerman in gospodu Jacquesu Decareju. Kot *comité des sages* bodo spodbujali to zamisel, da se ta naša zelo pomembna dediščina ohranja z digitalizacijo in seveda ob polnem spoštovanju lastninskih pravic. Veselim se, da prejmem njihova priporočila glede teh zelo pomembnih vprašanj do konca tega leta.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod Barroso, rad bi vedel, kakšen bo po vašem mnenju vpliv zaprtij zračnega prostora, ki sedaj trajajo že več dni, na zaposlovanje na področju letalstva? Danes na prvi strani vplivnega časopisa *Financial Times* piše, da so zaprtja, ki so vplivala na skoraj 7 milijonov potnikov in so povzročila preklic 80 000 letov, prinesla izgube na področju letalstva v višini 200 milijonov USD na dan. Kako bo to po vašem mnenju vplivalo na zaposlovanje v tem sektorju? – ker razumem, da je bil to glavni razlog za vašo odsotnost in odsotnost gospoda Van Rompuya na pogrebu poljskega predsednika v Krakovu.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Najprej glede vprašanja pogreba, ki ga želim popolnoma ločiti od preostalega.

Predsednika Kaczyńskiego sem zelo spoštoval. Z njim sem zelo zvesto sodeloval. Storil sem vse, da bi bil prisoten na pogrebu.

Prisoten sem bil na vseh slovesnostih, ki sem se jih lahko udeležil in so obeleževale smrt predsednika Kaczyńskiego, njegove žene in vseh, ki so umrli v tej tragični nesreči. Resnično ne razumem, kako je mogoče z izkoriščanjem smrti tolikšnega števila ljudi, tako kritizirati evropske institucije.

Do zadnjega trenutka sem poskušal iti na pogreb predsednika Kaczyńskiego. Težava je bila v tem, da sem v soboto, zelo pozno zvečer prejel podatek, da je bil polet, ki so ga organizirale belgijske oblasti, preklican. Ni bilo več mogoče, da bi šel.

Zato bi rad, da je popolnoma jasno, da sem storil vse, kar sem lahko, da bi izkazal spoštovanje ne le ljudem, ki so umrli v tragični nesreči, ampak Poljski kot narodu.

Glede vprašanja, če smem izkoristiti še minuto, da odgovorim na vprašanje glede letalskega sektorja, zavedamo se zelo pomembnega vpliva te vulkanske težave na to področje in zato že delamo na tem, da bi ugotovili, kako in če lahko seveda dejansko pomagamo evropski letalski industriji.

Utrpeli so resne gospodarske izgube, ki jih povzroča večdnevna prepoved izvajanja njihovih komercialnih dejavnosti. Nujno je treba poiskati globalno rešitev za pomoč tej industriji v krizi in dejansko imamo precedens, to pa je kriza po 11. septembru. Zato iščemo mogoče načine v smislu lajšanja pravil o državni pomoči, kot smo to počeli v preteklosti. O tem smo danes razpravljali na srečanju kolegija.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, gospod Barroso, po uradnih statistikah je brezposelnost v Evropski uniji med leti 2000 in 2006 nihala med 8 in 9 %, v slavo lizbonski strategiji, v kateri je bilo govora o polni zaposlitvi.

Komisija v nedavnem poročilu izjavlja, da bo brezposelnost v letu 2010 dosegla in preseгла 10 %, da uporabim trenutni jezik, „družbeni vulkan“.

Poleg tega se je brezposelnost v vrsti držav, ki se prijavljajo na programe zmernosti, kot sta Irska in Grčija, pa tudi države, kot so Romunija, Madžarska in Latvija, kjer je se je vključil Mednarodni denarni sklad, povečala na rekordne ravni.

Ob upoštevanju tega vas sprašujem: Ali je Komisija preučila posledice teh politik zmernosti, pri katerih vztrajate in na države pritiskate, da jih upoštevajo, da bi se rešile krize? Ali ste preučili posledice na zaposlovanje in na gospodarstvo države, v kateri je udeležen Mednarodni denarni sklad? Ali menite, da se bo kot posledica teh politik, zmanjšala brezposelnost v Evropi?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Nikogar ne silimo, naj sprejme kakršne koli ukrepe. Glede Grčije, grške oblasti so sprejemale odločitve, a zagotovo boste razumeli, da so te razmere makroekonomskih neravnovesij v grškem gospodarstvu zelo negativne za rast in tudi za zaposlenost.

Jasno je, da brez povrnitve zaupanja v grške javne finance v Grčiji ne bo vlaganj ali rasti. Brez rasti ne moremo ustvarjati zaposlenosti. Zato ne smemo določati makroekonomske stabilnosti in strogosti v protislovju ali

nasprotju z rastjo. Težko je videti, kako lahko upravljamo prehod, kako lahko ohranimo spodbude v gospodarstvu, ki ima za to namenjeno maržo, in hkrati spoštujemo potrebna ravnavesja makroekonomske stabilnosti. Zato je v interesu grškega gospodarstva in grških delavcev, da grške javne finance čim prej dobijo verodostojnost.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Moje vprašanje se nanaša na vulkanski izbruh, ki bo seveda vplival na prašne delce in emisije CO₂. Ali menite, da je mogoče oceniti, kakšne ravni prašnih delcev je treba v prihodnosti upoštevati, da bi preprečili nevarnost za izgubo delovnih mest? Naše direktive o kakovosti zraka v tem pogledu zagotavljajo pomembne omejitve.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Ta problem vulkana je zagotovo izven nadzora evropskih institucij ali nacionalnih vlad. Zgodil se je in sedaj se moramo odzvati na njegove posledice.

Glede letalske industrije, povedali smo že, da preučujemo, kaj lahko storimo, tudi na podlagi precedensa, ki je že obstajal po 11. septembru.

Glede gospodarskega položaja mislim, da je prežgodaj podati celotno oceno povzročene škode in morda se je bolje izogniti zelo dramatičnim – ali recimo temu paničnim – scenarijem. Menimo, da je sedaj pomembno obravnavati škodo in poskusiti ugotoviti, kaj lahko storimo na evropski ravni, pri tem pa moramo upoštevati eno pomembno stvar – na evropski ravni smo odgovorni za en odstotek javnega proračuna. Preostalih 99 % je v rokah držav članic. Zato mislim, da ni pošteno kazati na Evropsko unijo, naj poskuša rešiti vse težave, kjer mi nimamo sredstev, da bi to storili.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod Barroso, v strategiji 2020 ste predstavili zelo velikopotezne stopnje povečanja zaposlenosti s 63 % na 76 % in zmanjšanje brezposelnosti med osebami, ki zgodaj opustijo šolanje, na 10 %, prav tako pa tudi poudarek na izobrazbi, ki je ključ za razvoj, tako da bo v prihodnosti 40 % evropskih državljanov zaključilo terciarno izobraževanje.

V zvezi s tem bi želel vprašati naslednje: ali bodo Evropski socialni sklad pa tudi skladi, namenjeni raziskavam in razvoju, v prihodnjem proračunu Evropske unije ohranjeni? To je namreč dejansko ključ k poudarku na sodobnih metodah, inovacijah in povečevanju zaposlenosti. Ali ne mislite, da bi morali poudariti tudi razvoj mikro podjetij? To je namreč najboljši način za spodbujanje samozaposlovanja in stopnje samozaposlovanja so danes še vedno prenizke. Tako se ta vprašanja v tem okviru zdijo upravičena.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Da, veste, da smo predlagali izobraževanje kot enega izmed ciljev v EU2020, vključno z bojem proti zgodnji opustitvi šolanja in večji količini terciarnega izobraževanja. Menimo, da je nemogoče razpravljati o evropski konkurenčnosti brez obravnave vprašanja izobraževanja.

Zato poskušamo prepričati vse države članice, da sprejmemo ta cilj in zagotovo je potrebno potem uporabiti sredstva, del iz držav članic in del iz Evropske unije. Potem moramo razpravljati o finančni perspektivi. Nismo še tam, a zagotovo mislim, da bi bilo treba nekatere ukrepe izvesti na evropski ravni, ki bi tako dopolnjevala prizadevanja nacionalnih vlad. Vsekakor smo v Socialnem skladu že izvedli nekatere ukrepe za mlade glede vaještva in pripravništva. To je naš namen. Ne moremo predvidevati, katera sredstva bodo na voljo za Socialni sklad, a zagotovo verjamemo, da bi morali imeti zadosti ambicij na ravni evropskih instrumentov.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Včeraj so nam mediji sporočili, da se bo Oplov obrat v Antwerpnu zaprl. To je le eden od mnogih primerov izgubljenih delovnih mest v Evropi. Naslednji četrtek bodo imeli evropski industrijski sindikati dan demonstracij po vsej Evropi. Pozivajo k zaščiti delovnih mest in prihodnosti Evrope kot industrijske strukture. Člani sindikata želijo polno zaposlitev, a prav tako želijo učinkovite evropske politike in določene odgovore danes in ne čez pet let.

Vaš delovni program ne zagotavlja zelo določenih informacij v zvezi s tem. Ravno ste se sklicevali na smernice in na dokument o stališču glede Evrope 2020. Po mojem mnenju to ni dovolj določeno. Zagotoviti bi morali primere. Kaj nameravate storiti, da bi ponovno vzpostavili naše strateško pomembne industrijske sektorje v Evropi in kakšno vlogo igra Komisija pri tem, da bo naša avtomobilska industrija varna tudi v prihodnosti, in za zaščito delovnih mest?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Smernice glede zaposlovanja so v veliki meri odvisne od splošne gospodarske rasti, a v svoji strategiji EU 2020 nameravamo okrepiti vidik zaposlovanja. Dejansko imamo štiri smernice: povečevanje udeležnosti na trgu dela in zmanjšanje strukturne brezposelnosti, razvoj usposobljene delovne sile, spodbujanje kakovosti dela in vseživljenjsko učenje, izboljšanje kakovosti

izobraževalnih sistemov in povečevanje udeležbe pri socialnem izobraževanju, pa tudi boj proti revščini in socialni izključenosti.

To so splošne smernice, ki jih morajo sedaj zasledovati evropske institucije z vsemi instrumenti, ki jih imajo na voljo, in tudi nacionalne vlade. Res je, da nimamo čudeža, čudežne rešitve ali panaceje za brezposelnost v Evropi. Rešitev mora priti iz vseh ukrepov, sprejetih za rast v smislu spoštovanja finančne stabilnosti, v smislu zaupanja v naše trge, v smislu izkoriščanja potenciala notranjega trga. To je edini način, kako to storiti.

Ko gre za avtomobilsko industrijo, seveda vemo, da so bile zmogljivosti prevelike ne le v Evropi, ampak povsod po svetu in to zelo podrobno spremljamo s samo industrijo, vključno s sindikati na tem področju.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, gospod komisar, brezposelnost in izključenost med mladimi ljudmi sta velik problem. Kakor ste povedali, je brezposelnih 20 % mladih.

Težava je tudi, da je, medtem ko se sedaj mnogo ljudi odpušča, velik del odpuščenih starejših od 50 let. Vendar pa istočasno ljudje v nekaterih državah članicah pravijo, da moramo podaljšati delovno dobo, da moramo povišati upokojitveno starost in ljudje prav tako pravijo, da potrebujemo več čezmorskih delavcev. Za to bi bila tako potrebna velika količina migracij delavcev. Po mojem mnenju gre tu za nekakšno protislovje.

Rad bi vprašal: če ljudje želijo podaljšati delovno dobo, zakaj starejši od 50 let ne dobijo možnosti za nadaljnje delo; zakaj se jih namesto tega odpušča? Zakaj ne ustvarjamo priložnosti za mlade, ampak jim namesto tega pravimo, da potrebujemo čezmorske migracije delovne sile?

Kakšna je evropska strategija glede tega vprašanja? Ali ne moremo izdelati takšne strategije? Verjamem, da smo vsi mnenja, da bi bilo treba nadarjenim mladim ljudem najti delo in da ne bi smeli biti izključeni. Naša družba bo za izključenost vedno plačala veliko.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – To bitko konkurenčnosti želim zmagati na globalni ravni. Nekaj pa je zagotovo: potrebujemo več ljudi, ki delajo več in dlje – in bolje, dodal bi, da konkurenčneje.

Med daljšo delovno dobo in določeno količino priseljevanja v Evropo ni protislovja. Dejansko je to dokaj nenavadno, a danes je v Nemčiji skoraj milijon prostih delovnih mest, v Združenem kraljestvu pa skoraj pol milijona. To kaže na problem slabe usklajenosti med ponudbo in povpraševanjem na področju delovne sile.

Na tem področju bo treba postoriti veliko. Menim, da so pokojninske reforme tudi način za prispevanje k temu. Rad bi poudaril, da se države članice med krizo niso zatekle k tradicionalni politiki zgodnjega odhoda iz delovne sile. Tega niso storile. Dejansko je bilo mogoče ljudi zadržati na delovnem mestu mnogo dlje. To je pomembno, ker moramo, da bi ostala Evropa konkurenčna, povečati stopnjo zaposlenosti v njej.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Gospod Barroso, danes ste v svojem govoru povedali, da je prednostna naloga za Komisijo pri njeni politiki zaposlovanja med drugim pomagati diplomantom in mladim ljudem, da bodo učinkoviti pri vstopu na trg dela.

Vemo, da je stopnja brezposlenosti v tej družbeni skupini sedaj zelo velika. V Španiji ta sedaj znaša skoraj 40 %, medtem ko na Poljskem znaša 20 % in žal ves čas raste. Mislim, da je ena težava ta, da se predmeti, ki jih učijo, ne ujemajo s potrebami na trgu dela in tudi dostop do začetnih delovnih izkušenj je slab.

Ali lahko po vašem mnenju govorimo o slabi učinkovitosti programa Leonardo da Vinci na področju izobraževanja in poklicnega usposabljanja? Kako ocenjujete program? Ali Evropska komisija pripravlja nove ukrepe in če da, kakšni so za reševanje vse večje brezposelnosti med mladimi? Gospod Barroso, kaj lahko danes ponudite in predlagate mladim ljudem v Evropi?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Brezposelnost mladih je sedaj najbolj dramatičen problem v smislu brezposelnosti v Evropi, ker je višja od 20 %.

Zato smo naznanili tri oprijemljive pobude: „Mladi v gibanju“, „Zaposlovanje mladih“ in „Nova znanja za nova delovna mesta“. „Mladi v gibanju“ za izboljšanje učinkovitosti in enakosti evropskih sistemov izobraževanja in usposabljanja; „Zaposlovanje mladih“, da bi poiskali načine, kako premagati vpliv krize na mlade ljudi in „Nova znanja za nova delovna mesta“ za boljše usklajevanje znanj in ponudbe delovne sile s povpraševanjem.

Ta položaj sem ravno izpostavil v dveh največjih državah članicah Evrope, ker bo do leta 2020 16 milijonov več delovnih mest zahtevalo višje kvalifikacije in bo na primer Evropski socialni sklad med letoma 2007 in 2013 potrošil 13,5 milijonov EUR za spodbujanje ukrepov za prilagajanje delavcev in podjetij.

Tako torej obstajajo nekateri ukrepi, ki jih lahko sprejmemo na evropski ravni, na ravni skupnosti, za dopolnjevanje ukrepov naših držav članic glede težave zaposlovanja mladih.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Gospod Barroso, ne strinjam se z vami. Dejali ste, da so v Evropi 2020 vključeni ukrepi za izkoriščanje potenciala za ustvarjanje zelenih delovnih mest v Evropski uniji. To ni res. Preprosto tega niste uspeli vključiti v strategijo in sprašujem se zakaj. Očitno je, da je, če želite ustvarjati delovna mesta, pozelenitev gospodarstva pomembna priložnost za ustvarjanje delovnih mest. Zakaj to ni del Evrope 2020? Kaj Komisija namerava storiti za izkoriščanje potenciala za ustvarjanje delovnih mest trajnostnega gospodarstva v Evropi v celoti, zlasti glede na to, da je predsednik Evropskega sveta to vključil kot pomembno točko v svojem konceptu, ker meni, da to ponuja pomembno priložnost? Kaj namerava storiti Komisija?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Spomniti vas moram, da je Komisija začela s svežnjem o podnebnih spremembah in energiji in da smo izpostavili velik potencial za ustvarjanje delovnih mest na nekaterih področjih tako imenovane pozelenitve gospodarstva in da je zagotovo prednostna naloga za prihodnost takšna, ena najpomembnejših ciljev EU 2020.

Naše podnebne in energetske cilje smo postavili v središče EU 2020, od 20-odstotnega zmanjšanja toplogrednih plinov, do 20 % obnovljivih virov in do 20 % dobička na področju energetske učinkovitosti.

Na primer, da bi dosegli ta cilj 20 % obnovljivih virov, bomo morali ustvariti delovna mesta povsod po sektorju obnovljive energije. Tako je zagotovo osrednji del naše gospodarske strategije za prihodnost in dejansko smo to določili za enega naših osrednjih ciljev. Rast, ne le pametna rast in nepristranska rast, temveč tudi trajnostna rast.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospod predsednik, tu je bilo mnogo povedanega o mladih ljudeh, kar je edino pravilno. Obstaja še ena skupina ljudi, na katere ta kriza zaposlovanja zelo resno vpliva, in to so ženske. To je, v času, ko se nacionalna gospodarstva zadolžujejo in države članice zmanjšujejo svoje proračune, so ta zmanjšanja v proračunu pogosto usmerjena v področja, kot so zdravstveno varstvo in izobraževanje, kjer delajo ženske

Gospoda Barrosa bi prav tako vprašala, kaj boste povedali in kaj nameravate storiti tistim državam članicam, ki zmanjšujejo na področju človeških virov, izobraževanja in zdravstva, kljub dejstvu, da strategija 2020 pravi, da moramo v ta področja vlagati? Glede na to, da je sedaj razpoloženjska glasba v državah članicah „zmanjšanje, zmanjšanje, zmanjšanje“ in ne „vlaganje, vlaganje, vlaganje v ljudi“, kaj nameravate storiti tem državam članicam?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Pri ženskah se je brezposelnost do februarja 2010 povečala na 9,3 % v primerjavi z moškimi, za katere se je povečala na 9,8 %, kar torej pomeni, da je nižja kot pri moških. Vendar pa je res, kakor ste povedali, da bi lahko bila zaposlenost žensk v prihodnosti bolj zaskrbljujoča, saj so nekateri sektorji, ki jih bo prihodnje davčno poostrovanje najbolj prizadelo, ravno tisti, ki so bolj odvisni od ženskih delovnih mest.

Od držav članic moramo zahtevati, da premislijo o svojih politikah in da ne sprejmejo, da bodo ženske pri tem prehodu na izgubi. Menimo, da bi morala biti ciljna stopnja zaposlenosti – in o tem smo razpravljali tudi z državami članicami v Evropskem svetu – usmerjena v spodbujanje moških in žensk. Dejansko je v nekaterih državah članicah za to velik potencial. Obstajajo nekatere države članice, kjer je stopnja zaposlenosti žensk še vedno mnogo nižja kot pri moških.

Predsednik. – Predsednik Barroso, hvala za vaše odgovore in za vašo prisotnost med časom za vprašanja tu v Evropskem parlamentu. Mislim, da je bilo to zanimivo.

Hvala, kolegi, ker ste bili v zadnji uri dejavni.

Tudi naslednji mesec se bomo v času za vprašanja srečali s predsednikom Barrosom.

PREDSEDSTVO: GOSPA ROTH-BEHRENDT*podpredsednica***8. Strategija EU za odnose z Latinsko Ameriko (razprava)**

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A7-0111/2010), ki ga je pripravil gospod Salafranca Sánchez-Neyra v imenu Odbora za zunanje zadeve o Strategiji EU za odnose z Latinsko Ameriko (2009/2213(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, visoka predstavnica, rad bi povedal, da poročilo, kakor ga je sprejel odbor, na eni strani priznava prizadevanja španskega predsedstva Evropske unije – ki ga ne vidim v tej dvorani, kar me preseneča, glede na to, da govorimo o zadevi, ki se nanaša na Latinsko Ameriko – in po drugi strani pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „Evropska unija in Latinska Amerika: partnerstvo svetovnih akterjev“. Mislim, da je težko najti dve regiji, ki imata več skupnega v smislu vrednot in zanimanj kot sta Evropa in Latinska Amerika.

Gospa predsednica, številke so zelo dobro znane: skupaj imata več kot milijardo državljanov, predstavljata več kot 25 % globalnega bruto domačega proizvoda in skupaj s karibskimi državami vključujeta skoraj tretjino držav, ki tvorijo Združene narode.

Prav tako je dobro znano, čeprav številke kažejo nekoliko upada, da je Evropska unija glavna donatorka razvojne pomoči, glavna investitorica v regijo in druga največja trgovinska partnerka v Latinski Ameriki ter največja v Mercosurju in Čilu.

Vendar pa pomembneje od števil, menimo, da je Latinska Amerika več kot le trg za Evropo in zato delimo celo vrsto načel in vrednot, ki so pluralistična in predstavniška demokracija, spoštujejo človekove pravice in temeljne svoboščine, svobodo izražanja, ustavno državo, pravno državo, spoštujejo predpisani postopek in zavračajo vse oblike diktatorstva ter avtoritarno vladavino.

Gospa Ashton, ta vrh se dogaja v zelo pomembnem koledarskem času za Evropsko unijo in Latinsko Ameriko. To je pomemben čas za Evropsko unijo, ker smo s tem, ko smo šli skozi postopek reformiranja, z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, v gospodarski in monetarni krizi nekoliko zatopljeni v premagovanje lastnih problemov in premišljevanje o njih. Videli smo, da prvič Mednarodnemu denarnemu skladu ni treba reševati države Latinske Amerike, ampak evropsko državo članico, ki je del monetarne unije.

Ko gledamo stopnje rasti Evropske unije za preteklo leto, vidimo, da smo imeli v povprečju 5-odstotno negativno rast, medtem ko je imela Latinska Amerika 1,8-odstotno negativno rast. Ko gledamo napovedi za rast za naslednje leto, vidimo, da je pričakovati, da bo imela Evropska unija v povprečju 0,7-odstotno rast, Latinska Amerika pa 5-odstotno. To pomeni, da naslednji vrh ne bo vrh med Severom in Jugom, kot so bili prejšnji, ampak bo to vrh med enakimi. Ob upoštevanju tega mislim, da bi morali, če le na kratko, pogledati nazaj in občutiti zadovoljstvo glede doseženega v preteklih nekaj letih.

Vendar pa je jasno, da je treba še ogromno postoriti. Gospa Ashton, ob upoštevanju tega je Evropska unija med letoma 2000 in 2010 z Mehiko in Čilom sklenila pridružitvene sporazume, Združene države pa so slenile sporazume s celotno Srednjo Ameriko, s Komumbijo in Perujem, pa tudi z državami Mercosurja. Zato moramo hitro nadoknaditi izgubljeni čas in na nek način iskati strateška partnerstva z Mehiko in Čilom, uporabljati klavzulo o prihodnjem razvoju v teh sporazumih in skleniti sporazume s Srednjo Ameriko, kjer moramo uvesti radodarnije ukrepe. Hkrati pa Parlament pozdravlja pobude, ki ste jih predložili za ustanovitev fundacije Evropa – Latinska Amerika in tudi za mehanizem za finančne naložbe.

Vendar pa, gospa Ashton, ta vrh ni le še en vrh. Na tem vrhu bo na kocki zelo jasno vprašanje. Če bomo še naprej izgubljali svoj delež trgovine s to regijo, ki se je zmanjšal s 25 % na le nekaj več kot 15 % zaradi držav, kot je Kitajska, bomo postali nepomembni. Zato vas kot visoko predstavnico in podpredsednico Komisije skladno s španskim predsedstvom prosim, da pošljete jasno in zelo določeno sporočilo glede zaveze te nove Evrope, ki jo gradimo v smeri proti našim starim prijateljem v Latinski Ameriki.

Catherine Ashton, podpredsednica Komisije in visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. – Gospa predsednica, spoštovani poslanci, vesela sem, da sem spet v Evropskem parlamentu in zelo se veselim te razprave o odnosih z Latinsko Ameriko.

Najprej bi se rada zahvalila gospodu Salafranci za njegovo odlično poročilo. Mislim, da zelo dobro ponazarja zbliževanje stališč med našima dvema institucijama glede pomembnosti partnerstva Evropske unije v tej

regiji– in, kot je že povedal, pričakovanja zanj. Zelo pozdravljam zavezo Parlamenta, da okrepi odnose z Latinsko Ameriko, med drugim v okviru medparlamentarnih dialogov. Naša skupna prizadevanja so osrednja za razvoj skladne politike in močne prisotnosti v tej regiji. Strinjam se, da je prihodnji vrh dobra priložnost, da ponovimo svojo zavezanost regiji in svojo odločenost, da to partnerstvo poglobimo.

Kakor je v poročilu upravičeno izpostavljeno, je bilo partnerstvo do sedaj uspešno. Danes je EU druga največja trgovinska partnerka Latinske Amerike in največja vlagateljica v tej regiji. Svoje sodelovanje širimo naprej od gospodarskih vprašanj za zajemanje ključnih strateških vprašanj – podnebne spremembe, neširjenje jedrskega orožja, reševanje problema drog, spodbujanje miru in varnosti v svetovnem merilu.

Ob upoštevanju tega je Komisija lani določila svojo strategijo za Latinsko Ameriko v sporočilu z naslovom „Evropska unija in Latinska Amerika: partnerstvo svetovnih akterjev“. Naši glavni sklepi so bili, da se pospeši regionalni dialog in podpre regionalno povezovanje, da se okrepijo dvostranski odnosi – upoštevanje raznolikosti regije – in prilagoditev programov sodelovanja, da bodo osredotočeni in usmerjeni v rezultate.

Vesela sem, da smo od takrat prevzeli številne pobude. Zelo tesno smo sodelovali z Brazilijo in Mehiko glede strateških partnerstev in s Čilom glede združenja za razvoj in inovacije. S Perujem in Kolumbijo smo sklenili pogajanja o večstranskem trgovinskem sporazumu in pričakujemo, da bomo v bližnji prihodnosti sklenili pogajanja za pridružitveni sporazum s Srednjo Ameriko in delamo na tem, da se nadaljujejo pogajanja z Mercosurjem. Okrepili smo svoje politične dialoge o vrsti vprašanj – trajnostni razvoj, migracija in boj proti prepovedanim drogam. To so pomembna pogajanja in dialogi. Krepijo naš odnos.

Tudi v praksi lahko naredimo veliko glede regionalnega povezovanja. Zelo pomembno je, da se skupna teža EU in Latinske Amerike lahko osredotoči na področja prednostnih nalog. Glede vrha se zelo strinjam, da je to pomembna priložnost. Želimo akcijski načrt, ki zajema sodelovanje v zvezi s ključnimi vprašanji – znanost, tehnologija in inovacije, okolje, podnebne spremembe in tako dalje. Drugič, radi bi priznali napredek, ki je bil dosežen pri različnih podregijah, in okrepili dvostranske odnose. Tretjič, kakor je dejal gospod Salafranca, pa bi radi začeli z Investicijskim skladom in ustanovili Fundacijo EU – Latinska Amerika in Karibi. Trdo delamo, da bi okrepili te odnose med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko v tem seveda hitro spreminjajočem se svetu, kjer lahko do skrajnosti izkoristimo zmožnosti, ki jih imamo.

Zelo rada bi slišala stališča članov tega parlamenta in odgovorila na kakršna koli vprašanja.

Catherine Grèze, poročevalka mnenja Odbora za proračun. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, sredi finančne, socialne in okoljske krize mora Evropska unija igrati vlogo, in to je vloga sodelovanja za razvoj pred vrhom v Madridu.

Kot uradna zagovornica človekovih pravic in razvojne pomoči se mora lotiti svojih mnogih izzivov v Latinski Ameriki. Spomnimo se, da je EU največja donatorka, ki je v 10 letih zajamčila skoraj 3 milijarde EUR. Odbor za razvoj je navdušen nad jamčenjem Komisije, da zagotovi, da se bodo spoštovali razvojni cilji tisočletja, zlasti glede izobraževanja.

Prav tako sem navdušena, da opažam v poročilu Odbora za zunanje zadeve priznanje umorov žensk in dajanje prednosti boju proti podnebnim spremembam.

Enako pa obžalujem odsotnost oprijemljivih ukrepov in prave razvojne strategije. Po Københavnu je Odbor za razvoj EU pozval, naj upošteva inovativne projekte v Latinski Ameriki, kot so tisti, ki so bili ta teden predstavljeni na vrhu v Cochabambi ali pa projekt Yasuni ITT v Ekvadorju.

Spoštovanje političnih, socialnih, okoljskih in kulturnih pravic avtohtonih ljudstev mora biti v središču naših čezatlantskih odnosov. Prav tako smo poudarili izpolnjevanje konvencij MOD, ki jih zasmehujejo v Kolumbiji. Spoštovati je treba minimalne okoljske in socialne standarde.

Nazadnje pa obžalujemo odsotnost kakršne koli navedbe javnih storitev, vode in zdravja v poročilu Odbora za zunanje zadeve. Osebnostno ne verjamem v širjenje študijskih organizacij s smešnim proračunom, ki ne dopuščajo resničnega dialoga s civilno družbo. Ne verjamem v koristnost ustvarjanja večjega števila proračunskih postavk, ki posegajo v vrstice razvojne pomoči zaradi nejasnih ciljev. Ne verjamem v noben dogovor, katerega prednostna naloga morda ne spoštuje človekovih pravic in okolja.

Cilj partnerstva med EU in Latinsko Ameriko ni namenjen le zaščiti trgovinskih dobičkov. Sporazumi o prosti trgovini s Perujem in Kolumbijo so zelo slab nasprotni primer. Naša dolžnost je spodbujati regionalno povezovanje in nasprotovati vsakemu podpisnemu sporazumu, ki bi oslabil takšno povezovanje.

Naša odgovornost je zagovarjati zlasti človekove pravice in spoštovanje okolja v vseh naših zunanjih odnosih.

Pablo Zalba Bidegain, v imenu skupine PPE. – (ES) Gospa predsednica, visoka predstavica, gospe in gospodje, močno verjamem, da moramo Latinsko Ameriko smatrati za izredno pomembno trgovinsko partnerko.

Menimo, da bi bilo treba ponovno odpreti pogajanja za sporazum med Evropsko unijo in Mercosurjem, ki zadeva 700 milijonov ljudi in bo najbolj velikopotezen regionalni sporazum na svetu.

Prav tako menimo, da bi morala biti pogajanja, ki zadevajo sporazum med Evropsko unijo in Srednjo Ameriko, sklenjena pred vrhom v Madridu, ki naj bi potekal v maju.

Razviti moramo tudi pridružitvena sporazuma z Mehiko in Čilom, ki sta bila resnično uspešna. Zato moramo izraziti svoje zadovoljstvo ob sklenitvi sporazuma o prosti trgovini s Kolumbijo, ki bo izredno koristen za Evropo in tudi za to latinskoameriško državo.

Menimo, da je sedaj naloga Parlamenta, da v ustreznem času ratificira te sporazume in zagotovi, da ne bo nobena država v Andski skupnosti, ki želi skleniti sporazum, izključena.

Seveda menimo tudi, da so sporazumi o prosti trgovini lahko in morajo biti koristno orodje za spodbujanje razvoja pravic in svoboščin državljanov.

Nazadnje pa menimo, da je pot, po kateri moramo iti v prihodnosti, na eni strani razvoj sporazumov Evropske unije z različnimi državami in regionalnimi skupinami in na drugi spodbujanje medregionalnih sporazumov o pridružitvi znotraj same Latinske Amerike.

Emilio Menéndez del Valle, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospa predsednica, gospa Ashton, najprej mi dovolite, da čestitam gospodu Salafranci Sánchez-Neyraji za zelo uspešen izid njegovega poročila.

Zavedate se, da je majski vrh odlična priložnost za napredovanje odnosov med temi stranmi. Za delo, ki ga je v zvezi s tem opravilo špansko predsedstvo, mu je treba čestitati. Kljub temu mislim, da je pomembno, da se še naprej spodbuja in krepi ta odnos tudi po koncu predsedstva. Gospa Ashton, vi morate v tem pogledu storiti ogromno, ker nikjer na svetu ni druge regije, ki bi imela večjo zgodovinsko, kulturno in institucionalno podobnost z Evropo, kot je to Latinska Amerika. Še večji razlog za spodbujanje tega odnosa pa imamo, če upoštevamo, da so se zaradi želje samih ljudstev Latinske Amerike, pa tudi zaradi neprestane podpore demokratičnih institucij s strani Evrope, te institucije močno utrdile.

To poročilo, h kateremu lahko rečem, da je moja skupina zadovoljivo prispevala, je dobro sporočilo za majski vrh v Madridu in upam, da bo prispevalo k rezultatom vrha in pomagalo izpostaviti dejstvo, da je nujno, da se pomaknemo naprej v strateškem odnosu med Evropsko unijo ter Latinsko Ameriko in Karibi.

Seveda podpiramo sprejetje latinskoameriškega investicijskega mehanizma in ustvarjanje Fundacije Evropa – Latinska Amerika in Karibi z upoštevanjem vrha.

Poleg tega pa, čeprav se zavedamo težav, ki smo jih doživeli zadnja leta, upamo, da lahko vrh v Madridu v določeni meri okrepi pogajanja z Mercosurjem.

Prav tako pozdravljamo pomemben korak naprej pri sklenitvi pogajanj o večstranskem sporazumu s Perujem in Kolumbijo in verjamemo, da bo mogoče, ko bo prišel čas za to, oblikovati dobro in pametno formulo, ki bo omogočala želeno vključitev Ekvadorja, in da bomo vrata pustili odprta, vedno odprta, Boliviji.

Nazadnje, kako ne bi mogli slaviti več kot verjetne in dobrodošle sklenitve sporazuma s Srednjo Ameriko in sedaj sprejete vključitve Paname v ta sporazum in v ta pogajanja?

Gospa predsednica, zaključil bom z besedami, da je treba vse to seveda obravnavati v okviru tega, kar Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu meni, da je temeljna družbeno politična filozofija na tem področju. To pomeni podporo različnih pridružitvenih postopkov v Latinski Ameriki, ki zahtevajo spoštovanje človekovih pravic in sprejemajo vključevalni in razvojni pristop, medtem ko se vedno obvezujejo k ohranjanju odprtih poti dialoga kljub morebitnim težavam, ki lahko nastanejo, in k poglobljanju naših povezav z našimi strateškimi partnerji, da bi dosegli napredek glede teh ciljev.

Vladko Todorov Panayotov, v imenu skupine ALDE. – (BG) Gospa predsednica, gospa Ashton, gospe in gospodje, najprej bi rad izrazil svoje navdušenje nad velikim prispevkom gospoda Salafrance k razvoju odnosov med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko in izjemni vlogi, ki jo je igral pri sestavljanju tega poročila. Strateško partnerstvo med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko za obdobje do leta 2015 se bo razvilo v ozadju „Agende 2020“, globalnega sporazuma, katerega osnutek je bil pripravljen za boj proti podnebnim spremembam in spodbujanje naših prizadevanj za ustvarjanje zelenega in okolju prijaznega gospodarstva.

Zato bi rad poudaril, da je Latinska Amerika strateška partnerka, s katero mora Evropa še bolj razširiti gospodarski in kulturni vpliv. Zlasti med sedanjo globalno finančno krizo je lahko to partnerstvo najpomembnejše in lahko odpre večje priložnosti za komercialne, znanstvene in tehnološke izmenjave, kar nam omogoča, da iz te krize pridemo v močnejših in stabilnejših položajih.

Ulrike Lunacek, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospa predsednica, rada bi spregovorila v španskem jeziku, vsaj prvi del svojega govora.

Rada bi priznala postopek, ki se je izvajal v pogajanjih odkar je bilo poročilo gospoda Salafrance Sánchez-Neyraje prvič predloženo, in to, kar smo dosegli sedaj. Mislim, da je bil to dober proces, saj ste sprejeli več naših stališč, čeprav moram povedati, da bi bilo poročilo, če bi ga napisala Skupina zelenih/Evropskega svobodnega zavezništva, očitno drugačno, a tako stvari potekajo v Parlamentu.

Gospod Salafranca, dejali ste da ste želeli videti odnos med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko kot odnos med enakimi, in povedati moram, da mi je ta zamisel všeč, vendar je težava ugotoviti, kdo si je tu enak: sta to vladi, ki sta tudi različni, ali so to ljudje, ki zahtevajo več informacij ali več pravic – kot pri ženskah – ali da se rešuje revščina?

To je ena stvar, ki jo je treba opredeliti in ki mislim, da še vedno nekoliko manjka v poročilu. Vendar pa priznam, da smo v nekaterih pogledih uspeli. Prav tako sem vesel, da je skupina Verts/ALE uspela vključiti kulturne pravice avtohtonih ljudstev, predlog, ki ga je podal Odbor za razvoj. Vprašanje umorov žensk, zelo pomemben vidik nasilja nad ženskami, je bilo prav tako vključeno, enako pa velja tudi sklep medameriškega sodišča za človekove pravice. Mislim, da so to pomembni koraki naprej. Imamo tudi podnebne spremembe, ki enako vplivajo na prebivalstva obeh celin, na primer glede dogajanja v zvezi z ledeniki.

Glede enega vidika, obstaja razlika med tem, kar je želela skupina Verts/ALE in kar so želele druge skupine, to pa je, da smo proti nadaljevanju pridružitvenih sporazumov, kot smo počeli do sedaj. Raje bi imeli sporazum s celotno Andsko skupnostjo, širok sporazum, in ne le sporazum s Kolumbijo in Perujem.

Rada bi zaključila s posebnim vprašanjem za gospo Ashton:

Nadaljevala bom v angleškem jeziku. To je oprijemljivo vprašanje za vas visoka predstavnica in je vprašanje, ki ga žal nismo mogli vključiti v poročilo. Ali boste odkrito govorili proti megaprojektom, kot so jez v Del Monteju na reki Shingu v Braziliji, ki ga sedaj načrtujejo in bo uničil ogromno življenjskega prostora avtohtonih ljudstev in tudi ni najboljše rešitev v smislu potrošnje energije?

V Braziliji poteka protest, v katerem sodeluje več sto organizacij civilne družbe. V Braziliji potekajo tudi sodni postopki. Od vas bi rada vedela, kaj Komisija in vi kot visoka prestavnica, počnete, da bi ohranili okolje na območju Amazonke za ljudi, ki tam živijo in za vse nas, na tem planetu.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, visoka predstavnica, čestitam gospodu Salafranci Sánchez-Neyraji za odlično poročilo o strateškem odnosu in partnerstvu EU z Latinsko Ameriko.

Po širjenju leta 2004 na srednje in vzhodne evropske države je EU razumljivo preusmerila SZVP proti vzhodu, tj. proti Rusiji, Srednji Aziji in Kitajski, a kljub temu trgovina med Latinsko Ameriko in EU še naprej hitro raste. Torej ta v veliki meri demokratična regija, s katero imamo toliko skupnega, ne sme biti pozabljena.

Kasneje letos bo Brazilija obeležila še eno stopnjo svojega vzpona kot svetovni gospodarski in politični velikan, ko bo izvedla predsedniške volitve in bo predsednik da Silva odšel po največ dveh svojih mandatih. Brazilija je skupaj z Mehiko sedaj imenovana za strateško partnerko EU. Tudi Kolumbija je obetajoč primer tega, kako lahko demokracija resnično zacveti v Latinski Ameriki, in se sedaj z EU pogaja o sporazumu o prosti trgovini. Tudi ta država bo izvedla predsedniške volitve in njeni ljudje bodo nedvomno pogrešali vizionarno vodstvo Álvara Uribeja.

Nasprotno pa Venezuelo vodi populistični demagog Hugo Chávez, ki je pokazal le malo spoštovanja do demokracije in svobode izražanja. Bolivija in Ekvador sta tudi pokazala zaskrbljujoče znake sledenja zloglasnemu vzoru Cháveza in Castrove Kube.

Nazadnje pa je močno obžalovanja vredno, da se je predsednica Kirchner v Argentini odločila, da preusmeri pozornost stran od domačih politik in njenega slabega dela v vlogi predsednice tako, da uporablja prepirljiv jezik glede Falklandskega otočja, katerega prebivalci želijo ostati britanski.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Glede dragocenega poročila gospoda Salafrance o strategiji EU o odnosih z Latinsko Ameriko bi rad od Sveta in Komisije, ki ju sedaj oba zastopa baronica Ashton, da glede treh vprašanj izvedeta nujne ukrepe.

Moja prva točka je, da moramo zahtevati polno sodelovanje latinskoameriških držav, zlasti Brazilije kot rotirajoče članice Varnostnega sveta, v vseh mednarodnih poskusih, da bi spor z Iranom glede jedrskega orožja pripeljali k mirni rešitvi. Torej potrebujemo pri tem resnično sodelovanje in podporo.

Moja druga točka je, da moramo zahtevati popolno sodelovanje držav Latinske Amerike v neprekinjenem boju proti islamskim terorističnim mrežam. To velja zlasti za Venezuelo, ker se Hezbolah ne briga ravno le za svoje posle, prav tako pa tudi ne Iran.

Moja tretja točka je, da moramo zahtevati popolno sodelovanje latinskoameriških držav v boju proti svetovnemu zlu antisemitizma. Ponovno je oseba, ki glede tega povzroča veliko skrbi, predsednik Venezuele Chávez, a žal ni edini. Nedavno je inštitut Stephen Roth objavil poročilo, ki izpostavlja več nekoliko neprijetnih vidikov tega vprašanja.

Nazadnje pa je prejšnji teden evropski tisk ohranil zgovorno tišino v zvezi z vse večjim kitajskim vplivom v Latinski Ameriki. Ali to pomeni, da bo Evropa občasno ujeta sredi teh dveh strateških partnerjev Bruslja?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospa predsednica, poročilo gospoda Salafrance Sánchez-Neyraje vsebuje mnoge zanimive stvari. Je zelo celovito. Evropa se ne more obrniti stran od odnosov z enoto, ki, kakor je navedeno v uvodni izjavi J tega poročila, jo tvori 600 milijonov ljudi, predstavlja 10 % svetovnega BDP in s katero nas povezujejo posebne zgodovinske vezi, zlasti glede latinskih držav Španije, Portugalske in Italije, mnogi med temi državljani so šli živeti v Argentino, in celo Francije, ki je še vedno prisotna v Gvajani.

Vendar pa mi je žal, da se poročilo dveh pglavitnih vprašanj ne loteva bolj neposredno.

Najprej imamo vprašanje globalizacije, proste trgovine, uveljavljene po svetu, mednarodne delitve dela, ki se narobe predstavlja kot panacea in predstavlja izredno resne gospodarske in socialne probleme, ne le v Evropi, ampak tudi v Latinski Ameriki.

Drugič, naslednja težava je neodvisnost od velikega brata, z drugimi besedami velikega brata ZDA. Nismo njegov sovražnik, a vseeno si moramo zapomniti, da se je Monroejeva doktrina, javno izpovedani cilj katere je bil takrat preprečiti vsako spravo Latinske Amerike z Evropo, spremenila v *de facto* protektorat, katerega učinke smo videli pred nekaj leti, predvsem v smislu brutalnosti posredovanja v Panami.

Zato se strinjam, da bi morali obravnavati vprašanja, kakršno je proizvodnja drog, a naša naloga ni narekovanje zakona, razuma, pravice ali enakosti med moškimi in ženskami prebivalcem Latinske Amerike.

Menimo, da bi se morali posvetiti vprašanjem, ki so strogo nujna.

Elena Băsescu (PPE). – (ES) Najprej bi rada čestitala gospodu Salafranci Sánchez-Neyraji za njegovo odlično delo na tem poročilu.

(RO) Evropski parlament sedaj pošilja jasno sporočilo o krepitvi odnosov med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko, še toliko bolj, ker bo vrh med Latinsko Ameriko in EU potekal v roku enega meseca. Istočasno pa so ti odnosi med Eu in latinsko ameriko ena od prednostnih nalog španskega predsedstva. Vendar pa verjamem, da obstaja še veliko nedotaknjenih možnosti za spodbujanje trgovine med obema regijama.

Zato mora Evropska unija zagotoviti sredstva za spodbujanje evropskih proizvodov na latinskoameriškem trgu. V tem pogledu imajo nekateri romunski izdelki že blagovni trg v Latinski Ameriki. Naš nacionalni avto, Dacia, je primer, ki ga lahko podam. Romunija ima dolgo tradicijo dobrega sodelovanja z Latinsko Ameriko in naša latinska dediščina je dragoceno sredstvo, ki nam je skupno.

Rada bi poudarila, da pozdravljam novi tristranski pristop, ki ga je omenil poročevalec, vključno z udeležbo Evropske unije, Latinske Amerike in ZDA. Hkrati pa moramo upoštevati projekte sodelovanja, ki bodo utrdili pravni status MDS in enak dostop do izobraževanja in delovne sile.

Nazadnje, poročilo gospoda Salafrance in vrh v Madridu morata položiti temelje za dolgoročni razvoj strateškega partnerstva med EU in Latinsko Ameriko.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Gospa predsednica, tudi jaz bi rad čestital gospodu Salafranci Sánchez-Neyraji. Mislim, da je to zelo pomembno poročilo.

Gospe in gospodje, rad bi povedal, da obstaja več milijonov razlogov, zakaj bi morali Latinsko Ameriko smatrati za zelo pomembno celino za Evropo: v Latinski Ameriki živi več milijonov Evropejcev in več milijonov ljudi iz Latinske Amerike je prišlo v naše države, v Evropo, in tu so našli zatočišče in azil v Franciji, Nemčiji, na Švedskem in v Španiji pred trpljenjem svojih ljudi.

Gospe in gospodje, Latinska Amerika je zelo pomembna za Evropsko unijo in zato sem zelo vesel, da bo morda v naslednjih nekaj mesecih, morebiti v veliki meri zaradi dela, ki sta ga opravila gospa Ashton in špansko predsedstvo, mogoče skleniti štiri velike in zelo pomembne sporazume, in sicer s Kolumbijo, Perujem, Mercosurjem in Srednjo Ameriko. To bo izredno pomembno za Evropsko unijo in predvsem za Latinsko Ameriko.

Vendar pa, gospe in gospodje, Latinski Ameriki moramo pomagati. Njene države imajo šibak državni sistem, javne storitve so še vedno zelo šibke, ker imajo zelo nizke davčne stopnje, imajo demokracije, ki so še vedno zelo pomanjkljive, in imajo težave s človekovimi pravicami. Pomagati moramo prebivalstvu Latinske Amerike. To vizijo moramo imeti vedno v mislih.

Gospa Ashton, rad bi vam podal dve sporočili ali dve priporočili, ki mislim, da sta izredno pomembni. Da bi delali v Latinski Ameriki, moramo imeti tudi podporo evropskih podjetij. Našo zunanjo politiko je treba izvajati z zelo močno gospodarsko prisotnostjo vseh naših glavnih podjetij v Latinski Ameriki, ki lahko storijo zelo veliko za razvoj teh držav s kulturo družbene odgovornosti in z zavezanostjo njihovem razvoju.

Nazadnje pa moramo z Latinsko Ameriko oblikovati svetovno zaveznitvo, da bi delali skupaj v svetu, za svetovno upravljanje. Združimo se z njimi, da bomo lahko močnejši.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, baronica Ashton, gospod Salafranca, kot članica evro-latinskoameriške parlamentarne skupščine sem zelo zadovoljna z vašim poročilom, ker je resnično pomemben, da bomo lahko še naprej krepili odnos med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko.

Od leta 1999 smo močno napredovali. Latinska Amerika ima 600 milijonov prebivalstva in skoraj 600 milijonov tudi živi tu v Evropski uniji. Imamo podobne vrednote in človekove pravice in prav tako nas povezuje želja po demokraciji in miru. Vendar pa so dejanski pogoji v teh dveh državah zelo različni. V partnerstvu je pomembno zagotoviti vse, kar je mogoče, da imata oba partnerja enako moč, in to še ni tako.

V Latinski Ameriki je mnogo težav, vključno z nepismenostjo, prav tako pa tudi pomanjkanjem infrastrukture, splošnim pomanjkanjem izobrazbe, demokratičnimi primanjkljaji in kršitvami človekovih pravic. K sreči sami nimamo toliko težav. Mnogi ljudje tam živijo od trgovine z drogami in to je seveda nekaj, kar se mora spremeniti. Naša glavna naloga v vlogi glavne trgovinske partnerke z aktivno udeležbo v razvojni pomoči je, da zagotovimo, da bo Latinska Amerika prejela nadaljnjo pomoč pri njenem postopku demokratizacije. Rada bi, da bi to partnerstvo pripeljalo do tega, da bi ljudje v Latinski Ameriki živeli v miru na enak način kot mi v Evropski uniji in da bi jim prav tako omogočilo, da bi se lahko učili in imeli koristi drug od drugega, kot to počnemo mi.

Zaradi tega mi je zelo všeč zamisel evro-latinskoameriške listine o miru in varnosti in evro-latinskoameriške fundacije. Menim, da bi to še bolj poglobilo partnerstvo in nam resnično pomagalo napredovati.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Moj kolega poslanec, gospod Salafranca Sánchez-Neyra, je na začetku omenil, da imata Evropa in Latinska Amerika zelo podobne vrednote. Vseeno pa obstaja ena izjema.

Marca smo tu razpravljali o položaju na Kubi. Pri pogajanjih o strategiji EU glede odnosov z Latinsko Ameriko ne smemo spregledati Kube kot pomembne akterke v tej regiji. Stalinistični režim Kube z njenimi totalitarnimi smermi poskuša škodovati odnosom med EU in to regijo kot celoto. Vendar pa si ta regija tega ne zasluži. Latinska Amerika je pomembna partnerka EU, tudi brez kubanskega režima. Partner EU na kubanski strani ne bi smel biti sedanji Castrov režim, ampak gonilne sile sprememb in demokratična opozicija. Zelo spoštujem vse nasprotnike kubanskega komunističnega diktatorstva in rad bi se zahvalil kardinalu Jaimeju Ortegi za pogumne besede, ki jih je podal – mislim, da včeraj – o tem režimu.

Menim, da demokracija, spoštovanje človekovih pravic in svoboščin, svoboda izražanja, pravna država, zakonita država in zavračanje vsake oblike diktatorstva ali avtoritarnosti ne tvorijo le temelja dvoregijskega strateškega partnerstva, ampak so za to tudi nujni predpogoj.

John Bufton (EFD). – Gospa predsednica, na začetku razprave je baronica Ashton prijazno dejala, da bi se morali odzvati na vsako vprašanje. Baronica, pozval bi vas, da prosim odgovorite na moje naslednje vprašanje.

Predlogi, ki jih je dokumentiral Odbor za zunanje zadeve, vključujejo ustanovitev evro-latinskoameriške listine za mir in varnost, ki temelji na listini ZN.

Čigave interese podpirate v povezavi z Argentino, ki uradno poziva sekretarja Združenih narodov, Ban Ki-Muna, naj pod vprašaj postavi britansko nadoblast nad Falklandskimi otoki?

Argentinski zunanji minister Jorge Taiana je ZN zaprosil za pomoč pri prekinitvi nadaljnjih enostranskih dejanj Združenega kraljestva v zvezi z vrtanjem nafte na tem območju.

Nedavni vrh latinskoameriških in karibskih voditeljev je doživel soglasno podporo vseh 32 držav za argentinske zahteve po Falklandskih otokih.

Ali se strinjate, da bi morala Britanija, podprta z načelom samoodločanja v listini ZN, ohraniti nadoblast nad otoki in ali boste podpirali njene interese skladno z mednarodnim pravom? Rada bi odgovor, prosim.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, dvoregijsko strateško partnerstvo med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko obstaja že od leta 1999. Med osnovna načela tega partnerstva sodijo spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, skupaj s pravico do izobraževanja. Vendar pa je dejstvo, da so ta načela pogosto kršena. Poleg tega je v Latinski Ameriki 42 milijonov ljudi nepismenih. Evropska unija je glavna investitorica v Latinsko Ameriko in tudi pomembna trgovinska partnerka.

Nazadnje pa bi rada povedala, da je dejstvo, da so ženske socialno prikrajšane in da se diskriminacija proti avtohtonim ljudstvom nadaljuje, če izpostavim le dve problematični področji, kršitev splošnih človekovih pravic. Še vedno je treba opraviti mnogo dela na tem področju in še vedno so potrebne izboljšave.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Gospa predsednica, rada bi čestitala gospodu Salafranci za njegovo izredno enotno in utemeljeno poročilo. Prav tako se strinjam s podpredsednico Evropske komisije in visoko predstavnico glede pomembnosti, ki jo pripisuje tem prizadevanjem za utiranje tesnejšega partnerstva.

Dejansko so se v Latinski Ameriki v zadnjih dvajsetih letih dogodki razvijali in res je, da je bilo odpravljeno tisto, kar nas je skrbelo v 80-ih letih prejšnjega stoletja, namreč številna diktatorstva. Vendar pa trgovina z drogami, pranje denarja, terorizem in velikanski problemi, ki jih povzročajo revščina, negotovost in brezposelnost v regiji, niso bili odpravljani.

Zato pozivamo s pomočjo Evropskega parlamenta in gospe Ashton, naj se posebna pomembnost pripiše sektorjem, povezanim z izobraževanjem in kulturo. Države Latinske Amerike so edine države, za katere lahko rečemo, da so tesno povezane – bolj kot druge tretje države – z Evropo glede zadev, ki se nanašajo na zgodovino, izobraževanje in kulturo, in mislim, da bi bilo treba posebno pozornost polagati tem sektorjem.

V poročilu gospoda Salafrance je vključen enoten program in predlog ustanovitve fundacije, ki je zelo pomembna tudi za Evropski parlament in seveda poziva k novi in močnejši vlogi Evropskega parlamenta v odnosih s temi državami. Mislim, da je to tisto, kar bi si morali zapomniti iz današnjega poročila.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Gospa predsednica, v zadnjih mesecih dobiva Latinska Amerika po več letih prejemanja premalo pozornosti od EU vse jasnejšo in otipljivejšo pomembnost v očeh Evropske unije. Evropska komisija je izdala sporočilo, v katerem obe regiji Latinske Amerike postavlja kot globalni akterki in partnerki in sedaj so že globoko v teku pogajanja o pridružitvenih sporazumih. Poudariti moram strateški pomen dobrih odnosov z Latinsko Ameriko. Tu imam zlasti v mislih sedanja pogajanja za pridružitveni sporazum s Srednjo Ameriko, katerega zadnji krog je začel teči včeraj. Cilj je dati končne pike na i in do konca izpeljati pogajanja.

Čeprav bi rada v osnovi pozdravila pridružitveni sporazum s Srednjo Ameriko, pa ne morem dovolj poudariti, da je tu najbolj pomembno spoštovanje človekovih pravic. Ta sporazum bi moral prispevati k izboljšanju razmer na področju človekovih pravic v Srednji Ameriki in te države je treba nenehno spodbujati k spoštovanju človekovih pravic. EU mora tu sprejeti svoje odgovornosti tudi po podpisu sporazma. Tu ne vstopamo le v trgovinski sporazum, ampak kujemo tudi povezavo drug z drugim preko političnih dialogov in sodelovanja.

Pridružitveni sporazum je pomemben za Srednjo Ameriko. Za to regijo je značilna visoka raven revščine in ta sporazum mora prispevati h gospodarskemu napredku tamkajšnjih ljudi. Med pogajanja EU zato ne sme zapirati oči pred dejstvom, da Evropa in Srednja Amerika nista enakovredna partnerja v tem sporazumu. Sporazum mora v zadostni meri upoštevati neenake izhodiščne točke teh dveh redij in asimetričnost v sporazumu je zato zelo pomembna. Na kratko, to mora biti uravnotežen sporazum, ki ne bo prinesel koristi

le Evropi in velikim uglednim podjetjem v Srednji Ameriki. Ne, predvsem mora izboljšati položaj navadnih državljanov in malih podjetij.

Da zaključim, izbrali smo pristop po regijah in rada bi poudarila, da moramo stvari pripeljati do zaključka na ta način, da ne bo nobena posamezna država zaostala za svojimi sosedi.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Gospa predsednica, pozdravljam to poročilo in pohvalil bi poročevalca za njegovo odlično delo. Pozornost bi rad pritegnil k trgovskim zadevam med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko.

Zagotoviti je treba, da se o trgovskih zadevah razpravlja pod enakovrednimi pogoji. Evropski kmetovalci in proizvajalci se morajo držati mnogih pravil in proizvajajo visokokakovostna živila in blago. Zaradi teh visokih standardov prihaja do višjih stroškov proizvodnje za evropske kmetovalce in proizvajalce in to je lahko neugodno na trgu zaradi uvažanja izdelkov nižje kakovosti in po nižjih stroških.

To vprašanje moramo obravnavati ne le v korist evropskih proizvajalcev. Evropska unija je opravila odlično dela glede zaščite in krepitve pravic in zdravja potrošnika. Dolžni smo zagotoviti, da blago in izdelki, uvoženi v Evropo, ne bodo ogrožali teh pravic in da ne bodo ogrožali zdravja evropskih potrošnikov.

(Predsednica je prekinila govornika)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospa predsednica, dejansko se bom poskusil držati ene minute. Morda se je Francis Fukuyama motil, ko je dejal, da je liberalna demokracija konec zgodovine, a zagotovo je imel prav v svoji izjavi, da je liberalna demokracija najboljša, kar se lahko zgodi ljudem. Ko bi le vsi res živeli v takšnih pogojih.

Žal je demokracijo v Latinski Ameriki zamenjal populizem, kapitalizem pa je zamenjal socializem oziroma gospodarski populizem. Ob upoštevanju tega bi rad naslovil gospo Ashton – gospa komisarka, imam ogromno zahtevo, da se naše izkušnje, denar evropskih davkoplačevalcev in naše znanje usmeri predvsem v tiste države, ki so na poti demokracije in gradijo gospodarstvo prostega trga in ne v tiste države, ki gradijo populistična diktatorstva.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Strategija za spodbujanje odnosov z Latinsko Ameriko se je izkazala za neprecenljivo od njenega začetka veljavnosti do danes. To strateško partnerstvo je dodalo dodatno složnost odnosom med našimi regijami in olajšalo financiranje projektov in programov, ki so v zadnjih 10 letih presegali 3 milijarde EUR.

K sreči so bile države v latinskoameriški regiji do sedaj uspešnejše pri prestajanju gospodarske in finančne krize kot določene razvite države. Vendar pa raven revščine še naprej ostaja izredno visoka ali pa se celo povišuje med prikrajšanim delom prebivalstva zaradi kronične narave družbene polarizacije ter slabega političnega in institucionalnega delovanja v regiji. Na primer, v Boliviji živi približno 60 % prebivalstva pod mejo revščine. Številke v zvezi z deležem prebivalstva, ki v Braziliji in Argentini živi pod mejo revščine, znašajo 26 % in 13,9 %. Zato močno podpiram potrebo, da se razvojna pomoč osredotoči na ustvarjanje institucionalnih instrumentov v teh državah z namenom izravnave družbenih razlik.

Pomembno je, da poročilo gospoda Salafrance spodbuja povečanje dialoga, da bi se določile metode za doseganje razvojnih ciljev tisočletja. Vendar pa menim, da je nujno, da zagotovimo, da bo v tej strategiji obravnavano vključevanje civilne družbe in nevladnih organizacij v ta dialog in v ukrepe, vključene v izvajanje ciljev strategije.

Emma McClarkin (ECR). – Gospa predsednica, kot članica evro-latinskoameriške parlamentarne skupščine (EuroLat), moram pohvaliti špansko predsedstvo in gospoda Salafranco, ker sta poudarila pomembnost naših odnosov z Latinsko Ameriko.

Podnebne spremembe in globalno segrevanje bi morala ostati prednostna naloga na politični agendi med EU in državami Latinske Amerike in Karibi in okrepiti bi bilo treba zavezanost h kopenhavskim ciljem.

Dalje, dialog o energiji in oskrbi z energijo bi bilo treba okrepiti za boj proti podnebnim spremembam in pomoč pri potrošnji trajnostne energije.

A izmenjujemo lahko veliko, ne le v trgovini, ampak tudi v kulturi in izobraževanju in zadnji cilj je, da se naš trgovski odnos z Latinsko Ameriko okrepi s povečanim številom inovacij na obeh straneh in z izboljšanim izobraževanjem in rada bi poudarila potrebo po nadaljnjem stopnjevanju in spodbujanju

programa Erasmus na latinskoameriške udeležence in čudovite priložnosti, ki jih lahko nudi na osebni in poklicni ravni ter za prihodnje stike in izboljšane trgovinske odnose med EU in Latinsko Ameriko.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Pozdravljam krepitev odnosov med EU in Latinsko Ameriko, ki je ena prednostnih nalog španskega predsedstva, ker prinaša koristi obema stranema in lahko prinese koristi državam članicam EU in državam Latinske Amerike.

Latinska Amerika ima ogromen človeški potencial z več kot 600 milijoni ljudi, pa tudi naravne vire in 10-odstotni delež globalnega BDP.

EU bi morala kot glavna ponudnica razvojne pomoči, glavna vlagateljica in druga največja trgovinska partnerka za Latinsko Ameriko, sistematično utrjevati svoj položaj v regiji.

V celoti delujoče regionalno sodelovanje, ki temelji na skupnih vrednotah, kot so na primer demokracija, pravna država in zagovarjanje človekovih pravic, bo zahtevalo ciljno usmerjeno izboljšanje sedanjih mehanizmov dvoregijskega partnerstva. Prav tako bom takšen pristop spodbujal na prihodnjem plenarnem zasedanju skupščine EuroLat, ki bo maja v Seville.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospa predsednica, tudi jaz bi rad izkoristil priložnost te razprave, da bi izpostavil temo, ki je zelo pomembna, razmere, ki smo se jih začeli zavedati pred le nekaj dnevi in so povezane s Kolumbijo.

Odkrito je bilo, da so kolumbijske državne varnostne službe neposredno vpletene v pregon, ustvarjanje lažnih izjav prič in kriminalizacije članov opozicije.

To smo iz prve roke izvedeli od senatorke Piedad Córdoba. V njenem primeru gre za dokumente, ki jih pripravljajo kolumbijske varnostne službe. Obveščeni smo bili, da kolumbijska vlada ali v vsakem primeru to telo poskuša umetno ustvariti povezave med njo in gverilskimi skupinami FARC. Dalje, še resneje – in to je vprašanje, namenjeno neposredno gospe Ashton – operacija imenovana „Operacija Evropa“ se navezuje na nedvoumen namen, da se preganja, jasno napade in na slab glas spravi organe oblasti v zvezi s človekovimi pravicami v Evropi, tudi pododbor Evropskega parlamenta za človekove pravice.

Mislim, da je to resna, zelo resna zadeva in da zahteva pojasnila kolumbijske vlade. Mislim, da je v okviru tega poročila zelo pomembno, da odkrijemo točno, kaj je prav, in da izvemo, ali kolumbijske oblasti dejansko nameravajo kaj storiti v zvezi s tem.

PREDSEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, po več kot 300 letih kolonialne vladavine in potem, ko je ta celina postala prizorišče hladne vojne, je sedaj Latinska Amerika postala ena od svetovnih regij v vzponu. Dejstvo, da je ruski predsednik gospod Medvedev obiskal Srednjo in Južno Ameriko, je jasen znak dejstva, da poskuša okrepiti gospodarski odnos Rusije z Južno Ameriko. Prav tako kaže, da je EU na pravi poti k izboljšanju odnosov s to celino, ki ima več prebivalstva kot EU-27.

Vendar pa tu ne gre le za začetek pogajanj s trgovinskim blokom Mercosurja. Vključene so tudi manjše države, ki ne sodijo v to gospodarsko regijo ali v Andsko skupnost. EU ni le glavna vlagateljica ali najpomembnejša oziroma druga najpomembnejša trgovinska partnerka; je tudi največja donatorka razvojne pomoči. S finalnega stališča že igramo pomembno vlogo in po mojem mnenju moramo izkoristiti ta najboljši izhodiščni položaj za razvoj odnosa med Evropo in Latinsko Ameriko.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropska unija in Latinska Amerika sta že pred nekaj časa razvili strateško partnerstvo z namenom doseganja učinkovitega partnerstva med tema dvema regijama.

Spomnil bi vas, da so od leta 1999 redno potekala dvostranska vrhovna srečanja in da letošnje leto ne bo nikakršna izjema. Dejansko je maja naslednje leto načrtovano še eno vrhovno srečanje EU-Latinska Amerika v Madridu.

Tako danes v Parlamentu z velikim zadovoljstvom in v močnem duhu podpore govorin v prid poročilu gospoda Salafrance Sánchez-Neyraje. Strinjam se s pohvalami in čestitkami, ki so jih izrazili vsi ali večina govornikov; čestitke, s katerimi se popolnoma strinjam in so popolnoma upravičene. Cilj poročila je dejansko

utrditi že tako močne politične, zgodovinske, kulturne in gospodarske povezave, ki obstajajo med tema dvema regijama in zato menim, da je pobuda o fundaciji primera in popolnoma smotrna za sedanjost.

Kot član Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja bi rad poudaril ta posebni vidik gospodarstva in navedel nekatere številke, ki kažejo, da je to področje primarnega interesa, ki se hitro širi, šteje 600 milijonov potrošnikov in ustvarja osnovne surovine.

Cene kmetijskih surovin v Latinski Ameriki so imele nedavno koristi od šibkih zračnih motenj, ki so vodile do stalnih in obilnih zalog v mnogih državah proizvajalkah na tem območju in do splošne vrnitve mnogih vlagateljev. Dalje, spomnil bi vas, da je Evropska unija prva vlagateljica v Latinsko Ameriko in prva donatorka razvojne pomoči, pri čemer znaša pričakovan znesek investicij za obdobje 2007–2013 3 milijarde EUR.

Kot svojo zadnjo in končno pripombo, gospod predsednik, pa bi rad omenil temo podnebnih sprememb – ki je bila tudi nedavno obravnavana v zadevnih odborih z odobritvijo pomembnih poročil –, da se ponovno pogleda del te resolucije, ki ima mojo popolno podporo.

Zato pozivam k razpravam in sodelovanju z Latinsko Ameriko glede boja proti podnebnim spremembam, da bodo lahko kopenhavski cilji hitreje doseženi. Sodelovanje z največjimi državami v razvoju je bistveno, če želi Evropa doseči podnebne cilje, ki si jih je določila.

Peter Skinner (S&D). – Gospod predsednik, dovolite mi, da povem le, da bi rad dodal svoje pohvale za delo, ki je bilo opravljeno, in za pripombe, ki so že bile podane.

Vendar pa še vedno ostajajo, kakor morda poudarjajo nekateri, nekatera zahtevna vprašanja glede Kolumbije in njenega zgodovine na področju človekovih pravic. V odsotnosti enega ali dveh mojih kolegov, med njimi Richarda Howitta, ki ne more priti zaradi vulkanov, moram navesti, kar je izpostavil: da obstajajo posebni problemi, ki vplivajo na sindikate v Kolumbiji. Komisarko in druge bi rad pozval, naj premislijo o tem v vsaki strategiji in udeležbi, ki jih imamo po tej celini.

Catherine Ashton, visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi rada – kot so storili spoštovani poslanci – ponovno čestitala gospodu Salafranci za odlično poročilo in tudi – kot je storil on in kot so storili drugi – španskemu predsedstvu za delo, ki so se ga tudi oni lotili ne le z zbiranjem dela za srečanje na vrhu, ampak tudi za vse delo, ki so ga opravili v podporo pobud, ki so se jih lotili.

Prihodnje srečanje na vrhu je pomembno. Omogoča nam, da okrepimo ta odnos, o katerem so govorili spoštovani poslanci. Prav tako bomo poleg vrhovnega srečanja izvedli srečanje zunanjih ministrov, ki je zame posebej pomembno. Upam, da bom lahko to priložnost izkoristila za poglobitev odnosov s številnimi državami, ki bodo takrat prisotne.

Številni poslanci so prav tako govorili o pomembnosti trgovine in vloge evropskih podjetij in s tem se popolnoma strinjam. Smo največji vlagatelji v tej regiji. Zlasti sem bila zadovoljna, da so kolegi govorili o vlogi inovacij, ki menim, da so tudi posebej pomembne. Seveda je bil velik poudarek, kakor sem pričakovala, namenjen človekovim pravicam – pomembnost zagotavljanja, da je to jasno del vseh dinamičnih odnosov, ki jih imamo, in da zajemajo naše delo.

Spoštovani poslanci so govorili o tem, da so bili v poročilu posebej omenjeni umori žensk in seveda avtohtona prebivalstva. Komisija je vedno zagovarjala pravice avtohtonih prebivalstev in bo še naprej spremljala projekte, ki so bili opisani.

Zlasti glede Kolumbije se zelo dobro zavedam stališč, ne le v tem parlamentu, ampak seveda v evropskem kongresu sindikatov TUC in v mednarodnem kongresu sindikatov TUC, a katerimi sem bila povezana v svoji prejšnji vlogi. Še naprej zelo pozorno spremljamo ta položaj. Opazili smo pomemben napredek, ki je bil dosežen. V trgovinskem sporazumu bodo kolegi videli pomembnost močne klavzule o človekovih pravicah in zavez, ki so bile sprejete v sporazumu in ki upam – ko jih spremljamo –, da bodo dejansko v neki meri ublažile skrbi, a zagotovo bodo del našega stalnega odnosa s Kolumbijo.

Prav tako se strinjam s pomembnostjo vloge, ki jo igramo s temi državami pri širših mednarodnih vprašanjih. Brazilija in Iran sta bila posebna primera, ki sta bila podana. S Celsom Amorimom, brazilskim ministrom za zunanje zadeve, sem razpravljala natanko o tem vprašanju in še naprej ostajava v stiku glede njegove pomembnosti.

Postavljeno je bilo vprašanje o Falklandskih otokih. Države članice so ratificirale Konvencijo ZN o mednarodnem pomorskem pravu. Falklandski otoki so pridruženo ozemlje Unije in zato veljajo načela pravne države.

Podnebne spremembe so zelo pomembno vprašanje. Zapomniti bi si morali, da imamo s to regijo ključni dialog. Nazadnje pa sem bila zelo zadovoljna, da sta bila omenjena Erasmus in pomembnost izobraževalnih programov v tem okviru.

Za konec naj še enkrat čestitam gospodu Salafranci.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *poročevalec*. – (ES) Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti vsem kolegom poslancem za njihove govore.

Gospa Ashton, rad bi vam povedal, da je temeljni element, ki bo zagotovil, da se ti odnosi v prihodnjih letih pomaknejo naprej, uporaba politične volje. V ozadju ministrskega dialoga v San Joséju leta 1985 so bili politični razlogi; politični razlogi so bili v ozadju institucionalizacije dialoga s skupino Rio Group leta 1990; in politični so bili v ozadju premika mehanizma vrhovnih srečanj na višjo stopnjo.

Gospodu Kožušniku bi rad odgovoril tako, da mu povem, da smo zagotovo skupnost vrednot in da bi rad poudaril, da smo na zadnjem delnem zasedanju sprejeli pomembno resolucijo o Kubi, v kateri smo pozvali k takojšnji in brezpogojni izpustitvi političnih zapornikov. To priložnost bi rad izkoristil, da gospo Ashton prosim, naj posreduje v imenu odpadnice, Marte Beatriz Roque, ki je na pogojnem odpustu in je bolna. Ravno je pridobila špansko državljanstvo v primeru, ki ga je spodbujal nekdanji poslanec EP Fernando Fernández Martín, da lahko pride na obravnavo v Španijo.

Vendar pa se moramo od besed pomakniti k dejanjem in to je prikazano v pridružitvenih sporazumih. Mislim, gospa Ashton, da ste zelo dobro dosegli sporazume s Kolumbijo in Perujem. Mislim, da se je položaj človekovih pravic v Kolumbiji, čeprav je še vedno zaskrbljujoč, močno izboljšal. Kolumbijci glasno zahtevajo mir in vsekakor si zaslužijo ta sporazum. Iskreno verjamem tudi, da je večina v Parlamentu za ta sporazum.

Gospa Ashton, prebivalcem Srednje Amerike moramo dati pri pogajanjih nekaj prostora. Predstavljamo 25 % njihovega izvoza, oni pa predstavljajo 2 % našega. Biti moramo radodarni in kakor ste dejali, ponovno moramo začeti pogajanja z Mercosurjem.

Za zaključek, gospod predsednik, mislim, da je na eni strani Evropska unija v gospodarskem upadanju in po drugi, da jo prisotnost visoke predstavnice krepi.

Zato si mora pomembno prizadevati, da bi pokazala našo politično voljo na vrhu v Madridu in da bi še naprej ohranjala odnose z Latinsko Ameriko visoko na agendi Evropske unije.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju maja.

Pisne izjave (člen 149)

George Sabin Cutaş (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Evropska unija je trgovinska partnerka Latinske Amerike številka ena in druga največja trgovinska partnerka v primeru Mercosurja in Čila. Države članice Evropske unije zagotavljajo tudi največji vir neposrednih naložb v Latinsko Ameriko. Vendar pa segajo odnosi med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko dlje od komercialnega vidika, saj vključujejo zgodovinske, institucionalne in tudi kulturne elemente.

V tem kontekstu menim, da je treba pripraviti trgovinski sporazum, ki vključuje tesnejše sodelovanje z Latinsko Ameriko. Dejansko stalna prizadevanja za podpis pridružitvenega sporazuma z Mercosurjem označujejo prvi korak v tej smeri.

Pridružitveni sporazum zagotavlja instrument, ki bo pomagal spodbujati skupne gospodarske, socialne in geopolitične interese obeh regij. To bo tudi prvi medcelinski pridružitveni sporazum med severom in jugom, ki bo ponudil alternativo drugim manj pravičnim poskusom vključevanja, kot je območje proste trgovine Amerik.

Tesnejše trgovinsko sodelovanje med Latinsko Ameriko in Evropsko unijo bi pospešilo izvajanje gospodarskih politik in politik socialne kohezije, ki so usmerjene v spodbujanje gospodarskega razvoja in blaginje v obeh

regijah. Upam, da bomo priča številnim zadovoljivim sklepom, ki bodo kazali v to smer in bodo predstavljeni na vrhu, ki bo 17. maja potekal med Evropsko unijo in Mercosurjem.

9. Dnevni red (nadaljevanje): gl. zapisnik

10. Kirgizija (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o Kirgiziji.

Catherine Ashton, visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, vesela sem, da imam to možnost podati izjavo o Kirgiziji. Kakor ta parlament zelo dobro ve, ostajajo razmere na tem območju nekoliko spremenljive in napete. Kirgizija je pritegnila kar precej medijske in politične pozornosti in od začetka sem pozorno spremljala razvoj ter podala dve izjavi, eno 7. aprila in drugo 8. aprila.

Skoraj takoj sem tja poslala delegacijo, ki jo je vodil posebni predstavnik EU Pierre Morel, in celoten njegov obisk sva ostala v tesnem stiku.

Usklajena prizadevanja EU-ZN-OVSE, ki so se začela prejšnji teden v Biškeku, se sedaj nadaljujejo in se bodo nadaljevala, dokler ne bodo premagane kriza in njene posledice. Včeraj sem govorila s kazahstanskim zunanjim ministrom Saudabajevim, ki je danes kot predsedujoči organizacije OVSE na obisku v Biškeku in ki mi je dobesedno ravnokar poslal sporočilo, naj povem, da je dokončal svoje naloge.

Odpoved predsednika na podlagi člena 50 sedanje kirgiške Ustave in njegov odhod iz države naj bi zmanjšala politično napetost. Vendar pa to ni konec krize in opraviti moramo pomembno delo.

Najpomembneje, zagotoviti moramo stabilnost in javni red in medtem ko so se razmere na splošno umirile, pa se nasilje nadaljuje. Iz poročil smo včeraj izvedeli, da je bilo v nemirih v predmestju Biškeka ubitih pet ljudi. Vse strani morajo biti previdne in se izogibati izzivanju. Povrnitev javnega reda in miru mora biti prenostna naloga. Državljeni in podjetja v Kirgiziji morajo imeti možnost opravljanja svojega vsakdanjega življenja, ne da bi se bali za svoje življenje ali za svojo telesno integriteto.

Drugo vprašanje se nanaša na zakonitost začasne vlade. Čeprav je predsednik Bakijev uradno odstopil, se mora začasna vlada zavezati k jasnemu načrtu glede tega, kako se vrniti k ustavnemu in demokratičnemu redu in pravni državi.

Elementi takšnega „strateškega načrta“ so bili naznanjeni – pripravlja se nova ustava, ki bo predložena na referendumu, in izvedle naj bi se predsedniške in parlamentarne volitve.

Z veseljem si bomo pogledali takšen načrt. Za nas je v tem kontekstu pomembno, da je ustavni proces vključujoč in participativen. Predstavniki vseh strank in etničnih skupin bi morali imeti možnost prispevati k novemu osnutku ustave, preden se ta predloži na referendum.

Zgodnji znaki – to lahko povem spoštovanim poslancem – so spodbudni. Upam, da bodo potrjeni v naslednjih dneh in o tem bom v ponedeljek razpravljala z ministri v Luksemburgu.

Če smo zadovoljni, da je začasna vlada zavezana k hitri vrnitvi v legitimnost in se resnično želi pridružiti demokratični družini, bomo pripravljeni zagotoviti potrebno politično, finančno in tehnično pomoč.

Z beneško komisijo Sveta Evrope bi lahko prispevali k delu v zvezi z ustavno reformo in posodobitvijo volilne zakonodaje. Iz predsedniških volitev, ki so potekale lansko leto, vemo, da je precej prostora za napredek.

Z organizacijo OVSE smo pripravljeni delati pri pripravi in načinih za spremljanje volitev in s prebivalci Kirgizije smo pripravljeni storiti, kar lahko, da bi pomagali uresničiti njihova prizadevanja za demokratično in odprto družbo.

Tretjič, jasno je, da Kirgizija potrebuje materialno pomoč. V tem zelo kratkem obdobju smo pripravljeni reševati vse humanitarne potrebe, ki so morda nastale zaradi nedavnih dogodkov.

Na podlagi informacij, ki smo jih pridobili od naših partnerjev na tem področju – Rdečega križa in razvojnega programa ZN – kaže, da na tej stopnji ni pomembnejših neizpolnjenih humanitarnih potreb. Vendar pa

morda obstajajo posebne zdravstvene potrebe. Komisija bo preko generalnega direktorata za humanitarno pomoč (ECHO) seveda še naprej spremljala humanitarne razmere v državi in se po potrebi prilagodila.

Nadaljevali bomo s pomočjo, ki že poteka, zlasti na področjih človekovih pravic, izobraževanja in odprave revščine.

Četrtrič, po dramatičnih dogodkih preteklih dveh tednov sta potrebni odgovornost in pravica. Več kot 80 ljudi je umrlo in več sto je bilo ranjenih v streljanju proti demonstrantom v Biškeku. Teh dogodkov ne moremo preprosto dati na stran. Poskrbeti moramo za jasnost glede tega, kar se je zgodilo, kdo je odgovoren in kaj je treba storiti, da bi se izognili, da se v prihodnosti kaj takega še kdaj ponovi.

Nazadnje, kakor je pokazala nedavna kriza, so potrebne resnične gospodarske in socialne reforme. Žal nam primer Kirgizije kaže, kako lahko slaba vlada in pomanjkanje resničnih reform prinese politično nestabilnost in na koncu nasilje.

Prevrat in razširjeno plenjenje, ki je sledilo, in sedaj rast organiziranega kriminala v velikem obsegu, še poostrejuje razmere.

V ponedeljek bom z ministri razpravljala o političnem okviru, v katerem bo Evropska unija pripravljena reševati najnujnejše potrebe, a bi zelo rada slišala stališča spoštovanih poslancev v zvezi s tem.

Elmar Brok, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, rad bi se vam najlepše zahvalil za vašo oceno razmer. Verjamem, da je pravilna vaša ocena, da bi morali najprej poskušati povrniti pravni red in mir in varovati človeška življenja in nato graditi na teh temeljih.

Po drugi strani, in to ste objasnili v svoji zadnji pripombi, pa je obseg, do katerega je potreben gospodarski razvoj, jasen, ker je to tudi pomembno merilo za politično stabilnost. Seveda sem sodi tudi enakost, ki pogosto trpi zaradi korupcije in drugih podobnih dejavnikov. Ne glede na to, ali je upravičeno ali ne, je to eden od razlogov za nesoglasja.

Zavedati se moramo, da so te države zadosti nestabilne, da so zelo pomembna naša prizadevanja za doseg stabilnosti s prispevanjem k izboljšani izgradnji države, demokraciji in pravni državi. Celotna regija ima za nas veliko strateško pomembnost, ne le posamezne države. To ni povezano le z razpoložljivimi energetske viri, ampak s tem območjem kot celoto, zlasti, če imamo v mislih versko usmerjenost večine nekdanjih republik Sovjetske zveze. Če bi to dobilo nekakšno obliko fundamentalizma, bi bili lahko rezultati za nas katastrofalni.

Zaradi tega je zagotavljanje pomoči tem državam izredno pomembno, ne le s stališča same pomoči, ampak tudi v povezavi z drugimi interesi.

Zapomniti bi si morali, da so sosednje države v regiji, od katerih so nekatere zelo velike, odgovorne za zagotavljanje, da se te slabosti ne izkoriščajo s ciljem ponovne izgradnje starih razmerij moči, ki ne bi dopuščala sodobnega razvoja.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, baronica Ashton, tudi jaz bi se vam rad zahvalil za vašo izjavo. Diktator ali predsednik, ki se vede kot diktator, je odstranjen iz oblasti. Njegov naslednik slavi in je zadovoljen, da lahko uvede demokracijo za svoje državljane. Čez nekaj mesecev je na enakem položaju in kaže, da je bila demokracija ponovno vzpostavljena le za namen, da bi njegovemu sinu ali drugim članom družine ustvarili razpoložljivost udobnih in dobro plačanih položajev.

Upamo, da se ta krog ne začne znova in da ima gospa Otunbajeva drugačen pristop. Njena preteklost in njen odnos, ki ga je pogosto pokazala, to kaže. Vendar pa ti kazalniki ne zadostujejo. Potrebujemo resnične dokaze. Če ne želi doživeti enake usode kot njen predhodnik, mora sprejeti drugačen pristop in zagotoviti, da bo pomagala ljudem v svoji državi. Upam, da bo predsednik, ki je bil vržen iz svoje pisarne, dovolj razumen, da ne bo širil novih razprtij in bo resnično poskušal živeti mirno življenje v izgnanstvu, kar bo dalo prebivalstvu Kirgizije možnost izgradnje demokratične države.

Žal razmere, ki sem jih opisal, ne veljajo le v Kirgiziji. Podobne pogoje je mogoče najti v drugih državah. Prestavniku Kazahstana želimo uspeh pri njegovi nalogi v imenu Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE). Vendar pa je položaj v Kazahstanu prav tako daleč od idealnega. Enako velja tudi za Uzbekistan in druge države. Vprašanje, kako lahko tam spodbudimo razvoj demokracije – ker to ni izdelek, ki bi ga lahko preprosto dostavili, v teh državah mora nastati –, je vprašanje, ki ga moramo nadalje obravnavati. To

je zelo občutljiva regija, kakor je že povedal gospod Brok. Gospod Morel kot posebni predstavnik opravlja dobro delo, a to ni dovolj.

Rad bi vas vse spomnil, da je bila med nemškim predsedstvom z doktorjem Steinmeierjem načrtana strategija za Srednjo Azijo, o kateri smo zadnje čase zelo veliko slišali. Zato bi vas rad prosil, da se ponovno lotite te strategije in jo spremenite v strategijo za stabilnost regije. Tu ne gre le za oskrbo z energijo za Turkmenistan preko Kazahstana. Prav tako gre za vprašanje stabilnosti in zlasti politične stabilnosti regije, ki je zelo blizu Afganistanu. Vemo, da so razmere v nekaterih državah, kot je Uzbekistan, preveč krhke in problematične. Seveda je to na koncu vprašanje človeštva, ker žrtev sploh ne bi smelo biti.

Ob tem ozadju moramo ponovno poskusiti izdelati strategijo za Srednjo Azijo, ki zajema gospodarstvo, demokracijo in človeštvo. Prosil bi vas, da primer Kirgizije izkoristite za obnovo te strategije za Srednjo Azijo ter ji date novo spodbudo.

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, v kirgiškem epu Manas – ki ni le običajno literarno delo in je 20-krat daljše od Odiseje in Iliade skupaj in je tudi pomoč pri razumevanju zgodovine te države – je čudovit odlomek, kjer žena junaka, ki predstavlja celotno prebivalstvo, sklene, da bo zavarovala njegov spomin pred tujimi napadi in zaščitila njegovo grobnico. Na koncu se odloči, da bi moralo biti ime na njegovi grobnici ime njegove žene namesto junaka Manasa, ravno zato, da bi zagotovila, da bo ostala nedotaknjena pred napadi sovražnikov.

Takšna vdanost za skupno dobro, za ljudi, bi morala biti tisto, kar pričakujemo od novega kirgiškega vladajočega razreda, ki dejansko ni tako nov. Seveda svetujem visoki predstavnici, naj sprejme konstruktiven in rekel bi pozitiven, a previden odnos do začasne vlade, a naj prav tako pozove k vrsti reform, nizu ukrepov, ki morajo biti jasni.

Ne le mednarodni preiskovalni odbor za vse, kar se je zgodilo, ne le jasen razpored za povrnitev demokratičnih pravil – ker ta začasna vlada po svoji definiciji ni sankcionirana kot legitimna vlada z odločitvijo državljanov –, ampak tudi reforme za odločno in učinkovito nasprotovanje korupciji in nazadnje, da bi postala Kirgizija neodvisna od sodstva, ki je zelo odmaknjeno od sedanjih razmer.

Prav tako tudi – in to je povezano z vprašanjem sodstva in korupcije – za racionalizacijo izredno zatiralne birokratske nomenklature in javne uprave. Dejansko je to prvi pravi test nove strategije Evropske unije za Srednjo Azijo v kritičnih in nujnih takšnih razmerah, ki sedaj obstajajo v Kirgiziji.

Ne smemo dovoliti, da bi ta država, kjer je sedaj vpliv Združenih držav sedaj zelo omejen, na koncu pristala v precej zadušljivem prijemlu sedanje Rusije in tako menim, da je to priložnost, da se vsi mi zavežemo.

Ulrike Lunacek, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospa Ashton, koliko ljudi je leta 2005 v času revolucije tulipanov upalo, da se bo vse spremenilo, ko bo začel predsedovati novi predsednik, ki je resnično resno jemal potrebe in interese ljudi glede demokracije in soodločanja. Žal ni bilo tako in sedaj je doživel isto usodo kot njegov predhodnik.

Evropska unija mora v tem primeru uveljavljati vpliv pomembnosti. Baronica Ashton, pozdravl sem dejstvo, da ste dejali, da ste v regijo poslali posebnega predstavnika, gospoda Morela. Mislim, da je bilo to pametno in koristno. Vendar pa je enako nujno, da EU sedaj pregleda svojo strategijo za Srednjo Azijo in poskrbi, da bo resnično učinkovita. Upam, da bo Svet naslednji ponedeljek začel delati na tem.

Moje vprašanje se glasi: kako se nameravate tega lotiti? Kako nameravate zagotoviti, da bo za razvoj ustave, v kateri bodo, kot ste predlagali, vključeni vsi, izdelan resnično vsestranski postopek? Tej regiji in Kirgiziji moramo pomagati, da se pomakne proti sodelovanju in stran od soočanja. Mislim, da je to pomembno za prihodnost celotne regije in širše.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospa podpredsednica, gospe in gospodje, razmere v Kirgiziji so dejansko še posebej nestabilne. Kljub temu je bila ta država in morda še vedno je ena tistih, ki so se zdele najbolj odprte za ustanovitev demokratičnih ustanov.

Revolucija tulipanov leta 2005 je ponovno ustvarila brezmejno upanje. Gospod Bakijev ni uspel, ni se bil sposoben odzvati na potrebe in zahteve prebivalstva; dopustil je, da se je razvila korupcija in pri njej igral svojo lastno vlogo z določeno pristranskostjo; če je verjeti nekaterim izjavam, je izpraznil kovčke; in nameščal je vse bolj avtoritarni režim, za katerega so politični nasprotniki, zagovorniki človekovih pravic in novinarji plačali zelo visoko ceno.

Po nemirih, ki so potekali 7. aprila, je bila sprejeta začasna vlada, a kljub vsemu temu se zdi, da se gospod Bakijev ni vdal, čeprav je zapustil svojo državo, in včeraj je dejansko prišlo do novih nemirov, kakor ste dejali, na jugu države in okoli glavnega mesta.

Gospa komisarka, ta država je dejansko strateško zelo pomembna in ne le v vojaškem smislu. Ne sme biti igrišče določenih pomembnih sil. Kljub nekaterim razpravam Evropska unija še vedno ni dovolj prisotna v tem delu sveta. Njena podpora in njena diplomatska prisotnost ostajata bolj mlačni. Dovolj je, da preberemo zgodbe, ki sedaj prihajajo na dan o razmerah v tej državi, da se o tem prepričamo. Tu ne gre le za Združene države, Rusijo in Kazahstan, državo, ki sedaj predseduje OECD. Vendar pa je podpora EU bistvenega pomena za zagotavljanje neodvisnosti te države. Baronica Ashton, prav imate; prednost je treba polagati na ponovno vzpostavitev pravne države, a hitro moramo iti še dlje od tega in, kakor so že povedali nekateri kolegi poslanci, izvajati ustrezno strategijo za ta del sveta.

Da, tej državi moramo pomagati v boju proti revščini; 40 % prebivalcev živi pod mejo revščine. Da, pospešiti moramo gospodarski razvoj in, kot ste dejali, zlasti na področju izobraževanja, zdravja pa tudi vode, kar je temeljna prednostna naloga tega dela sveta. Da, seveda moramo podpirati demokracijo in zaščito človekovih pravic. Sedaj je to najbolj nujna zadeva.

Naša obveza, gospa komisarka, je lahko in mora biti preprečevanje, da bi se ta država zavihтела v fundamentalizem in nov avtoritarni režim. Tu ne gre za naše vmešavanje v notranje zadeve te države, ampak, ravno nasprotno, za pomaganje ljudem Kirgizije, da bodo ponovno zaupali v demokracijo. To je ključ za zagotavljanje, da bo ta država igrala pomembno vlogo v tem delu sveta.

Fiorello Provera, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, razmere v Kirgiziji so zelo pomembne za stabilnost Srednje Azije, regije, kjer ima Evropa posebne interese glede preskrbe s surovinami in energijo.

Po nemirih 7. aprila je nujno ponovno vzpostaviti pogoje, ki bodo pripeljali do svobodnih, zakonitih in hitrih volitev demokratičnega režima, če je ta združljiv z lokalnimi razmerami. Zaskrbljujoče je, da so kriminalne tolpe ukradle znaten tovor orožja z vsem tveganji vse večjega brezzakonja, oboroženih spopadov in terorizma na tem območju, ki jih to sproža.

Evropa in drugi, vključno z OVSE, bi lahko prispevali pri pomoči tej državi, da razvije stabilne, delujoče in manj koruptivne ter bolj demokratične ustanove. Takšen prikaz podpore bi lahko bila opazovalna misija za prihodnje volitve.

Vendar pa se ne moremo pretvarjati, da bo nova ustava ali parlamentarni režim dovolj, da se ustvari resnična demokracija; to je neizogibno odvisno od politične rasti državljanov in široko razširjene ozaveščenosti o pravi in pravicah posameznikov. Na tem področju moramo zagotoviti dolgoročno pomoč.

Inese Vaidere (PPE) – Gospod predsednik, prejšnji teden so nemiri v Kirgiziji vodili do politične, pravosodne in gospodarske krize. Njeno ustavno sodišče je bilo praktično razpuščeno in ukrepi začasne vlade se zdijo neusklajeni. Medtem pa je brat Kurmanbeka Bakijeva oznanil, da je ročno napisana odstopna izjava ponarejena in da Bakijev ni odstopil.

Priče trdijo, da so se pojavile nove lokalne skupine, ki poskušajo prevzeti regionalne vlade. Podobno se pojavljajo nove etnične skupine, ki ustvarjajo strah zaradi večje količine etničnega nasilja. V državi svobodno delujejo kriminalne skupine. V obtoku so velike količine orožja in prihaja do ropov. Varnost, zaščita in interesi državljanov EU v tej državi so še vedno ogroženi.

Sedanja začasna vlada ne more kljubovati tem grožnjam. Razmere so za domačine popolnoma nejasne. Visoka predstavnica Ashton je izdala dve izjavi, v katerih izraža svojo skrb, a namesto tega so nujno potrebni aktivnejši in bolj praktični ukrepi. Pomembno je, da EU zavzame odločno stališče glede razmer v Kirgiziji v tej strateško pomembni državi. Tam moramo biti bolj prisotni in v sodelovanju z ZN, ZDA in OVSE braniti interese državljanov Kirgizije in EU, ki sedaj ne morejo zaščititi svojih življenj in braniti svoje lastnine. Jasno je, da bi morala EU izvajati neodvisno preiskavo vzrokov in posledic teh nemirov.

Glede materialnih virov kirgiške banke in agencije za investicije in razvoj: preden se jim dodeli kakršna koli nadaljna finančna pomoč, jih je treba ovrednotiti. Nedejavnost in neodločnost na strani EU in pomanjkanje realne strategije in taktike lahko vodi do zelo nevarnega razvoja dogodkov in lahko oslabi lastne gospodarske in politične interese EU ter njeno verodostojnost v regiji in drugod po svetu.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Gospod predsednik, gospa Ashton, v dvajsetih letih od kar je neodvisna, je Kirgizijo upravljal pokvarjen režim in narejenega je bilo malo napredka pri izboljševanju njenih demokratičnih ustanov. Kar zadeva zadnjih petnajst let, vam lahko zagotovim, ker sem bila osebno udeležena kot članica OVSE in drugače.

Ljudje, ki so vladali do včeraj in ljudje, ki so jih strmoglavili, so vsi sleparji v istem pokvarjenem sistemu. Vojska je v prestolnici in sedaj izvaja preiskave in aretacije. Kljub temu moramo dati sedanjemu režimu možnost, ker smo na zadnji stopnji pred državljansko vojno in razpadu države.

Prebivalci Kirgizije so miroljubni ljudje in mislim si, da ste jih mnogi med vami spoznali preko knjige slavnega avtorja Čingiza Ajtmatova, ki je bil do pred štirimi leti ambasador v Bruslju. Vendar pa so finančna stiska in družbene neenakosti pa tudi posredovanja tujih držav povzročili eksplozije, ki lahko občasno dosežejo meje državljanske vojne in tu se deloma ne strinjam glede tega, ali se lahko prebivalci Kirgizije ubranijo pred terorizmom.

Kakor sem povedala, je nevarnost, da se Kirgizija razdeli na sever in jug resnična in jo gojijo tuji agenti, medtem ko kaže, da njeno članstvo v organizaciji OVSE in stalna prisotnost organizacije OVSE v Kirgiziji ne nosita sadov v smislu demokratizacije. Seveda imamo trajno humanitarno krizo, ki morda ni akutna, a v vseh teh letih ni prišlo do modernizacije in izboljšanja na področju demokratičnih ustanov. Ljudje živijo precej pod mejo revščine.

Zato mora posredovati Evropski parlament v sodelovanju z drugimi institucijami Evropske unije, s Komisijo in Svetom, in pregledati strategijo, ki se je uporabljala na tem območju do sedaj.

Močna delegacija Evropskega parlamenta mora spremljati napredek pri demokratizaciji in nadzorovano zagotavljati denar z namenom razvoja ustanov in izobraževanja, ker je destabilizacija Kirgizije glavna nevarnost za destabilizacijo celotne Srednje in Zahodne Azije in Evrope. Če želi Evropska unija igrati učinkovito vlogo ohranjanja miru, mora ukrepati sedaj.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Razmere v Kirgiziji so posebej zaskrbljujoče. Ta država ima v Srednji Aziji strateški položaj. Na svojem ozemlju gosti vojaško bazo ZDA in tako močno prispeva k operacijam v Afganistanu, pa tudi ruske čete.

Obžalovanja vredno je, da so se protesti zadnjih nekaj tednov izrodili v nasilje in da so njihova posledica izgubljena življenja. Oblasti morajo sprejemati ukrepe, ki so ciljno usmerjeni v zaščito življenj državljanov. Ravno včeraj je med etničnimi Kirgizijci, Rusi in Turki ponovno prišlo do spopadov. Glede na to, da v tej državi živijo velike ruske in uzbeške skupnosti, bo, če se bodo nadaljevali medetnični spopadi, prizadeta stabilnost celotne regije.

Gospa Ashton, Evropska unija mora posebno pozornost posvetiti konfliktom v Kirgiziji, zagotoviti humanitarno pomoč in se vključiti v stabilizacijo razmer.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Spoštovana gospa Ashton, mi smo tukaj, da govorimo o zaskrbljujočih dogodkih v Kirgizistanu in da prispevamo, kolikor lahko, h konsolidaciji razmer v tej državi. Aktiven odnos Evropske unije do Kirgizistana je nadvse pomemben, enako pomembno pa je, da ohranimo svoj načelni angažma na visoki ravni tudi, ko gre za problem, ki smo ga umaknili z dnevnega reda tega zasedanja, vendar zaradi njegove aktualnosti in ker gre za človeška življenja, čutim obvezo, da na njega opozorim. Gre za stisko Sahrawi aktivistov, mirovnikov iz Zahodne Sahare v maroških zaporih, kjer gladovno stavkajo in tvegajo svoja življenja – na to nas opozarja tudi Amnesty International. Prosim vas, gospa Ashton, da s svojimi sodelavci takoj posvetite pozornost temu problemu, če ne, bo prepozno.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, nedavni dogodki v Biškeku so zaskrbljujoči in žalosten konec revolucije tulipanov ali barvne revolucije, ko je predsednik Bakijev obljubil demokracijo in človekove pravice in namesto tega prinesel korupcijo, nepotizem in vse večjo avtokracijo.

Kirgizija ostaja najmanjša in najrevnejša država v Srednji Aziji in je zadnja leta doživela zaskrbljujoč vdor skrajnih islamistov v dolini Fergana, tako da mora biti stabilnost prednostna naloga EU za to regijo.

Prav in primerno je, da sedaj priznamo novo vlado gospe Otunbajeve, kot običajen primer, ko imamo skupni interes z Rusijo, ki je dejansko podprla revolucijo in strmogavljenje Bakijevega režima. Predsednica Roza Otunbajeva je kratek čas službovala kot ambasadorica v Združenem kraljestvu, torej dobro pozna način dela Evropske unije.

Nazadnje, Srednja Azija je strateška regija zaradi energetskih razlogov in globalne varnosti, operativne zmogljivosti letalske baze ZDA v Kirgiziji pa so bistvenega pomena tudi za podporo ISAF v Afganistanu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, pet let po revoluciji tulipanov, ko je odstopil predsednik Akajev, je prišlo do krvave revolucije. Seveda je mogoče podati dva razloga. Najprej je to problem nepotizma in korupcije in zato odsotnosti temeljev demokratične države in drugič so to finančne in gospodarske težave države.

Pobuda gospe Ashton, ki je pomenila, da nam lahko danes gospod Morel v celoti poroča o tem, kaj se resnično dogaja v Kirgiziji, se zdi dokaj pomembna. Rad bi podal goreč poziv v zvezi z razmerami v Kirgiziji. Vemo, da je država območje ruskega vpliva in da ima tudi ameriško vojaško bazo. Aktivna udeležba Evropske unije bi morala temeljiti predvsem na gradnji temeljev demokratične države in zagotavljanju notranje varnosti. Več kot 80 smrtnih žrtev je slab znak za gradnjo Kirgizije. Zato ponavljam svoj goreč poziv in držim pesti za misijo gospe Ashton.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kurmanbek Bakijev ni niti prvi niti zagotovo ne bo zadnji politični vodja, ki je povzročil razočaranje in streznitev in se z njim ravna kot z diktatorjem, po žarku upanja, ki se je pojavil na samem začetku in ko je bilo njegovo ime na začetku povezano z demokratičnim optimizmom.

Za te razmere obstaja enostavno pojasnilo. Zaradi pomanjkanja stabilnih ustanov je velika verjetnost, da bodo politiki povzročili razočaranje in se vključili v ta krog sporov, korupcije in izsiljevanja. Nihče od nas ne bi smel pozabiti, da je predsednik Bakijev izkoristil dejstvo, da sta na ozemlju Kirgizije ruska in ameriška vojaška baza, da je neprestano izsiljeval Zahod.

Zato je rešitev v ustanovitvi ustanov, ustvarjenih s privolitvijo, ki temelji na obširnem posvetovalnem postopku in širokem soglasju ter stopnji kompromisa med političnimi silami. Vendar pa je glavna prednostna naloga, kakor je omenila visok predstavnik, da se nujno prekine nasilje. Nasilje je resno in čim prej je treba najti rešitev, da se ga prekine, ker bo drugače preprečilo začetek postopka politične izgradnje.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, razmere v Kirgiziji so, milo rečeno, zaskrbljujoče, zlasti če imamo v mislih izjave, ki jih je podal nekdanji minister za zunanje zadeve, ki meni, da se usoda Kirgizije vedno bolj nagiba k ruskemu gospodarskemu in širšemu prostoru.

Teden dni po padcu vlade nekdanjega predsednika Bakijeva, ki je 15. aprila z letalom pobegnil iz države, se nikomur ne sanja o končnem političnem cilju države ali o prihodnjih političnih namenih. Vendar pa je jasna vloga ruskega obrambnega ministrstva pri poenostavitvi bega nekdanjega predsednika Bakijeva potem, ko so ljudje odšli na ulice in pozivali k njegovemu odstopu.

V Kirgiziji kroži mnogo orožja, v državi, ki ima le 5,3 milijone prebivalcev in je edina država na svetu, ki gosti ameriško in rusko vojaško bazo hkrati. Napetost se sedaj širi na sosednje države in Evropska unija mora upoštevati prednost in priložnost, ki se sedaj ponuja, in sicer je to predvsem, da prepreči morebitno državljansko vojno in pomaga državi, da gre v naslednjih šestih mesecih v smeri demokratične parlamentarne republike s stabilnim predsedstvom.

Vse to se lahko zgodi, kot ste dejala vi, baronica Ashton, če bomo zmožni na dva načina proaktivno prispevati: najprej z demokratičnim prispevkom, pa tudi – kot ste izjavili vi, visoka predstavnik – s snovnim in materialnim prispevkom. Naše pravočasno zagotavljanje pomoči za zmanjšanje in oslabitev vseh družbenih napetosti bo imelo odločilen pomen.

Baronica Ashton, ukrepajmo hitro in najbolje, ker bo to še en pomemben preskus za Evropo. Nismo na Haitiju, ampak v Kirgiziji. Vsaj poskusimo ob tej priložnosti priti tja pravočasno.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, ko je v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja razpadla Sovjetska zveza, je mnogo ljudi menilo, da se bodo mlade demokracije razvile skoraj same od sebe. Sedaj vemo, da so te nove države od Sovjetske zveze podedovale ogromne probleme. V času Sovjetske zveze so bile razlike med etničnimi skupinami v veliki meri zadušene in zato danes v teh državah obstaja toliko verskih in kulturnih sporov. Demokracija se ne razvije čez noč in se sploh ne bo pojavila, dokler pokvarjeni klani vse bolj bogatijo na račun države in njenih državljanov.

Govori se, da bili ostrostrelci, ki so streljali v množico ljudi v Biškeku, uzbekistanski in tadžikistanski plačanci. Zdi se, da je bil to poskus izzivanja mednarodnega spora, ki bi lahko v nevarnost spravil celotno Srednjo Azijo. Evropska zunanja politika bi morala umiriti položaj. Vendar pa je vojaško posredovanje napačen

pristop, kar je jasno pokazala nemška prisotnost v Afganistanu. Nujno je zagotoviti inteligentno in ciljno usmerjeno gospodarsko in razvojno pomoč. Prednost moramo dati boju proti korupciji in odvzemu moči lokalnim klanom. Le takrat bo imela demokracija v Srednji Aziji resnične možnosti.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, projekt Europeana dobiva novo in velikopotezno dimenzijo. Z digitalno knjižnico EU bo mogoče dostopati do raznolikosti bogastva naše kulture. Nujno je, da bodo naše različne države v veliki meri vključene v ta projekt. Odločilen vidik te pobude zadeva temeljno vrednoto: spoštovanje kulturne in jezikovne raznolikosti.

Eno od obzorij naše celine je Afrika, a to obzorje smo očrnilo s suženjstvom in kolonializmom. Naša dolžnost je prepoznati in odškodovati njena ljudstva. Končna kompenzacija sama ne bi mogla izpolniti te potrebe, a zaradi projekta Europeana lahko pomagamo, da se afriškim ljudstvom vrne del njihove kulture v smislu ustnega slostva.

Amadou Hampâté Bâ, malijski intelektualec, je dejal: „Ko v Afriki umre stara oseba, to pomeni knjižnico, ki izgori“. Delo, ki se opravlja za digitalizacijo del ustnega izročila, ki jih pogosto zbirajo skupine etnologov in antropologov, in spodbujanje prostega dostopa do njih preko projekta Europeana, s čimer postanejo splošne, bi bila način za zaščito in oživljanje kulturne raznolikosti človeštva, s katero smo vsi povezani.

Catherine Ashton, *podpredsednica Komisije in visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.* – Gospod predsednik, danes zavzemam tudi mesto Komisije. Spoštovani poslanci so podali številne pomembne točke in v kratkem času, ki mi je na voljo, bom poskusila zajeti in odgovoriti na čim več teh točk.

Gospod Brok, pa tudi gospod Tannock in drugi, so govorili o pomembnosti tega, da je to ena najrevnejših držav v Srednji Aziji in seveda, ena najpomembnejših prejemnic pomoči EU na prebivalca. Ne bi se mogla bolj strinjati, da je socialni in gospodarski razvoj bistven kot del strategije, ki jo moramo uveljaviti. Gospod Swoboda je tudi govoril o pomembnosti tega, da poskrbimo, da bo to, kar imamo pred seboj, resnična politična reforma. Zelo tesno sodelujemo z ZN in z OVSE. Ljudje, ki so bili zadnje dni v tej tegiji, so skupaj stalno poudarjali, da moramo videti pomembnost reform kot središče za to, kar se bo zgodilo naslednje, in popolnoma se strinjam glede politične stabilnosti v regiji. Zelo je pomembna.

Še enkrat moramo zelo pozorno pogledati. Za ta del Srednje Azije obstaja strategija, ki bo pregledana, a nanjo gledam v okviru službe za zunanjepolitično delovanje in tega, kar bi morali početi v tej regiji, da bi povezali različne elemente podpore Komisije in Sveta. Mislim, da so gospod Rinaldi in tudi drugi upravičeno opisali, da moramo biti previdni, pozitivni in konstruktivni pri svojem odnosu in strinjala bi se tudi s številnimi spoštovanimi poslanci, ki so govorili o vrednosti in pomembnosti pravne države. Je jedro vsega, kar bomo delali v državi, da bi poskrbeli, da bo tam vsekakor delovala pravna država in to seveda velja za pravni sistem, pa tudi za politično in ustavno reformo, ki je tako bistvena.

Gospod Lunacek je govoril o tem, da je volitvam – mislim, da so bile dejanske besede uporabljene na informativnem sestanku, ki sem ga imela – močno primanjkovalo standardov, ki bi si jih želeli imeti v mednarodnem merilu. In mislim, da bi elementi, ki bi jih lahko vključila med razno, seveda vsebovali finančno podporo in omenila sem pravno državo, politično in ustavno reformo ter volitve in povezavo, ki jo želimo vzpostaviti tudi v gospodarskem smislu. Majhen primer tega je seveda, da je to ena od držav, zelo bogatih z vodo na tem območju, in da zagotavlja vodo drugim regijam, kot spoštovani poslanci vedo. Več kot pet let jim že pomagamo pri upravljanju vodnih virov in upam, da se bomo lahko vrnili k temu delu, ki je tako pomembno, takoj, ko bo kriza premagana in bomo imeli trdno vzpostavljeno zakonito vlado.

To so le nekateri elementi, ki bi jih vključila. Mislim, da je naša raven prisotnosti v regiji verjetno prava. Pierre Morel je bil tam več dni. Ravno se je vrnil. Z gospodom Borysom iz Odbora AFET se bo sestal 27. aprila in ga seznanil z vsemi zadnjimi dogodki. Na pisni zvezi sva vsakih nekaj ur in večkrat sva govorila in seveda je na zvezi tudi s kolegi. On je pomenil našo močno prisotnost, izkazujem mu spoštovanje in tudi njegovi ekipi za delo, ki so ga opravili.

Pomembnosti demokracije, kakor je dejal gospod Provera, se po mojem mnenju ne sme nikoli podcenjevati; preseči moramo nekatera vprašanja, o katerih je govorila gospa Vaidere: nestabilnost, govorice, negotovost, vprašanja, ki so očitno zelo pomembna, in kot sem namignila, določili smo, kaj želimo narediti v teh prvih bistvenih nekaj dneh, kar upam, da bodo naši spoštovani poslanci menili, da je bilo ustrezno.

Mislim, da je zadnje, kar bi želela povedati, to, da so nekateri sedanji poslaci vlade v nastajanju nekdanji zagovorniki človekovih pravic v opoziciji, ki jih je nekdanji predsednik zatiral in jih je podpirala Evropska unija in seveda tudi poslanci tega parlamenta. Torej, čeprav se ne slepim glede narave politike v tej državi in

seveda regiji, mislim, da moramo poskusiti tej vladi dati možnost, da se ustrezno oblikuje, da se strinja z izvedbo političnih in ustavnih reform, ki bodo tako bistvene, da izvede volitve, ki pravi da jih bo izvedla, in da jo, če je to pripravljena storiti, sedaj podpremo za prihodnost. In na tej osnovi sem zelo hvaležna za pripombe, ki so bile podane, in, kot sem orisala, bomo sledili tej strategiji.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju maja.

Pisne izjave (Člen 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ljudski nemiri, ki so nastali v zadnjih dneh v glavnem mestu Kirgizije, so ustavili napredek „revolucije tulipanov“, ki je prižgala upanje v demokratične spremembe v nekdanji sovjetski republiki.

Evropski parlament z veliko zaskrbljenostjo spremlja razvoj politične krize v državi. To ni le zaradi odločilnega geostrateškega položaja države za Rusijo in Združene države, ampak tudi zato, ker je stabilnost Srednje Azije, njen politični in gospodarski razvoj in medregijsko sodelovanje v interesu EU, nenazadnje zaradi pomembnosti Srednje Azije za našo oskrbo z energijo in za naše gospodarsko in trgovinsko partnerstvo.

Preprečiti je treba nevarnost, da izbruhne državljanska vojna in da pride do „drugega Afganistana“. Zaupamo diplomatski mediaciji, ki jo pri svojih pogajanjih z začasno kirgiško vlado uporabljajo predsedniki Združenih držav, Rusije in Kazahstana – zadnji kot sedanjí predsednik OVSE – za ustanovitev javnega reda in ustavne zakonitosti, da bi bilo mogoče izvesti svobodne volitve in rešiti probleme te države.

Kot predsednik delegacije EU-Srednja Azija, upam, da bomo celo kljub nedavnim etničnim spopadom storili vse, kar je v naši moči, da zagotovimo nacionalni mir in trajno vrnitev demokratičnega življenja v Kirgizijo.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Stabilizacija razmer v Srednji Aziji bo zagotovila dobro sodelovanje z EU. Nihče ne dvomi, da Kirgizija tu igra posebno vlogo. Kirgizija je za Evropsko unijo pomembna zaradi strateških razlogov – kot država, ki ima energetske in naravne vire in ker je gostiteljica ameriške vojaške baze, ki podpira Natove sile v Afganistanu. Hkrati pa je neuspeh pri izvajanju ustreznih reform potem, ko je Kirgizija postala neodvisna, vodil do dramatičnih razmer, ki smo jim priča danes. Sedaj se moramo osredotočiti na zagotavljanje varnosti državljanom in nudenje humanitarne pomoči. Poleg tega bi morali sprejeti vse mogoče ukrepe za preprečevanje radikalizacije države. Ne smemo dovoliti, da izbruhne državljanska vojna. Z dolgoročne perspektive je nujno za celotno regijo razviti novo strategijo. Potrebujemo hiter razvoj posebnega stališča EU, ki zajema ključne vidike, kot so preprečevanje verskega fundamentalizma, boj proti revščini in korupciji, gradnja civilne družbe, zaščita človekovih pravic in demokratizacija. Zlasti bi morali na naslednje volitve poslati skupino opazovalcev. Iti moramo v korak s tem, kar se dogaja, medtem ko se izogibamo vmešavanju v notranje zadeve, pa bi morali storiti vse, da pomagamo Kirgiziji, da se spremeni v demokracijo, in izvede učinkovite reforme, ko se bodo razmere stabilizirale. Mislim, da mora biti pošiljanje nadaljnje pomoči EU v Kirgizijo pogojeno z uvedbo reform, ki bodo zagotovile red in mir in spoštovanje človekovih pravic.

Kristiina Ojuland (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Gospod predsednik, baronica Ashton, pozdravljam dejstvo, da je bil v Kirgizijo poslan posebni predstavnik Evropske unije. Poznati moramo načrte tamkajšnje začasne vlade. Zagotoviti je treba konec nasilja v Kirgiziji in poskrbeti za razvoj pravne države in demokracije. Med revolucijo v Kirgiziji so sile, ki so prišle na oblast, predsednika Bakijeva krivile za omejevanje svobodnega tiska, nasilje nad novinarji, aretacije opozicijskih voditeljev, korupcijo, odmikanje od demokratičnih vrednot in slabo gospodarsko stanje države. Tako bi morali mi sedaj pričakovati, da bomo priča temu, da se bo Kirgizija v kratkem spremenila v demokratično pravno državo. Hkrati pa bo naše upanje upravičeno, če bomo sami pripravljene usmerjati sredstva v izvajanje tega načrta, ker si kirgiško gospodarstvo, ki se s težavo prebija, ne more privoščiti potrebne podpore za izvajanje dolgo pričakovanih socialnih, gospodarskih in političnih reform. S ciljem, da ustvarimo trajnostni razvoj v tej regiji Srednje Azije, moramo poleg nujenja gospodarske pomoči nuditi začasni vladi tudi naše znanje glede izvajanja reform, tako kot smo storili na Kosovem, v Makedoniji in drugod. Na tem področju velja upoštevati, da je Estonija takšno pomoč nudila Ukrajini in tudi Gruziji, kar je znak, da naših izkušenj pri komunikaciji z ljudmi, ki živijo na območju nekdanje Sovjetske zveze, ne gre podcenjevati. S spremembami režima, ki potekajo, ne smemo zamuditi nobene priložnosti za pospešitev pomikanja proti demokratičnim vrednotam v Kirgiziji. Zato bi bili neodgovorni, če Kirgiziji ne bi nudili pomoči in bi poskrbeli, da bi postala odvisna od nekaterih njenih velikih sosed.

11. EU - Srečanje na vrhu med EU in Kanado (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o srečanju na vrhu med EU in Kanado.

Catherine Ashton, *podpredsednica Komisije in visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.* – Gospod predsednik, Kanada je ena najstarejših partnerk Evropske unije z najbolj podobnim načinom razmišljanja. Sodelujemo pri širokem razponu vprašanj – v dvostranskem smislu in seveda tudi po svetu.

Naš odnos je zasidran v skupni zgodovini, ki seže daleč nazaj, in v skupnih vrednotah, ki so globoko v nas. Na tej osnovi sodelujemo, da bi zaščitili svoje skupne interese. To seveda počnemo v korist državljanov Evrope in Kanade, pa tudi za spodbujanje varnosti in razcveta v svetovnem merilu.

Torej je to pomemben odnos. Negovati ga moramo in vanj vlagati, da bo dosegel ves svoj potencial. To je namen naslednjega srečanja na vrhu med EU in Kanado, ki bo v Bruslju potekalo 5. maja.

Čas je ugoden, saj pomeni, da nam, glede na to, da Kanada predseduje na srečanju na vrhu G8 in G20, ki bo potekalo konec junija, naše srečanje na vrhu med EU in Kanado dopušča, da popišemo in uskladimo svoje strategije glede globalnih tem, ki bodo igrale svojo vlogo na srečanjih na vrhu G8 in G20, na primer, kako spodbujati trajnostno oživljanje gospodarstva, sodelovanje na področju reforme finančnega trga in upravljanja, podnebnih sprememb ter boja proti širjenju jedskega orožja.

Nedavno sem se v Kanadi udeležila srečanja zunanjih ministrov G8, kjer smo seveda razpravljali o teh vprašanjih.

Prav tako bomo lahko razpravljali o dvostranskih odnosih med EU in Kanado in o tem, kako sodelovati na področju regionalnih kriz. Naš cilj je izvedba osredotočenega in poslovnega vrha.

Glede naših dvostranskih odnosov, vrh bo obravnaval prizadevanja za nadgradnjo in posodobitev odnosa med EU in Kanado. Ponudil nam bo odlično priložnost za zagotavljanje podpore na najvišji politični ravni za čim prejšnjo doseglo velikopoteznega vsestranskega gospodarsko-trgovinskega sporazuma.

Popisali bomo napredek, dosežen med prvimi tremi krogi pogajanj, prav tako pa bomo dali nov zagon tem pogajanjem, pri čemer bomo upoštevali njegovo pomembnost za širjenje trgovine in ustvarjanje delovnih mest. Bolj na splošno glede trgovine, vrh bi moral poslati jasen signal, da EU in Kanada zavračata protekcionizem, s čimer bi nas ponovno spomnil na našo zavezanost doseganju velikopoteznega, vsestranske in uravnovešene sklenitve kroga pogajanj v Dohi.

Vrh bi moral prav tako obravnavati temo medsebojnega potovanja brez vizumov. Naš cilj je jasen: takoj, ko bo mogoče, bi radi dosegli, da bi vsi državljani EU lahko v Kanado potovali brez vizumov.

Prav tako bomo imeli možnost razpravljati o našem sodelovanju na področju obvladovanja krize in z zadovoljstvom povem, da se to hitro širi. Sedaj poteka več operacij na področju obvladovanja krize, zlasti naša policijska misija v Afganistanu, kjer je naše sodelovanje s Kanado vzorno.

Zaradi očitnih razlogov bo na dnevnem redu vrha tudi Haiti. Kanada igra na Haitiju izredno pomembno vlogo in eno od področij, kjer lahko in bi morali okrepiti naša skupna prizadevanja, je povezovanje obvladovanja krize z dolgoročnim razvojem. To je bila tudi točka, ki sem jo poudarila na konferenci o Haitiju, ki je v New Yorku potekala 31. marca in sta ji skupaj s Francijo, Španijo in Brazilijo sopredsedovali EU in Kanada.

Poleg mojih kolegov komisarja za razvoj, Andrisa Piebalgsa, in komisarke za mednarodno sodelovanje, humanitarno pomoč in odzivanje na krizo, Kristalino Georgievo, sem v New Yorku z zadovoljstvom oznanila, da bo EU za obnovo in razvoj Haitija prispevala več kot 1,2 milijarde EUR.

EU in Kanada sta obe dolgoročno zavezani pomagati Haitiju na poti do obnove, ponovno graditi za boljšo prihodnost.

Vrh bo zajemal podnebne spremembe. Ob upoštevanju konteksta po Københavnu, bosta prilagajanje na podnebne spremembe in njihovo blaženje še vedno na vrhu dnevnega reda in zanje bodo potrebne podporne energetske politike. Obstaja široka podpora zamisli, da bi moralo biti sodelovanje med EU in Kanado osredotočeno na mehanizme financiranja pa tudi na podporo čistemu razvoju tretjih držav.

Posledice podnebnih sprememb na Arktiko bodo še en pomemben element naših razprav na srečanju vrha. Nikjer se učinki podnebnih sprememb ne čutijo bolj kot na območju Arktike. Okoljske spremembe imajo vse večji vpliv na prebivalce Arktike, biološko raznolikost in pokrajino – na kopnem in tudi v morju. Zaščita te regije, vključno z njenim prebivalstvom, je ključni cilj razvijajoče se politike EU do Arktike, kakor se morda poslanci spomnijo iz moje predstavitve med marčevskim plenarnim zasedanjem. Z več kot 40 % svojega kopna na severu ima Kanada enak interes kot mi pri zaščiti arktičnega okolja in zagotavljanju trajnostnega gospodarskega in socialnega razvoja v tej regiji.

Nazadnje, ko govorimo o nadgradnji in posodobitvi odnosov med EU in Kanado, pa imamo okvirni sporazum med Evropsko skupnostjo in Kanado iz leta 1976. Ta še vedno velja, a je zastarel. Sodelovanje med EU in Kanado se je razširilo na druga področja, kot je zunanja in varnostna politika, in na tesnejše sodelovanje na področju pravosodja in notranjih zadev.

Zato potrebujemo posodobljen okvirni sporazum, ki bo lahko deloval kot krovni sporazum za vse naše sektorske sporazume, vključno z vsestranskim gospodarsko-trgovinskim sporazumom, in sedaj s Kanado izvajamo pojasnjevalne pogovore za nadgradnjo tega sporazuma.

V svetu velikih izzivov in kjer so spremembe stalne, potrebujemo partnerje. Kanada je med najpomembnejšim, kar ima Evropska unija. Naš cilj je produktivni vrh z jasnimi rezultati.

Elisabeth Jeggle, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, hvala vam baronica Ashton za vašo obsežno izjavo. Kot podpredsednica delegacije za odnose s Kanado v Evropskem parlamentu sem zlasti zadovoljna, da v Parlamentu razpravljamo o prihodnjem srečanju vrha med EU in Kanado. Kakor veste, je bilo glasovanje žal preloženo do začetka maja. Vendar pa bi rada na kratko predstavila točke, ki so pomembne za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Od leta 1959 je Kanada ena najtesnejših in najstarejših partnerk Evropske unije. Kanada in Evropska unija imata mnogo skupnih vrednot in sta močno naklonjeni večstranskemu pristopu k reševanju globalnih problemov. Leta 2010 Kanada predseduje G8 in bo gostovala naslednji vrh G20. V zvezi s sedanjimi pogajanjmi za vsestranski gospodarsko-trgovinski sporazum med Evropsko unijo in Kanado je pomembno, da na prihodnjem vrhu poglobimo in utrdimo dober odnos med obema partnerkama.

Zaradi tega v naši skupni resoluciji pozivamo k usklajenemu in povezanemu pristopu k izzivom, ki so pred nami, zlasti glede gospodarske in finančne krize, zunanje in varnostne politike, sodelovanja na področju razvoja, podnebne in energetske politike ter glede kroga pogajanj v Dohi. Vendar pa prav tako pozivamo, da se na prihodnjem srečanju vrha med EU in Kanado reši problem vizumske obveznosti, ki je ga je kanadska vlada deloma ponovno uvedla za državljane EU iz Češke republike, Bolgarije in Romunije. Ob tem ozadju močno pozdravljamo odprtje vizumskega urada na kanadskem veleposlaništvu v Pragi in ustanovitev strokovne delovne skupine na to temo.

Nazadnje pa bi rada ponovno poudarila, da sem prepričana, da bo srečanje na vrhu med EU in Kanado poglobilo že tako tesne politične odnose med obema stranema. Zahvaljujem se vam za vašo zavezanost in pozornost.

Ioan Enciu, v imenu skupine S&D. – (RO) Kakor je povedala tudi gospa Ashton, visoka predstavnica, je Kanada ena od najstarejših partnerk Evropske unije in vrh, ki poteka letos, je pomemben za nadaljevanje in utrditev tega tesnega sodelovanja na vseh področjih: gospodarskem, trgovinskem, na področju podnebnih sprememb in na vojaškem področju. Vsekakor bi rad pozdravil ukrepe, ki so bili izvedeni do sedaj in so usmerjeni v podpis trgovinskega sporazuma med EU in Kanado, in upam, da bo letošnje srečanje zagotovilo nujen zagon za dokončanje le-tega.

Ob upoštevanju sedanjih gospodarskih razmer in stanja na področju podnebja, moram poudariti potrebo po tesnem sodelovanju, da bi določili alternative, ki so na voljo namesto običajnih virov proizvodnje energije, ki bodo spoštovale posebne značilnosti obeh držav, Evropske unije in Kanade, ki sta vključeni v razvoj in rabo nove nizkoogljične tehnologije. Hkrati pa bi bilo treba spodbujati tudi sodelovanje v energetske-podnebnem sektorju in v pomorskem sektorju na območju Arktike.

Na srečanju vrha se bomo dotaknili tudi občutljivih vprašanj. Tu imam v mislih ekološka vprašanja, globalno segrevanje, sporazum ACTA, sporazum CETA, bančni sektor, zagotavljanje stabilnosti na finančnih in gospodarskih trgih, konferenco CITES in sporazum med EU in Kanado o informacijah PNR. Mislim, da bosta Evropska unija in Kanada ob upoštevanju preteklih izkušenj uspeli rešiti čim več vprašanj. Vendar pa je treba k tem vprašanjem pristopati obzirno in razumno, brez očitkov, ter preprosto gledati naprej v prihodnost in

upoštevati interese državljanov na obeh straneh. Zagotavljanje vzajemnosti v dvostranskih odnosih je eno osnovnih načel Evropske unije. Upamo, da bo Kanada v bližnji prihodnosti odpravila vizumske obveznosti za državljane Romunije, Češke republike in Bolgarije ter s tem zagotovila pošteno in enako obravnavo vseh državljanov Evropske unije.

Nazadnje pa mora biti Evropski parlament ob upoštevanju, da je za podpis vsake mednarodne pogodbe potrebno njegovo mnenje, vključen in se je treba z njim posvetovati takoj na začetku vsakega projekta. To priložnost bi izkoristil, da Komisijo pozovem, naj vzpostavi učinkovito komunikacijo z Evropskim parlamentom, da bi dosegla trajnostne rezultate.

Wolf Klinz, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, partnerstvo med EU in Kanado zelo dobro deluje, ne le na področju gospodarstva, ampak tudi na področju vprašanj v zvezi z zunanjo politiko, v primerih kot so Iran, Afganistan, Haiti in drugi.

Kljub temu se srečujemo s številnimi resnimi izzivi. Prepričan sem, da jih lahko premagamo, ker imamo tako tesno prijateljstvo in partnerstvo. V mislih imam zlasti pet točk. Najprej, ustrezno moramo opraviti svoje delo ureditve finančnega sektorja. G20 je veliko obljubil in menim, da je pomembno, da se na vrhu G20 v Torontu, ki ga gosti Kanada, jasno pokaže, da države G20 izvajajo oprijemljive ukrepe in ne dajejo le obljub.

Moja druga točka je že bila omenjena. Imamo zelo podobne cilje glede podnebne politike. V Evropi se lahko zagotovo učimo od Kanade o projektih zajemanja in shranjevanja ogljika in o drugem razvoju v tem sektorju. Upamo, da se bomo lahko dogovorili glede skupnih standardov za zmanjšanja.

Moja tretja točka se nanaša na potrebo po novem trgovinskem sporazumu in menim, da so naši cilji zelo podobni tudi na tem področju. Rad bi izpostavil dve točki, kjer je treba ukrepati in kjer se nameravamo še bolj zblížiti, a še vedno ostati nekoliko oddaljeni. Ena od teh zadev potovanje brez vizumov, ki ste ga vi, baronica Ashton, že omenili. Upam, da bo mogoče etnične manjšine iz držav članic obravnavati enako kot druge državljane EU.

Moja zadnja točka je povezana s sporazumom o podatkih o potnikih, ki je potekel lansko jesen. De facto še vedno velja, a nima več pravne podlage. Potrebujemo novo pravno podlago, da bomo lahko izdelali nov sporazum. Ta nova pravna podlaga mora zagotavljati spoštovanje državljanskih pravic. Sodobne tehnološke možnosti mrežnega povezovanja se ne bi smele uporabljati za hitro dajanje na razpolago informacij o imenih, rojstnih datumih, podrobnih informacijah o poletih, kreditnih karticah in tako dalje tako, da je mogoče te informacije zlorabiti. Upamo, da bomo lahko delali skupaj in ustvarili pravno podlago, ki ustreza našemu evropskemu konceptu družbenih pravic.

Reinhard Bütikofer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, baronica Ashton, Kanada je dobra prijateljica in pomembna partnerka EU. Prav tako je pomembna mednarodna akterka in je že dolgo zrela demokracija, od katere se lahko mnogo naučimo. Vendar pa, ker je preteklo že veliko časa, od kar smo v tem parlamentu sprejeli resolucijo o Kanadi, bi morali to priložnost izkoristiti in resno pregledati odnos med Evropo in Kanado, kot je to storjeno v tej resoluciji.

Menim, da je dokaj neprijetno, da se resolucija navezuje na mnogo skupnih izzivov, a med njimi ni vključene politike o Arktiki. Zaščita Arktike z uporabo ciljev in standardov ni nikjer omenjena. Arktika je omenjena le bežno in dejstvo, da je marca Kanada precej neprijazno preprečila Švedski, Finski, Islandiji in avtohtonim prebivalstvom, da bi sodelovali na mednarodnem srečanju o Arktiki, je popolnoma spregledano.

Sram me je, da niso obravnavani problemi bituminoznega peska, modroplavutega tuna in prepovedi klanja tjulnjev. Tu ne gre za provociranje Kanade. Vendar pa, če s prijateljem resno razpravljamo, je neumno in sramotno, da ne omenimo težav, ki jih imamo. Ni omenjeno dejstvo, da Kanada ni igrala posebej pozitivne vloge v Københavnu. Problem vizumske politike, zlasti v zvezi s Češko republiko in njenimi Romi, bi moral biti jasneje izpostavljen.

Sodelovati moramo kot prijatelji, a problemov ne smemo pometati pod preprogo, ker to nikomur ne pomaga. Zato bo moja skupina poskušala zagotoviti, ko bomo glasovali, da bosta v resolucijo vključena problem bituminoznega peska in problem uvoza izdelkov iz tjulnjev.

Philip Bradbourn, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, kot predsednik delegacije za odnose s Kanado toplo pozdravljam to resolucijo, ki je dejansko prvi del vrha med EU in Kanado. Kakor je bilo povedano, je Kanada ena najstarejših evropskih partnerk in krepitev naših odnosov preko Atlantika je postala prednostna naloga obeh strani. Ponovno, kot je povedala plemenita gospa v svojih uvodnih pripombah, napredujejo

razprave s Kanado za obsežen gospodarski in trgovinski sporazum, ki upamo, da bo določil standard za prihodnje trgovinske sporazume med EU in tretjimi državami.

Parlament bo moral odobriti te sporazume in upam, da bo Komisija v celoti obveščala poslance, zlasti medparlamentarno delegacijo in Odbor za mednarodno trgovino ter jih vključevala v vsako stopnjo teh razprav.

Resolucija pred nami je takšna, ki jo v celoti podpiram, saj je jedrnata in se drži vprašanj vrha in naših odnosov s kanadsko vlado. V resoluciji je določen pozitiven ton prihodnjih razprav, prikazana pa je tudi pripravljenost tega parlamenta za pozitivno sodelovanje z našo najstarejšo trgovinsko partnerko. Na tem je mogoče graditi za povečanje ugleda ne le tega parlamenta, ampak tudi v prihodnjih pogajanjih z drugimi tretjimi državami.

Joe Higgins, v imenu skupine GUE/NGL. – Gospod predsednik, izvedena ni bila nikakršna ocena socialnih, okoljskih in gospodarskih vplivov gospodarskega sporazuma med Evropsko unijo in Kanado.

Kanadsko unijo javnih uslužbencev, ki ima 600 000 članov na področjih, kot so zdravstvo, izobraževanje, lokalne občine, javne službe in promet, resno skrbijo učinki takšnega sporazuma. Enako skrbi tudi Nacionalno unijo javnih in splošnih uslužbencev, ki šteje v Kanadi v javnih in zasebnih sektorjih 340 000 članov, pa tudi Kanadsko zavezništvo javnih služb, ki šteje 165 000 članov.

Te delavce skrbi, ker razumejo, da se bo takšen sporazum izvajal predvsem v gospodarskih interesih velikih podjetij v Kanadi in Evropski uniji in ne v prvi vrsti v interesih delavcev ali socialnega prava.

Sedaj želijo evropska in kanadska nadnacionalna podjetja prodreti v nudenje javnih storitev v Kanadi – seveda na podlagi maksimiziranja dobička. Sporazum med EU in Kanado smatrajo kot sredstvo za vsiljevanje obsežne privatizacije na področjih, kot so transport, oskrba z vodo in elektriko. Takšen razvoj dogodkov bi bil usoden za plače in pogoje kanadskih delavcev. To bi lahko bil začetek dirke v prepad na natanko enak način, kot smo ga doživeli v Evropi, kjer Komisija EU sama zagotavlja pravico, da zasebna podjetja zagotavljajo storitve za izkoriščanje delavcev, kakor je bilo dokazano, ko je Komisija pripeljala državo Luksemburg pred sodišče, ker je ta želela, da bi dobili migrantski delavci na področju storitev enako zaščito kot luksemburški delavci.

Sedaj je posebna tarča vodnih multinacionalk kanadska voda. Nekatere multinacionalke s sedeži v EU so prej pustošile v državah, kot je Bolivija, s privatizacijo vodnih virov, njihov škodljiv vpliv pa je že moč čutiti v Kanadi.

Na srečo so se običajni ljudje v Kanadi pripravljeni boriti za zaščito javne oskrbe z vodo. Oprezni bodo morali biti.

Sindikati delavcev evropskega javnega sektorja so prav tako zaskrbljeni in pozivam kanadske sindikate in sindikate s sedeži v EU, naj skujejo pravo kampanjo za zaščito javne lastnine javnih storitev z demokratičnim nadzorom in ne z maksimiziranjem zasebnega dobička, a ne le srečanje na ravni voditeljev, temveč resnično udeležbo navadnih ljudi za zaščito njihovih javnih služb.

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, Evropa in Kanada sta mnogo let uživali dobro partnerstvo, zato je povsem naravno, da poskušata razširiti prosto trgovino. Vendar pa, ali je sedanja metoda ob upoštevanju časa, ki je bil potreben za pogajanja, najboljša? Ali je evropski aparat preveč okoren in birokratski za reševanje te naloge?

Kanada bi rada dosegla sporazum o prosti trgovini z EU, a hkrati noče prepovedati grozovitega načina pobijanja tujlnejev, ki je popolnoma v nasprotju z vsem pravili za dobro počutje živali.

Podobno želi Kanada pravico do obdavčenja pomorskega prometa na severozahodnem prehodu, kjer ni ledu. Vendar pa mora biti pot severno od Amerike prosto na razpolago vsem. Severozahodni prehod je idealni način za prihranek časa, denarja in goriva in v korist okolju. Izboljšuje konkurenčnost vseh držav severne poloble. Zato pozivam Kanado, naj sledi zamislim v ozadju sporazuma o prosti trgovini in opusti zamisli o obdavčenju odprtega morja.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, kot da ni dovolj sramotno, da so sredi pogajanj o vsestranskem gospodarsko-trgovinskem sporazumu (CETA) ušle informacije, pa je prav tako prišlo do obtožb, da je Kanada prisiljena, da svoje zakone o avtorskih pravicah prilagodi standardom ZDA in EU kot del sporazuma CETA in trgovinskega sporazuma proti ponarejanju (ACTA). Zdi se, da je sporazum CETA povezan z znatno privatizacijo, deregulacijo in prestrukturiranjem. To pomeni, da se lokalnim oblastem

preprečuje, da bi uporabljale posebne lokalne ali etnične smernice naročanja. Seveda je smiselno dajati na razpise večje pogodbe in seveda morajo biti izdelana pravila za zagotavljanje, da se ne razširita korupcija in nepotizem.

Ko se naše lokalne oblasti tu že pritožujejo, da ne smejo uporabljati podjetij, ki kažejo socialno zavezanost, a so namesto tega na splošno prisiljene dajati pogodbe podjetjem, ki na trgu prevladujejo, postane še toliko bolj nerazumljivo, da vsiljujemo podobna pravila drugim državam. Ko sporazumi o prosti trgovini omogočajo multinacionalnim podjetjem, da tožijo vlade za odškodnino zaradi njihovih odločitev glede okoljske in zdravstvene politike, je jasno, da se je Evropska unija mnogo premalo naučila iz finančne in gospodarske krize in gre še naprej po napačni, neoliberalni poti.

Če EU resnično želi biti na voljo svojim državljanom, kakor vedno pravijo poulični govorniki, potem mora prenehati hoditi po napačni poti in se braniti pred globalizacijo, hkrati pa podpirati prijateljske sile, kot je Kanada.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Najprej bi rad, kot so storili tudi drugi kolegi poslanci, poudaril, da je srečanje na vrhu med EU in Kanado pomembna priložnost za poglobitev našega partnerstva s to pomembno demokracijo. Ta odnos je izredno pomemben za EU, saj vključuje partnerje, ki imajo skupne vrednote in že dolgo časa sodelujejo.

Hkrati pa bi vas rad spomnil na izjavo, ki je bila podana na prejšnjem srečanju na vrhu med EU in Kanado v Pragi maja 2009, v kateri je bil ponovljen skupni cilj partnerjev in citiram „da se okrepi prost in varen pretok ljudi med EU in Kanado z namenom čimprejšnje razširitve potovanja brez vizumov v Kanado na vse državljane EU“.

Eno leto kasneje smo dolžni pripomniti, da smo daleč od doseganja tega cilja. Sedaj niso le Romuni in Bolgari še vedno predmet vizumske obveznosti, ampak so bili, kot veste, vizumi lani ponovno uvedeni tudi za Češko republiko.

Mislim, da gre tu najprej in predvsem za problem vzajemnosti. Glede na to, da so vse države članice EU, kot dobro veste, odpravile vizume za kanadske državljane v skladu z našo zakonodajo, pa imamo na drugi strani, če smem tako reči, problem skladnosti, saj je Kanada umaknila zahtevo za eno državo kandidatko, Hrvaško, medtem ko, ponavljam, sedaj ohranja vizumske obveznosti za državljane iz držav članic EU.

Zato verjamem, da mora majski vrh bistveno, če ne odločilno napredovati glede vprašanja odprave vizumov za vse državljane EU. Mislim, da so potrebni posebni ukrepi in da je treba ta cilj uvrstiti čim višje na dnevni red, ker nismo več zadovoljni z izjavami o načelih. Ta oblika diskriminacije je izredno nepoštena, zlasti za državljane v državi, od koder prihajam, državi članici Evropske unije, ki je v smislu odprave vizumov znanto napredovala na tehničnem področju.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, sprašujem se, zakaj imam vedno občutek, da bi moral Komisijo sumiti, da ne želi stvari postavljati pred Evropski parlament. Tako je s sporazumom o prosti trgovini, o katerem se pogajamo s Kanado. Rad bi se pridružil kritiki, ki so jo izrazili kolegi poslanci, ki so dejali, da so nekatera dejstva sumljiva, zlasti tista, ki jih je omenil gospod Higgins, in popolnoma se strinjam z njim.

Po mojem mnenju so trgovinski sporazumi dobra stvar, če spodbujajo splošno blaginjo na obeh straneh, a ne, ko skoraj izključno služijo interesom peščice velikih multinacionalnih podjetij. Ko izveš, da so zdravje, izobraževanje in javna varnost nenadoma postali predmet trgovinskih sporazumov in da bodo deregulirani in privatizirani, potem začneš sumiti, da je sporazum v korist tej peščici in da bo povzročil škodo mnogim drugim. Ljudem, ki poskušajo obiti Evropski parlament pri uvajanju takšnih sporazumov, bi rad poslal opozorilo.

Druga točka, ki bi jo rad podal, je naslednja. Če se srečate in pogajate z dolgoročnim partnerjem, kot je Kanada, potem morate zajeti nekatere neprijetne teme. Mislim, bi moralo biti v takšno razpravo in sporazum vključeno vprašanje klanja tulnjev. Namen tega ni, da bi se kogar koli vznemirjalo, ampak da pojasnimo evropsko stališče in najdemo rešitev, ki bi odpravila strašno ustvarjanje dobička na račun malih živali.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Moj kolega poslanec, Sebastian Bodu, danes ni mogel priti v Strasbourg in namesto njega bom spregovoril jaz.

Trenutno 39 milijonov evropskih državljanov iz Romunije, Češke republike in Bolgarije ne more potovati v Kanado brez vizuma. Več kot polovica tega števila – 22 milijonov – je Romunov. Ohranitev vizumskega

načrta za vstop v Kanado, kakor tudi v primeru Združenih držav, ustvarja razmere, kjer so nekateri Evropejci drugorazredni državljani.

Svobodo gibanja evropskih državljanov je treba obravnavati na enotni osnovi. Vprašanje vizuma vpliva na odnos med Evropsko unijo in Kanado. Predsednik Barroso je na prejšnjih vrhovnih srečanjih pozval k rešitvi te zadeve. To vprašanje je treba še naprej izpostavljati.

V primeru Romunije se je delež zavrženih prošelj za vizum s strani romunskih državljanov med leti 2004 in 2008 zmanjšal s 16 % odstotkov na 5 %. V Kanadi živi približno 200 000 Romunov, velika večina teh pa je tja vstopila v okviru uradnih načrtov kanadske države za priseljevanje. Ne razumem, zakaj Kanada sprejema različne pristope. Leta 2009 so vizume odpravili za evropsko državo, ki ni država članica Evropske unije, razlog, ki so ga navedli za to, pa je bil, da veliko število državljanov, ki izvirajo iz te države, že živi v Kanadi.

Prav tako mislim, da mora imeti Češka republika ponovno ugodnosti odprave vizumov. Razlog, ki so ga podali za ponovno uvedbo vizumov, ne sme postati dejavnik za druge države. Temo vizumov je na dnevni red srečanja vrha med EU in Kanado vnesel Evropski parlament. EU mora ohraniti držo, ki jo je sprejela oktobra 2009, in to je uveljavljanje solidarnostne klavzule, če problem ne bo rešen do konca leta 2010.

Podpredsednica Ashton, dosega odprave vizuma za države članice bi pri vašem delu za vas pomenila velik uspeh. Pri tem vam želim veliko uspeha.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, Kanada je ena najstarejših in najtesnejših zaveznic Evropske unije in to že vse od leta 1959. Vendar pa mora naše sodelovanje vedno temeljiti na skupnih vrednotah in vzajemnem spoštovanju.

Kanada je ena od desetih držav, ki oddajajo največ toplogrednih plinov na svetu in je edina država, ki je kljub temu, da je podpisala in ratificirala kjotski protokol, potem javno naznanila, da ne namerava spoštovati svojih pravnih obveznosti. Namesto, da bi v primerjavi z letom 1990 zmanjšala emisije za 6 %, so se emisije v Kanadi povečale za 26 %. Glavni vzrok je proizvodnja bituminoznega peska. Emisije toplogrednih plinov iz proizvodnje bituminoznega peska je 3–5-krat večja od običajne proizvodnje nafte in zemeljskega plina. Pri proizvodnji bituminoznega peska je prav tako za vsak sod izločenega bituminoznega peska potrebnih dva do pet sodov vode in potem je ustvarjena še vrsta odpadnih proizvodov, ki pomenijo grožnjo za biotsko raznolikost in življenje domačinov. Ta proizvodnja uničuje tudi severni gozd, enega največjih ponorov ogljika na planetu. Do leta 2020 bo bituminozni pesek verjetno ustvaril več emisij kot Avstrija in Irska. Kanada porabi le 77 USD na osebo za zelene subvencije v primerjavi s 1 200 USD, ki jih porabi Koreja, 420 Avstralija in 365 Združene države.

Zagotavljanje varstva severnih gozdov je izredno pomembno in pomembno je, da od Kanade zahtevamo, da ravna skladno z mednarodnimi sporazumi, ki smo jih skupaj podpisali, a jih spoštujemo le enostransko, in da mora biti to osnova za vsako nadaljnje sodelovanje.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Od leta 1959 je Kanada ena najtesnejših in najstabilnejših partnerk Evropske unije. Vesel sem, da so se gospodarske razmere v Kanadi med mandatom sedanje desničarske uprave izboljšale, kar se v tej državi ni zgodilo med prejšnjimi volilnimi obdobji.

Krepitev gospodarskega položaja in močnejši kanadski dolar, ki vodita do večje blaginje za kanadske državljane, sta prav tako poslala pozitivno sporočilo drugim državam in tako ustvarila ugodne pogoje za razvoj ne le političnega, ampak tudi gospodarskega sodelovanja. Menim, da bo srečanje na vrhu med EU in Kanado v Bruslju prineslo otipljiv napredek pri pogajanjih glede zapletenega sporazuma o gospodarskem partnerstvu.

Kanada je enajsta največja trgovinska partnerka EU in predstavlja 1,7 % celotne zunanje trgovine Unije, EU pa je druga največja vlagateljica v Kanadi, medtem ko je Kanada četrta največja vlagateljica v EU.

Leta 2008 je celotna količina blaga dosegla skoraj 50 milijard EUR, storitve pa so predstavljale 20,8 milijard EUR. Liberalizacija trgovine z blagom in storitvami med EU in Kanado, skupaj z večjim dostopom do trgov, bo omogočila osvežitev in poglobitev dvostranske trgovine, kar bo zagotovo prineslo pomembne koristi za gospodarstvo EU in za kanadsko gospodarstvo.

Jan Březina (PPE). – (CS) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, skupna vizumska politika EU se sedaj srečuje z velikim izzivom v obliki vizumske obveznosti, ki jo zadnjih 10 mesecev Kanada uveljavlja za državljane Češke republike. Kanada je s svojim enostranskim ukrepom v zvezi s Češko republiko prav tako dokaj nesprejemljivo obšla telesa EU, ki so odgovorna za skupno vizumsko politiko. Pravice državljanov

držav članic, kot tudi ugled institucij EU, ki branijo te pravice, so tako ogroženi. Ukrep kanadske vlade, ki mu ni primere, proti državi članici Unije postavlja celotno EU pred test solidarnosti.

Češki državljani se zanašajo na to, da bo Evropska komisija odločno prevzela vlogo zagovornice in predstavnice države članice in njenih zakonitih interesov. Za to bo imela edinstveno priložnost na prihodnjem srečanju vrha med EU in Kanado, kjer bi moralo biti vprašanje vizumov med točkami razprave. Skrajni čas je, da se naredijo vse poteze za doseg prevrata v tej zelo razvlečeni zadevi. Odobral sem dejstvo, da je Komisija oktobra 2009 sprejela poročilo, v katerem je pozvala Kanado, naj odpre vizumski urad v Pragi in ustvari časovni načrt za umik vizumske obveznosti. Kanada je izpolnila prvi pogoj, a ni še izpolnila drugega in zato niti Evropska komisija niti Svet ne bi smela biti zadovoljna z dosedanjim uspehom. Pritiska na Kanado ne bi smeli zmanjšati, ampak bi ga morali ravno nasprotno povečati. V tem kontekstu bi rad pozval Komisijo, naj poda jasno izjavo glede njene zavezanosti, da v primeru nezadostnega uspeha predlaga protiukrepe, ki vključujejo uvedbo vizumske obveznosti za kanadske uradnike in diplomate.

Trdno sem prepričan, da moramo prenehati zavlačevati. Češki državljani ne pričakujejo lepih obljub in sočutnih glasov s strani teles EU, ampak oprijemljive in ciljno usmerjene ukrepe. Po mojem mnenju sta sedaj na potezi Komisija in zlasti predsednik Barroso, ki bo glavni pogajalski partner kanadskega predsednika vlade na srečanju vrha. Če ne bomo uspeli začeti ukrepati samozavestno in prepričljivo do kanadske vlade bodo vsa naša prizadevanja izgubila učinek, posledica pa bo, da bo resno spodkopana usoda čeških državljanov in evropskih institucij. Naši govori o evropski solidarnosti potem zanje ne bodo nič več kot le prazno besedičenje.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, kot član delegacije EU za odnose s Kanado bi rad poudaril dejstvo, da imata Kanada in EU skupne vrednote. Naše skupne vrednote tvorijo podlago za strukturo naše družbe in so v tem pogledu temeljnega pomena. Ta skupni temelj bi morali vse bolj izkoriščati za sprejemanje skupne odgovornosti za prestrukturiranje osnovnih globalnih pogojev. Naše tesne zgodovinske in kulturne povezave in naše spoštovanje večstranskosti, vključno z našo podporo Ustanovne listine Združenih narodov, tvorijo temelje našega partnerstva. Naš odnos moramo izboljšati in okrepiti na vrsti ravni, zlasti seveda na politični ravni.

Sporazum, o katerem razpravljamo danes, bo prvi, ki bo temeljil na novi pogodbi, in Komisija bi se morala tega zavedati. Glavne zahteve za uspešen postopek odločanja za ta sporazum so preglednost, sodelovanje in vključenost Parlamenta. V tej razpravi sta bili izpostavljeni dve pomembni temi. Enostranska vizumska pravila za češke državljane so nesprejemljiva in bi jih bilo treba odpraviti. Kritika Kanade glede strogih predpisov o prodaji proizvodov iz tujljev ni znak, da se moramo spremeniti mi, ampak da se mora spremeniti Kanada.

Vendar pa je eden od ciljev sporazuma EU-Kanada, da bi morali delati skupaj za ustvarjanje močnejšega trgovinskega območja kot je območje Severnoameriškega sporazuma o prosti trgovini (NAFTA). Tu ne gre le za gospodarsko sodelovanje, ampak tudi za pošiljanje jasnega sporočila, da protekcionizem ni sprejemljiv. Srečno naključje je, da Joe Biden govori v Evropskem parlamentu v Bruslju na isti dan, kot poteka srečanje vrha med EU in Kanado, ker je učinkovito in profesionalno sodelovanje z obema deloma severnoameriške celine pomembno za nas in ker želimo skupaj sprejeti večjo odgovornost v svetu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Baronica Ashton, rada bi vas opozorila, da je Ahilova peta glede uspešne ratifikacije sporazuma med EU in Kanado enostranska vizumska obveznost za Češko republiko, Romunijo in Bolgarijo, ker ustvarja nesprejemljivo obliko drugorazrednega državljanstva v EU. Ne le druge države, ki nam kažejo solidarnost, ampak tudi mnogo poslancev EP bo popolnoma upravičenih, da blokirajo ratifikacijo, če Kanada ne bo izpolnila obljube, da omeji svojo ohlapno azilno politiko, ki naj bi bila predpogoj za umik vizumskih obveznosti. Baronica Ashton, ali mi lahko poveste, ali ste Kanado opozorili, da za to državo ni sprejemljivo, da do leta 2013 odlaga omejitev svojega radodarnega zakona o azilu, dovzetnega za izkoriščanje, in da mora zakon spremeniti čim prej, pri tem pa upoštevati skupne vrednote in dobre gospodarske odnose, ki jih ima z Evropsko unijo, katere pogoje bo vseboval novi trgovinski sporazum? Gospa podpredsednica, ali menite, da je prednostna naloga, da sprožimo vprašanje navedbe tega roka na vrhu s Kanado, ki bo čez dva tedna, in da poskrbimo, da se vizumska obveznost umakne, preden podpišemo sporazum s Kanado? Če ni tako, ali se zavedate možnosti, da ta pomemben sporazum morda ne bo ratificiran v Evropskem parlamentu, ker ne nameravamo sprejeti tega vedenja Kanade do teh treh držav članic EU?

Gospe in gospodje, rada bi se vam zahvalila v imenu več milijonov državljanov za vašo solidarnost in pozdravila dejstvo, da osnutek skupne resolucije, o kateri bomo glasovali v Bruslju, vsebuje jasen poziv k

spremembi kanadskega azilnega sistema in najhitrejšemu možnemu umiku vizumske obveznosti za skoraj 50 milijonov evropskih državljanov.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, visoka predstavnica, gospe in gospodje, mislim, da razprava in polemika v tej dvorani dajeta veliko moč ukrepom z vidika majskega vrha.

Nikakršnega dvoma ni glede zamisli, ki so jih vsi izrazili: pomembnosti našega odnosa s Kanado, pomembnosti partnerstva in naših skupnih vrednot z veliko demokratično državo, ki jo močno potrebujemo za strateško sodelovanje.

Vendar pa so bila sprožena nekatera vprašanja, ki so po mojem mnenju in na podlagi vašega mandata s strani tega parlamenta vprašanja, ki jih je treba nujno obravnavati in, če je mogoče, rešiti, ker na koncu veljajo rešitve in ne bitke.

Prvo izmed teh zadeva potrebo po poudarjanju načela vzajemnosti glede prostega gibanja kanadskih in evropskih državljanov. Nisem Čeh niti Romun niti Bolgar in pred mano so že govorili drugi romunski kolegi, a enako se kot evropski državljan čutim ravno toliko ogoljufanega za svoje pravice, če se evropski državljani ne morejo prosto gibati po Kanadi – hitro govorim, ker me razumete, gospod predsednik, a mislim, da želite, da to ponovim zaradi prevoda – kakor koli že, počutim se ogoljufanega, če se drugi državljani iz drugih evropskih držav ne morejo prosto gibati po Kanadi, medtem ko se kanadski državljani lahko prosto gibljejo po vseh evropskih državah.

Naj nadaljujem z vprašanjem pokola tjujnjev: vedno nas gane, ko na televizijskih programih ali v tisku kažejo izprijena, grozovita dejanja, ki se izvajajo ob določenih lovih: v tem parlamentu imamo možnost izraziti svoja mnenja in menim, da bi se morali prenehati počutiti jezne in protestirati, ampak začeti ukrepati.

Naš odnos z veliko demokratično državo, kot je Kanada, bi nam moral prav tako omogočati, da opozorimo na probleme in zahtevamo moratorije. Baronici Ashton se zahvaljujem za ukrepe, ki jih bo izvedla, in da bo poročala temu parlamentu, najprej ob majskem vrhu.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Gospa podpredsednica Komisije, gospe in gospodje, v zvezi s prihodnjim srečanjem na vrhu med EU in Kanado bi rada omenila enega temeljnih načel, na katerih temelji EU. To je načelo solidarnosti. To vrednoto je treba spoštovati v vseh okoliščinah, če želi EU ohraniti zaupanje svojih državljanov, celo v primerih, ko gre za problem le ene države članice. Kakor je že bilo povedano, je julija 2009 Kanada uvedla vizumsko obveznost za državljane Češke republike. Na zahtevo Češke republike je bilo vprašanje vizumskih odnosov s Kanado vključeno kot točka na februarjem srečanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve. Solidarnost s Češko republiko so na srečanju izrazile Romunija, Bolgarija, Madžarska in Slovaška in jasno tudi špansko predsedstvo. Tudi Komisija je napovedala solidarnost, čeprav ni na vidiku nobene oprijemljive rešitve, tudi po pogajanjih med skupinami strokovnjakov. Čas pa teče in nedvomno ne deluje v korist EU in njenih državljanov. Državljan EU iz Češke republike, ki čakajo, da bo nov kanadski zakon o azilu sprejet kot pogoj za umik vizumske obveznosti z najkrajšim realnim rokom leta 2013, to težko sprejmejo. V tem kontekstu zato pričakujejo pravo pomoč s strani EU. Če pogosto govorimo o tem, da imajo državljani krizo glede zaupanja v evropske institucije, pa poiščimo razloge za to v pristopu, ki do sedaj žal ni bil pristop popolne solidarnosti.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, upam, da bo visoka predstavnica Kanadčanom čestitala za njihove diplomatske sposobnosti, ker se lahko od njih česa naučimo. Na zadnji konferenci o trgovini z ogroženimi vrstami (CITES) so se združili s svojimi japonskimi zavezniki in vsestransko premagali naš poskus, da bi uvedli prepoved trgovanja z modroplavutim tunom.

Ta konferenca CITES je vse preveč spominjala na konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu, kjer je bilo stališče EU nejasno. Kaže, da smo vsakodnevno veliko časa porabili za razprave med sabo, namesto da bi razpravljali z drugimi, in na koncu smo bili upravičeno premagani.

Japonska in njeni kanadski zavezniki so več mesecev pred tem izvajali kroge pogajanj, pridobivali prijatelje in kupovali vpliv tu in tam, da bi dobili glasove, ki so jih potrebovali, za rezultate, ki so jih hoteli. Na koncu smo izpadli zmedeni, neorganizirani in šibki.

Komisar za okolje je dejal, da se to ne sme več zgoditi. Odločen je, da nekaj spremeni. Vendar pa se po svetu ves čas izvajajo takšne konference in zagotoviti moramo, da bomo izkoristili vse diplomastko znanje Evropske unije, da bi zagotovili strategijo, usmerjeno v prihodnost, da bomo učinkovito uporabljali naše vire in da bomo nehali dosegati manj kot zmoremo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, rad bi izpostavil zelo resen problem pri uveljavljanju pravic o intelektualni lastnini v teh pogajanjih. Kritične pripombe kanadskih profesorjev prava in tudi iz Harvarda kažejo, da bi lahko načrtovani sporazum povzročil popolno revizijo kanadskega zakona o avtorskih pravicah, patentih in blagovnih znamkah.

Na eni strani Kanadčani menijo, da se omejujeta njihova suverenost in njihova pravica, da lahko uporabljajo svojo intelektualno lastnino. Vendar pa so po drugi strani zelo, zelo pomembna stroga in natančna pravila glede zaščite pred kopiranjem in razširitve te zaščite.

Posebej pomembno se mi zdi, da se v vse razprave o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine vključi internet, ker je brez čezmejnih sporazumov nemogoče zaščititi intelektualno lastnino na internetu. Sem za posebno prepoved snemanja z video kamerami v kinih. To bi bilo treba uveljavljati v Kanadi. Vendar pa je pomembno, da najdemo srednjo pot. Podpirati bi morali zaščito intelektualne lastnine, a nasprotovati vsesplošnemu nadzoru in pregonu na internetu.

Seveda je pomembno tudi, da upoštevamo, da ima Kanada drugačno pravosodno tradicijo in drugačen pravni sistem. Ta problem je zelo težko rešiti, a upam, da bomo lahko našli učinkovito rešitev.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, baronica Ashton, gospe in gospodje, naša najpomembnejša skrb bi morala biti zagotavljanje podpore malim in srednje velikim podjetjem, zlasti med gospodarsko krizo. Ta podjetja zaposlujejo dve tretjini vseh delavcev in ustvarjajo 80 % davčnih prihodkov. Zaradi tega je bistveno, da so javni razpisi osredotočeni na dajanje možnosti malim in srednje velikim podjetjem, da dobijo javna naročila. Seveda morajo biti tehnični predpisi, z drugimi besedami ukrepi za pospeševanje trgovine, v tem sporazumu ustrezno upoštevani. Rad bi vedel, ali obstaja s Svetovno trgovinsko organizacijo sporazum za vključitev osnovnih načel iz pogajanj v Dohi v sporazum o prosti trgovini.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gospod predsednik, gospa komisarka, letalski promet je bistven za približevanje Evropske unije in Kanade s poenostavljanjem prevoza blaga in ljudi. Sporazum med EU in Kanado o letalskem prevozu, ki je bil podpisan 18. decembra 2009, in sporazum o varnosti civilnega letalstva med Evropsko unijo in Kanado, ki je bil podpisan v Pragi 6. maja 2009, sta dva pomembna elementa v čezatlantskem dialogu med Evropsko unijo in Kanado. Prvi sporazum se bo začel izvajati do začetka veljavnosti po njegovi ratifikaciji. Svet v zvezi s tem še ni prejel nobenega obvestila.

Drugi sporazum se ne uveljavlja začasno. Svet mora poslati predlog za sklep Sveta in besedilo sporazuma Evropskemu parlamentu, da poda svoje mnenje.

Ob upoštevanju pomembnosti zračnega prometa v sodelovanju med Evropsko unijo in Kanado bi vas rada vprašala, gospa podpredsednica, kdaj bosta lahko začela ustrezno veljati ta dva sporazuma med Evropsko unijo in Kanado.

Fiona Hall (ALDE). – Gospod predsednik, Kanada je tesna zaveznica, a EU mora biti, kjer je to potrebno, kritična prijateljica. Kanadska dokumentacija o podnebnih spremembah je skromna in Kanada je ovirala pogajanja v Københavnu. Posebej zaskrbljujoča je industrija bituminoznega peska, kot je omenil gospod Arsenis. Za izločanje nafte iz bituminoznega peska je potrebno mnogo več energije kot pri nafti, proizvedeni iz drugih virov, prav tako pa tudi zelo onesnažuje lokalno okolje.

Ali smem glede na to, da se kanadska vlada sedaj zelo trudi, da bi Komisija oslabila svoj pristop do merjenja ogljika pri izvajanju direktive o kakovosti goriv, vprašati visoko predstavnico, ali bo na razpravah na vrhovnem srečanju sprožila vprašanje bituminoznega peska?

Catherine Ashton, podpredsednica Komisije in visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. – Gospod predsednik, to je bila izredno koristna in dragocena razprava za priprave na vrh. Spoštovani poslanci so zajeli širok razpon različnih tem in nenazadnje bom poskrbela, da se bosta oba predsednika – predsednik Komisije in predsednik Sveta – ki bosta seveda na vrhovnem srečanju vodila Evropsko unijo – v celoti zavedala vprašanj, ki so bila sprožena.

Zelo hvaležna sem za koristen način, kako so mi poslanci Parlamenta podali informacije in pod vprašaj postavili področja, za katera moram priznati, da o njih ne vem mnogo – na primer o letalskem prometu, glede katerih se bom morala zanje pozanimati.

Rada bi le nadaljevala z enim ali dvema ključnima področjema, o katerih ste razpravljali. V kontekstu, zdelo se je, da med spoštovanimi poslanci prevladuje splošno mnenje, da je to pomemben odnos. Morda so bila nekatera razočaranja, ki sem jih čutila v tej dvorani posledica tega, da priznavamo pomembnost Kanade in

pomembnost skupnih vrednot, ki jih imamo. Razočaranje poslancev iz držav, ki jih je posebej prizadelo vprašanje vizumov, je zato popolnoma razumljivo.

Naj začnem s trgovino, ker je bilo precej različnih prispevkov osredotočenih na to. Prav imamo, da skušamo doseči velikopotezni trgovinski sporazum. To ne bo enostavno in od samega začetka – in dejansko sem začela s temi trgovinskimi pogajanjmi – smo spoznali, da glede na posebne interese EU in Kanade to ne bodo nikoli enostavna pogajanja. Vendar pa bi morali biti na obeh straneh zelo ambiciozni.

En primer so pravice intelektualne lastnine, kjer me zelo skrbi, da mora Kanada poskrbeti, da bo imela na mestu ustrezen režim. Vem, da o tem premišljuje in da so bili razprave in krogi pogajanj do sedaj izredno pozitivni in konstruktivni in da se stvari odvijajo z dobrim tempom.

Strinjam se, da moramo poskrbeti, da bo Odbor za mednarodno trgovino neprestano popolnoma obveščen in, kot je dejal gospod Bradbourn, tisti s posebnim interesom do Kanade morajo biti glede tega jasno obveščeni. Izvedena bo ocena vpliva, ki se sedaj že izvaja, in seveda bo Parlament igral svojo vlogo pri odobritvi ali zavrnitvi sporazuma, ko bo končno predložen. Tu ima Parlament zelo jasno in ključno vlogo.

Vse, kar bi temu dodala, sta dve stvari. Ena stvar je, da dober trgovinski sporazum dejansko koristi našim državljanom. Temu je namenjen. Namenjen je zagotavljanju, da bodo imeli potrošniki več izbire in delavci boljše možnosti. Zagotoviti moramo, da bodo naši trgovinski sporazumi zagotavljali resnične možnosti po Evropski uniji.

Glede točke o malih in srednje velikih podjetjih, ki se strinjam, da je zelo pomembna, pa se spomnim, da je ena od statistik, ki se mi je vedno zdela zelo zanimiva, da le 8 % malih in srednje velikih podjetij dejansko trguje, in le 3 % jih trguje zunaj Evropske unije.

Vedno sem menila, in tako je še zdaj, da če bi lahko te številke povečali in zagotovili možnosti – in vladno naročanje je vsekakor lahko eno od področij, kjer je to možno – potem je to priložnost za obe strani v korist malim in srednje velikim podjetjem.

Številni poslanci ste govorili o Arktiki in o tem smo imeli zadnje čase razprave v Parlamentu. Sprejemam dejstvo, da je to zelo pomembno vprašanje, nenazadnje zato, ker je povezano z drugim pomembnim vprašanjem, ki sem ga hotela sprožiti preden omenim vizume, in to so podnebne spremembe.

Kar zadeva nas, je Kanada sodila v skupino držav, ki nas na pogajanjih v Københavnu po našem mnenju niso pripeljale niti približno dovolj daleč. Še naprej lahko razpravljamo o Københavnu – in nedvomno bo v drugih pogovorih z odgovornim komisarjem veliko možnosti za to. Zanimalo nas je, da je kanadska vlada v govoru z dne 3. marca v Thronu izjavila, da popolnoma podpira københavnski dogovor o podnebnih spremembah. To je pomembno in v kontekstu tega vrha želimo spodbujati in pozvati Kanado, naj bo ambiciozna, zlasti pri povečanju svojega cilja glede blažitve za leto 2020.

Mednarodni trg ogljika je ključen v preusmerjanju naložb v nizkoogljično gospodarstvo in del tega, kar lahko storimo v svojem dvostranskem odnosu, je, da pohitimo s temi vprašanji o naložbah, zeleni tehnologiji in sodelovanju pri poskusu podpore vseh ukrepov, ki jih moramo sprejeti za ublažitev problemov podnebnih sprememb.

Zadnje vprašanje – in obstaja jih mnogo, a rada bi nadaljevala le s tremi – in eno od teh, ki sem jih hotela izpostaviti, pa je seveda celotno vprašanje vizumov. To je izredno pomembno in kot so omenile države članice, ki jih tu predstavljajo njihovi poslanci EP, so dejansko prizadete tri države članice.

Veliko dela poteka, da bi poskusili rešiti to zadevo. S Kanado smo veliko razpravljali, mnogo vprašanj je dobro znanih in Kanada mora rešiti mnogo vprašanj v smislu zakonodaje, ki jo mora izdelati za prihodnost. Spoštovani poslanci so po pravici sprožili to vprašanje, ki bo del razprav.

Drugo srečanje strokovne delovne skupine je potekalo v Pragi, kjer so obravnavali vprašanja, ki so zlasti pomembna za Češko republiko, in to je pospešila Komisija, torej je Komisija v celoti vključena.

Naletela sem na razočaranje spoštovanih poslancev – in odmaknila se bom od te razprave – ki so izpostavili potrebo po hitrejšem in naprednejšem delu za obravnavo tega problema in priznavanje absolutno najbolj pomembnega smisla tega, in to je, da ne gre za dvostransko vprašanje, ampak za vprašanje med Evropsko unijo in Kanado in kot takšnega ga moramo obravnavati.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju maja.

Pisne izjave (Člen 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Trenutno 39 milijonov evropskih državljanov iz Romunije, Češke republike in Bolgarije ne more potovati v Kanado brez vizuma. Več kot polovica tega števila, 22 milijonov, je Romunov. Ohranitev vizumske sheme za vstop v Kanado je za nekatere od nas nevzdržen položaj, saj ustvarja dva razreda evropskih državljanov. Svobodo gibanja evropskih državljanov je treba obravnavati na skupni in enotni podlagi, medtem ko je vprašanje vizumov povezano z odnosom med EU in Kanado in ne z bilateralnimi odnosi med Kanado in temi državami.

V primeru Romunije se je delež zavrnjenih prošelj za vizum s strani romunskih državljanov med leti 2004 in 2008 zmanjšal s 16 % odstotkov na 5 %. V Kanadi živi približno 200 000 Romunov, nekateri med njimi so tja vstopili v okviru uradnih načrtov kanadske države za priseljevanje. To je eden od razlogov za veliko število prošelj za vizume. Temo vizumov je na dnevni red srečanja vrha med EU in Kanado vnesel Evropski parlament.

EU mora uporabiti solidarnostno klavzulo, če to vprašanje ne bo rešeno do konca leta 2010. Odprava vizumov za države članice bi morala biti prvi dosežek visoke predstavnice za zunanje zadeve in varnostno politiko.

Corina Crețu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Mislim, da mora biti eno prednostnih vprašanj na dnevnem redu srečanja na vrhu med EU in Kanado, ki je 5. maja načrtovano v Bruslju, odprava vizumov za vse državljane Evropske unije na podlagi vzajemnosti in da bi se odpravila sedanja diskriminacija, ki romunskim, bolgarskim in češkim državljanom preprečuje obisk Kanade brez vizuma.

Ta položaj je še toliko bolj nenavaden ob upoštevanju, da so lani kanadske oblasti umaknile obveznost uporabe vizumov za kratkoročno bivanje za državljane Hrvaške, države, ki se še pogaja za vstop v EU. Romunija je v zadnjih nekaj letih močno napredovala, tudi v zvezi z določenimi pomembnimi merili za odpravo vizumskega sistema. Stopnja zavračanja prošelj za vizume, stopnja prekoračenih obdobj zakonitega bivanja in število prošelj za azil stalno padajo.

Zato bi odprava vizumov odražala takšen razvoj, da ne omenim, da bi enaka obravnava evropskih in kanadskih državljanov pomagala okrepiti medsebojno zaupanje.

(Seja je bila za nekaj trenutkov prekinjena)

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

12. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0207/2010/rev. 1). Na Komisijo so bila naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del:

Vprašanje št. 25 predložil **Georgios Papastamkos** (H-0124/10)

Zadeva: Ustanovitev evropskega organa za ocenjevanje kreditne sposobnosti

Ali namerava Komisija predlagati ustanovitev evropskega organa za ocenjevanje kreditne sposobnosti in/ali kreditnih institucij držav članic v evroobmočju?

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Papastamkosu za vprašanje na temo, za katero v svoji sedanji vlogi menim, da je popolnoma bistvenega pomena za ustrezno delovanje gospodarstva in finančnih trgov.

Agencije za ugotavljanje kreditne sposobnosti igrajo ključno vlogo pri ocenjevanju tveganj, povezanih s položaji podjetij in tudi držav članic, in kriza je pokazala – milo rečeno –, da je njihov način delovanja predstavljal in še naprej predstavlja probleme, ki imajo občasno resne posledice. Zato so G20 po pravici sprejele težke odločitve, da ustvarijo nadzor in sprejmejo nova pravila o upravljanju.

Rad bi vas spomnil, gospe in gospodje, da je Komisija v času krize zelo hitro prevzela svoje odgovornosti v zvezi s tem, pri čemer je dala prednost ureditvi dejavnosti agencij za ocenjevanje kreditne sposobnosti v zadnjih dveh letih. Septembra 2009 – z drugimi besedami, leto dni po zlomu družbe Lehman Brothers – je bila s podporo Parlamenta sprejeta uredba o agencijah za ocenjevanje kreditne sposobnosti; posebno spoštovanje bi rad izkazal vašemu poročevalcu, gospodu Gauzèsu, ki je pri svojem delu obravnaval težave, ki so jih povzročili načini dela teh agencij, ki so znatno prispevali k finančni krizi.

Z uredbo, o kateri govorim, je bil uveden sistem obvezne registracije za vse agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti, ustanovljene na ozemlju Evropske unije. Uveljavljala je vrsto strogih zahtev: najprej za zagotavljanje, da se končajo morebitna navzkrižja interesov, drugič, za pregled in izboljšanje kakovosti ocen in uporabljene metodologije, in nazadnje, za zagotavljanje, da bodo te agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti delovale pregledno.

Gospe in gospodje, prepričan sem, da bodo ta nova pravila o agencijah za ocenjevanje kreditne sposobnosti, o katerih sem ravno govoril, zagotovo izboljšale neodvistnost in celost postopka ocenjevanja, da bodo zagotovila večjo preglednost dejavnosti ocenjevanja kreditne sposobnosti in da bodo izboljšala kakovost takšnih ocenjevanj, vključno s tistimi, ki se nanašajo na suveren dolg držav članic – držav Evropske unije – in finančnih institucij EU. Na tej stopnji se nahajamo.

Gospod Papastamkos, glede ustanovitve evropske javne agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti h kakršni pozivate: to je zamisel, ki postaja del razprave o morebitnih drugih možnostih za sedanji gospodarski model agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti, ki je znan kot model „plača izdajatelj“. Učinke takšne zamisli je treba pozorno oceniti, zlasti v smislu odgovornosti.

Jasno, gospod Papastamkos, danes je moja prva prednostna naloga zagotoviti, da bo uredba iz leta 2009 ustrezno izvajana in da bo sedanji reformirani sistem deloval. Vendar pa ne izključujem zamisli, ki jo podpirate glede ustanovitve evropske agencije. Obravnavati jo je treba v smislu ocene uredbe iz leta 2009 in njenih učinkov na agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti. Dalje, ta ocena je obravnavana v uredbi in Komisija jo mora predložiti Parlamentu in Svetu do decembra 2012.

Potrdim lahko, da bo Komisija kmalu predlagala spremembo uredbe glede agencij za ocenjevanje kreditne sposobnosti, da bi novemu Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) zaupala celotno odgovornost za nadzor teh agencij. V Parlamentu ste to zahtevali, ko ste se pogajali o uredbi, voditelji držav ali vlad pa so glede tega načela dosegli sporazum. Zato bomo izvedli to spremembo. Prepričan sem, da bo prenos na nov organ za nadzor agencij za ocenjevanje kreditne sposobnosti okrepil in izboljšal regulativni okvir, ki ga imamo na voljo v Evropski uniji.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil komisarju Barnierju za njegov odgovor in povedal, gospod komisar, da je to tema glede katere sem vedno znova izvajal parlamentarni nadzor že od leta 2006, drugače povedano, še preden je izbruhnila mednarodna gospodarska kriza.

Po mojem mnenju obstajata dva paradoksa: imamo mednarodne agencije za ocenjevanje, a niso predmet mednarodnega nadzora. Drugi paradoks pa je, da zasebne sheme in interesi zunaj Evrope delujejo naduto proti evropskim ustanovam in državam članicam.

Rad bi – in pozivam, gospod komisar –, da se Evropa začne gibati z večjo hitrostjo in s hitrejšim tempom, nazadnje pa bi rad vedel, kje je geografski sedež in kako se bo delil promet teh kreditnih podjetij?

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospod Papastamkos, zavedam se vaše dolgotrajne zaveze in zato pozdravljam ta dialog, ki ga danes prvič odpirate za nas, ker sem sam osebno na položaju le nekaj tednov.

Upoštevam to novo uredbo, ki jo je predlagala prejšnja Komisija pod okriljem gospoda Barrosa in ki izboljšuje zadeve. Omenil sem nove zahteve, ki se bodo uveljavljale za agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti, in govoril sem o zadnjem napredku, ki bo dosežen glede predloga, ki vam ga bom podal v skladu z vašimi željami za nadzor s strani Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA).

Prav imate glede tega, kar pravite: to ni edino področje, kjer v sedaj močno povezanem skupnem in enotnem trgu vidimo, da imamo podjetja, zlasti finančna podjetja, ki niso več v nacionalni lasti. Gospod Papastamkos, spomnil bi vas, da je v polovici držav Evropske unije 50 % bančne industrije v lasti skupin iz drugih držav.

Zato smo v povezanem trgu, kjer so podjetja v veliki meri nadnacionalna, nadzor pa je še vedno na nacionalni ravni. Naša naloga je zato zagotoviti povezovanje in zavezani smo, da to storimo. Z novimi pooblastili,

dodeljenimi organu ESMA, bo postal mednarodni – recimo evropski – nadzor, h kateremu pozivate, v veliki meri resničnost.

Kar pa zadeva vašo državo, ki je utrpela ta šok, moramo biti zelo pazljivi. Ne bom se prenagril s sklepanjem glede tega, kaj se je zgodilo. Previdni moramo biti v vseh primerih, kjer agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti sprejemajo odločitve glede držav članic, in oceniti njihov gospodarski položaj in njihovo javno vlogo. Zakaj? Ker tu je dejansko na kocki neodvisna država, strošek njenega davka in po končni analizi položaj njenih davkoplačevalcev, ki menim, da morajo prepogosto nositi najtežje breme. To je bil posledično predmet predlogov, ki sem jih v soboto podal svetu Ecofin v Madridu glede predvidevanja, preprečevanja in upravljanja prihodnjih kriz, da davkoplačevalec ne bo treba vedno nositi glavnega bremena.

Zelo se zavedamo posledic odločitev, ki jih sprejemajo agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti, in posledic, ki jih imajo te odločitve na vedenje vlagateljev. Zato potrebujemo strogo in zahtevno zakonodajo in te agencije morajo pretehtati vse svoje odgovornosti in, da bi to storile, jih je treba nadzorovati. Nadzorovale jih bodo evropske oblasti v okviru predlogov, ki jih bom podal do konca letošnjega leta.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Gospod predsednik, hvala za odlično poročilo. Dejstvo, da nas bo ustanovitev evropskega organa za ocenjevanje kreditne sposobnosti končno osvobodila zasebnih agencij ZDA, me precej navdaja z optimizmom. Vendar pa me v tem kontekstu poleg lokacije zanima tudi funkcionalna in strukturna sestava tega evropskega organa za ocenjevanje kreditne sposobnosti. Nazadnje je pomembno, da ima takšna organizacija zobe. Seveda me zanimajo tudi pričakovane posledice postopkov in posledice tega, da dobi članica evrskega območja slabo oceno glede kreditne sposobnosti.

Michel Barnier, član Komisije. - (FR) Gospod Obermayr, gospod Papastamkos mi je postavil vprašanje glede možnosti, ki jo podpira, da se ustvari evropska agencija za ocenjevanje kreditne sposobnosti. Če sem prav razumel njegovo zamisel, bi morala biti ta agencija javna.

Glede te teme nisem zavzel stališča. Lahko dodam, da to ni smer, v katero je šla Komisija, ker je bil njen predlog osredotočen – v okviru uredbe, ki jo je sprejel ta parlament – na reformo sedanjega sistema agencij, ki je zaseben, in na zelo strogo konsolidacijo zahtev v zvezi s preglednostjo v izogib navzkrižjem interesov in poštenostjo pri njihovem ocenjevanju kreditne sposobnosti. Na tej stopnji se nahajamo. Ta uredba je sedaj pripravljena in bo začela veljati takoj, ko bo mogoče, in brez zamud – to omenjam spotoma –, potem pa bomo ta načrt dokončali tako, da bomo nadzorno vlogo zaupali Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge.

Te nove agencije, ki si je tako močno želi gospod Papastamkos, pa ne izključujem. Vseeno pa resnično potrebujemo čas, da ocenimo spremembo poslovnega modela, ki jo sproža zamisel o evropski agenciji za ocenjevanje kreditne sposobnosti. To je zamisel, ki je po mojem mnenju zanimiva, a jo je treba previdno oceniti. Zato ne bom povedal, kdo bi bil del nje ali kako bi delovala, ker ne vem. Prav tako bi imeli vprašanje vmešavanja javnih organov v delo takšne agencije. Strogi pogoji, ki se uporabljajo za zasebne agencije za ocenjevanje kreditne sposobnosti, bi morali veljati tudi za evropsko javno agencijo, zlasti pravila o navzkrižju interesov.

Ta vprašanja bi se pojavila, če bi šli v tej smeri, da se ustvari nova evropska javna agencija. Iskreno, da bi lahko resno in brez improvizacije obdelali to zadevo, bi si morali najprej vzeti čas in sprejeti odločitve, potrebne za izvajanje reformiranega sistema, ki ste ga sprejeli v okviru te uredbe, in drugič, vzeti bi si morali čas in resno obravnavati vsako vprašanje, zlasti tista, ki sem jih ravno omenil.

Predsednik. – Pravilo se glasi, da je vprašanje v primeru odsotnosti avtorja brezpredmetno. Vendar pa bom glede na izjemne okoliščine tega plenarnega zasedanja prebral imena poslancev, ki danes niso prisotni, in bodo prejeli pisne odgovore na svoja vprašanja. Vendar pa na plenarnem zasedanju ne bo potekala razprava v zvezi z njimi.

Torej, poslanca, ki sta odsotna, a bosta prejela pisni odgovor v vrstnem redu, v katerem smo prejeli vprašanja, sta gospod Balčytis in gospa Morkūnaitė-Mikulėnienė.

Drugi del:

Vprašanje št. 28 predložil **Liam Aylward**(H-0155/10)

Zadeva: Izbira potrošnika in tehnologija pametnih telefonov

Zaradi vse večje priljubljenosti pametnih telefonov je nastalo novo tržišče tehnologije, programske opreme in aplikacij. Nekateri operaterji pametnih telefonov in pametnih naprav vežejo potrošnike nase in so trg oblikovali tako, da imajo popoln nadzor nad vedenjem uporabnikov, kar zadeva dostop do programske opreme, brskalnikov in aplikacij. Zdi se, da je izbira potrošnikov v teh okoliščinah omejena. Ali Komisija namerava preučiti pravice in izbiro potrošnikov na tem vedno večjem digitalnem trgu in ali meni, da bi morali odprti operativni sistemi postati rešitev za prihodnost uporabnikov pametnih telefonov?

Joaquín Almunia, *podpredsednik Komisije*. – Komisija pozorno spremlja razvoj na področju pametnih telefonov in z njimi povezanih trgov. Kakor v svojem vprašanju priznava spoštovani poslanec, se v nekaterih primerih ustvarjajo novi trgi.

Komisija je popolnoma zavezana k zagotavljanju spoštovanja splošnih pravil in načel EU, povezanih s konkurenco, hkrati pa upošteva dinamične okoliščine na trgu, ki se hitro spreminjajo. Kakor so pokazali nedavni primeri, kot sta Microsoft in Intel, bo Komisija sprejela izvršilne ukrepe, da bo zagotovila, da bo konkurenca na podlagi prednosti strankam, kjer je potrebno, omogočila izbiro med različnimi možnostmi in tako koristila tehničnega razvoja in inovacij. V tem pogledu, ob priznavanju, da je lastniška tehnologija v srcu uspeha Evrope v mobilnih tehnologijah druge in tretje generacije, pa se Komisija hkrati zaveda odličnega tehničnega razvoja, ki ga ženejo neprofitne tehnologije.

Medtem ko moramo industriji prepustiti odločitev glede posebnega poslovnega modela, ki ga želi uporabljati, in trgu, da izbere zmagovalca, pa Komisija poudarja pomembnost interoperabilnosti pri spodbujanju konkurence na podlagi prednosti med tehnologijami različnih podjetij ter pomoč pri preprečevanju zapiranja. V tem kontekstu Komisija pozdravlja specifikacije o odprtosti, ki bi lahko preprečile nepošten prenos dominantnih položajev med sosednjimi trgi. Platforme pogosto služijo temu namenu in omogočajo ustvarjanje konkurenčnih trgov na vrhu programskih sistemov.

Liam Aylward (ALDE). – Dovolite mi, da se gospodu komisarju zahvalim za odgovor. Da nekoliko spremenim temo, nedavno se je pojavilo večje število novic o pojmu cenzuriranja na podlagi vsebine, ki se pojavlja pri tej tehnologiji. Operaterji in proizvajalci programske opreme so nekatere aplikacije zavrnila zaradi njihove politične vsebine.

Kaj lahko Komisija stori, da bi zagotovila povečano konkurenco pri dostopanju do informacij preko novih tehnologij in da ne bi bila kršena pravica do svobode govora?

Joaquín Almunia, *podpredsednik Komisije*. – Vem, da lahko točke, ki jih navajate v svojem drugem vprašanju, ustvarjajo probleme za konkurenco na trgu.

To vprašanje ves čas pozorno spremljamo, a ne morem dajati pripomb glede določenih raziskav, ki sedaj potekajo ali se razvijajo. Vendar pa se popolnoma zavedam, da so vprašanja, ki ste jih sprožili, in skrbi, ki ste jih predstavili Parlamentu, resnični in da mora organ, pristojen za konkurenco, spremljati položaj in se izogniti takšnemu dominantnemu položaju z zaprtjem trga, ovirami za nove udeležence in nazadnje s problemi za potrošnike in uporabnike teh novih tehnologij, ki bi morali imeti koristi in ne trpeti zaradi razvoja in izboljšanja tehnologij.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod Barnier, v prvi uredbi o gostovanju v mobilnih omrežjih za izmenjavo podatkov in telefonijo smo ustvarili obveznost *must-carry*, kar pomeni, da mora imeti vsak operater v Evropi možnost doseči vsakega potrošnika. Sedaj nenadoma nastajajo spori zaradi dejstva, da operaterji umikajo te storitve iz omrežij in niso pripravljeni zagotoviti potrebne podpore. Ali mislite, da je nujno, da v tem primeru ukrepajo nacionalni nadzorni organi?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pozdravljam dejstvo, da se Komisija ukvarja s to temo z vidika konkurenčnosti. Moje vprašanje se glasi: ali je Sodišče Evropskih skupnosti sodilo o podobnih primerih in ali je te primere mogoče navajati v primeru takšnega omejevanja dostopa? Ali obstajajo uporabniki pametnih telefonov, ki so že poskušali sprožiti sodne postopke proti svojim ponudnikom storitev?

Joaquín Almunia, *podpredsednik Komisije*. – V zvezi s tem vprašanjem mislim, da bi morali, kjer je to ustrezno, združiti instrumente uredbe in konkurence.

V smislu nekaterih vidikov, ki so bili izpostavljeni v vprašanjih in v vaših pripombah, so bili instrumenti konkurence uporabni do sedaj in bodo še naprej, a ne izključujemo možnosti, da bo Komisija kadar koli, če bo to ustrezalo, uporabila regulativna pooblastila, ki jih imamo. To smo storili v preteklosti in to lahko ponovno storimo v prihodnosti.

Mislim, da je najboljša rešitev ustrezna mešanica konkurence in predpisov, ne kot alternativnih, ampak kot dopolnilnih instrumentov. In glede vašega vprašanja, spoštovani poslanec, se opravičujem, ampak nisem odvetnik; niti najmanj nisem seznanjen s pritožbami posameznih državljanov pred sodišči. V vsakem primeru prejmemo nekaj informacij in včasih pritožbe in vedno, ko se moramo odzvati, kadar menimo, da si informacije, ki smo jih prejeli, ali pritožbe, ki so bile poslane Komisiji, zaslužijo naš odziv – in videli ste naš instrument –, storimo ravno to.

Kakor sem povedal v svojem prejšnjem odgovoru, se na tem področju, v tem vprašanju in s temi problemi sedaj ukvarjamo z določenimi raziskavami, a tega ne morem javno priznati, ker moram biti zaradi narave zahteve diskreten.

Predsednik. – Naslednja avtorja, gospod Toussas, ki je odsoten, in gospod Ziobro, bosta prejela pisne odgovore, kakor sem pojasnil prej.

Vprašanje št. 32 predložil **Nikolaos Chountis** (H-0125/10)

Zadeva: Delovanje bonitetnih agencij

Dan za tem, ko je grška vlada sprejela varčevalne ukrepe, je bonitetna agencija Moody's zagrozila, da bo znižala bonitetno oceno petih največjih grških bank.

Po mnenju te mednarodne agencije bi lahko stopnja brezposelnosti in padec razpoložljivih dohodkov povzročila nadaljnje pritiske na grški bančni sistem, ki se že tako sooča z manjšo dobičkonosnostjo in krčenjem sredstev.

Kakšno je mnenje Komisije o razmerah v grškem bančnem sektorju, glede na to, da objavljane takšnih novic lahko le spodbudi špekulacije?

Kakšne ukrepe namerava sprejeti v zvezi z „delovanjem“ bonitetnih agencij?

Karel De Gucht, član Komisije. – Finančna kriza v Grčiji ni nastala v bančnem sektorju, ampak v javnem sektorju. Vendar pa se je ranljivost bančnega sektorja povečala zaradi izpostavljenosti bank grškim državnim obveznicam in še pomembneje zaradi obetov nizke gospodarske rasti.

Komisija ob izdelavi lastne analize grškega gospodarstva in finančnega sistema upošteva več virov informacij, vključno z bonitetnimi agencijami. V tem kontekstu Komisija pozorno spremlja izvajanje dodatnih davčnih ukrepov, ki so jih grške oblasti objavile 3. marca 2010 in jih je grški parlament sprejel 5. marca 2010 z namenom doseganja proračunskih ciljev za leto 2010.

Komisija pozorno spremlja razvoj dogodkov v grškem bančnem sektorju. Približno 8 % sredstev bank je v obliki državnih obveznic ali posojil, čeprav državna ali slaba posojila, ki nastajajo, zaradi šibkega gospodarstva v letu 2010 ne bi smela doseči osmih odstotkov.

Dalje, grške banke so močno odvisne od operacij refinanciranja ECB zaradi tega, ker je kratkoročno financiranje izključeno iz mednarodnih denarnih trgov. Komisija sprejema svojo odgovornost za zagotavljanje makrofinančne stabilnosti v evrskem območju in v celotni EU. Seveda so banke v drugih državah EU izpostavljene grški krizi v glavnem preko svojih deležev državnega dolga, najbolj pa to velja za Francijo in Nemčijo.

Medtem ko tveganja niso zelo velika v smislu BDP, pa bodo verjetno znatna v smislu bilance stanja posameznih bank. Medtem pa je približno 10 % bilanc stanja grških bank vloženi v južno in vzhodno Evropo, kar kaže na še en kanal širjenja.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarju za njegov odgovor. Očitno obstajajo težave z bankami v Grčiji. Obstaja likvidnost, ki jo je ustvaril grški javni sektor, ki se žal ne giblje v smeri realnega gospodarstva; a to, na kar bi rad opozoril, je, da se vedno, ko Grčija objavi določene ukrepe, določene oblike posojil, pojavijo te slavne bonitetne agencije in nižje ovrednotijo kreditno sposobnost Grčije in grških bank.

To je žalostna vloga. Prej je potekala razprava in nimam je želje ponavljati. Te bonitetne agencije, ki so zasebna podjetja ZDA, so resnično nezanesljive in menim, da ni sprejemljivo, da jih Evropska centralna banka in evropske industrije obravnavajo – niti danes – kot pomembe. Vprašanje, ki se pri tem pojavi, in odgovori, ki smo jih slišali prej, so naslednji: v redu, vprašanje bo lahko urejeno leta 2013. Ali lahko Evropska unija in njene institucije sedaj nehajo upoštevati ocene teh agencij?

Karel De Gucht, član Komisije. – Kakor sem ravno dejal, v svoji analizi Komisija ne upošteva le bonitetnih agencij, ampak tudi svoje lastne analize. Evropska komisija zelo pozorno spremlja dogodke v javnem in v bančnem sektorju v Grčiji, da pridemo do svojih zaključkov in Svetu predlagamo na podlagi teh zaključkov. Seveda pa imamo še nekaj in to je dejavnost bonitetnih agencij. To so zasebna podjetja, ki so zelo vplivna glede finančnih trgov, to pa seveda ni odgovornost Evropske komisije.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Gospod predsednik, vse nas zelo skrbi, kaj lahko storimo, da bi olajšali probleme, ki nastajajo zaradi finančne krize. Gospod komisar, videl sem, da ste zadnjič v medijih namignili, da bi morale v prihodnosti države članice Komisiji predložiti osnutke svoji proračunov preden o njih razpravljajo in jih sprejmejo nacionalni parlamenti. Rad bi, da nam date več podrobnosti o tem, kako bo Komisija v prihodnosti dobila priložnost, da o proračunih držav članic daje pripombe preden to storijo nacionalni parlamenti. To se sliši izredno zanimivo. Rad bi slišal več o tem.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, najlepša hvala za vaš odgovor. Zelo pozorno sem poslušal informacije, ki ste nam jih dali in kako ste pojasnili stališče Komisije.

Rad bi prišel do zaključka. Če se bo v bližnji prihodnosti še katera druga država v evrskem območju srečevala s podobnimi problemi z bonitetnimi agencijami in pritiski trg, ali bomo še naprej hodili po isti dobro prehojeni poti? Ali bomo sprejeli pristop „počakajmo in pogledajmo“? Ali bomo predvidevali, da se s pristopom, ki smo ga do sedaj uporabljali za problem Grčije, v celoti ukvarjamo s strukturnimi problemi na evrskem območju, ki bi lahko na neki točki zadevali druge države članice?

Karel De Gucht, član Komisije. – Dovolite mi, da najprej spomnim, da na ta vprašanja odgovarjam namesto komisarja Rehna, ki je zbolel, torej to ni moj portfelj, a povem lahko, da smo v zvezi s postavljenimi vprašanji glede nacionalnega proračuna o tem prvič razpravljali v kolegiju, kakšne ukrepe bi bilo treba sprejeti za prihodnje spremljanje. To je seveda ena od tem, ki bodo obravnavane, a jasno je, da o tem v tem trenutku še ni bila sprejeta odločitev. Potekala je le razprava, da bi zagotovili, da bo zadeva ustrezno obravnavana v kolegiju, in pristojni komisar bo kmalu podal predloge. Potem boste lahko seveda o tem razpravljali neposredno z njim.

Glede drugega vprašanja, ni razloga, da bi Komisija zavzela drugačno stališče do Grčije in do katere koli druge države članice, torej upam, da nam teh vprašanj ne boste več postavljali; če nam jih boste še kdaj postavili, bomo naš položaj popolnoma enak.

Predsednik. – Vprašanje št. 30 predložil **Brian Crowley** (H-0172/10)

Zadeva: Strategija EU za širokopasovne povezave

Ali lahko Komisija navede, kakšne ukrepe bo sprejela za spodbujanje dostopa do hitrega interneta po vsej Evropski uniji, zlasti na podežlju?

Neelie Kroes, podpredsednica Komisije. – V svetu, ki se hitro pomika v novo digitalno dobo, mora biti Evropa pripravljena z najsodobnejšo širokopasovno infrastrukturo, ki bo vsekakor gonilna sila rasti jutrišnjega dne. Svet je marca 2009 določil okvirni cilj doseganja 100-odstotnega pokritja do leta 2013. S strategijo Evropa 2020 pa je bil ta izziv prenesen še korak dlje in določeni so bili cilji 2020 za hitri širokopasovni internet s hitrostjo 30 megabitov na sekundo za vse Evropejce, vključno z ljudmi, ki živijo na podeželskih območjih, 100 megabitov na sekundo pa za 50 % gospodinjev, ki so naročena na internet.

Digitalna agenda za Evropo, ki je ena od sedmih paradnih pobud v okviru EU 2020, določa strategijo za spodbujanje hitrega interneta v Evropi in naj bi bila sprejeta v kratkem. Tej agendi bodo sledili trije dokumenti o širokopasovnem omrežju: najprej, dokument o širokopasovnih komunikacijah, ki podrobno določa izvajanje agende glede širokopasovnih omrežij; drugič, priporočilo o dostopu nove generacije (NGA), katerega namen je pojasniti osnovo za spodbujanje vlaganj v hitri internet; in tretjič, prvi program politike radijskega spektra, ki bo tvoril podlago za strategijo Komisije za ustvarjanje zadostnega spektra za brezžični širokopasovni internet.

Ukrepi za spodbujanje hitrega širokopasovnega interneta v digitalni agendi niso sestavljeni le iz obveze Komisije, ampak tudi iz predlogov držav članic. Ti predlogi bodo spravili v žarišče razvoj nacionalnih širokopasovnih strategij, ki bodo zajemale spodbujanje zasebnih investicij z uporabo pravil za načrtovanje mest, načrtovanje infrastrukture ter zagotavljanje pravice do poti; in s tem bodo lahko države članice bistveno zmanjšale stroške naložb ter tako poskrbele, da bodo uspešnejše. Prav tako se bodo osredotočile na premostitev finančne krize tako, da bodo v celoti uporabile strukturne sklade, ki so na voljo, za financiranje hitrega širokopasovnega interneta in, kjer ni pobud za zasebno financiranje, neposredno javno financiranje.

Komisija sama preverja možnosti, ki so na razpolago za povečanje zasebnih in javnih naložb v NGA, da bi dosegla sprejete cilje. Finančni inženiring bo med obravnavanimi možnostmi za zmanjšanje vrzeli med zahtevanim in tem, kar namerava vložiti trg.

Liam Aylward, namestnik avtorja. – Glede na dejstvo, da živimo v vse bolj digitalnem svetu, kakor ste priznali, kjer se toliko našega dela vsak dan opravlja na spletu, je skupina, ki je bila po mojem mnenju izpuščena, skupina starejših državljanov, ki imajo omejen ali pa sploh nimajo dostopa do interneta. Kaj lahko storimo, da ne bodo izključeni iz družbe, in kaj lahko storimo, da bi jim pomagali?

Neelie Kroes, podpredsednica Komisije. – Ni bila le Komisija tista, ki je sprejela, da se tako izrazim, to pametno odločitev, da bi imeli okvirni cilj doseganja 100-odstotne pokritosti do leta 2013, ampak tudi Svet. 100 % je 100 %, torej, kar koli imate v mislih, bi moralo biti 100-odstotno pokrito.

Malcolm Harbour (ECR). – Zelo pozdravljam to vprašanje, ki ga je postavil gospod Crowley, vsekakor me zanima dejstvo, da na Irskem poteka uvajanje novih brezžičnih širokopasovnih storitev za zagotavljanje dostopa prve generacije do podeželskih skupnosti, kar menim, da je razburljiva pobuda.

Želel sem vas vprašati o posebnem vprašanju, ki se je pojavilo ob delu, ki sem ga opravil, in sicer glede meril državne pomoči za podporo pobud za lokalni širokopasovni internet. Nekatere lokalne oblasti, ki jih poznam, poskušajo delati z javnimi organi, da bi skupaj konsolidirale povpraševanje in dale vlagatelju uspešen sveženj.

A očitno naj bi to v nekaterih primerih posegalo v merila državne pomoči. Ali lahko torej vprašam, če bi lahko njene službe podprle nekatere od teh projektov skupnosti tako, da bi podale jasne smernice o merilih državne pomoči za pomoč tistim javno/zasebnim partnerstvom, ki bi, s tem se strinjam, bila ključna za doseganje širokopasovnega interneta povsod.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gospa komisarka, načrt za oživitev gospodarstva zagotavlja znesek v višini 1 milijardo EUR za pokritje do 100 % širokopasovne infrastrukture. Rada bi vas vprašala, na kakšni stopnji je ta projekt, če upoštevamo pomembnost vzpostavitve te infrastrukture.

Neelie Kroes, podpredsednica Komisije. – Zelo sem hvaležna za to vprašanje, ker ko govorimo o širokopasovnem internetu, ne gre le za kabelska vlakna, ampak tudi za brezžično povezavo, preko satelita in tako dalje. Torej, ko poslancu odgovorim in pravim, da gre za 100-odstotno pokritje, ne omenjam, kako bo problem obravnavan ali rešen.

A dokaj pozitivno mnenje imam glede Irske in njihove ravni vlaganj. Ko so imeli priložnost za porabo strukturnih skladov, zlasti z osredotočanjem na in vlaganje v takšno vprašanje, je Irska kar najbolje izkoristila to priložnost. Bila je malo pod 50 %. V primerjavi s tem pa sem bila glede drugih držav članic potrta, saj je šlo včasih le za tretjino, ali pa te priložnosti sploh niso izkoristili. Vlaganje v takšno infrastrukturo je resnično delo za prihodnost in za oživitev gospodarstva in za ustvarjanje delovnih mest.

A včasih pomislim na vse dobro, kar se mi je zgodilo in tudi na moje pretekle izkušnje. V svojem preteklem portfelju sem imela privilegij, da sem pregledovala pravila o dodeljevanju državne pomoči. Eno izmed tistih pregledanih pravil o državni pomoči je bilo na primer povezano s širokopasovnim omrežjem. S tem pregledom smo dali več napotkov kako, kdaj in na kakšen način bi ga bilo mogoče reševati.

Da omenim, Komisija prav tako z Evropsko investicijsko banko raziskuje morebitne načine za izkoriščanje njihovih sredstev in podporo financiranja gradbeništva. Mislim, da je sedaj z nedavnim pregledom pravil o državni pomoči dokaj jasno, kaj je mogoče in kaj ni sprejemljivo. Vedno lahko zaprosite za napotke osebje Joaquína Almunie, torej se ne obotavljajte, ko v kaj niste prepričani.

Na splošno se moramo zavedati, da je to resnično javno zasebno partnerstvo, ki v takšnem vprašanju pomeni veliko. Seveda je to odvisno od države članice in tega kaj je na kocki, a na splošno, mislim, da s 100-odstotnim pokritjem – in ponavljam svojo izjavo – služimo izvrstnemu cilju s tem, ko govorimo o teh 50 %. Vem, kaj pomeni 100 megabajtov, a kaj si lahko predstavljam? No, pomežik z očmi je počasnejši kot 100 megabajtov,

torej govorimo o ogromnem koraku naprej. Torej so širokopasovni ukrepi in to, kar v tej razpravi zadeva nas, resnično načrtovani pred letom 2011.

Predsednik. – Vprašanje št. 33 predložil **Bernd Posselt** (H-0128/10)

Zadeva: Združeno kraljestvo, Švedska in Euro

Kako Komisija ocenjuje tveganje, s katerim se sooča EU kot enoten gospodarski prostor, dokler države članice, kot sta Združeno kraljestvo in Švedska, ne uvedejo evra, in katere ukrepe in pobude načrtuje nova Komisija na tem področju?

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospodarske koristi sprejetja evra se povečajo za države članice, ki se pridružijo evrskemu območju, in tudi celotnemu evrskemu območju. Podrobno analizo in argumente v zvezi s to zadevo je mogoče najti na primer v poročilu Komisije EMU@10 iz leta 2008.

V okviru pogodb so se vse države članice EU dolžne pridružiti evrskemu območju, ko izpolnijo nujne pogoje. Vendar pa sta se Danska in Združeno kraljestvo v pogajanjih dogovorila za klavzulo o izvzetju, ki jima omogoča, da ostaneta zunaj evrskega območja.

Če se Danska in Združeno kraljestvo odločita, da bosta zaprosili za članstvo v evrskem območju, bosta predmet enake konvergenčne ocene kot vse druge kandidatke, kot se je zgodilo z drugimi državami članicami, ki so se že pridružile evrskemu območju. Komisija bi v celoti podprla njune priprave, vključno s pripravami za dejanski prehod na novo valuto.

Švedska nima klavzule o izvzetju. Za sedaj Švedska ne izpolnjuje vseh meril za uvedbo evra. Zlasti ni članica orodja mehanizma deviznega tečaja in nekatere elemente njene zakonodaje o centralni banki bi bilo treba uskladiti s članstvom v evrskem območju. Vseeno pa Komisija meni, da bi morale te države članice, ki sedaj ne izpolnjujejo vseh konvergenčnih meril za pridružitvev evru, stremeti k izpolnjevanju teh pogojev.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod De Gucht, podati želim le dve dodatni točki. Najprej, ali bo Komisija poskušala spodbujati Švedsko, naj izpolni svoje obveznosti? Švedska je to dolžna storiti v okviru pogodb in tega ni mogoče samovoljno tolmačiti.

Drugič, kaj se dogaja glede Estonije? Ali mislite, da bo Estonija postala članica v bližnji prihodnosti, morda celo letos?

Karel De Gucht, član Komisije. – Kakor sem že omenil, Švedska ne izpolnjuje določenih meril. Omenil sem dve merili: ni članica mehanizma deviznega tečaja in nekatere elemente njene zakonodaje o centralni banki bi bilo treba uskladiti s članstvom v evrskem območju. Zdi se mi, da so to, recimo, merila, ki jih je mogoče izpolniti. To niso gospodarska merila glede dolga ali glede primanjkljajev. To, ali bo Komisija ukrepala v zvezi s tem, je zadeva, ki jo morate nasloviti na komisarja, ki je za to pristojen, gospoda Rehna, a je trenutno žal bolan.

Glede Estonije, kolikor vem, je ta zadeva še v postopku poročanja glede konvergenčnih meril in Komisija glede tega nima določenega stališča.

Predsednik. – Vprašanje št. 34 predložil **Georgios Papanikolaou** (H-0130/10)

Zadeva: Dodatno krčenje števila zaposlenih v zasebnem sektorju

4. marca je predstavnik Komisije Amadeu Altafaj izjavil, da bodo krčenju števila zaposlenih v grškem javnem sektorju zelo verjetno sledili podobni ukrepi v zasebnem sektorju.

Z gospodarskega vidika bo takšno dogajanje še poglobilo recesijo, saj se bosta močno zmanjšala domače povpraševanje in potrošnja. Neposredna posledica tega ciklusa pa bo zmanjšan priliv v državno davčno blagajno. Ali Komisija lahko pojasni, od kod črpa optimizem, po katerem naj bi vse manjša potrošnja Grčiji zagotovila izhod iz recesije? Po mnenju avtorja vprašanja ni treba imeti posebnega ekonomskega znanja zato, da lahko z vso gotovostjo zatrdimo, da zmanjševanje kupne moči vodi naravnost v še globljo recesijo.

Karel De Gucht, član Komisije. – Kazalniki razkrivajo, da je prišlo v zadnjem desetletju do razkoraka med plačami in razvojem produktivnosti v Grčiji. To je ustvarilo izgube konkurenčnosti, odražalo se je v trdovratnih sedanjih računskih primanjkljajih in padcu izvoznih tržnih deležev. Okorelost trga dela in določanje plač sta bila določena kot pomemben dejavnik v ozadju prekomerne rasti plač v Grčiji in vrzeljo, ki je nastala v stroških dela na enoto z njenimi glavnimi trgovinskimi partnerji.

V zadnjih letih je domače povpraševanje največ prispevalo k gospodarski rasti, ki jo je napajala lahka rast splošne državne potrošnje in gospodinjstskih dohodkov. Zasebni izdatki za končno potrošnjo na osebo so se v zadnjem desetletju povečali za več kot 80 %. Ta model očitno ni bil primeren, posledica pa je bila pomembno povečanje na davčnem področju, kar pomeni visok splošni državni primanjkljaj in rast višine dolga, zaradi česar so se povečala plačila obresti, in na makroekonomskem področju, kar nakazuje visok računski primanjkljaj ter odtok tujega dolga neravnovesij dohodka.

Vse večje potrebe vlade po financiranju so povzročile, da je javni sektor porabil velik del razpoložljivih finančnih sredstev in tako izločil zasebni sektor ter škodoval obetom za gospodarsko rast. Zmernost plač v gospodarstvu, kjer igrajo znižanja plač javnega sektorja pomembno vlogo signaliziranja zasebnemu sektorju, in ukrepi davčne strogosti so tako nepogrešljivi, da bi grško gospodarstvo postavili na trdnjše temelje s povrnitvijo konkurenčnosti in doseganjem davčne konsolidacije.

Komisija se zaveda, da imajo ukrepi davčne strogosti in zmernost plač morda negativen kratkoročni učinek na povpraševanje. Vseeno pa so glede na sedanje razmere, s katerimi se srečuje Grčija, ti ukrepi nujni za povrnitev tržnega zaupanja in za določitev temeljev za bolj trajnosten model rasti za grško gospodarstvo v dolgoročnem smislu.

Grčija je sprejela ambiciozen program za odpravo primanjkljaja in reformo javne uprave ter gospodarstva. Konsolidacijski ukrepi, ki jih je izvedla Grčija, so pomembni za okrepitev davčne trajnosti in tržnega zaupanja in jih močno podpirajo Komisija, Evroskupina, Evropska centralna banka in Mednarodni denarni sklad.

Pogumni ukrepi, vključeni v program za stabilnost, in svežnji, objavljeni februarja in marca 2010, ne vključujejo le predvidenih znižanj plač z zmanjšanjem plačanih nadomestil za državne uslužbence ter za velikonočne, poletne in božične dodatke, ampak tudi ukrepe za izboljšanje mehanizma za pobiranje davkov, razširitev davčne osnove in povečanje davčne skladnosti.

V sporočilu, sprejetem 9. marca 2010, je Komisija sklenila, da Grčija izvaja Odločbo Sveta z dne 16. februarja 2010 in da se na podlagi informacij, ki so na voljo, davčni ukrepi, ki so jih grške oblasti naznanile 3. marca, zdijo zadostni za zaščito proračunskih ciljev za leto 2010.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, grška nacionalna statistična služba je v svoji nedavni objavi – mislim, da današnji – objavila, da se je brezposelnost v Grčiji povečala na 11,3 %, od tega je skoraj polovica (45 %) mladih do starosti 34 let. V najbolj produktivnih letih, 25–34, je brezposelnost 14,6-odstotna. Prav tako bi poudaril, da ta generacija mladih v Grčiji prejema izjemno nizke plače, precej pod evropskim povprečjem. To je generacija 700 EUR, kakor jo imenujejo v Grčiji, in skrbi nas, da bodo plače še nižje.

Zato mislim, da moramo biti zelo previdni pri takšnih posploševanjih, zlasti v tako težkih časih za brezposelnost, ker je, kot boste razumeli, grška družba zaskrbljena. Ali mislite, da se lahko ob tako visoki brezposelnosti in teh problemih v Grčiji vrnemo k rasti z novimi znižanji in odpuščanji?

Karel De Gucht, član Komisije. – Seveda nas zelo skrbi brezposelnost v Grčiji in ne le v Grčiji, ampak tudi v preostali Evropski uniji. Po drugi strani pa je precej pomembno, da se spoštujejo gospodarski temelji, in ko plače v določenem obdobju rastejo hitreje kot produktivnost, takrat imate problem, to pa je v bistvu tisto, kar se je zgodilo v Grčiji. Vem, da je to množičen problem, zlasti za mlade ljudi, in aktivno spremljamo ta položaj, a prav tako menimo, da je bistvena dolgoročna finančna stabilnost države članice Evropske monetarne unije.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, moje vprašanje je povezano z načelom v ozadju vprašanja mojega kolega poslanca in za njegov razlog.

Dejal je, da je predstavnik gospoda Rhena namignil, da bi bilo treba v zasebnem sektorju v Grčiji izvesti znižanja. Vprašanje, gospod komisar, je torej naslednje: s kakšno pravico lahko uslužbenci Komisije za nadzor, govorniki Komisije in morda komisariji govorijo, namigujejo, napovedujejo in uveljavljajo pritisk glede tega, kaj bi morala Grčija storiti v sektorjih, ki niso povezani s politiko Skupnosti, kot so plače, pokojnine, javna uprava in zdravje? Kdo pooblašča te izjave in od kod prihajata pristojnost in jurisdikcija za spraševanje, preganjanje in predlog takšne določbe za grško gospodarstvo?

Karel De Gucht, član Komisije. – Zagotovo ne zahtevamo, da se zmanjša zaposlenost v zasebnem sektorju, ampak zaradi finančne gospodarske krize smo priča večanju brezposelnosti, ne le v Grčiji, ampak tudi v večjem delu Evropske unije.

Pravimo, da moramo nadomestiti škodo v grškem gospodarstvu, če želimo, da bo grško gospodarstvo dolgoročno trajnostno. Prav tako bi morali ohraniti gospodarsko monetarno unijo, ki ima neprecenljiv pomen za celotno evropsko gospodarstvo: to pravimo, zagotovo pa ne pravimo, da bi se morala brezposelnost povečati. Žal je to rezultat politik, ki so se izvajale v določenem obdobju.

Predsednik. – Vprašanje št. 35 predložil **Ádám Kósa** (H-0133/10)

Zadeva: Spor o pristojnosti med državami članicami in EU glede sporazumov z MDS

Da bi se izognili krizi še večjih razsežnosti, je Komisija med drugim začasno spremenila pravila o upravičenosti malih in srednjih podjetij do državne pomoči, ki jih tudi precej poenostavila (evropski načrt za oživitvev gospodarstva). Madžarska je v zadnjem času zaradi lastne gospodarske politike v še posebej težki finančni krizi. Zaradi sporazuma, sklenjenega z MDS za več kot 20 milijard evrov, je Madžarska prisiljena ravnati v nasprotju z vrednotami iz temeljnih pogodb, ki jih je kot država članica EU sicer razglasila za prednostne, namreč v zvezi z visoko stopnjo zaposlenosti in zaščito prikrajšanih skupin. Konkretno se zastavljajo naslednja vprašanja: Ali je takšen sporazum zakonit? Kdo nosi odgovornost, če se v eni od držav članic EU zaradi sporazuma z mednarodno organizacijo, ki ni v nobeni zvezi z Evropsko unijo, razmere na področju zaposlenosti dramatično poslabšajo, to pa vpliva tudi na spodbujanje zaposlovanja invalidnih oseb?

Karel De Gucht, član Komisije. – Ko je globalna finančna kriza jeseni 2008 posebno močno prizadela Madžarsko, sta Komisija in Svet zelo hitro sprejela odločitev, da Madžarsko podpreta z večjim svežnjem podpore EU do 6,5 milijarde EUR, kar je preseгло polovico razpoložljivih finančnih sredstev za države članice, ki takrat niso bile v evrskem območju, in skupaj s posojili MDS in s posojili Svetovne banke so znesla 20 milijard EUR.

Rad bi poudaril, da bi se brez te pomoči Madžarska srečevala z mnogo večjimi motnjami na trgu, kot sta 6-odstoten padec, ki je bil opažen lani, in pričakovana stabilizacija letos. Dalje, glede na to, da je vlada izgubila dostop do finančnih trgov, bi to, da ne bi bilo podpore, pomenilo, da bi postala davčna politika še bolj omejevalna, kot je bila v okviru tega programa, omejitve potrošnje pa bi bile resnejše. Tako je z omejitvijo obsega recesije, z izogibanjem hitrejšega porasta brezposelnosti in s podporo financiranja primanjkljaja ta mednarodna pomoč neposredno prispevala k omejevanju socialnih posledic krize, tudi med ranljivimi deli družbe.

Seveda je bilo, da bi bil gospodarski program verodostojen in da bi vlagateljem zagotovili, da se bo Madžarska sčasoma vrnila k razumnim javnim financam in trajnostni rasti, pomembno, da je vlada izvajala gospodarsko strategijo, ki je vključevala ukrepe finančne konsolidacije. V okviru načela subsidiarnosti so države članice odgovorne za oblikovanje in izvajanje ukrepov socialne politike. Glede na povedano so bili s pomočjo podprti ukrepi vlade, ki so bili usmerjeni v ustvarjanje proračunskih prihrankov in v bolj ciljno usmerjeno potrošnjo ter zlasti v pomoč revnim in ljudem z nizkimi dohodki.

Kinga Gál, namestnica avtorja. – (HU) Hvala za odgovor. V imenu gospoda Kósa bi rada dodala pripombo. Navsezadnje je razlog, zakaj Madžarska ni mogla izkoristiti večmilijardne evrske spodbude, ki jo nudi evropski načrt za oživitvev gospodarstva, ravno ta, da pravila, kot so ta, niso omogočila gospodarske spodbude večjega obsega in to je bilo neločljivo povezano z nadaljnim nazadovanjem zaposlovanja. Zlasti podpora za zaposlovanje invalidnih ljudi ni mogla biti uresničena in tu se pojavi protislovje. Prosila bi za vaše mnenje glede tega.

Karel De Gucht, član Komisije. – Sam nisem odgovoren za ta dokument Komisije, a zdi se mi, da spoštovana poslanka namiguje na sveženj v znesku 100 milijard EUR, a to je sveženj, ki so ga države članice same financirale in kjer so države članice pooblaščenice za njegovo izvajanje. Države članice niso dobile denarja na razpolago. Teh 100 milijard EUR boste našli v stolpcu v njihovih nacionalnih proračunih, kjer se knjiži v breme.

Z Madžarsko se je zgodilo to, ker je bilo to nujno, da je država na razpolago dobila dodatno pomoč v višini 20 milijard EUR, kar se ni zgodilo pri drugih gospodarstvih. Ta so bila le pooblaščenica za izvedbo ukrepov, da bi premagala krizo, a te države članice niso dobile dejanskega izplačila.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, odgovor, ki ste nam ga dali, po mojem mnenju ne odraža problema in špekulacije v ozadju vprašanja in glede na razmere v Grčiji bi vas rad vprašal naslednje: ali vas kaj skrbi vstop Mednarodnega denarnega sklada, zunanje organizacije, v notranje zadeve Evropske unije? Kjer koli je bil Mednarodni denarni sklad, je – lahko bi rekli – prinesel uničenje. Vprašanje torej je: ali Komisijo skrbi vprašanje, zakaj je Mednarodni denarni sklad vstopil v Evropsko unijo

in v kateri pogodbi ter v katerem členu je navedena določba za udeležbo Mednarodnega denarnega sklada v postopkih Evropske unije? Zakaj se ne odloči za evropsko rešitev v primeru Grčije, kakor je določeno v členu 122(2) pogodb?

Karel De Gucht, član Komisije. – Zelo na kratko, če bi MDS posredoval v Grčiji, bi bilo to seveda na zahtevo Grčije. Ne posredujejo enostransko in kot spoštovani poslanec ve, obstaja med državami članicami in članicami gospodarske in monetarne unije evropski sporazum za skupna prizadevanja držav članic Evropske unije in MDS. A le na zahtevo države članice, v tem primeru Grčije, se bo to dejansko zgodilo in mislim, da o tem sedaj razpravljamo.

Predsednik. – Vprašanje št. 36 predložila gospa **Eleni Theocharous** (H-0139/10).

Zadeva: Ciprski javnofinančni primanjkljaj

Gospodarska kriza je prizadela cel svet, še zlasti pa države evroobmočja.

Ali ima Komisija podatke o javnofinančnem primanjkljaju in kakšne druge kazalce o stanju ciprskega gospodarstva?

Ali razvoj ciprskega gospodarstva in njegovih kazalcev povzroča zaskrbljenost? Ali Komisija meni, da je treba sprejeti ukrepe v zvezi s finančnimi razmerami na Cipru? Če je temu tako, katere in s kakšnimi roki?

Ali je bila pred tem opravljena izmenjava mnenj, ciprska vlada pa seznanjena s stališči in predlogi Evropske unije, zlasti Komisije?

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, dovolite mi, da vas vprašam, ali se lahko ta razprava konča. Nadomeščam gospoda Rhena in običajno se čas za vprašanja konča ob 8. uri. Imam druge obveznosti, zato ne morem ostati. To je zame resna težava. Nimam časa in ne morem ostati.

Gay Mitchell (PPE). – Sem sem z veliko težavo pripotoval iz dela Evropske unije in ne sprejem odgovora gospoda komisarja, da nima časa. Če nimate časa, odidite skozi tista vrata. Sem poslanec Parlamenta, predložil sem vprašanje za odgovor. Tudi sam imam veliko obveznosti. Tu sem sedel zelo dolgo časa in čakal na svoje vprašanje, medtem ko je mnogo dodatnih vprašanj dobivalo odgovore. Zaslužim si vljudnost in odgovor v tem parlamentu. Mislim, da je zelo predrzno, da pravite, da nimate časa.

Karel De Gucht, član Komisije. – O tem mora odločati predsednik. Naj bom zelo jasen, da ne odgovarjam na vprašanja, ki so namenjena meni, ampak nadomeščam gospoda Rehna, ki ne more biti tu, ker je bolan. To morate povedati predsedniku. Spoštujem vpliv predsednika Parlamenta. To ni odvisno od mene.

Predsednik. – Prav imate, da opozorite na problem. Nadomeščate komisarja Rehna, kar je seveda nesrečna okoliščina glede na pomembnost vprašanj. Vseeno pa je čas za vprašanja na našem dnevnem redu načrtovan do 8.30. Glede na okoliščine, ker vas ne morem privezati na ta stol, vam lahko rečem, da se od vas, ki ste prejeli nesrečno vlogo nadomeščanja komisarja Rehna, pričakuje, da boste to storili v celotnem obsegu njegovih vprašanj.

Karel De Gucht, član Komisije. – Razumel sem, da čas za vprašanja traja do 8. ure popoldan, a, kakor sem že povedal, vi ste predsednik in vi morate odločiti, kaj na storim, torej bom nadaljeval.

Finančna kriza, ki se je prav tako razvila v makroekonomsko krizo, je bila najhujša v zgodovini po drugi svetovni vojni v smislu tako obsega kot tudi globalnega obsega delovanja. Ta kriza je pobrala velik davek v globalnem gospodarstvu, vključno z EU in državami evrskega območja. Kot takšna je neizogibno prizadela Ciper, zelo majhno in odprto gospodarstvo.

Glede na začasne ocene, ki jih je objavila ciprska statistična služba, kaže, da se je bruto domači proizvod Cipra leta 2009 dejansko zmanjšal za 1,7 %. To je bilo prvič v zadnjih 35 letih odkar je gospodarska dejavnost na Cipru zabeležila negativno rast.

Ti neugodni gospodarski pogoji, skupaj z bledenjem razcveta na področju sredstev in ekspanzivno davčno politiko, delno zaradi ukrepov, sprejetih v okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, so vodili do nazadovanja javnih financ. Po zadnjih obvestilih o podatkih, povezanih z BDP, ki so jih ciprske oblasti prenesle marca 2010 in katerih veljavnost sedaj potrjuje Eurostat, je splošna državna bilanca dosegla primanjkljaj v višini 6,1 % BDP, splošni vladni bruto dolg pa je v letu 2009 dosegel 56,25 % BDP.

Pakt za stabilnost in rast zahteva od Komisije, da pripravi poročilo, kadar koli dejanski ali načrtovani primanjkljaj države članice preseže 3 % referenčne vrednosti BDP. Sedaj Komisija pripravlja takšno poročilo za Ciper. Ko bo poročilo pripravljeno, bo predstavljeno Svetu, ta pa bi moral odločiti, ali je primanjkljaj presežen. Če Svet tako odloči, bo Cipru podal priporočila in določil roke za izvedbo učinkovitih popravljalnih ukrepov.

Medtem pa je ciprska vlada poslala tudi svoj posodobljen program za stabilnost. V programu je navedena srednjeročna proračunska strategija do leta 2013. Sedaj je Komisija v postopku ocenjevanja posodobitve in pripravlja svoje priporočilo za mnenje Sveta o programu.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, izredno neprijetno bi bilo, če ne bi takoj odgovorili na postavljeno vprašanje. Naj bo kakor koli že, rada bi, da mi poveste, če je Ciper v nevarnosti, da postane nadzorovan in če ste zadovoljni s konvergenčnim programom. Seveda ste povedali nekaj o ocenah, a rada bi vedela, če ste zadovoljni s konvergenčnim programom, ki ga je predložila vlada.

Karel De Gucht, član Komisije. – Torej, lahko le ponovim, kar sem dejal, in sicer, da bo izvedena ocena in da je to običajen postopek, ki ga uporabljamo za vse države članice, vključno s Ciprom.

Če Komisija pride do sklepa, da je ta primanjkljaj prekomeren, potem bomo Cipru podali priporočila.

Predsednik. – Vprašanje št. 37 predložil gospod **Morten Messerschmidt** (H-0142/10)

Zadeva: Grčija in sedanja kriza v evroobmočju

Grčija pravkar doživlja temno stran članstva v evroskupini. V dobrih časih se je v EU ustvarjal vtis, da je vse v najlepšem redu. Ko pa je Evropo prizadela finančna kriza, je šlo vse strmo navzdol. Grški nacionalni primanjkljaj je v letu 2009 dosegel 12,7 % BNP, kar se lahko šteje kot huda prekoračitev treh odstotkov, ki jih dopušča pakt stabilnosti za države z evrom. Vlada v Atenah je morala sedaj sprejeti varčevalne ukrepe, s katerimi je državni proračun oklestila za 4,8 milijarde EUR. Grki morajo zategniti pas, kar bo boleče za vse, od zaposlenih v javni upravi do upokoencev.

Drseči menjalni tečaji načeloma niso dobra rešitev. Nikomur ne koristijo, prav tako ne rešujejo nobenih temeljnih strukturnih težav. Moramo pa priznati, da ima denar, kot vse drugo, svojo „ceno“. V Grčiji se ta cena odraža v podivjanih obrestnih merah, zaradi česar je zastala vsa gospodarska dejavnost. Ob takšni zaostritvi položaja bi morala imeti posamezna država možnost potegniti ročno zavoro in znižati ceno denarja. Ali se Komisija strinja s temi pomisleki in ali potemtakem priznava, da gre pri tem za temeljno pomanjkljivost evra?

Karel De Gucht, član Komisije. – Kaže, da spoštovani poslanec predlaga, da bi bila neodvisna monetarna politika v Grčiji način za blaženje krize, ki vpliva na državo. To ne drži, visoke obrestne mere grške vlade niso posledica dejavnikov monetarne politike, ampak bolj visokih premij za tveganje, povezanih s tržnimi skrbmi glede vzdržnosti dolgov.

Obrestne mere ECB so najnižje v zgodovini in Evropska centralna banka je do sedaj zagotavljala zelo obilna likvidna sredstva za finančni sistem evrskega območja, med njimi tudi za grške ustanove. Seveda sodelovanje pri evru pogojuje to gospodarsko prilagoditev seveda skozi kanale, ki niso menjalni tečaji, kakor je prikazano v mnogih dokumentih Komisije, na primer v obsežnem poročilu iz leta 2008 o EMU@10.

Prilagoditve na evrskem območju v preteklosti niso bile zadosti tekoče. Zato je Komisija poudarila potrebo po okrepitvi večstranskih postopkov EU za nadzor, ki temeljijo na okrepljenem pritisku ostalih, da se v zgodnji fazi identificirajo in rešujejo ranljivosti v državah članicah. Komisija sedaj pripravlja predloge za ta namen, kakor sem že omenil v odgovoru na predhodno vprašanje.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Ostaja obilje možnosti za urejanje valute določene države – pod pogojem, da je država neodvisna. Vendar pa je to ravno tisto, česar članice evrskega območja nimajo, ker so odpravile mnogo instrumentov, ki so jih imele v Frankfurtu. Dalje, ne drži, da se obrestne mere ne razlikujejo v evrskem območju, ker obstajajo velike razlike na področju zasebnih obrestnih mer za srednjeročno in tudi za dolgoročno izposojanje in grška stopnja obveznic je na primer mnogo višja kot danska – kljub dejstvu, da imamo svojo lastno valuto.

Rad bi, da Komisija da odgovor na ali tu prizna, ali se bo sposobna spopasti z dejstvom, da če Grčije ne bi obvezoval položaj, določen v Frankfurtu, potem bi Grčija devalvirala in ta devalvacija bi rešila velik del težav, s katerimi se srečuje Grčija.

Karel De Gucht, član Komisije. – Zagotovo ne. Celotna zamisel monetarne unije je seveda – in tega se vsi zelo dobro zavedajo, ko postanejo člani evropske monetarne unije –, da svoje valute ne morete več devalvirati, ker dejansko nimate svoje valute. Obstaja le skupna valuta.

Grška valuta ne obstaja več. Grki imajo za svojo valuto evro. Tako je individualna devalvacija popolnoma protislovna za celotno zamisel evropske monetarne unije, in Grčija ni članica evropske monetarne unije po naključju. Članica je, ker so storili vse – resnično vse –, da bi se ji pridružili.

Predsednik. – Vprašanje št. 38 predložil gospod **Gay Mitchell** (H-0145/10)

Zadeva: Evropski denarni sklad

V zadnjih tednih se je razpravljalo o zamisli evropskega denarnega sklada kot mehanizma za upravljanje kriz, kakršna je prizadela Grčijo v začetku tega leta.

Kakšno je stanje glede tega predloga? Kako bi takšen sklad deloval v praksi? Katere so glavne ovire za ustanovitev evropskega denarnega sklada? Ali bi bila na primer njegova ustanovitev mogoča v skladu s sedanjimi določbami Pogodbe?

Karel De Gucht, član Komisije. – Kriza je pokazala potrebo po ustvarjanju okvira za reševanje krize na evrskem območju.

Zaradi potrebe po obravnavi vseh gospodarskih, pravnih in institucionalnih posledic, je to srednjeročno vprašanje in ne takojšnje mnenje.

Voditelji držav ali vlad evrskega območja so dali 25. marca jasno sporočilo s tem, ko so pozvali k ustanovitvi delovne skupine, ki bi obravnavala ukrepe za okvir evrskega območja za rešitev krize pred koncem leta.

Javna razprava glede Evropskega denarnega sklada se je dotaknila številnih elementov, ki so pomembni v tem smislu. Komisija se zlasti strinja, da je v okviru stroge pogojenosti in izpostavljenosti obrestnim meram, združljivim s pobudami, upravičena ustanovitev okvira za finančno podporo v nujnih primerih.

Vendar pa je za njegovo zagotavljanje oziroma za opredelitev in spremljanje pogojenosti potrebno novo telo. Zagotoviti je treba složnost z okvirom upravljanja EMU, ki je usmerjen v stabilnost. Komisija preučuje obseg predlogov za ta namen. Bolj na splošno, trdna zaveza za zdrave politike vseh držav članic v evrskem območju ostaja temeljni kamen uspešnega delovanja EMU.

V tem okviru je Komisija v postopku priprave na predloge glede okrepljenega usklajevanja gospodarske politike in gradnje državnega nadzora na predlogih, predstavljenih v nedavnem sporočilu Komisije o strategiji Evropa 2020.

Gay Mitchell (PPE). – Dovolite mi, da se najprej opravičim komisarju. Vsi nekoliko trpimo zaradi utesnjenosti, ker nekateri med nami nismo mogli priti domov in poskušamo pomagati nekaterim našim družinam, da se giblejo okoli. Zavedam se, da ima komisar druge sestanke in da nadomešča kolega.

Ali smem gospoda komisarja v zvezi z njegovim odgovorom vprašati, kaj bi pojem srednjeročno predstavljal? Ali govorimo o polovični življenjski dobi te Komisije? Ali govorimo o letu dni, o 18 mesecih? V kakšnem obdobju meni, da se bo uresničil odločilnejši odziv glede tega vprašanja?

Karel De Gucht, član Komisije. – Vprašanje glede določenega časovnega okvira bi morali postaviti komisarju Rehnu, a če pogledate priporočila, ki smo jih podajali in dogovor, ki je bil sprejet v podporo Grčiji, zlasti s kombinacijo dvostranskih posojil in podporo Mednarodnega denarnega sklada, je jasno, da Komisija meni, da tega, kar se je zgodilo sedaj, v nobenem primeru ni mogoče rešiti tako, da se ustvari Evropski denarni sklad, ker bi to vsekakor vzelo več časa, kot ga imamo na voljo v zvezi z Grčijo.

Tako je to srednjeročni projekt, ki ga zagovarjamo, a glede določenega časovnega okvira vam resnično predlagam, da vprašanje postavite gospodu Rehnu.

Predsednik. – Vprašanje št. 39 predložila gospa **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0150/10)

Zadeva: Mehanizmi za finančni nadzor držav članic

Komisar za ekonomske in monetarne zadeve Olli Rehn je izjavil, da je poglobitni nauk sedanje krize ta, da moramo nujno temeljiteje in širše nadzorovati gospodarske politike, zlasti pa pravočasno prepoznati neuravnovešenosti in jih ublažiti, da bi zagotovili makroekonomsko stabilnost območja evra. Glede na to,

da ima Komisija v skladu s členoma 121 in 126 Pogodbe na razpolago potrebne mehanizme za nadzorovanje finančnih politik držav članic ter da ima večina držav članic primanjkljaj, ki močno presega 3-odstotni prag, prosim, če lahko Komisija odgovori na naslednja vprašanja: Ali namerava okrepiti preventivni vidik nadzora? Če je odgovor pritrdilen, kako in s katerimi postopki? Ali namerava pripraviti predloge za okrepitev gospodarske konvergence v območju evra? Ali namerava spodbujati potrebne strukturne spremembe v državah članicah, da jih bodo te lahko uvedle takoj, ko jim bodo javne finance to omogočale?

Karel De Gucht, član Komisije. – Komisija že dolgo časa zagovarja temeljitejši in širši gospodarski nadzor evrskega območja. Pomembnost tega vprašanja je Evropski parlament priznal v svojem poročilu o letni izjavi iz leta 2009 iz evrskega območja in javnih financ.

Komisija namerava v celoti izkoristiti nove instrumente iz pogodbe, da bi dosegla močnejše usklajevanje in upravljanje politike. V prihodnjem sporočilu bodo orisani novi predlogi za oblikovanje razvoja obsežnega okvira za preprečevanje in popraviljanje krize v evrskem območju z zatekanjem k novemu členu 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije. V sporočilu bodo morda vključeni predlogi za okrepitev preprečevalnih in popravljanih ukrepov Pakta za stabilnost in rast – predlogi za učinkovitejši in širši nadzor makroekonomskih neravnovesij znotraj evrskega območja – in raziskane možnosti za izdelavo mehanizma za rešitev krize za države evrskega območja.

Glede davčne politike, zaradi vpliva krize na dolg in potencial rasti pa tudi zaradi demografskih dejavnikov, ki k temu prispevajo, je zagotovljen okrepljen poudarek na davčni trajnosti. Pobude za skladnost s preprečevalnimi in popravljalnimi dimenzijami Pakta za stabilnost in rast je treba okrepiti. Zavezanost h konsolidaciji mora postati v dobrih časih močnejša. Ranljivosti javnih financ, ki so v ozadju, bi bilo treba ustrezno upoštevati pri oblikovanju dela optimalne konsolidacije. Sedaj bi se bilo treba osredotočiti na dinamiko dolga in trajnost ter kakovost javnih financ, vključno z nacionalnimi davčnimi koreninami. Prav tako je treba obravnavati primere, kjer se pravila ne prestopajo; kazni bi lahko bile bolj svarilne, pobude pa okrepljene.

Razvoj dogodkov na področju konkurenčnosti in makroekonomska neravnovesja, poleg davčnih neravnovesij, so zaskrbljujoči za vse države članice EU. Vendar pa je nadzor makroekonomskih neravnovesij in odklonov na področju konkurence zlasti zagotovljen za države članice EU, ki so se povezale z evrom, in sicer zaradi višje stopnje gospodarskih in finančnih prelitij po državah članicah evrskega območja, manj tržne discipline, odsotnosti tveganj menjalnega tečaja in zahtevnejšega prilagajanja z morebiti visokimi stroški evrskega območja kot celote.

Razlike na področju konkurence povzročajo resno skrb glede delovanja Evropske monetarne unije. V desetletju pred krizo je razliko podpiral zaskrbljujoč razvoj niza domačih gospodarskih neravnovesij v nekaterih državah članicah, med drugim tudi visok dolg in nepremičninski baloni v nekaterih državah s sedanjim računskim primanjkljajem, pa tudi ustaljene slabosti na področju domačega povpraševanja v nekaterih državah s presežkom. Različne težnje na področju plač in stroškov, kopičenje stanja trajnostnega zunanjega dolga in dolgotrajno mitično dodeljevanje sredstev so povečali vložek za prilagajanje in ranljivost javnih financ. Istočasno pa so države, ki se močno zanašajo na tržne presežke, postale žrtev močnega krčenja v svetovni trgovini v zgodnjih fazah globalne krize. Zato namerava Komisija z dopolnitvijo davčnega nadzora predložiti predloge za širjenje gospodarskega nadzora na evrskem območju, ki obravnavajo makroekonomska neravnovesja in konkurenčen razvoj dogodkov. Cilj je vzpostaviti okvir za zgodnje odkrivanje, preprečevanje in učinkovito popraviljanje neravnovesij znotraj evrskega območja.

Tretji glavni element v predlogu Komisije bo preučitev možnosti za izdelavo mehanizma za reševanje krize. Ad hoc mehanizem za morebitno finančno pomoč za Grčijo služi takojšnjim potrebam. Vendar pa je nujno izdelati trajni mehanizem za reševanje kriz z močnimi vgrajenimi odvračilnimi elementi za aktivacijo. Ustvarjanje jasnih, verodostojnih in skladnih *ex ante* pravil in postopkov za zagotavljanje izjemne in pogojne podpore za državo članico evrskega območja v resni stiski bo podprlo temelje EMU.

Predloga za okrepljen gospodarski nadzor in usklajevanje v evrskem območju sta pomemben dodatek k obsežni strategiji EU 2020 za rast in delovna mesta. Komisija bo zagotovila učinkovito artikulacijo med tema okvirjema.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, hvala za vaš odgovor; dovolite mi, da se vrnem na temo nadzora in neravnovesij. Upala sem, da bom iz svojega vprašanja izvedela, ali bodo razlike sedaj postale resna postavka na agendi; ne le finančna neravnovesja, ampak gospodarske razlike, in ne le nadzorni mehanizmi, ampak tudi ukrepi za reševanje razlik. Mednarodna kriza, grška kriza, sta na površje prinesli vse slabosti evrskega območja.

Karel De Gucht, član Komisije. – Najprej bi se rad opravičil tolmačem, a sem v nekoliko izjemnem položaju. Lahko tolmačite tudi, da sem poskušal odgovoriti na vprašanja v časovnem okviru 20. 30.

Glede dodatnega vprašanja mislim, da bi morali iti k izvoru krize v vaši državi, ki je dejansko, da so bila ta neravnovesja ustvarjena skozi čas. Obstaja zelo veliko neravnovesje glede konkurenčnosti. Plače so se povečale mnogo bolj kot konkurenčnost in to je seveda najprej tudi stvar nacionalnih politik.

Glede tega, ali je bolje imeti podrobnejše spremljanje, je odgovor da. Zaradi tega predlagamo za to nov načrt. Ne smete pozabiti, da je leta 2002 Evropska komisija predlagala, da bi lahko v države članice poslali revizorje, da bi preverili na primer številke, a tega države članice niso sprejele. Tako se je Komisija vedno zavedala, da je spremljanje zelo pomemben del tega, da so nacionalni proračuni združljivi z Evropsko monetarno unijo, zlasti v primeru Grčije.

Predsednik. – Vse, kar vam lahko povem, je, da vam očitno Olli Rhen dolguje veliko uslugo! Tako imate nekaj, o čemer se lahko z njim pogajate naslednjič, ko bo čas za vprašanja, morda, ko boste vi na vrsti za sprejemanje vprašanj.

Čas za vprašanja se je zaključil.

(Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo)).

(Seja je bila prekinjena ob 20.25 in se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

13. Ustanovitev Evropskega azilnega podpornega urada (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je priporočilo za drugo obravnavo (A7-0118/2010) gospe Jean Lambert v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o stališču Sveta na prvi obravnavi (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD)) za sprejetje uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada.

Jean Lambert, poročevalka. – Gospod predsednik, nisem prepričana, da bo ponujen navdih, a očitno je to zelo polemična tema, o kateri so se mnogi poslanci tega parlamenta bali govoriti, torej moramo tisti med nami, ki smo dovolj pogumni, da smo tu, izkoristiti trenutek.

Najprej bi se rada zahvalila vsem poročevalcem v senci, ki so delali na tem poročilu za njihovo zelo aktivno vključenost in našo sposobnost najti skupno pogajalsko stališče in delovati kot ekipa. Prav tako bi se rada zahvalila udeleženiima predsedstvom – češkemu in zlasti švedskemu – za njun bolj odprt odnos glede tega, kot smo ga videli pri nekaterih pogajanjih, saj smo se lahko pogajali in ne le čutili, da smo tam, da počnemo, kar želi Svet – no, vsaj včasih.

In kaj smo dosegli? Cilj skupnega Evropskega azilnega podpornega urada je zagotoviti visokokakovostno sprejemanje odločitev za tiste, ki potrebujejo zaščito, in za tiste, ki potrebujejo pomoč, je to resnično lahko stvar življenja in smrti. Dobro je znano, da se sistem po državah članicah ne izvaja skladno. Razlike so včasih med najboljšimi in najslabšimi tako velike, da primanjkuje zaupanja, kar lahko pripelje do tega, da tisti, ki poskušajo sprejemati objektivne odločitve, doživljajo spodbijanje s strani tistih, ki jih ne. In koncu trpijo tisti, ki potrebujejo zaščito.

Prav tako obstaja v nekaterih državah članicah, ki so še zlasti pod pritiskom, močan občutek, da primanjkuje solidarnosti od drugih, da njihova potreba po podpori ne dobiva resničnega praktičnega odziva. V okviru sklada za begunce obstaja področje financiranja za sodelovanje med državami članicami, ki je pripeljalo do nekaterih pozitivnih razvojev dogodkov, a prav tako je postalo jasno, da v tem nesistematičnem pristopu obstajajo omejitve.

Zato se ustanavlja azilni podporni urad za zagotavljanje redne podpore za povečanje skladnega pristopa in zagotavljanje aktivne podpore državam pod posebnim pritiskom. Z drugo zakonodajo se mu že dodeljujejo posebne naloge.

Ključne točke za Evropski parlament med pogajanji so bile vloga samega Evropskega parlamenta v zvezi z azilnim podpornim uradom, kako doseči večjo solidarnost med državami članicami in vloga civilne družbe in Visokega komisariata Združenih narodov za begunce z Uradom.

Vprašanja vloge Parlamenta so bila osredotočeno okoli našega odnosa z direktorjem v smislu njegovega ali njenega imenovanja in rednih povezav. Končno smo se dogovorili o tem, da Evropski parlament zasliši priporočenega kandidata ali kandidatko, da ponudi zaupno mnenje in prejme povratne informacije o tem, kako se to upošteva.

Direktor bo predstavil tudi letno poročilo ustreznemu odboru – ne morem povsem verjeti, da smo se morali za to boriti, a vseeno – in prav tako lahko direktorja povabimo, da poroča o izvrševanju določenih nalog.

Vloga Parlamenta v povezavi z agencijami je sedaj tema za razpravo v medinstitucionalni delovni skupini in sedaj sem članica skupine, ki se v Evropskem parlamentu ukvarja s tem – deloma zaradi svojih izkušenj in določenega občutka razočaranja nad pogajanji glede azilnega podpornega urada.

Kar zadeva solidarnost med državami članicami, je Parlament želel zavezujoče mehanizme, Svet je želel utrditi prostovoljno naravo sodelovanja, končno jezik pa je bolj nepristranski, a lahko se veselimo zunanjega ocenjevanja azilnega podpornega urada, ki bo zajemalo vpliv podpornega urada na praktično sodelovanje na področju azila.

Glede vloge posvetovalnega foruma, državam članicam je na voljo veliko pravega strokovnega znanja in izkušenj in zdelo se nam je očitno, da bi lahko bilo takšno strokovno znanje dragoceno. Vemo, da imajo nekatere države članice aktiven odnos z nevladnimi organizacijami in prav tako smo želeli poskrbeti, da so imele lokalne oblasti, ki pogosto izvajajo mnogo tistega, kar je potrebno v okviru skupnega sistema, prav tako možnost biti vključene. Zato smo veseli, da smo lahko v to telo vdahnili malo več življenja.

Za zaključek menimo, da lahko azilni podporni urad igral zelo dragoceno vlogo pri razvoju skupnega sistema. Upamo, da bo visokokakovosten – tudi, če tega ne bomo mogli popolnoma vnesti v končno besedilo – in da bo pomagal vzbuditi medsebojno zaupanje in podporo. Udeležene države članice bi prav tako pozvala, naj bodo bolj odprte do tega, kar lahko prispevajo druge ustanove, izvoljene oblasti in civilna družba, ker, medtem ko gre tu za sodelovanje med državami članicami, pa to ni popolnoma medvladna zadeva. To, kar ustvarjamo, je evropska institucija.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, resnično sem vesela, da smo sedaj zelo blizu končnemu sprejetju uredbe o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada. Komisija je to predlagala februarja 2009, Svet in Parlament pa sta bila temu izredno zavezana.

Ustanovitev skupnega azilnega sistema sta bila mnogo let cilja Evropske unije in Komisija in jaz ostajamo zelo predani temu cilju.

Ustanoviti moramo sistem, ki je pošten in učinkovit in temelji na skupnih standardih in skupnih načelih. Ta sistem lahko temelji tudi na solidarnosti in to pomeni solidarnost z migranti, z matičnimi državami in s tranzitnimi državami in to prav tako pomeni solidarnost med državami članicami. Da bi okrepili solidarnost med državami članicami, je kot del oblikovanja Evropskega azilnega sistema pomembno praktično sodelovanje med različnimi organi oblasti na področju azila. Za povečanje tega praktičnega sodelovanja je bila z Evropskim paktom za azil in migracije iz leta 2008 zahtevana ustanovitev azilnega podpornega urada, sprejeta pa je bila s stockholmskim programom v letu 2009. Podporni urad bo zato temeljni kamen pri gradnji skupnega azilnega sistema.

Kot vsi veste, se bo podporni urad nahajal v Valletti. Zagotavljal bo konkretno in operativno podporo organom oblasti držav članic in pospeševal bo razvoj potrebnega sodelovanja med državami članicami in razvoj skupnih praks. To bo doseženo z usposabljanjem posameznih oseb, ki se ukvarjajo s prošnjami za azil, in z izmenjavo informacij ter najboljših praks. Podporni urad bo prav tako zagotovil pomoč državam članicam, ki so pod posebnim pritiskom, tako da bo poslal strokovne skupine, ki lahko pomagajo pri vpisovanju prošenj za azil.

Zelo rada bi se zahvalila Evropskemu parlamentu in vsem poročevalcem, odgovornim za to – seveda gospe Jean Lambert za njeno delo, pa tudi gospodu Moraesu za potrebne spremembe Evropskega sklada za begunce in vsem soporočevalcem in poročevalcem v senci. Vaša polna in stalna podpora je bila izredno dragocena in veselim se sodelovanja z vami pri končnih korakih preden se ta urad odpre – upajmo, da zelo kmalu.

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE. – (MT) Gospod predsednik, rad bi začel s čestitko gospe Jean Lambert za njeno poročilo in za uspeh te dokumentacije, pa tudi za zvesto sodelovanje v zvezi s to temo z nami, poročevalci v senci. Evropska ljudska stranka ima pozitiven pogled na ustanovitev azilne podporne agencije, ker meni, da je to pomemben korak naprej pri ustanavljanju in izvajanju skupne azilne politike v Evropski uniji. Na osebni ravni pa kot malteški poslanec EP nisem le zadovoljen, ampak tudi ponosen, da bo ta urad ustanovljen v glavnem mestu moje države, Valletti. Rad bi poudaril, da mora ta urad priznati, da je treba skupno azilno politiko graditi na eni besedi, kakor je že bilo omenjeno, in to je solidarnost: solidarnost do prosilcev za azil, ki potujejo v Evropo in so upravičeni do zaščite, ki jo mora imenovani urad zagotoviti, in kakor je po pravici navedla Komisija, solidarnost do tistih držav, ki so same, brez kakršne koli pomoči nosile to breme. Zato je treba ta pojem solidarnosti razumeti v njegovi celoti; zagotovo je tako, kot da gledamo dve strani istega kovanca pri izkazovanju solidarnosti tistim, ki si zaslužijo zaščito, in solidarnosti s tistimi državami članicami, ki nosijo nesorazmerno težo. Rad bi povedal, da se do sedaj zdi, kakor da smo razumeli sporočilo o pomembnosti solidarnosti. Vendar pa v zvezi s tem še nismo naredili koraka naprej. Rad bi, da se besede spremenijo v dejstva in da se to načelo aktivira na praktični ravni. Tu ima podporni urad pomembno vlogo – dovršiti to načelo, ga izvajati in zagotoviti, da bodo posebne pobude, ki se jih bo lotil, zagotovo uspele pri širjenju solidarnosti na vse tiste, ki jo potrebujejo. Zato upam, da bo ta urad čim prej začel delovati in rad bi drugim zagotovil, da bomo mi kot poslanci Parlamenta podrobno spremljali njegov način delovanja v prihodnjih mesecih in letih.

Sylvie Guillaume, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi rada najprej čestitala gospe Lambert in tudi gospodu Moraesu za njuno odlično delo, ki nam bo v naslednjih nekaj dneh omogočilo – takoj, ko se bodo razmere v zvezi z zračnim prostorom normalizirale –, da uradno sprejmemo uredbo o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada. Zato si mislim, da se bomo vsi strinjali glede ene točke: da pozdravljamo bližnjo ustanovitev tega urada.

Urad, odločno usmerjen v praktično sodelovanje, bo pomagal zmanjšati pomembne vrzeli, ki še vedno obstajajo med azilnimi praksami različnih držav članic in to kljub prvi tako imenovani fazi usklajevanja, ki se je začela na Evropskem svetu v Tampereju. To telo nam bo omogočilo, da zagotovimo skladnost, ki je v sedanji praksi primanjkuje.

Prav tako bi rad poudaril pomembno vlogo, ki jo bo v tem uradu igrala civilna družba s svojim sodelovanjem v posvetovalnih forumih. Udeležba navadnih ljudi civilne družbe bo zagotovila jasnejši vpogled v težave, s katerimi se srečujejo prosilci za azil, in v neuspehe nacionalnih sistemov.

Vendar pa moramo priznati, da ta zadeva pušča nekoliko grenak priokus. Za Parlament je to na primer obžalovanje, da ni mogel igrati polne vloge pri imenovanju direktorja urada, za sam urad pa je to nezmožnost prispevanja k uvedbi sistema obvezne solidarnosti med državami članicami, da bi se zagotovilo olajšanje za države, ki se nahajajo pri vratih v Evropsko unijo.

V praktičnem smislu je ta prostovoljna solidarnost prazno govoričenje. Dejstvo je, da če nočemo niti omeniti bolj zavezujočega sistema, kako ga bomo sploh kdaj dosegli? To ostaja aktualno vprašanje naših razprav in še naprej bomo glede tega opominjali svoje partnerje, Svet in Komisijo.

Ustanovitev tega urada dovršeno prikazuje potrebo po tem, da se sprejme skupni evropski azilni sistem. Vse države članice se s tem strinjajo, ko gre za deklaracije, kot je Evropski pakt o priseljevanju in azilu iz leta 2008. Vendar pa je nenavadno, da te iste države članice trpijo za začasno izgubo spomina, ko gre za prehod iz besed na dejanja in prenos njihovih obveznosti do skupnih pravil v besedila.

Zelo obžalovanja vredno je videti, kako pripravljen je Svet za sprejemanje cele vrste ukrepov za boj proti nezakonitemu priseljevanju, kakor je storil na februarškem Svetu za pravosodje in notranje zadeve. Vendar pa se izkaže za previdnejšega med pogajanj o azilnem svežnju, ki je sedaj že nekaj mesecev na mrtvi točki. Namesto, da kažejo čisto in prikladno politični prikaz, dosežen z represivnimi ukrepi, pozivam države članice, da zgradijo resnično Evropo solidarnosti.

Po eni strani vemo, da so ti represivni ukrepi pomembna grožnja pravici do azila v Evropi za posameznike, ki se zaradi povečanega števila pregledov in drugih ovir podajajo na vse nevarnejša potovanja. Po drugi strani bi se lahko Evropa končno ponašala z resnično usklajenimi azilnimi postopki, ki temeljijo na zagotavljanju ustreznih jamstev za prosilce za azil.

Vidimo lahko, da so države članice izredno uporniške do azilnega svežnja in da je težnja usmerjena k ohranjanju nacionalnih praks. Ta upornost glasno odzvanja v argumentih glede proračunskih stroškov

takšne skupne politike, ki kaže, da v kriznem kontekstu ne bi bila trajnostna. Kljub temu ima Evropa v zvezi z azilom veliko odgovornost.

Poudariti bi morali dejstvo, da se pogosto dogaja, da so tretje države, ki jim gre slabše kot nam, odigrale svojo vlogo pri jemanju beguncev pod streho. Zato upajmo, da bo azilni sveženj tako uspešen, kot je bil Urad, in da bo ta uspeh prišel kmalu, ker je nujno potrebno ukrepati.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, pravica do azila je ena temeljnih vrednot Evropske unije in nihče si o njej ne drzne javno podvomiti v svojem govoru. Kljub temu pa realnost evropskih politik in politik držav članic na tem področju sproža vprašanja.

Leta 1999 je Evropska unija začela usklajevati svoje politike na to temo, in danes se zdi, da imamo občutek zadovoljstva zaradi presenetljivega upada števila prosilcev za azil. Tudi mi v Konfederalni skupini Evropske združene leve/Zelene nordijske leve bi lahko bili zadovoljni glede tega, če bi ta podatek odražal izboljšanje stanja človekovih pravic po svetu. Vsi pa vemo, da ne odraža nič takšnega. Po potrebi bomo to dokazali s svojimi razpravami, ko bodo potekale v četrtek popoldan.

Zlasti od leta 2004 smo priča nazadovanju usklajevanja postopkov in pogojev sprejemanja. Obstajajo pomembne razlike med praksami držav in vemo, da so bile nekatere prošnje prenesene in da danes nekateri prosilci za azil nimajo več možnosti, da bi registrirali svoje prošnje. Ponovno dobi nagrado za največje zmanjšanje števila prošenj za azil Francija. Kot aktivistka za človekove pravice v Franciji, sem na pravem položaju, da lahko vem, kaj je povzročilo te rezultate. Dovolj je, da le enkrat pospremite prosilca za azil k službam Francoskega urada za zaščito beguncev in oseb brez državljanstva, in vedeli boste, kaj je vzrok. Neznosno je gledati, kako se te moške in ženske poziva k oddajanju dokazov o mučenju, ki so ga pretrpeli.

Predlog, ki ga danes pregledujemo, se zato zdi kot sapa svežega zraka. Pomaga izboljšati izvajanje evropskega sistema v zvezi s pravico do azila. Njegov cilj je spodbujanje praktičnega sodelovanja med državami članicami, zlasti z izboljšanjem dostopa do točnih informacij o državah izvora, kar je dobro. Večina predlogov, ki jih je Parlament podal ob prvem branju, je Svet sprejel. Vemo, da ta rezultat dolgujemo predvsem švedskemu predsedstvu in hvaležni smo mu. Dodala bi, da je po mojem mnenju Švedska vzor in zelo rada bi, da bi se druge države na tem področju uskladile z njo.

Našo poročevalko smo v odboru podprli pri prvem in tudi pri drugem branju in tudi sama bi ji rada čestitala in se ji zahvalila. Enako bomo storili na plenarnem zasedanju in izražamo svoje iskreno upanje, da bo ta majhen korak naprej predstavljal novo točko preobrata v evropski politiki glede te zadeve. Upamo, da bomo lahko, namesto, da se Evropa umakne v to, kar si v tem parlamentu drznemo imenovati trdnjava Evrope, pozdravili te moške in ženske, ki imajo pravico do azila, kakor je razglašeno v mednarodnih pogodbah in v Evropski konvenciji o človekovih pravicah, ki jo bomo kmalu ratificirali.

Mario Borghezio, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, slišal sem predlog, da ta ukrep temelji na solidarnosti. Po mojem skromnem mnenju manjka še nekaj drugega – in to nekaj drugega je varnost.

Vendar pa je treba le govoriti s tistimi, ki so udeleženi pri teh vprašanjih, na primer s policijo – ob tej priliki sem imel to srečo, da sem potoval z osebjem organov kazenskega pregona policijskega urada v Torinu, ki bi ju rad omenil po imenu, to sta Romanini in Tavano. V mnogih primerih sta mi potrdila, da ti prosilci za azil kažejo ponarejene kartice in dokumente; o takšnih primerih so poročale različne policijske enote in druga telesa.

Ali ne bi bilo dobro to vprašanje obravnavati tudi v smislu varnosti? Mislim, da vprašanje varnosti v tem dokumentu ni zelo izrazito, a vseeno je zelo pomembno, ker se moramo izogibati oskrunjenju pomembnega načela, pomembne ustanove tako pomembne humanitarne vrednosti, z drugimi besedami, upravičenosti do azila, z nemarnimi interesi tistih, ki trgujejo z nezakonitimi priseljenci in ki pogosto uporabljajo azil kot način za infiltracijo ljudi, ki nimajo pravic in odnosa s tistimi, ki se jih dejansko preganja.

Drugič, v členu 2 te uredbe je navedeno, da bo urad pospeševal, usklajeval in kreпил praktično sodelovanje med državami članicami glede mnogih vidikov azila in pomagal izboljšati izvajanje skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z zunanjimi dimenzijami. V členu 7 bi moralo biti to podrobno določeno, da lahko urad ustvari metode sodelovanja s tretjimi državami glede tehničnih vidikov, a je to storjeno le bežno.

Menim, da moramo iti mnogo dlje in sprešujem se zakaj – kljub temu, da to predlagajo mnogi, tudi mi – nihče ne govori o tem ali preuči predloga ustanovitve teh uradov tudi v tretjih državah? Kaj to preprečuje? Mislim,

da je filtriranje zelo pomembno, da bi olajšali delovno breme in položaj držav, ki se morajo s tem ukvarjati bolj neposredno. Nekdo je govoril o potrebah teh držav, a te države je treba podpirati in menim, da bi morali biti uradi ustanovljeni v tretjih državah, na primer v Severni Afriki, na podsaharskem območju, kjer so pogosti prošnje za azil in prisilci za azil.

Tu je treba filtrirati, morda z uporabo Službe Evropske unije za zunanjepolitično delovanje, ki izvaja postopke, ki bi vključevali sprejemanje dela odgovornosti določenih držav v razvoju; dati jim moramo občutek odgovornosti, ko gre za vprašanje azila.

Menim, da so ta vprašanja zelo pomembna in da jih ne bi smeli zanemarjati in prav tako ne bi smeli zanemarjati potreb držav evropskega Sredozemlja, ki jih ta vprašanja prizadevajo, ne le s tem, da govorimo o njih ali jim pošiljamo nekaj uslužbencev; v Italiji že imamo svoje lastne birokrate. Za reševanje tega položaja potrebujemo denar in pravo podporo.

Rečeno je bilo, da stvari na Švedskem potekajo zelo dobro. Morda je tako, a Švedska je zelo daleč od potreb Malte, Italije, Francije in Sredozemlja: problem se nahaja tu in treba ga je obravnavati – in poskrbeti moramo, da bodo države Evropske unije za to odgovorne. Posebne pravice in bremena gredo z roko v roki in ker imamo breme, moramo imeti tudi sredstva za spopadanje z njim.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, zagotovo ni slaba zamisel, da se enotno uporabljajo predpisi o azilu, da bi se zmanjšalo sekundarno priseljevanje v EU in za podporo tistim državam članicam z zelo velikim pritokom prosilcev za azil. Vendar pa obstajajo resni dvomi glede tega, ali je nujno ustanoviti ta podporni urad, da bi prišlo do izboljšav, in ali se bo urad preveč vmešaval v oblast držav članic.

Ustanovitev te agencije pomeni še en korak naprej proti centralizaciji azilne politike EU. Cilj je doseči visoko raven zaščite, ki temelji na ukrepih najbolj radodarnih držav članic, kot je Avstrija. Obstoječe razlike je treba odpraviti, pri tem pa morajo radodarnije države ostati na isti poti, ostale pa narediti potrebne spremembe. To je vse zelo dobro, a ustvarjanje velikega števila novih agencij EU (številka se je od leta 2000 potrojila) in širjenje njihovih pristojnosti je jasno v nasprotju s poskusi lizbonske strategije za uvedbo večje količine deregulacije in subsidiarnosti.

Menim, da je cilj krožne migracije, o katerem se na široko razpravlja – malo tu, malo tam, občasno kje drugje –, popolnoma napačen. V praksi ne deluje in krožna migracija se pogosto spremeni v trajno migracijo. Seveda je treba podati še druge kritike. Nerealni pogoji za pripor pred izgonom so sprejeti na račun varnosti in na račun naše izvršilne oblasti. Razširitev koncepta družine, da se zajame vse, vključno z babicami, bo pomenila nadaljnje povečevanje, izboljšanja dostopa do trga dela v obdobju velike brezposelnosti pa ni mogoče vzdrževati.

Razširitve osnovnega zagotavljanja blaginje na raven držav kot sta Avstrija in Nemčija ne bo mogoče financirati. Novi azilni podporni urad zato ni primeren za ta namen in ne bi smel biti ustanovljen. Od začetka moramo razviti skupno azilno strategijo, ker to, kar priporočate, ne bo delovalo v prizadetih državah.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, ustanovitev Evropskega azilnega podpornega urada je vsekakor izredno pomembna in tako simbolično menim, da je pomembno, da se ga ustanovi na Malti, v državi na jugu Evrope, ki je pod velikim pritiskom prosilcev za azil in tudi v okviru vprašanj nezakonitega priseljevanja.

Zelo pomembno je, da še bolj okrepimo in uskladimo sodelovanje med državami članicami glede vprašanj v zvezi z azilom in na koncu poskušamo priti do skupnega pristopa med različnimi nacionalnimi praksami, zlasti, ker vsi priznavamo velike razlike, ki obstajajo. Na primer – ta informacija je na voljo Komisiji, a mislim, da že ve, da imajo prosilci za azil iz Iraka morda v eni državi članici 71 % možnosti, da bo njihova prošnja sprejeta, v drugi državi članici pa le 2 % možnosti, in seveda tudi med državami članicami obstajajo različne težave.

Uredba Dublin II bo neizogibno nekatere države članice v primerjavi z drugimi bolj obremenila in seveda bo azilni urad prav tako podprl solidarnostne mehanizme, ki so na voljo v okviru Evropskega sklada za begunce. Sklicujem se na prevoz in premeščanje beguncev iz tretjih držav v Evropi in tudi tako imenovano notranje „premeščanje“ beguncev.

Kar zadeva premeščanje iz tretjih držav, so naši koraki majhni, a napredujemo. Vendar pa kar zadeva notranje premeščanje beguncev, bi rad poudaril, da kljub dejstvu, da vsi priznavamo, da so nekatere države članice v primerjavi z drugimi bolj obremenjene, zlasti na jugu Evrope, nismo podali nikakršnega določenega predloga; glede teh vprašanj nismo podali nikakršne pobude. Čakamo na predloge Komisije; prav tako smo poslali

pismo v zvezi s to zadevo v okviru Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in, če nič drugega, moramo biti pri teh zadevah drznejši, ker je pritisk velik.

Za zaključek naj povem to: zelo pomembno je, da v Evropski uniji razvijemo mehanizme za sprejemanje beguncev, za sprejemanje prosilcev za azil, ne le zaradi humanitarnih razlogov in zaradi razlogov, ki so jih že navedli številni poslanci, ampak tudi, da se bomo lahko borili proti nezakonitemu priseljevanju. Vsem, ki iščejo boljšo domovino, boljšo prihodnost, moramo dati sporočilo, da ima v Evropi vsakdo, ki gre po zakoniti poti, na koncu boljše možnosti, kot če gre po poti nezakonitega priseljevanja, od katerega je žal veliko pritiska.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, ustanovitev Evropskega azilnega podpornega urada je popolnoma v nasprotju z britanskim odstopanjem v zvezi s priseljevanjem in v nasprotju z zavrnitvijo schengenskega pravnega reda s strani Združenega kraljestva. Predlog, da se 40 milijonov EUR porabi za ustanovitev in za zaposlovanje celotnega urada na Malti za obravnavo prosilcev za azil po EU, kaže na to, da želi Komisija sprejemati odločitve, ki bi jih bilo treba prepustiti nacionalnim vladam.

Vsaka skupna evropska azilna politika pomeni grožnjo britanski suverenosti nad nadzorom meja. Vedno novi pozivi, da se Združenemu kraljestvu dovoli, da odloča, kdo prihaja v državo in kdo odhaja iz nje, in kdo se lahko nastani, izhajajo iz dejstva, da imamo velik problem s prebivalstvom, ki ni dosti podoben položaju nikjer drugje v Evropi.

Komisija ne ponuja pomoči in podpore, ko se bori Združeno kraljestvo. Namesto tega bo vzela denar britanskega davkoplačevalca, da bi pokrila stroške sprejemanja odločitev v našem imenu. 40 milijonov EUR bi bilo bolje usmerjenih proti gradnji novih šol, bolnišnic in hiš v Združenem kraljestvu, pa tudi nujenju nujnih storitev, kot so čista voda, ki jo nujno potrebujemo, če želimo še naprej zagotavljati dostojno kakovost življenja prvega sveta za vse.

Eno od štirih rojstev se zgodi materam, ki same niso bile rojene v Združenem kraljestvu, to pomeni 1 70 000 rojstev letno. Kje je denar, ki bo pomagal britanskemu davkoplačevalcu, da si bo lahko vse to privoščil? V vašem žepu ali potrošen za ustanavljanje novega azilnega urada, ki bo nedvomno naložil še več pritiska Združenemu kraljestvu?

V svojih volilnih kampanjah vse stranke v Združenem kraljestvu obljublajo, da bodo storile nekaj glede priseljevanja, ker ljudje doma zahtevajo, da je treba nekaj storiti. A kaj lahko stori Westminster dokler smo v EU, ker ob ravno istem času Evropska komisija hoče, da se nanjo prenese vsa oblast nad prosilci za azil?

Vedno znova je ta Komisija pokazala le neupoštevanje želja in potreb ljudi Združenega kraljestva. Ali je namen Komisije, da prekliče odstopanje Združenega kraljestva tudi na tem področju? Ljudje doma si zaslužijo vašo odkritost, ker je to vprašanje zanje izredno pomembno. Morali bi jih zastopati in zaslužijo si vedeti, kaj ste načrtovali.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, ne smemo v solidarnost ovijati urada, ki mora podpirati postopek za ugotavljanje resničnih pogojev prosilcev za azil.

Menimo, da je to pomembno in koristno, a da mora zagotoviti na eni strani, da jo tisti, ki imajo dejansko pravico do azila, dobijo hitreje in na drugi strani, da se tiste, ki nimajo nujnih pravic in poskušajo zlorabiti ta sistem, obravnava odločno, ker je jasno, da ga vsi tisti, ki imajo pravico do azila, ne dobijo.

Zelo na kratko bi rad ponovil izjave gospoda Borghezija: določene države, kot je Italija, in zlasti južna Italija, od koder prihajam, zagotavljajo naravne vstopne poti za priseljevanje in nanje zaradi njihovih zgodovinskih običajev sprejemanja priseljencev še zlasti vplivajo prošnje za azil.

Evropa se mora zavzeti za to in Evropska unija mora osredotočiti svojo pozornost in prizadevanja, vključno z gospodarskimi prizadevanji, na tista območja, ki prejemajo največ priseljencev.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, hvaležna sem za močno podporo za ustanovitev te agencije s strani večine na tem plenarnem zasedanju. Kakor veste, so države članice soglasno zahtevale, da se ustanovi ta agencija, tudi tiste, za katere se uporablja odstopanje, in vedo, da Komisija nikakor ne namerava vsiliti kakršnih koli sprememb glede odstopanja Združenega kraljestva. To je odločitev ljudi Združenega kraljestva.

Močno podporo za agencijo pa smo imeli tudi na tem plenarnem zasedanju in zelo sem vesela, da bo ta sedaj ustanovljena. Vemo, da obstaja zlasti v določenih letnih časih velik pritisk na države v Sredozemlju in ta agencija lahko pri tem nudi pomoč in podporo. Imamo tudi migrante, ki prihajajo v severno, vzhodno, zahodno in srednjo Evropo, zato je to agencija za celotno Evropo, čeprav ni naključje, da se nahaja v Valletti.

To ni le še ena agencija. Dejansko je to temeljni kamen v gradnji skupnega azilnega sistema in bo pomemben instrument pri podpori držav članic, pri pomoči razvoja praks in skupnih standardov in pri podpori držav članic pod posebnim pritiskom. Zbirala bo informacije, izdelala bo portal, imela bo strokovnjake, itd. Nazadnje pa je v vsakem primeru odvisno od držav članic, kdo lahko ostane, a obstajajo nekateri postopki, ki jih je treba uskladiti.

Kakor ste dejali nekateri med vami, je to del razvoja skupnega azilnega sistema v Evropi. To je samo en del: kakor mislim, da je dejala poročevalka, smo obtičali, ko gre za preostali del azilnega svežnja. Komisija računa na pomoč in podporo Evropskega parlamenta pri pomikanju naprej s temi vprašanji, da bomo lahko v ne preveč daljnji prihodnosti zagotovo ustvarili skupno azilno politiko v Evropski uniji.

Jean Lambert, poročevalka. – Gospod predsednik, rada bi izkoristila to priložnost, da razjasnim enega ali dve vprašanji, ki sta nastali, čeprav je škoda, da nekateri med tistimi, ki so vprašanja postavili, niso tu, da bi slišali odgovore.

Obveznosti v zvezi z azilom so jasno določene v okviru mednarodnih konvencij, ki so se jim posamezno pridružile vse države članice. To ni enako kot politika priseljevanja in ljudje bi morali resnično prepoznati razliko.

Za tiste, ki jih skrbi denar – če smem tu podati strankarsko politično in nacionalno politično izjavo –, če bi določene naše države članice prenehale ustvarjati prosilce za azil iz Iraka in Afganistana, sem prepričana, da bi lahko prihranili mnogo več denarja in vsekakor ljudem prihranili veliko več bridkosti.

Kar zadeva nekatere druge točke, ki so bile izpostavljene, upamo, da bo z izboljšanjem kakovosti sistema v določenih državah članicah mogoče povečati zaupanje med državami članicami in deblokirati nekatere druge dele azilnega sistema, pa tudi pomagati državam članicam, da bi občutile, da imajo podporo, ko se srečujejo s posebnimi bremenmi. Kakor so poudarili drugi, medtem ko nekatere naše države članice doživljajo velik geografski pritisk zaradi tokov, ki prihajajo, pa mnoge prekomerno obremenjene države dejansko sploh niso v Evropski uniji, ampak drugje.

Zelo so me zanimali argumenti kolega za dodatno podporo tam v smislu azilnega podpornega urada, a se bojim, da sem zgrešila spremembe, ki jih je predložil na to temo.

Prav tako želim, da je jasno, da namen azilnega podpornega urada ni določanje statusa; ne prevzema vloge držav članic na tem področju.

Na splošno pozdravljam takšne komentarje kolegov, pozdravljam aktivno udeležbo tistih, ki so mi mnogo pomagali pri tem poročilu, in prepričana sem, da se vsi veselimo – ali vsaj večina nas –, da bomo v Valletti, ko bo prerezan trak azilnega podpornega urada in bomo lahko začeli delati.

Predsednik. – Zaključil bom razpravo. Vendar pa bom to storil tako, da bom zelo ganjeno povedal, da nisem nevznemirjen ob dejstvu, da je oseba, ki je predsedovala tej razpravi, uživala pravico do azila zaradi velikodušnosti in gostoljubnosti vlad in ljudi Francije, Avstrije in Belgije, ki bi jim rad danes tu izkazal spoštovanje, ker hvaležnost ni časovno omejena, čeprav se je to zgodilo pred več kot 40 leti.

Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju prvi teden maja.

Pisne izjave (Člen 149)

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Ustanovitev Evropskega azilnega podpornega urada je izredno pomemben korak pri ustvarjanju evropskega skupnega azilnega sistema, kakšen je predpisan v Evropskem paktu o priseljevanju in azilu in v stockholmskem programu.

Urad bo pomagal okrepiti sodelovanje med evropskimi institucijami, lokalnimi oblastmi in civilno družbo in bo določil skupne prakse v zadevah v zvezi z azilom. Prepričan sem, da bo to še bolj zblížalo stališča držav članic glede politik, povezanih z azilom. Ta zadeva je nesporno nujna, glede na to, da se nekatere države članice srečujejo z velikim dotokom prosilcev za azil. Sodelovanje in solidarnost med državami članicami

nista potrebna le za pomoč tem državam, da bodo lahko kos problemom, s katerimi se srečujejo, ampak tudi za izboljšanje evropskega skupnega azilnega sistema.

Omeniti moram, da bo ta sistem s pravnega in praktičnega stališča temeljil na popolni in celotni uporabi Evropske konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

14. Splošne določbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu glede poenostavitve nekaterih zahtev in glede nekaterih določb, povezanih s finančnim poslovanjem (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A7-0055/2010) Evgenija Kirilova v imenu Odbora za regionalni razvoj o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu glede poenostavitve nekaterih zahtev in glede nekaterih določb, povezanih s finančnim poslovanjem (COM(2009)0384 – C7-0003/2010 – 2009/0107(COD)).

Gospod Kirilov, poročevalec tega poročila, ni mogel priti zaradi razmer v zračnem prometu. Besedo ima gospa Krehl, ki nadomešča gospoda Kirilova.

Constanze Angela Krehl, namestnica poročevalca. – (DE) Gospod predsednik, žal mi je, da gospod Kirilov ne more sam predstaviti poročila. Zelo trdo je delal, da bi pripravil poročilo za Parlament na temo, ki je zelo pomembna za regije in državljane Evropske unije. Zato bi rada prebrala njegove opombe. So v angleškem jeziku, kar je zelo presenetljivo za bolgarskega poslanca. Vendar pa je dobro, da mi ni treba govoriti bolgarsko. Zelo sem vesela, da ga lahko zastopam tu v Parlamentu, čeprav ni mogel dobiti poleta v Sofiji.

Gospod predsednik, vesel sem, da imamo nocoj priložnost razpravati o pomembnih spremembah splošne uredbe o strukturnih skladih. Te spremembe so pomemben element skupnih prizadevanj na evropski in nacionalni ravni za premagovanje posledic gospodarske krize. So logično nadaljevanje dokumentov, ki so bili sprejeti lani.

Nato, kot poročevalec o vlogi kohezijske politike na naložbe v realno gospodarstvo, sem pozval Svet in Komisijo, naj poenostavi pravila o strukturnih skladih in tako poenostavi dostop do teh skladov, ko jih bodo države članice bolj potrebovale.

Vesel sem, da so bila sprejeta glavna priporočila Parlamenta za nadaljnjo poenostavitev. Prepričan sem, da nove spremembe splošnih predpisov, poenostavitev nekaterih obstoječih postopkov, zaslužijo našo podporo. Zmanjšanje nepotrebne upravne breme, birokracije in nejasnih pravil bo prispevalo k večji preglednosti, boljšemu nadzoru in manjšemu številu nepravilnosti.

To pomeni tudi izboljšano izvajanje in pravilno potrošnjo denarja EU. Tu je samo en primer. S spremembo člena 88 se države članice dalje spodbuja k odkrivanju in popravilu nepravilnosti preden jih najdejo nadzorne ustanove EU. V tem primeru države članice ne bodo izgubile zadevnega denarja, ampak ga bodo lahko ponovno uporabile za druge projekte v zadevnem programu.

Druga skupina sprememb zadeva pravila o finančnem poslovanju. Predplačila za države, ki jih je najbolj prizadela kriza, bodo za leto 2010 povečana. Vse države članice bodo dobile več časa za potrošnjo sredstev, ki so bila leta 2007 dodeljena za projekte, ki niso bili odobreni ali izvedeni v rokih.

Obe skupini ukrepov sta pomembni zaradi njunega sporočila upravičencem in zaradi njune praktične koristi. Protikrizni ukrepi so jasen prikaz solidarnosti. Prinesli bodo svež denar, da se bodo lahko države članice rešile iz krize.

Vsi ukrepi bodo zlasti sedaj povzročili uresničitev večjega števila projektov. To je ključno za ustvarjanje novih delovnih mest, naložb in infrastrukture ter prilagoditev delavcev in podjetij gospodarskim spremembam.

Obe vrsti ukrepov sta koristni in dragocenejši, če se izvajata pravočasno, a še vedno čakata na končno odobritev. Žal je bila v Svetu velika zamuda pri doseganju sporazuma, ko je bil ta vodilno telo za sprejetje spremenjene uredbe.

Močno verjamem, da sedaj, ko ima Parlament enaka pooblastila kot Svet, ne bo več odlagal odobritve in začetka veljavnosti teh dolgo pričakovanih in potrebnih ukrepov.

Johannes Hahn, član Komisije. (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospa Krehl, najlepša hvala za vaše poročilo. Prav tako bi vas rad prosil, da mojo zahvalo predate gospodu Kirilovu. Zelo trdo je delal, da bi zagotovil, da bomo lahko danes razpravljali o teh predlaganih spremembah splošne uredbe, potem ko so tako hitro prešle skozi vse institucionalne stopnje, in upam, da nam bodo omogočile, da jih v kratkem z veliko večino sprejmemo v Parlamentu, da bo mogoče hitro uveljaviti pomembne točke. To je dober znak pozitivnega dialoga med Svetom, Parlamentom in Komisijo in dober primer dejstva, da je medsebojno delovanje med institucijami učinkovito.

Kakšen je cilj teh sprememb? Dolgoročno želimo poenostaviti predpise, a kratkoročno želimo pomagati tistim državam članicam, ki jih je najbolj prizadela sedanja kriza. Sprejemamo kompromisni predlog Sveta, s katerim se Parlament v veliki meri strinja, ker je pomembno, da zagotovimo hitro in ciljno usmerjeno pomoč in da začnemo s programom.

Skupni splošni cilj te pobude je pospešiti izvajanje programov. Nedavno smo predstavili prvo strateško poročilo in smo določili tisto, kar ni posebno dobro delovalo, in tista področja, kjer smo imeli prvih nekaj let sedanjega programskega obdobja pozitiven razvoj. Biti moramo samokritični in si ogledati pravila, ki so na nekaterih mestih zapletena. Po mojem mnenju smo uspeli s sedanjo tretjo serijo sprememb programa, ki poteka, rešiti to težavo. Poleg tega bi radi pomagali prebroditi to krizo.

Kaj je mogoče narediti? Naj vam dam nekaj ločenih primerov: standardizacija pragov za velike projekte na 50 milijonov EUR, enostavnejši predpisi za spreminjanje operativnih programov, če – in to je zelo pomembna točka – je to potrebno za premagovanje krize, omogočanje subvencioniranja energetske učinkovitih ukrepov pri gradnji in obnovi hiš, posledica česar ne bo le varčevanje z energijo, ampak bo imelo tudi pozitiven vpliv na sektorje, povezane z gradbeno industrijo.

Sedanja uredba je ciljno usmerjena zlasti v obstoječe likvidnostne probleme petih prizadetih držav – Romunije, Madžarske in treh baltskih držav – in je namenjena, kakor je že bilo povedano, pospešitvi sprejemanja sredstev zaradi povečane prožnosti. Mnogo projektov bo mogoče izvajati hitreje z uporabo obljubljenega financiranja v znesku 775 milijonov EUR, ki se lahko dajo na voljo prej kot je bilo načrtovano.

Nazadnje pa bi se ob upoštevanju tega rad skliceval na znesek 6,2 milijarde EUR, ki je že bil izplačan vnaprej v letu 2009. Kaže, da čeprav strukturni skladi najprej niso bili namenjeni kot financiranje v sili in jih v prihodnosti ne bi smeli obravnavati kot takšne, pa so lahko, če je potrebno, zadosti prožni za ustrezen prispevek ob krizi.

Rad bi se vsem zahvalil in veselim se razprave.

Regina Bastos, poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (PT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, kot poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve bi rada najprej čestitala gospodu Kirilovu, kljub njegovi prisilni odsotnosti, in izpostavila način kako je izdelal to pomembno poročilo in podprl njegov glavni cilj. Rada bi se zahvalila gospe Krehl za predstavitev, ki nam jo je podala.

Glavni cilj, da preidem neposredno k bistvu, je poenostavitev postopkov in pospešitev izvajanja programov, financiranih iz Kohezijskega sklada, strukturnih skladov in Evropskega sklada za regionalni razvoj.

V sedanji finančni, gospodarski in socialni krizi pritisk na nacionalne finančne vire raste. Ta pritisk bo zmanjšan z boljšo uporabo financiranja s strani Skupnosti in hitrejšim prenosom teh sredstev upravičencem, ki jih je najbolj prizadela gospodarska recesija.

Več kot 20 milijonov Evropejcev je brezposelnih, ali 4 milijone pred več kot letom dni, in žal napovedi kažejo, da se bo brezposelnost še povečevala. Te razmere od nas terjajo, da zagotovimo ustrezno izvajanje kohezijskih programov, ker so pomemben in močan vzvod za pomoč realnemu gospodarstvu, zlasti za mala in srednje velika podjetja in delovna mesta. MSP so gonilna sila za evropsko gospodarsko in proizvajalci trajnostne rasti, ki ustvarjajo številna kakovostna delovna mesta.

Nadaljnja poenostavitev in razjasnitev pravil za vodenje kohezijske politike bosta nesporno pomenili pozitiven vpliv na hitrost izvajanja programa, zlasti z zagotavljanjem jasnejših in manj birokratskih pravil za nacionalne, regionalne in lokalne oblasti, ki bodo omogočila večjo prožnost za prilagoditev programov novim izzivom.

Sophie Auconie, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, glede na to, da sem več mesecev konstruktivno sodelovala s poročevalcem, gospodom Kirilovom, bi mu rada tu izrazila svoje prisrčne zahvale.

Rada bi tudi izpostavila kakovost dela, ki ga je opravil Svet, zlasti od začetka španskega predsedstva. To je vse še toliko pomembnejše nocoj, ko razpravljamo o uredbi, katere ukrepe pričakuje več tisoč akterjev na tem področju. Prepričana sem, da je za te akterje na tem področju regionalna politika najbolj otipljiv izraz Evropske unije na njihovem območju ali regiji.

Vseeno pa je regionalna politika vse pre pogosto obravnavana kot zapletena in restriktivna, čeprav je namenjena, da jim pomaga. Zato je čas, da njeno podobo spremenimo s temeljito poenostavitvijo pravil glede njene uporabe. 350 milijard EUR evropskih sredstev je namenjenih v korist našim evropskim državljanom. Danes kažemo ustrezen pristop, pričakovan na tem področju, v času gospodarske in socialne krize, ki jo doživljamo.

Če bi morala izbrati le določene vidike tega pomembnega besedila, bi dejala, da nam daje večjo prožnost in solidarnost v Evropi. Večja prožnost, ker predlagani ukrepi za poenostavitev omogočajo zmanjšanje količine informacij, ki jih je treba zagotoviti, za manj kontrol in za večjo prožnost glede projektov, ki ustvarjajo dohodke.

Vendar pa povečuje tudi solidarnost, ker se sprejemajo izjemni ukrepi za boj proti gospodarski krizi, kot so finančne ugodnosti – kakor sta dejala gospod komisar in gospa Krehl – in nov sistem izračunavanja. Končno glasovanje v začetku maja nam bo zato omogočilo, da bomo v veliko pomoč prejemnikom evropskega financiranja pa tudi oddelkom za načrtovanje, a ne pozabimo, da je treba še veliko storiti na področju poenostavitve.

Karin Kadenbach, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospod Hahn, gospe in gospodje, menim, da je gospod Hahn nocoj povzel namen naše razprave, ki je zagotoviti hitro in ciljno usmerjeno pomoč. Takoj moramo pospešiti izvajanje teh programov. Menim, da je tretja sprememba splošne uredbe o strukturnih skladih odziv na finančno krizo in bi morala, kakor je že bilo povedano, omogočiti hiter in zlasti enostaven dostop do teh sredstev.

Iz preteklih izkušenj vemo, da je denar iz strukturnih skladov pomembno prispeval k izboljšanju kakovosti življenja, ustvarjanja delovnih mest in dajanju prihodnosti ljudem v regijah. Menim, da je v času, kot je ta, solidarnost Evropske unije potrebna, da bi zagotovili financiranje v izrednih razmerah. Kot smo dejali, potrebni sta prožnost in tudi solidarnost.

Ukrepi za boj proti krizi so znaki solidarnosti in potrebujemo prožna predplačila, da se bodo lahko izvajali ti projekti, ki izboljšujejo kakovost življenja in ustvarjajo delovna mesta. Kot je poročevalec – ali v tem primeru nocoj gospa Krehl – že omenil, je pri sprejetju te uredbe prišlo do skoraj nedopustljive zamude. Zlasti s tega vidika bi morala biti prihodnja kohezijska politika oblikovana tako, da ne bo s postopkovnimi in tehničnimi ovirami ovirala hitrega in učinkovitega izvajanja regionalne politike.

Zato podpiram poziv poročevalca, da ta sprememba uredbe o strukturnih skladih začne veljati hitro. Zagotoviti moramo hitro in ciljno usmerjeno pomoč.

Elisabeth Schroeder, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Hahn, govorimo preprosto. Poenostavitev, ki jo vsi tu tako zagovarjajo, bo pomenila, da za velike naprave za čiščenje odpadkov in ogromne sežigalnice odpadkov ne bo več, kakor sedaj velja v uredbi, potrebna odobritev s strani Komisije, ko bo naložba večja od 25 milijonov EUR, ampak šele, ko bo znesek presegel 50 milijonov EUR. Za projekte v vrednosti, nižji od 50 milijonov EUR, Komisija ne bo več ocenjevala analiz razmerja med stroški in koristmi in morda se te analize ne bodo več izvajale. V nasprotju s sedanjim stanjem se ne bodo več izvajala preverjanja za določitev, ali so ti projekti skladni z okoljsko zakonodajo EU ali ne.

Zaradi dejstva, da se ti projekti delno financirajo s posojili, prav tako ne bo preiskav za ugotavljanje, ali je smiselno obremenjevati državljane regije z velikimi posojili, in določanje, ali je kreditno breme v sorazmerju s koristmi projekta za državljane. To so privlačne transakcije za banke, ker lahko zaračunavajo visoka plačila v prvih letih projekta. Zato so bila v preteklosti predhodna ocenjevanja velikih projektov bistvena za zagotavljanje učinkovite porabe evropskih sredstev. Zato mi v Skupini Zelenih/Evropskega svobodnega zavezništva menimo, da je treba preverjanja velikih projektov povečati in ne zmanjšati, kakor je določeno v tem predlogu. Zato smo proti povečanju praga ocenjevanja.

Poleg tega želimo, da sta analiza razmerja med stroški in koristmi in skladnost z zakonodajo EU pregledni za javnost in da se ne ponarejajo, kakor se je počelo v preteklosti. Uredba o strukturnih skladih še naprej izgublja zaradi dejstva, da bodo lahko veliki projekti, ki prejemajo finančna sredstva, trajali le pet let od

trenutka naložbe. Zato smo Zeleni že pozvali k razširitvi na deset let, da bi zagotovili resnično trajnost naložb in ustvarili trajna delovna mesta v regijah.

Če se projekti v regiji nahajajo dlje časa, bo to preprečilo odgovornim za projekte, da bi pobrali evropske subvencije in nato po petih letih preprosto izginili. Primer Nokije v Severnem Porenju-Vestfaliji kaže na škodo, ki jo je mogoče povzročiti regijam, ko postane menjavanje subvencij široko sprejeto. Po našem mnenju bi morala zato klavzula o trajnosti še naprej veljati za mala in srednje velika podjetja za pet let in ne za tri leta, kakor je predloženo v spremembi.

Mi, Zeleni temu nasprotujemo tudi zato, ker bo zaradi kombinacije večjih naložb brez preverjanj in s krajšim trajanjem projektov zelo verjetno prišlo do metanja denarja skozi okno. Menimo, da tega evropskim davkoplačevalcem ni mogoče opravičiti.

Če naše spremembe ne bodo sprejete, ne moremo glasovati za poročilo. Prav tako bomo zahtevali poimensko glasovanje, da bomo lahko državljanom, ko se nam bodo pritoževali, da je bil denar zapravljen, pokazali, kako so glasovali poslanci.

(Govornica se je strinjala, da sprejme vprašanje v skladu s členom 149(8))

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospod predsednik, imam vprašanje za gospo Schroedter. V svoji analizi je izbrala dokaj negativen pristop. Moje vprašanje njej se glasi: ali ne drži, da morajo zaradi sofinanciranja lokalne vlade, ki izvajajo programe v državah članicah v strateških okvirih, dogovorjenih za vsako državo članico in znotraj teh pravil, izpolniti svoje odgovornosti? Zakaj danes slika tako negativno podoba? Danes ni potrebno v ta predlog prinašati vse te negativnosti.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, z veseljem bom odgovorila na vprašanje. Poenostavljajo se naložbe v velike projekte. To velja za naložbe do vrednosti 50 milijonov EUR, ki jih je do sedaj ocenjevala EU, ker smo odgovorni za denar davkoplačevalcev. Menim, da bi moralo to stanje za velike projekte ostati nespremenjeno, ker se po naših izkušnjah ti projekti pogosto začnejo s prekomernimi vlaganji in končajo tako, da potem breme nosijo državljanji.

Oldřich Vlasák, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod komisar, gospe in gospodje, tu razpravljamo o kompromisnem predlogu za spremembo uredbe, predlogu, ki je ciljno usmerjen v poenostavitev in pospešitev dostopa do evropskih sredstev. Zagotovo imamo skupni interes, da se ta cilj doseže in to bi morali upoštevati pri razpravah o prihodnosti kohezijske politike po letu 2014. Predlagan sporazum velja predvsem za velike projekte, povezane z okoljem in infrastrukturo, projekte, ki ustvarjajo dobičke, in podporo za energetske projekte in obnovljive vire energije v stanovanjskem sektorju. Zato kompromisni predlog ne vključuje nikakršnega korenitega poseganja v arhitekturo evropskih sredstev. Obsežne spremembe trenutno niti niso možne. Zmoremo le postopno posodabljanje obstoječega sistema. Predlog je kompromis.

Na tej točki bi rad izjavil, da podpiram izjavo, ki jo je predložila Madžarska glede uporabe instrumentov finančnega inženiringa v okviru Kohezijskega sklada za posege na področju energetske učinkovitosti in virov obnovljive energije. Po drugi strani pa me skrbi retroaktivni ukrep, ki se nanaša na obveznosti, ker ne bo odobren do leta 2010, medtem ko bi morala biti sredstva vrnjena v blagajno EU konec leta 2009. V tem okviru je zato bistvenega pomena, da se pojasnijo vse tehnične podrobnosti te zakonodaje. Vendar pa smo našli kompromis in zato bi bilo treba razpravo zaključiti. Mislim, da je nujno, da se poenostavitev evropskih sredstev, ki jih danes odobravamo v Strasbourgu, odraža na tem področju v državah članicah. V tem smislu bomo imeli v naših regijah še vedno veliko dela.

Močno pozdravljam prizadevanja sedanjega Ministrstva za lokalni razvoj v Češki republiki, ki je sredi tega leta odobrilo zakonodajno spremembo o dviganju posameznih zneskov iz strukturnih skladov in Kohezijskega sklada. Ta upravná poenostavitev v glavnem vključuje postopke za odobritev in finančno načrtovanje ter upravljanje, vključno z dejavnostmi nadzora in reševanjem neskladnosti.

Cornelia Ernst, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, govorim v imenu svojih kolegov, ki ne morejo biti prisotni in rada bi podala nekaj pripomb. Prva je, da zelo pozdravljamo poenostavitev strukturnih skladov. Zagotovo obstajajo nekatere stvari, ki bi jih kritizirali in gospa Schroedter je te omenila, a menimo, da zadeve ne bi smeli zavlačevati le zaradi tega. Pozdravljamo poenostavitev in prav tako menimo, da je treba to uredbo nujno izvajati. Zapravljenega je bilo že preveč časa.

Vendar pa moram govoriti odprto. Kompromis ni ravno takšen, kot smo si ga predstavljali. Kakor vsi veste, je Komisija predložila še en predlog, ki se nanaša na 100-odstotno enkratno plačilo vmesnih zahtevkov za plačilo za omejeno obdobje in za namen ukrepov v politiki trga dela. To ni bilo sprejeto zaradi vrste razlogov,

o katerih je podrobno razpravljala Odbor za regionalni razvoj. Vendar pa se moramo vprašati, ali smo storili dovolj, da bi sprejeli, kar je Komisija navajala v svojem sporočilu z dne 3. junija 2009 kot skupno zavezo za zaposlovanje, ki jo je mogoče uporabiti za boj proti krizi.

Cilj je bila poenostavitev rabe strukturnih skladov za pomoč pri premagovanju krize in o tem razpravljamo sedaj. Zlasti Evropski strukturni skladi so, kot vsi vemo, eno najpomembnejših orodij za vlaganje v državljane in za boj proti krizi ter za ustvarjanje delovnih mest. Če pogledamo Evropo, postane jasno, da je imela kriza do sedaj ogromen vpliv na trge dela v državah članicah in da je resnično potrebno ukrepati. Če si položaj podrobno ogledamo, smo imeli velika povečanja brezposelnosti, ne le v petih državah, ampak v vseh državah članicah. Poleg tega brezposelnost igra pomembno vlogo tudi neodvisno od krize. V Evropi imamo zelo visoko raven brezposelnosti, ki se še povečuje in ni povezana s krizo.

Alternativni predlog, ki ga je predložila Komisija, zagotovo predstavlja korak naprej, kar pozdravljamo, ker bo vsaj pet držav članic z BDP, ki je od leta 2008 padel za 10 %, prejelo sorazmerno velike subvencije. Te države članice bodo imele korist od tega in od dodatnih predplačil iz Kohezijskega sklada in evropskih strukturnih skladov. Vse to je dobro, a rada bi, da bi se storilo več. Naše stališče poznate iz tega, kar smo povedali v odboru. Po eni strani smo veseli in po drugi nismo, a vsak korak nas tudi pelje naprej in tu bi morali iti.

(Govornica se je strinjala, da sprejme vprašanje v skladu s členom 149(8))

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, edino vprašanje je, gospa Ernst, zakaj vaša skupina na plenarnem zasedanju ni predložila spremembe? Imeli ste priložnost vložiti spremembo, da bi se lahko ponovno uporabil prvotni osnutek Komisije. Prav tako bi se bilo morda mogoče ponovno pogajati glede 100-odstotnega financiranja evropskih strukturnih skladov s Svetom.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, gospa Schroedter, mislim, da smo menili, da imamo le omejene možnosti in smo se zato odločili proti. Predvidevam, da je moj kolega menil enako. Ko sem pogledala celotno pobudo Komisije, sem bila navdušena. Vendar pa sem po dolgih razpravah v zvezi s temi temami v zadnjih nekaj dneh spoznala nekaj stvari. Rada bi videla več. Res je, da bi lahko predložili spremembo, prav imate. Vendar pa, če smo iskreni, vemo, kaj se bo zgodilo in zato se je moja skupina odločila proti spremembi. Temu moram sama posvetiti pozornost.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospod predsednik, izjemni časi zahtevajo izjemne ukrepe. Danes se je uresničil dolgo varovan sen poenostavljenega postopka in hitrejših rezultatov tega parlamenta. Na koncu bi radi ohranili in ustvarili delovna mesta in ta teden, kakor je izpostavil gospod Hahn, so se pojavile nekatere številke, ki razkrivajo, kaj je lahko dosegla kohezijska politika: 1,4 milijona več delovnih mest v preteklem obdobju. Evropska sredstva je mogoče sedaj na splošno zagotoviti hitreje in enostavneje, ne le za velike projekte, ampak tudi za male, da bomo lahko še naprej spodbujali inovacije, okoljske izboljšave, urbani razvoj, itd..

Parlament je nasprotoval eni točki in to je bil predlog, da se opustitvi sofinanciranja. No, to bi bila grožnja za enega od naših temeljev sistema, s čimer narodne uprave, lokalne oblasti in, kjer je mogoče, posamezniki prispevajo k skupnemu projektu regionalnega in mestnega razvoja. Tako se moramo sedaj osredotočiti na ohranjanje financiranja za nekoliko daljše obdobje treh, namesto dveh let, kar je še ena točka, s katero ste se strinjali. Zaradi tega bo ostalo nekaj denarja, sofinanciranje bo mogoče in dobra stvar v zvezi s tem je, da bomo v primeru morebitne zamude še vedno lahko omogočili, da se ti dragoceni projekti nadaljujejo. To ne pomeni, da bo denar zapustil regijo: o, ne, to pomeni, da se denar troši. To je načrt, ki je veljal za leto 2007. Imam vprašanje za gospoda Hahna: ali ne želi temu dobremu zgledu slediti še z enim. Zakaj ne moremo tega načrta ponoviti v letih 2008 in 2009? To bi bil zelo pozitiven korak. Ali lahko odgovorite na to?

Za zaključek, lahko bi pokazali tudi nekaj solidarnosti. Nekatere države ne porabijo vseh sredstev evropskih strukturnih skladov in pustijo neporabljenih 30 ali 40 % le-teh. Zakaj niso pokazale solidarnosti in teh sredstev prenesle na druge države. To je popolnoma dopustno in bi tem državam omogočilo, da bi se postavile nazaj na noge. To bi pomenilo izkazovanje resnične solidarnosti, a žal se to ni zgodilo. Zato je moj občutek upravičeno pozitiven, vsaj do poročevalca. Ta postopek je sedaj trajal devet mesecev in sprašujem se, kakor se je seveda gospa Krehl, ali bi ga bilo mogoče zaključiti v naslednjem skupnem krogu pogajanj med Parlamentom, Svetom in Komisijo.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Gospod predsednik, od leta 1973 je moja država prejela približno 18 milijard EUR od strukturnega in Kohezijskega sklada Evropske unije. Skozi leta je kohezijska politika

igrala pomembno vlogo pri razvoju in oživljanju irskega gospodarstva. Evropski socialni sklad je zlasti pomemben, ker se na Irskem in seveda povsod po Evropi poskušamo boriti proti brezposelnosti.

Od kar se je Irska leta 1973 pridružila Evropski uniji, je ta država prejela več kot 7 milijard EUR finančne podpore v okviru Evropskega socialnega sklada.

Ta denar je bil v prvi vrsti porabljen za pomoč pri boju proti brezposelnosti mladih in dolgoročni brezposelnosti. V okviru operativnega programa EU za človeške vire za Irsko v obdobju od leta 2007 do 2013 Evropska unija Irski zagotavlja 375 milijonov EUR v okviru Evropskega socialnega sklada. Celotni proračun tega programa znaša 1,36 milijarde EUR.

Ta denar se uporablja za zagotavljanje usposabljanj za tiste, ki so brezposelni, za invalidne ljudi, za tiste, ki zgodaj opustijo šolanje in za ljudi na robu družbe. Živimo v dobi globalizacije. Za namen odzivanja na izzive in priložnosti, ki jih za irsko delovno silo ustvarja globalizacija, Evropski socialni sklad na Irskem prav tako podpira vseživljenjska usposabljanja, ki jih je mogoče prilagoditi realnostim globaliziranega trga dela. Tako je sedanja gospodarska in finančna kriza dokazala pomembnost in vrednost tega pomembnega sklada – Evropskega socialnega sklada.

Kay Swinburne (ECR). – Gospod predsednik, v osnovi kaže, da ima to poročilo nekaj zelo dobrih ciljev, ki pomagajo državam članicam EU, ki jih je močno prizadela gospodarska in finančna kriza preko Evropskega financiranja. Ima hvalevreden cilj, da želi zmanjšati pritisk na proračune držav članic, ko zahteve zanje prihajajo iz vseh smeri. Zmanjšanje pragov projektov in poenostavitev postopka, vse to bo v pomoč, pa tudi predfinanciranje dogovorjenih projektov za hiter zagon gospodarstev.

Ko se Evropa srečuje s številkami glede brezposlenosti, ki presegajo 10 %, v mnogih državah še mnogo slabše, in ko kaže, da se gospodarstvo šele sedaj počasi oživlja, je mnogo stvari, ki bi jih morale početi države članice, da bi ponovno zgradile svoje državne finance. Vendar pa je to poročilo precej omejeno in kaže, da ne obravnava mnogih med njimi.

A opozorilo za previdnost: zamisel, da državam članicam ne bi bilo več treba sofinancirati projektov z njihovim denarjem, se zdi zelo tvegana politika. Že tako veliko evropskega denarja ni ustrezno izkazanega za projekte potrošnje zaradi neustreznih nadzornih postopkov. Odprava interesa države članice za zagotavljanje, da se njen lastni denar dobro potroši, ne bi smela biti povabilo k njihovem zlorabljanju.

Zagotoviti moramo, da sproščanje meril za sofinanciranje ne bo pomenilo zmanjšanja odgovornosti. Vendar pa ta problem sam po sebi verjetno ne bo imel mnogo učinka na moje volivce v Walesu, če bo Evropska unija dosegla svoje, po letu 2013 ne bomo imeli več denarja, ki bi ga lahko potrošili za projekte, ki potekajo in se sedaj tako radodarno sofinancirajo iz evropskih sredstev. Medtem ko je vse lepo in prav reči, da so nekatere nove države članice revnejše od starih in tako potrebujejo posebno pomoč, pa upam, da ogromen dolg Združenega kraljestva in zelo nizek BDP na prebivalca v moji regiji Wales, ki je bila nedavno brezkoristno primerjana z Ruando, pomeni, da ne bo pozabljena. Preko ustnega sporočila sem izvedel, da morda nastajajo načrti, da se regije, kot je Wales, diskvalificirajo in upam, da bomo v prihodnosti izpolnjevali pogoje za prehodno financiranje.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Gospod komisar, najprej bi rad čestital gospodu Kirilovu za njegovo poročilo. Pozdravljam in podpiram vsak korak, ki zagotavlja in pospešuje zakonito rabo evropskih solidarnostnih skladov. Evropska unija si ne sme dovoliti, da bi jo državljani EU primerjali z vulkanom, ki bruha birokratski prah, ki dežuje na željo po zmanjšanju razlik med evropskimi regijami. Težko, morda celo nemogoče je uporabljati strukturne sklade, s katerimi želimo doseči naše gospodarske, socialne in politične cilje. Menim, da je treba spremembe za poenostavitev postopkov gledati ne le v luči sedanje krize, ampak morajo dolgoročno poenostaviti tudi dostop do solidarnostnih instrumentov Evropske unije.

Mislim, da bo kljub zamudi predlog, ki ga je predložila Evropska komisija skupaj s spremembami, razloženimi v tem poročilu, nudil boljšo priložnost državam članicam in končnim upravičencem, da bodo izboljšali svoj položaj v okviru sedanje krize. Rad bi poudaril pomembnost spremembe, ki zadeva dolgoročno razmejene izdatke sredstev, predvidenih za leto 2007. Ta sprememba bo ponudila drugo priložnost vsem državam članicam, vključno z Bolgarijo, kjer je raven teh sredstev še vedno zelo nizka, da bi izvajali projekte z uporabo sredstev, ki bi bila drugače izgubljena. Obrniti se moramo na regionalne in lokalne oblasti, pa tudi druge zainteresirane strani in jih pozvati, naj izkoristijo to drugo možnost. Menim, da je prožnost, izpostavljena v poročilu ob upoštevanju izvajanja programov, ki spodbujajo uporabo sredstev, pravi pristop pri pripravi privatizacijske politike v prihodnosti.

Glede poenostavitve upravnih predpisov za rabo strukturnih skladov je poročilo korak v pravo smer k temu, da se najde ravnovesje med poenostavitvijo usklajevanja projektov kolikor je mogoče z evropskimi sredstvi in nadzorovanjem rabe teh sredstev. Preureditev predpisov mora biti koristna pri zagotavljanju večje preglednosti v očeh evropskih državljanov in davkoplačevalcev, pa tudi pri pomoči določanja izvedljivih pogojev za države članice. Med celotnim postopkom pa ne smemo pozabiti končnega cilja, ki je dosega primerljivih družbenih in gospodarskih pogojev po vsej Evropski uniji.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Od izbruha gospodarske krize je bila Evropska unija večkrat presojana kot nesposobna ustreznega odzivanja na krizne razmere. Moj pogled na to je, da sta sedanja razprava in odlično poročilo gospoda Kirilova izjemna ovirba tega in kažeta, da se je Evropska unija lahko odzvala na te postopke. Ne razumem kolegov, ki jih skrbi, da bodo sedanje poenostavitve pomenile, da postopki ne bodo nadzorovani, glede na to, da je velika vrednost kohezijske politike natanko v tem, da ima zelo točen nadzorni mehanizem. Zato ne bi smeli skrbeti, in če moje kolege poslance skrbi glede tega, upam, da to ni pomenjkanje solidarnosti na njihovi strani pri tistih državah članicah – na primer naši državi, Madžarski –, ki po njihovem mnenju teh sredstev ne bodo primerno porabile. Seveda jih bomo zelo primerno porabili. Ta razprava je tudi zelo pomembna, da bi se potrdilo, da je kohezijska politika potrebna. Zelo sem vesel, da sta tu gospod Hahn in gospod Ciolos. Zelo me skrbi, da v prvem dokumentu gospoda Barrosa ni niti omenjena skupna kmetijska politika in še celo kohezijska politika je omenjena zelo površno, čeprav sta to zelo pomembni kohezijski politiki Skupnosti, ki sta nepogrešljivi pri zeleni rasti, inovacijah in ustvarjanju delovnih mest, z drugimi besedami, da bi zagotovili nove cilje strategije EU 2020. Zato kohezijska politika ne bi smela biti oslajljena, ampak namesto tega okrepljena.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, kot rezultat vseh sprememb zakonodajnih okvirov na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni, ki so usmerjeni v reševanje posledic krize, njenega vpliva na realno gospodarstvo in trg dela, se sedaj močno in obsežno čuti. Velika brezposelnost ima resen vpliv na gospodarstva držav članic, a še vedno so velike težave pri zagotavljanju finančnih sredstev.

Učinkovito izvajanje programov kohezijske politike je bistveno, saj zagotavlja pomemo povečanje pri zagotavljanju pomoči realnemu gospodarstvu v obliki 347 milijard EUR, dodeljenih za obdobje 2007–2013. Dodatna prizadevanja je treba ciljno usmeriti v upravičence, ki so bili najbolj prizadeti, da bi pospešili tok finančnih sredstev za financiranje investicij v regije držav članic. Mislim, da je ena pomembna narejena sprememba priložnost, da se financira velik projekt iz različnih programov v primeru projektov, ki zajemajo več regij.

Rad bi čestital poročevalcu za delo, ki ga je opravil. Vendar pa moram podati pripombo, da, čeprav je bilo poročilo težko pričakovano, je le počasi napredovalo. Predlagam, da moramo najti rešitve in dati mnogo večjo prednost ciljem, da bi se izognili razmeram, ko se predolgo zavlačuje z odličnimi ukrepi. Splošna poenostavitev upravnih postopkov bo pomagala povečati sposobnost porabe teh sredstev, tudi v državah, ki se srečujejo s tem problemom, z drugimi besedami, v naši državi, Romuniji. Izbruh vulkana je svet v petih dneh obrnil naokoli in lahko sproži še eno krizo. Koliko časa bomo potrebovali, da se bomo sposobni odzvati? Ena zadeva, ki mi je zelo jasna, je, da moramo od sedaj naprej sprejemati odločitve mnogo hitreje.

(Aplavz)

Monika Smolková (S&D). – (SK) Najprej bi rada pohvalila delo poročevalca, gospoda Kirilova. Zelo dobro je, da so se evropske institucije s ciljem, da se odzovejo na gospodarsko krizo, odločile, da pospešijo postopek financiranja projektov regionalnega razvoja in tudi poenostavijo pravila, ki urejajo rabo strukturnih skladov. Prav tako naj bi prišlo do podaljšanja časovnega obdobja za rabo sredstev EU, odobrenih v letu 2007, da bi se državam članicam zagotovilo več časa, da jih lahko izkoristijo.

Na Slovaškem imamo rek, da je hitra pomoč dvakrat učinkovitejša. Države članice, ki jih je kriza najbolj prizadela, se veselijo uredbe, o kateri danes razpravljamo. Komisija je prvi osnutek predstavila julija lani. Do maja se ne bomo odločili. Celoten zakonodajni postopek je do danes trajal devet mesecev. Morda je čas, da začnemo razmišljati o enostavnejših in krajših zakonodajnih postopkih v konkretnih in določenih primerih.

Kriza, brezposelnost, revščina in poglobljanje regionalnih razlik so natanko takšni primeri, kjer je nujno ukrepati hitreje in prožneje. Težko bomo brezposelnim pojasnili, da smo potrebovali več kot tri četrtine leta, da smo sprejeli zakonodajo, ki naj bi jim pomagala sedaj, v času, ko to potrebujejo.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, danes se vsi strinjamo in pozdravljamo ukrepe za poenostavitev dodeljevanja strukturnih skladov, predlagane v poročilu gospoda Kirilova.

Vseeno pa sem kot predsednica parlamentarne delovne skupine za Evropski socialni sklad ogorčena nad tem, koliko časa je bilo potrebnega za postopek pregleda, ki sedaj poteka. Prvotni predlog Komisije izhaja iz junija 2009. Čeprav je bil namen tega pregleda pomagati državam članicam v boju proti gospodarski in socialni krizi, pa je trajalo šest mesecev, da je Svet dosegel sporazum. To je nesprejemljivo. Res je, da je bil med tem spremenjen zakonodajni postopek, da bi dobil Parlament enake pristojnosti kot Svet. Vendar pa kot izvoljeni predstavniki Evropske unije danes javnosti ne moremo opravičiti teh zamud.

Sedaj bom na kratko skrenila in pozdravila odgovornost, ki jo je Parlament pokazal s tem, ko se je čim bolj strinjal s stališčem Sveta, da ne bi še naprej zavlačeval tega postopka. Vendar pa bi rada ponovno izrazila svoje razočaranje. Potrebujemo Evropsko unijo, ki lahko sprejema hitre odločitve, ki imajo resnični vpliv na tem področju.

Sedaj pa se za trenutek obrnimo v prihodnost. Ukrepi za poenostavitev, ki so bili danes predlagani za boj proti gospodarski krizi, so pozitivni, a rada bi dodal, da bi lahko bili še bolj velikopotezni, če ukrepi, ki se uporabljajo za sedanje programsko obdobje 2007–2013, ne bi bili tako okorni in zapleteni.

Zato Evropski parlament ob misli na prihodnja pogajanja za večletni zakonodajni okvir za obdobje 2014–2020 pozivam, naj pokaže drznost pri svojih predlogih za poenostavitev upravljanja in uporabe strukturnih in kohezijskih skladov.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz izražam svoje spoštovanje glede poročila gospoda Kirilova in žal mi je, da danes ne more biti tu z nami.

Nadaljnja poenostavitev mehanizmov, ki se nanašajo na Sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad, je dobra zamisel in bo dobra za porabo. V času, ko se ta sredstva porabljajo tudi za boj proti krizi, moramo plačilne agencije postaviti v položaj, ko lahko potrošijo ves svoj denar; vendar pa ta naš ukrep pomeni tudi, da imamo še en izgovor manj.

Izgovor manj za koga? Za regije, ki na primer trošijo sredstva iz Kohezijskega sklada in pogosto ne morejo potrošiti vsega svojega denarja, ker tega ne morejo storiti, a imajo še vedno kaotično naravo in prekomerno birokracijo evropskih postopkov, ki so odvisni za njihovo pomanjkanje porabe.

Danes ta izgovor ne velja več; danes so vsa telesa, zadolžena za razporejanje evropskih sredstev postavljena v položaj, ko...

(Predsednik je prekinil govornika)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Učinki gospodarske krize se čutijo od leta 2008. Glavne težave, ki jih sedaj srečujemo, so brezposelnost, upad življenjskih standardov in revščina. V smislu politik Evropske unije neprestano potekajo prizadevanja za razširitev in izboljšanje instrumentov, ki so na voljo za reševanje teh učinkov, kar prav tako pomeni spodbujanje gospodarske rasti v Evropi. Poročilo gospoda Kirilova je dober primer tega. Osnovan je bil na podlagi nekaterih odličnih in dobrodošlih predlogov Komisije, namenjenih za poenostavitev postopka za vloge, ki omogoča državam članicam dostop do ustreznih sredstev.

Pozdravljam in podpiram poročilo, ki ga je pripravil gospod Kirilov v smislu združevanja zneskov, ponujenih za velike projekte in sprejemanje posebnih tehničnih meril in pogojev za poenostavitev upravljanja razpoložljivih sredstev. Te spremembe so skladne s strategijo Evropa 2020, ki spodbuja ustvarjanje delovnih mest in podpira naložbe, usmerjene v varstvo okolja.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospod Hahn, tisti, ki so govorili pred mano, so že omenili prednosti kohezijske politike in tega tu ne bi rada ponavljala. Rada bi le poudarila, da imata naša država Poljska in naša regija Wielkopolska ravno tako korist od kohezijske politike. Zaradi tega sem zelo vesela in tako razumem spremembe uredbe. Vesela sem zaradi neprestanih prizadevanj za boljšo porabo sredstev – boljšo porabo sredstev kot del kohezijske politike. Za izboljšanje izvajanja in porabe pa je nujno potrebno neprestano poenostavljanje in neprestana liberalizacija zakonodaje, ki upravlja izvajanje te politike. Zato to uredbo razumem kot naslednji korak za poenostavitev izvajanja. To me veseli. Rada bi povedala tudi, da morajo biti ta prizadevanja neprekinjena. Ves čas se moramo boriti proti prekomerni birokraciji in ves čas moramo poskušati zagotavljati, da bo zakonodaja v korist upravičencem.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Hahn, kohezijska politika je pomembno politično orodje. Daje nam možnost, da pomagamo v boju proti krizi, da spodbudimo kratkoročno povpraševanje in da hkrati vlagamo v dolgoročno rast in konkurenčnost. Pomembno je, da zelo jasno povemo, da so kohezijska politika in zlasti predplačila in hitrejša lokalno izvajanje v letu 2009 pomembno prispevali k povečanju kupne moči, ki je koristila gospodarstvu in pomagala omejiti padec zasebne potrošnje. Kohezijska politika je tudi zelo pomemben del strategije Evropa 2020. Zato ne razumem, zakaj je vaš kolega komisar, gospod Rhen, povezal sankcijske mehanizme za neupoštevanje predpisov enotnega finančnega trga z omejitvami glede regionalne politike.

(Predsednik je prekinil govornika)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, v naslednjih nekaj tednih bomo glasovali o poročilu gospoda Kirilova in to pozdravljam, saj je nujno potrebno.

Javnost in naši izvoljeni predstavniki sedaj že skoraj leto dni čakajo na otipljive in trajne ukrepe iz kohezijske politike v odgovor na krizo; nacionalni in lokalni akterji so porabili leto dni za pozivanje k večji prožnosti in prilagodljivosti dodeljevanja evropskih sredstev.

Danes, ko Parlament premišljuje o novih ukrepih, usmerjenih v večjo preglednost pri uporabi Kohezijskega sklada, moramo bolj kot kdaj koli prej uspeti s svojo potezo, da te zahteve poenostavimo. Poročilo gospoda Kirilova je prvi korak k tej poenostavitvi. Pozivati mora tudi k drugim, ker sta na kocki verodostojnost in vidnost evropskega ukrepanja v vsakodnevem življenju.

To poročilo je tudi dokaz evropske solidarnosti, da lahko v času, ko dvomimo v našo enotnost, zagotovi tistim članicam, ki to potrebujejo, ukrepe, prilagojene njihovim razmeram. V teh temnih in oblačnih časih je lahko poročilo gospoda Kirilova dih svežega zraka. Upam, da bo to poročilo le prvi korak.

Johannes Hahn, član Komisije. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil vsem, ki so uspeli priti v to dvorano od blizu in od dle, da bi izkazali takšno zavezanost med razpravo. Rad bi se vam zahvalil, ker ste široko podprli kohezijsko politiko in ker ste uvideli, da omogoča, da pomagamo našim regijam in ljudem v njih. Češka poslanka se je sklicevala na rek, da je hitra pomoč dvakrat učinkovitejša. Dejal bi, da je to evropsko razumevanje. Kljub vsem težavam in napakam smo se v tej pobudi držali tega načela.

Moj kratek odgovor gospe Schoedter je, da vam ni treba skrbeti, da bodo mehanizmi nadzora trpeli preprosto zato, ker smo standardizirali pragove, da bomo lahko ocenili projekte, ki pogosto enotno zajemajo obe področji. Imamo tudi nadzorne mehanizme na lokalni in nacionalni ravni. To je pojem, ki leži v ozadju skupnega upravljanja. Prav tako na nas vplivajo drugi predpisi, na primer, pri javnem naročanju in pri sistemu državne pomoči. Sem sodijo tudi določeni roki, ki jih kot regionalni politiki ne moremo preprosto zanemariti.

Kar zadeva razširitev predpisa N+3, menim, da bi morali sprejeti zelo restriktiven pristop. Zagotoviti bi morali, da se pravila ne ublažijo in da regije ne bodo mislile, da se lahko vsedejo in ne počnejo ničesar. Namesto tega se morajo zavezati k rabi sredstev, ki so na voljo.

Ali bi lahko, prosim, posredovali gospe Swinbrune, da ni nikakršnih znakov, da se bo zgodilo tisto, česar se boji, če bo proračun zadosti velik. V prihodnosti bomo Walesu zagotavljali regionalna sredstva, ki so na voljo, in tudi vsem drugim regijam. Zaradi tega ne odobravam rabe denarja iz strukturnih skladov v težkih časih za izvedbo navideznih sankcij, ki nimajo nikakršnega učinka.

Še enkrat hvala za vašo široko podporo. V svojo zahvalo vključujem člane osebja Generalnega direktorata za regionalno politiko, ki so zelo trdo delali na tem področju.

Karin Kadenbach, namestnica poročevalca. – (DE) Gospod predsednik, z veseljem bom posredovala vse pohvale in pozitivne ocene z današnje razprave gospodu Kirilovu. Ponovno bi rada izpostavila dve točki.

Za porabo imamo na voljo le denar evropskih davkoplačevalcev in zato moramo poskrbeti, da bo dostop do sredstev kar se da enostaven in pregleden. To je cilj tega poročila. Vendar pa prav tako menim – in ta zahteva velja za gospo Schroedter –, da ne bi smeli namigovati, da posamezne države članice ne počnejo vsega, kar je mogoče, za ravnanje v skladu z evropskim pravom. To sem danes razumela med vrsticami in mislim, da tega ne bi smeli namigovati o nikomer. Delam na predpostavki, da vse države članice in vse institucije počnejo vse, kar je v njihovi moči, da bi zagotovile, da se evropska sredstva uporabljajo učinkovito in pravilno.

Gospe Swinburne bi rada podala še eno pripombo, a ta ni namenjena le njej. Tu ne gre za dajanje miloščine revnim regijam. Regije subvencioniramo, da bi povečali kupno moč in ustvarili delovna mesta, ker je kupna moč v teh regijah del celotnega prispevka k zagotavljanju, da lahko Evropa začne ponovno proizvajati in prodajati izdelke. To bo okrepilo notranji trg. Z drugimi besedami, ne gre le za dejanje splošne solidarnosti. Vsakdo, ki ve nekaj o gospodarstvu in poslovnem svetu, bo razumel ne le z družbenega vidika, ampak tudi s poslovnega in gospodarskega vidika, zakaj potrebujemo regionalno politiko in zakaj jo lahko uporabljamo kot hiter in učinkovit ukrep, zlasti v času krize, za spodbujanje evropskega gospodarstva v vseh evropskih regijah.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na delnem zasedanju v prvem tednu maja.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) To poročilo o spremembi splošne uredbe o izvajanju strukturnih in Kohezijskih skladov je še posebno pomembno za državljane Evropske unije. Številne države članice, med njimi Romunija, so do danes malo koristile evropska sredstva. Veliko število državljanov, podjetij in lokalnih oblasti je kritiziralo zapletene postopke, ki so jih ovirali, kadar koli so poskušali pridobiti financiranje za svoje projekte.

Izdelava osnutka tega poročila kaže željo Evropskega parlamenta, da reši probleme, izpostavljene v zvezi s tem. Podpiram predloge, usmerjene v poenostavitev postopkov za dostop do evropskih skladov. Zmanjšanje količine nepotrebnih upravnih postopkov in birokracije, skupaj z vzpostavitvijo jasnejših pravil, bo pomagalo povečati raven porabe evropskih sredstev.

Pozdravljam te ukrepe, zlasti, ko države članice prizadeva gospodarska kriza. Pet evropskih držav, med njimi Romunija, bo sodelovalo v postopku za pospeševanje porabe evropskih sredstev. Izvajanje novega postopka za predplačila bo omogočilo, da se hitreje zaključi več projektov. Dalje, Romunija bo imela koristi od spremembe pravil glede zmanjšanja tveganja izgube sredstev, ki ne bodo dovolj hitro porabljeni.

Alain Cadec (PPE), v pisni obliki. – (FR) Gospodarska kriza je pokazala potrebo po javnih ukrepih za podporo zasebnih dejavnosti, ki so v težavah. Kohezijska politika Evropske unije v tem pogledu igra bistveno vlogo. Z zagotavljanjem finančne podpore za tiste, ki jih je prizadelo gospodarsko nazadovanje, predstavljajo strukturni skladi vzvod, s katerim lahko spodbudijo dejavnost.

Vseeno pa ostaja dostop do evropskega financiranja težaven za številne morebitne upravičence. Postopki so zapleteni, zamude pa so predolge, čeprav nujnost krize zahteva enostavne in hitre ukrepe.

Kot del te skrbi za pojasnitev pozdravljam pobudo Komisije, usmerjeno v poenostavitev finančnega upravljanja strukturnih skladov. Različni predlogi potekajo v smeri učinkovitejše kohezijske politike, a takšne, ki nima preveč določenega vpliva na proračun Skupnosti. Ta pragmatičen pristop pozdravljam.

Vendar pa se Komisija ne sme ustaviti tu. Ta reforma, ki jo zahtevajo krizne razmere, mora biti prva stopnja korenite poenostavitve načina upravljanja evropskih skladov. Kohezijska politika mora postati instrument za učinkovitejše javno posredovanje z namenom zagotavljanja resnične podpore gospodarski dejavnosti.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi čestitala poročevalcu za delo, ki ga je opravil. Prav tako pozdravljam dejstvo, da sta Svet in Odbor za regionalni razvoj končno potrdila sporazum. Menim, da je za nas najpomembnejše, da lahko čim prej sprejmemo to poročilo, da bomo lahko državam članicam, ki jih je najbolj prizadela kriza, ponudili finančno podporo, potrebno za oživitev gospodarstva. Eden ključnih vidikov, izpostavljenih v tem poročilu, je poenostavitev postopkov za dostop do evropskih sredstev in njihovo izvajanje. Potrebujemo ukrepe za pospešitev hitre oživitve, zlasti sedaj, v gospodarski krizi.

Posledično mislim, da je dajanje predplačil v višini 2 % iz Evropskega socialnega sklada in v višini 4 % iz Kohezijskega sklada idealna rešitev za države članice, ki se srečujejo pomembnimi likvidnostnimi problemi, s čimer se jim omogoči, da imajo koristi od stalne pomoči. Finančna sredstva iz Evropskega socialnega sklada bi morala aktivno prispevati k oživitvi gospodarstva držav članic, ki jih je kriza najbolj prizadela, ter tako pomagati njihovim prizadevanjem za ohranitev delovnih mest, izboljšanje ravni poklicnih kvalifikacij in dodatno preprečevanje in boj proti brezposelnosti.

Georgios Stavrakakis (S&D), v pisni obliki. – (EL) Najprej bi rad čestital poročevalcu Evgeniju Kirilovu in vsem članom našega odbora, ker smo zaradi njihove vztrajnosti in odločnosti uspeli danes izvesti to razpravo in napredovati neposredno k sprejetju tega izredno pomembnega poročila, ne da bi zapravili še kaj dragocenega časa. Rad bi poudaril odločilno vlogo sprememb pri povečanju porabe dodeljenih sredstev, zmanjšanju birokracije in zapletenosti pravil, maksimiranju vpliva financiranja na gospodarstvo kot celoto in tako večkratno povečanje koristi za državljane. V svoji avdienci je komisar Hahn po pravici izpostavil, da ima kohezijska politika kljub dejstvu, da je to morda najuspešnejša evropska politika, sovražnike in tudi prijatelje. Sprejetje teh sprememb, o katerih danes razpravljamo, je pomemben korak, a še mnogo nujneje je, da Evropska komisija takoj naredi naslednji korak, ki pa je predložitev njene vizije politične kohezije za prihodnost skupaj z zamislimi in predlogi za nujne izzive v okvir, obratovanje in pristojnosti, nova orodja in tako naprej.

Sedaj je skrajni čas za naslednji korak, preden pridejo na površje dokumenti brez funkcije.

15. Posebni ukrepi za kmetijske trge (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor v zvezi s posebnimi ukrepi za kmetijske trge (O-0036/2010 - B7-0208/2010), ki ga v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja postavlja Paolo De Castro.

Ker gospod De Castro ni prisoten, ima besedo gospod Le Foll, ki nadomešča gospoda De Castra.

Stéphane Le Foll, namestnik vlagatelja. – (FR) Gospod predsednik, tako je nocoj naša odgovornost, da zaključimo te razprave in pozno je že. Najprej bi rad opravičil predsednika Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, gospoda De Castra, ki nocoj ne more biti z nami zaradi razlogov, ki jih poznate. Kot drugi poslanci v tem parlamentu, ni mogel zapustiti svoje države, da bi prišel in sodeloval v naših razpravah v Strasbourgu.

Vprašanje, s katerim se ukvarjamo, je posledica splošne krize, ki jo doživlja celoten kmetijski sektor. Kakor vemo danes, doživljamo krizo in predvsem padec cen in kmetijskih dohodkov, ki prizadevata pridelovalce žit, živinorejce, naj bodo to prašičerejci ali govedorejci, in tudi, in to pravim v imenu gospoda De Castra – pridelovalce olivnega olja in ki zelo močno prizadevata in sta prizadela pridelovalce mleka.

Samoumevno je, da si parlamentarni Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki se srečuje s krizo in padcem cen, želi izvedeti od Komisije, kaj lahko storimo sedaj in v prihodnosti, da bi se izognili tej krizi, in predvsem, kakšne ukrepe lahko sprejmemo v prihodnjih mesecih za podporo kmetom in za zagotavljanje, da bodo kmetijski trgi manj nestanovitni.

Prvo vprašanje, ki bi ga rad postavil komisarju, se izrecneje nanaša na krizo v mlečni industriji: kakšne so razmere glede ukrepov, ki sta jih Parlament in Svet sprejela glede te krize v mlečnem sektorju in zlasti za uporabo slavnega 300 milijonov EUR vrednega mlečnega sklada, ki je bil sprejet? To je prvo vprašanje, ker mislim, da če bomo sprejemali zakonodajne odločitve, potem moramo vedeti, kako se uporabljajo.

Kakor sem dejal, vse vrste proizvodnje sedaj prizadevata padec cen in globoka kriza na trgih. To sproža vprašanje in iskanje odgovorov glede tega, kar bi lahko imenovali tržna uredba, in glede načina, kako lahko omejimo razvpito nestabilnost.

Nihče se ne pritožuje, ko cene rastejo, zlasti ne kmetje. Evropski potrošniki se bojijo rasti cen v kmetijstvu, ki omejujejo njihovo kupno moč in vplivajo na njihovo sposobnost kupovanja kmetijskih izdelkov.

Kadar so cene nizke in ko padajo daljša časovna obdobja, takrat so proizvajalci kaznovani v smislu njihovih dohodkov in predvsem najresneje za evropsko kmetijstvo v smislu njihovih sposobnosti vlaganja in pripravljanja na prihodnost. Kmetijstvo je težka industrija; vlaganja so precejšnja in potrebnega je veliko časa, da se ta naložbe povrnejo. Cene moramo stabilizirati.

Gospod komisar, vprašanje Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in njegovega predsednika gospoda De Castra je sestavljeno iz dveh točk.

Najprej, naznanili ste, da se bodo številni ukrepi, povezani z mlečno industrijo, izvajali pred koncem tega leta. To je pomembno. Ali nam lahko podate kakšne podrobnosti v zvezi z njimi? Drugič, obstajajo posebni ukrepi, ki jih je treba uporabljati za vse trge, ne le za mlečni sektor.

Nazadnje pa je vprašanje, ki smo vam ga želeli postaviti, kako namerava Komisija predvideti in preprečiti te padce cen v srednjeročnem smislu. Kateri mehanizem tržnega upravljanja je mogoče uporabiti za omejevanje nenadnih dvigov in predvsem nenadnih padcev cen. Kaj Komisija sedaj dela in kako gleda na to vprašanje?

To so trije elementi, ki sem jih želel omeniti: mlečni sklad, perspektive glede krize v mlečnem sektorju, in splošneje, način, kako namerava Komisija reševati to vprašanje nestabilnosti cen in padcev cen.

Dacian Cioloș, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil gospodu De Castru in gospodu Le Follu iz parlamentarnega Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ker sta te probleme podala v razpravo v tem parlamentu.

Res je: tudi jaz moram priznati, da so dohodki kmetov presenetljivo padli v letu 2009, kar je bilo le nadaljevanje težnje, zabeležene v letu 2008. Zato so to razmere, s katerimi smo se redko srečali na evropskem trgu. Sovpadajo z vse večjim odpiranjem trga na svetovni trg in so posledica nedavnih reform skupne kmetijske politike.

Ta kriza je prizadela zlasti mlečni sektor. Lani smo bili priča temu, da so številni proizvajalci v tem sektorju preživljali težke razmere, zlasti tisti na območjih podeželja, kjer je proizvodnja mleka bistvena ne le za kmetijski sektor, ampak tudi za gospodarsko dejavnost in na splošno za zaposlovanje.

V tem kontekstu je Evropska komisija lani sprejela ukrepe, najprej z mobilizacijo mehanizmov za posredovanje na trgih, da bi ustavila padanje cen. Sprostila je pomembna sredstva, več kot 400 milijonov EUR, za financiranje teh posredovanj na trgih. Vendar pa, kakor je poudaril gospod Le Foll, je bil mobiliziran tudi sklad v višini 300 milijonov EUR za omogočanje državam članicam, da so prišle na pomoč najbolj prizadetim proizvajalcem v mlečnem sektorju.

Ta odločitev je bila potem sprejeta lansko leto. Državam članicam je dala možnost določiti merila, na podlagi katerih so bila razdeljena sredstva in usmerjena predvsem k tistim proizvajalcem, ki so jih najbolj potrebovali.

Razjasniti moram, da so ta merila določile države članice in zanje ni bila potrebna odobritev Komisije. Države članice so bile dolžne le obvestiti Komisijo o tem, katere ukrepe so sprejele.

Oznanim vam lahko, da so, kolikor sem seznanjen, Komisijo o svoji odločitvi, da uporabijo te ukrepe, obvestile vse države članice. Določile so torej merila, na podlagi katerih bodo razdeljevale ta sredstva, in postopek razdeljevanja pomoči se bo začel. Države članice imajo do junija čas, da razdelijo ta sredstva.

Kot sem torej povedal, smo imeli fazo posredovanja na trgih, da bi jih ponovno postavili v enakovreden položaj. Mislim, da nam sedanje razmere kažejo, da je to posredovanje uspešno, ker so se cene ustalile. Seveda še vedno obstajajo razlike, a se nahajajo znotraj razumnih meja, znotraj običajnih meja trga. Drugič, obstajajo podporni ukrepi, ki bodo kmalu dosegli proizvajalce. To so potem ukrepi, ki so že bili sprejeti.

Rad bi tu ponovno izjavil, kar sem nedavno povedal parlamentarnemu Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja: kot komisar upam, da se bom iz tega posebnega položaja, ki smo ga doživeli lani, nečesa naučil. Ne želim čakati na reformo skupne kmetijske politike po letu 2013, ko bomo zagotovo prišli sem z trdnjšimi odgovori za celoten kmetijski sektor. Ne bom čakal na zaključek reforme skupne kmetijske politike leta 2013, da bi podal posebne predloge za mlečni sektor na podlagi sklepov skupine na visoki ravni, ki je bila lani ustanovljena zaradi krize in sedaj opravlja svoje delo. Ta skupina bo junija predstavila svoje ugotovitve.

Takoj za tem, julija, bom Svetu kmetijskih ministrov in parlamentarnemu Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja na podlagi teh ugotovitev predlagal razpravo. Torej od sedaj do jeseni ali do konca leta, bom prišel sem s predlogi, ki nam bodo omogočili predvideti in, kolikor je mogoče, preprečiti takšno krizo – zlasti v mlečnem sektorju, ker je doživel najtežje razmere med vsemi – in tako predlagati rešitve, ne le kratkoročno, ampak tudi srednje- in dolgoročno.

Seveda se bomo iz tega nekaj naučili za druge kmetijske sektorje, kjer bomo morali posredovati. Morda bi lahko sedaj izkoristil priložnost in vam podal nekaj informacij, po katerih lahko nadaljujete v razpravah, ki bodo tu potekale danes.

Komisija podrobno spremlja razvoj trgov v drugih sektorjih. Z uporabo metod posredovanja, ki jih imamo sedaj na voljo – mehanizmov za posredovanje na trgih, ki se zlasti uporabljajo kot zaščitne mreže – se bomo po svojih močeh potrudili, da bi preprečili, da se ponovijo razmere, podobne tistim, ki so prizadele mlečni sektor.

Najlepša hvala. Pozorno bom poslušal vprašanja in probleme, ki jih boste sprožili in ponovno bom na koncu spregovoril, da bi povedal nekaj stvari.

Peter Jahr, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Ciolos, gospe in gospodje, temeljna preusmeritev kmetijske politike, da bi bila bolj osredotočena na tržno gospodarstvo, je pravi pristop, ki ga moramo sprejeti. Odločitev za povečanje povezav med evropskim kmetijstvom in svetovnim trgom je tudi pravilna. Začetni uspeh te politike je bil zelo očiten do leta 2007 ali do začetka leta 2008. Evropska kmetijska politika je za denar nudila boljšo vrednost. Posredovanj na trgu skoraj ni bilo, kmetje pa so imeli stabilne in rastoče dohodke. Vendar pa sedaj doživljamo negativni vidik te preusmeritve, ki vključuje velika nihanja cen in padanje kmetijskih dohodkov. Kmetje in tudi oblikovalci kmetijske politike se morajo biti v prihodnosti sposobni prilagoditi velikim nihanjem proizvodnih cen na vseh področjih, ne le v mlečnem sektorju.

Da bi lahko učinkoviteje obvladali resne padce na trgu, potrebuje kmetijska politika orodja, ki ji bodo omogočala hitro in dosledno ukrepanje brez velike količine birokracije. Zato pozivam, da se ukrepi, kot so posredovanja ali izvozne subvencije, ne odpravijo v celoti, ampak se v proračun vključijo s številko nič. Ti instrumenti bi se morali uporabljati samo v izjemnih okoliščinah in ne za neprestana tržna posredovanja. Vendar pa morajo biti ti instrumenti, ko jih potrebujemo, pripravljeni za uporabo. Prav tako moramo določiti ukrepe za poklic kmetovanja, ki bodo ustvarili enakost na trgu. Med te sodijo zlasti krepitev pravnega položaja skupin proizvajalcev.

Upam, da bo Komisija držala svojo obljubo in obravnavala boljše temeljne pravne pogoje in nato hitro sprejela ukrepe, ko bodo potrebni za preprečevanje, da bi kmetje in potrošniki doživeli resno škodo.

Marc Tarabella, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, podpiram vaše prve korake v vlogi komisarja za kmetijstvo in razvoj podeželja, ker smo od vašega nastopa in ob več drugih priložnostih z zadovoljstvom poslušali, kako ste izražali svoje želje, saj ste razumeli, da je izredna nestalnost cen resna grožnja za kmetijstvo in njegovo prihodnost. Enako velja za kmetovalce, ki ne morejo več dolgoročno načrtovati, ker se naložbe jasno – zlasti za najmlajše med njimi – izračunavajo v obdobjih 20 do 30 let.

Pred komaj šestimi meseci sem na današnji dan skupaj z gospodom Le Follom in nekaj drugimi kolegi podpisal spremembo glede tega vprašanja in glede resne nestalnosti, katere namen je bil zmanjšati 1-odstotno povečanje, ki je bilo določeno zlasti za proizvodnjo mleka, ker smo dejansko v obdobju prekomerne proizvodnje. Sprememba je bila s skoraj 250 glasovi proti 350 zavržena.

Dejali ste, da bomo v prihodnosti razmislili o uredbi. Skupina na visoki ravni se srečuje, njeni člani pa so, kakor razumem, visoko strokovni posamezniki: zastopani niso le proizvajalci, ampak tudi distributerji.

Ne bi rad, da bi bili pozabljeni akterji, ki se nahajajo med temi dvema, med proizvajalci in distributerji – to so predelovalci. Upam, da ne bomo pozabili nanje, ker se tudi in predvsem preko njih pridobivajo zaslužki; po mojem mnenju še toliko bolj kot preko distributerjev. Tedaj bi rad zagotovilo, da v razpravi ne bomo pozabili nanje.

Poleg mlečnega sektorja na vse sektorje vpliva nestalnost in toliko bom drzen, da bom dejal, da so cene visoke. Bodimo previdni; to ni nujno dobro za kmetijstvo, saj se predelovalci – uporabniki – obračajo k alternativnim proizvodom. Ko se bodo cene povrnila na običajnejšo in nižjo raven, se ti uporabniki ne bodo nujno vrnili k prvotnemu proizvodu.

Gospod komisar, glede na to, da je tako, bi rad vedel – čeprav je nekoliko prezgodaj –, ali resnično nameravate v prihodnosti izvajati na vseh drugih področjih proizvodnje regulativne mehanizme, ki jih proizvajalci vneto čakajo.

Martin Häusling, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Ciolos, trenutno so stvari na podeželju sorazmerno mirne, ne zato, ker so kmetje zadovoljni, ampak zato, ker je mnogo kmetov sedaj zelo razočaranih. Ne moremo imeti vseh za norca in jim govoriti, da bomo leta 2013 določili pomembno rešitev kmetijske krize. Odgovore jim moramo dati sedaj. Glede tega se strinjamo. Protesti se lahko zelo hitro premaknejo nazaj v Bruselj, da bomo morali zagotoviti nekatere odgovore.

V mlečnem sektorju je potrebna temeljna sprememba politike. Udeležil sem se konference na visoki ravni in ugotovil, da so odzivi, dani na mlečno krizo, zanimivi, a nikakor primerni. Če je treba izvesti spremembo politike, potem je treba postaviti pod vprašaj nedavno odločitev, da se odpravijo predpisi. Ob zaključku tega procesa bi lahko rekli, da je konec kvot povzročil zelo trd pristanek in ne mehkega. Sedaj moramo nujno premisliti, kako bomo sprejeli novo politiko, kako lahko postavimo nova merila in kako lahko državo, z

drugimi besedami Evropsko unijo, vrnemo v igro, da bomo dobili jasnejša pravila za trg. Trgi ne funkcionirajo brez pomoči. To je odgovor na finančno krizo in tudi na krizo v kmetijstvu. Zagotoviti moramo pravila.

Sedaj se srečujemo z norim procesom zgoščevanja v kmetijstvu. Zelo sem zaskrbljen, ko berem v časopisu, da se na jugu Anglije gradijo enote, v katerih bo 8 000 krav. Po drugi strani pa se morajo mnoge male kmetije v prikrašanih regijah zapreti. To so spremembe, ki ne bodo ustvarile evropskega, ampak ameriški kmetijski model z vse večjimi in večjimi podjetji, ki bodo na koncu pripeljala do izgube mnogih malih mlečnih kmetij v Evropi. Zapomniti si moramo, da to pomeni tudi izgubo delovnih mest.

Gospod Jahr, strinjamo se glede ene točke, čeprav se ne strinjamo, da je prav, da našo kmetijsko politiko osredotočamo na svetovni trg. Za kmete potrebujemo jasno pravno stališče. So najšibkejši člen v poslovni verigi. So prvi, ki jih bodo prizadele dumpinške cene, ki na mnogih področjih postajajo vse bolj vsakdanje. Strinjamo se, da nujno potrebujemo jasno politično izjavo o tem, kako lahko v prihodnosti bolje urejamo trge.

Gledati moramo izven meja Evrope, da bi videli, kako to težavo rešujejo druge regije. Nihče nam ne bo povedal kako in kdaj naj upravljamo svoje trge. V zadnjih letih smo stvari peljali predaleč z odpravo mnogih tržnih predpisov. Poglejmo si druge države – enako bi morala storiti skupina na visoki ravni –, da bi videli, katera pravila se uporabljajo drugje. Jasno je, da ima Kanada to, za kar mnogo kmetovalcev in potrošnikov verjame, da je preizkušen model. Tega ne bi smeli že takoj na začetku izključiti iz razprave. Namesto tega bi morali prav tako zagotoviti nekaj odgovorov.

Kot del izziva v smeri naše politike moramo poskrbeti, da bomo sprejeli politike za regionalne trge. Vedno se moramo osredotočati na regije in ne na 5 % proizvodov, ki se prodajajo na svetovnem trgu. Izvoznih subvencij in posredovanj ne smemo obravnavati kot običajna pravila za vpliv na trg v prihodnosti. Ta proces moramo končno odpraviti.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, najprej pozdravljam priložnost, da imamo to razpravo. Mislim, da je ravno pravočasna in nedavna kriza v mlečnem sektorju, ki je pohabila toliko naših kmetovalcev po Evropski uniji, zagotovo pokazala resno nestalnost, ki lahko vpliva na naše kmetijske trge. Pomembna nihanja cen se pojavljajo iz leta v leto in zagotovo iz meseca v mesec in so pogosto posledica dejavnikov, ki so zunaj našega nadzora, kot sta globalna finančna kriza in seveda cena nafte.

Učinke dramatičnega upada cen mleka v letu 2009 je sestavljala nesposobnost dovolj hitrega ukrepanja EU na razmere. Medtem smo bili sčasoma zmožni izvajati mešanico tržnega upravljanja in ukrepov za dohodkovno podporo, kot je posredovanje v mlečnem skladu in izvoznih nadomestilih, ki so do določene mere olajšali skrb, mnogi kmetovalci, ki proizvajajo mleko, pa so na koncu ostali brez posla in mnogi trpijo resne finančne izgube.

Po mojem mnenju moramo sprejeti dvojni pristop, da bi poskušali olajšati učinke znižanih cen na naše kmetovalce. Najprej se moramo dogovoriti glede določene minimalne varnostne mreže za vse sektorje, ki so ranljivi za nihanja cen. Drugič, zagotoviti moramo, da se bomo sposobni, ne glede na to, katera orodja uvedemo, hitro in učinkovito odzvati na vsako krizo, ki se pojavi.

Trenutno poteka veliko razprav v Parlamentu in zunaj njega o kmetovalcih, ki prejemajo pošten in stabilen dohodek za tisto, kar proizvajajo. Podrobnosti preskrbe s hrano in živilske preskrbovalne verige so tema, ki je pomembna enako za kmetovalce in tudi potrošnike. Bližajoča se reforma SKP nam daje resnično možnost za reševanje teh težav. Seveda je pomembno, da ne spodkopavamo konkurenčnosti evropske kmetijsko-živilske industrije. Vendar pa se mora biti reformirana SKP sposobna odzvati na različne krize v kmetijstvu, da bi stabilizirala trge in zagotovila pošten dobiček našim državljanom.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, izhajam iz predpostavke, da je na kmetijskih trgih veliko nestabilnosti. Cene osnovnih kmetijskih proizvodov so bistveno padle. Hkrati so se povečale potrošniške cene, znatno pa so se znižali kmetijski dohodki.

Po mojem mnenju bo SKP po reformah in ločitvi pomoči postala zadosti usmerjena v trg. Moj glavni predlog – in rad bi, da je to jasno – je, da kmetijskega sektorja ne moremo prepustiti le pravilom trga. Proizvaja javne dobrine in potrebuje javno evropsko finančno pomoč. Ne morem slediti protislovju argumentov poslancev, ki tu predlagajo usmerjenost v trg v državah, ki ohranjajo, gojijo in pospešujejo etnocentričnost, potrošniški patriotizem. Vendar pa sedanji ukrepi tržnega upravljanja ne zagotavljajo nujne varnostne mreže, kakor je povedal predhodni govornik, gospod Nicholson. Potrebujemo dopolnilne ukrepe, prožnejše in učinkovitejše ukrepe, ki zagotavljajo tržno stabilnost v kriznih časih. Po mojem mnenju moramo SKP

„oborožiti“ s finančnim mehanizmom za reševanje kriznih položajev, nekakšen sklad za upravljanje krize. Zagotavljanje dohodkov proizvajalcev je odvisno predvsem od varovanja preglednosti v živilski preskrbovalni verigi.

Da zaključim, ne moremo se omejevati na oblikovanje prihodnjih tržnih orodij za obdobje po letu 2013. Vemo, da so razmere – predvsem v mlečnem sektorju – prav tako kritične v drugih izredno pomembnih sektorjih, ki se razlikujejo od enega geografskega območja do drugega v Evropi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Razprava je do sedaj pokazala, da je to zelo zapleten problem. Do določene mere sta gospod Tarabella in gospod Nicholson, pa tudi drugi, omenila, da ima na eni strani problem opraviti z živilsko verigo kot celoto, kar je prav tako obravnavano v poročilu Joséja Bovéja, namreč, da Evropska unija do sedaj ni mogla doseči poštenega ravnovesja med proizvajalci, predelovalci in trgovci. Kar zadeva gospoda Ciołoša, se popolnoma strinjam, da bi bilo dobro najti srednje- in dolgoročno rešitev. Obstajajo štiri teoretične možnosti.

Ena, ki jo je omenil tudi gospod Jahr, je pregledati neoliberalno stališče, ki je do sedaj zavračalo in poskušalo porušiti interventne sisteme. Torej se v celoti strinjam, da moramo premisliti, ali je mogoče te interventne sisteme zavreči ali jih je mogoče dejansko uporabiti za upravljanje trga.

Druga možnost, ki jo je predlagala francoska vlada po ameriškem modelu, je proticiklična uredba. Vprašanje je, ali je to izvedljivo v Evropi, a preveriti moramo tudi to, glede na to, da je celoten trg tako nestanovitven, da je treba premisliti o vsaki možnosti.

Tretja možnost je borzna možnost. Ne tako dolgo nazaj je potekala konferenca o borzi Borsa Merci Telematica Italiana, spletnemu borznemu sistemu in tako moramo preveriti, do kolikšne mere je mogoče uporabljati sistem borzne izmenjave. Zaradi gospoda Ciołoša bi takoj dodal, da je borzni sistem za vzhodno Evropo in baltske države žal slabo izvedljiv.

Francosko predsedstvo je tudi izpostavilo možnost ustvarjanja sistema Evropske unije za spremljanje cen. Tudi o tem moramo premisliti in premisliti moramo – nekaj, kar je, če se ne motim, blizu načinu razmišljanja gospoda Ciołoša – o možnosti ustanovitve nekakšnega sklada po vzoru sadne in zelenjavne reforme, ki bi ga bilo mogoče uporabiti pri upravljanju tveganj. Žal bi bili v primeru žitaric za to potrebni izredno veliki zneski. Z drugimi besedami, v celoti se strinjam s komisarjem, da moramo premisliti o vsaki možnosti, ker sedaj EU ni sposobna ustrezno upravljati trgov.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, kakor dobro veste, je kmetijstvo gospodarski sektor, ki je obsega posebne značilnosti, ki pomenijo, da je morda občasno nujno javno posredovanje, če ne zaželeno, v interesih proizvajalcev, potrošnikov in javnosti. Imamo vsaj tri razloge, zakaj je javno posredovanje v tem gospodarskem sektorju ravno toliko upravičeno v Evropski uniji, kot je v drugih državah po svetu.

Značilnosti preskrbe s kmetijskim blagom in povpraševanja po živilih povzročajo nestabilnost kmetijskih trgov. Kmetijstvo prav tako proizvaja netržno blago in pomaga zagotavljati določeno stopnjo socialne stabilnosti v naših državah in na našem podežlju preko delovnih mest, ki jih ustvarja. Predvsem je kmetijstvo osnova obilne, raznolike in zdrave preskrbe s hrano. Ali smo lahko potem zadovoljni s sedanjim gospodarskim položajem naših podeželskih območij in naših kmetovalcev?

Pred nekaj dnevi, gospod komisar, mi je visoki uradnik podal naslednje številke za svoj *département* – to je francoski *département*, ki ga dobro poznate, oddelek za živinorejo. Ta upravni center ima 2 500 kmetijskih računov. Od teh računov jih ima 800 stopnjo zadolženosti, ki je višja od 80 %, 20 % pa jih ima stopnjo zadolženosti v višini 100 % ali več.

Ko se srečamo s takšnimi številkami – ki priznam, da so presenetile celo mene –, vprašanje, ki ga moramo reševati danes, ni le vprašanje dohodka, ampak dekapitalizacije evropskega kmetijstva. Manj pomoči, manj javnega posredovanja in več omejitev na proizvodnjo: to je resnično eksplozivna kombinacija.

Res je, da splošna gospodarska kriza poslabšuje položaj. Vendar pa moramo pod vprašaj postaviti tudi odločitve, ki jih sprejema Komisija, določene odločitve, ki so jih sprejeli vaši kolegi, gospod komisar. Kmetijstvo ostaja pogajalsko sredstvo v trgovinskih sporazumih. Kljub položaju v Evropi so prizadeta vsa področja mesa, določenih žitaric, sadja in zelenjave. Nedavni sporazum med Evropsko unijo in Andskimi državami, zlasti Perujem in Kolumbijo, bo žrtvoval proizvajalce najbolj zunanijh regij. Ne moremo nadaljevati s takšno politiko.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, prihajam iz južne Italije. V moji regiji, v naših regijah, se proizvodnja vrta okoli sredozemskih pridelkov, olja, poljedeljskih pridelkov in zelenjave. O tem je bilo povedanega malo, saj sta bili Evropa in Komisija vedno prevladujoče osredotočeni na proizvodnjo mleka in živinorejo, vendar pa moramo pozornost prav tako pritegniti k sredozemskim pridelkom.

Zagotavljam vam, da smo priča pojavu zapuščanja podeželja na naših območjih, v naših regijah zaradi učinkov podnebni sprememb in desertifikacije. Za nas se desertifikacija kaže v plevelih, ki rastejo, kjer se ne nekoč gojili zelenjavni pridelki, zelenjava in sadje, kjer se ne gojijo več oljčni nasadi in kjer se zemlja ne orje več.

Lahko vam povem, da so pridelovalci oliv dobili v letu 1995, preden smo dobili evro, plačilo v višini 170 000 ITL, kar je enako 90 EUR. Letos so pridelovalci oliv dobili plačilo v znesku 30 EUR na sto kilogramov. Preteklo je trinajst ali štirinajst let in cena sedaj znaša tretjino tistega, kar je bila. Naši pridelovalci olje prodajajo na debelo po ceni 2 EUR za liter; takšni prejemki jim niti ne dopuščajo, da bi si pokrili stroške, in kmetije zadolžujemo, ker prodajajo po ceni, ki je nižja od stroškov.

Prav tako smo priča čudnemu pojavu: v prodaji na debelo se olje kupuje za 2 EUR in ugotovimo, da se v veleblagovnicah prodaja na drobno po 2 EUR ali manj. Zagotovo je treba uvesti več nadzora. Z zadovoljstvom bi se srečal z vami, da bi začrtala problem posodobitve Uredbe (ES) št. 2568/1991; obstajajo novi sistemi nadzora in v korist potrošnikov in tudi pridelovalcev se moramo boriti proti izkrivljanju in ponarejanju.

V naslednji SKP ne moremo razmišljati o nacionalizaciji pomoči, niti ne moremo premišljevati o zmanjšanju neposredne pomoči, saj bi odsotnost neposredne pomoči ali zmanjšanje njenih sredstev vodilo do krize v kmetijstvu v južni Italiji in v Sredozemlju.

Gospod komisar, zaključil bom tako, da vam povem, da tisti, ki imajo danes v lasti zemljišče, le-tega nimajo v lasti, ker so ga zadeli na loteriji, ampak ker jim ga je predal oče ali stari oče, ki je obdeloval zemljo, ki je vanjo vlival pot in kri in jo je prepustil svojemu sinu.

Danes tisti, ki prepustijo kmetijo svojim otrokom, tvegajo, da jih bodo pustili v velikih dolgovih. Evropa mora zagotoviti energetičen in močan odziv v pomoč in podporo oživitvi našega kmetijskega sektorja.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, stabilizacija trga mora biti ena od skupnih osrednjih ciljev gospodarske politike. Zdi se, da smo si v tem parlamentu glede te zadeve enotni. V skupni kmetijski politiki potrebujemo varnostno mrežo tržnih ukrepov, tako za zaščito kmetov, kot tudi za zaščito vseh tistih, ki so udeleženi v živilski verigi.

Obdobje po letu 2013 se zdi še zlasti zaskrbljujoče, na primer zaradi umika izvoznih subvencij in mlečnih kvot, pa tudi povečanja uvoza iz drugih držav. Zato se zdi dobro, da komisar na tej stopnji pravi, da namerava ukrepati pred letom 2013.

Sedaj moramo pregledati, kako bomo lahko v rabo dali nova administrativna orodja za trg: na primer, za mnoge različne ukrepe za razvoj sistema za zavarovanje prihodka, s čimer bi postali proizvajalci in podjetja močnejši, izboljšala pa bi se tudi preglednost trga.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Ciolos, pred sabo imam analizo gospodarskega položaja v nemškem kmetijskem sektorju. V analizi je bila vključena ocena 19 100 kompletnih računov iz čistih kmetij in mešanih kmetij. Rezultati so bili predvideni na podlagi distribucije kmetij iz Raziskave o strukturi kmetijskih gospodarstev iz leta 2007.

V finančnem letu 2008–2009 se je celoten položaj bistveno poslabšal. Številke za 18 200 čistih mlečnih in poljedeljskih kmetij so padle s 45 400 EUR na 34 400 EUR. To pomeni 24-odstotno znižanje. Posebno velike izgube so se pojavile v obdobju 2008–2009. Poslovni rezultati so padli na 29 300 EUR (minus 45 %) in na 43 000 (minus 18 %).

Nasprotno pa živinorejske kmetije...

(Predsednik je prekinil govornika)

Dacian Ciolos, član Komisije. – (FR) gospod predsednik, mislim, da razprava, ki sem jo ravno slišal, kaže na obseg tega, kar bi se morali naučiti iz te mlečne krize. Dalje, kakor je na začetku svojega govora dejal gospod Le Foll, premisliti bi morali o izvajanju mehanizmov za upravljanje trgov kot del skupne kmetijske politike po letu 2013.

Trdno verjamem, da mora biti SKP poleg spoštovanja raznolikosti hkrati sposobna predlagati ukrepe, ki se nanašajo na naše skupne cilje na evropski ravni in nam bodo omogočili izpolnjevanje vloge, ki ji je zagotovljena v okviru Lizbonske pogodbe. Z drugimi besedami, zagotavljati mora stabilnost dohodkov kmetovalcev in da so trgi dobro oskrbljeni. Prihodnji instrumenti SKP bi nam morali zato omogočiti, da dosežemo me drugim te cilje. Seveda obstajajo tudi drugi cilji, a ti so temeljni cilji, ki jih moramo upoštevati.

Ukrepi za upravljanje trgov, ki nam bodo omogočili, da se izognemo položajem nestalnosti cen ali trga ali da posedujemo v takšnih razmerah, bodo v središču naših skrbi in predlogov, ki jih bo podala Komisija kot del SKP po letu 2013. Lahko vam zagotovim, da sedaj delamo na tem. Trdno sem prepričan in zavedam se dejstva, da morajo biti mehanizmi za upravljanje trga primerni za igranje vloge poleg neposredne pomoči, ki jo moramo ohraniti, čeprav s prilagoditvijo meril za njihovo dodeljevanje. Trg mora biti seveda zmožen delovanja. Trgu moramo dovoliti, da deluje, ko je tega zmožen, strinjam pa se tudi z gospodom Dantinom, ko pravi, da posebna narava kmetijskega sektorja opravičuje javno posredovanje. To mora biti seveda ciljno usmerjeno, njegov cilj pa mora biti reševanje problemov pri delovanju trga in zagotavljanje pravilnega delovanja. V tem duhu bomo pripravljali predloge za SKP po letu 2013.

Popolnoma razumem, da sedaj težave poleg mlečnega sektorja doživljajo tudi drugi. Tako je tudi sektor sadja in zelenjave pogosto predmet velikih tržnih nihanj: nihanje cen in trženih ali prodanih količin. Ta sektor je bil pred nekaj leti reformiran. Prav tako se bomo naučili lekcij iz tega, kako se je uporabljala reforma, ki je proizvajalcem dajala več pogajalskih pristojnosti znotraj organizacij pridelovalcev. Mislim, da bi se tudi na tej ravni lahko česa naučili, kar bi se lahko uporabljalo za druge sektorje.

Seveda menim, da je treba pridelovalcem poleg javnega posredovanja dati tudi možnost, da v pogajanjih dosežejo boljše pogodbe in tako boljše cene, hkrati pa zagotovijo del stabilnosti glede tega, kateri izdelki se dajejo na trg preko zasebnih pogodb. Zato mislim, da poleg javnega posredovanja lahko najdemo boljše načine dopuščanja, da trg dobro deluje, hkrati pa damo javnim oblastem pristojnosti, da lahko posredujejo, ko trg ne bo zmožen igrati svoje vloge, ker kmetijstvo ne sme oskrbovati le trgov, ampak mora še naprej pridelovati javne dobrine. Glede tega se strinjamo. Zato bomo morali pomagati kmetijstvu, da bo lahko izpolnjevalo svoje funkcije.

Kar zadeva vprašanja v živilski verigi, zlasti pristojnosti za doseganje boljše razporejenosti dodane vrednosti, je nekaj dela opravil Parlament, Komisija je izdala sporočilo, v Svetu pa so potekale razprave. Na podlagi vseh teh elementov mislim, da bomo podali nekaj predlogov, da bi našli mehanizme, ki bodo pridelovalcem omogočili, da se bodo bolje pogajali glede svojih marž.

Mislim, da sem bolj ali manj zajel vse govore in vse probleme, ki so bili izpostavljeni. Še enkrat bi se rad zahvalil za priložnost, ki ste mi jo dali, da se lahko pojasnim. Razprava se šele začneja. Preden sem predložil predloge za reformo SKP po letu 2013, sem sprožil tudi javno razpravo. Mislim, da bomo po razpravi in delu, ki poteka v Parlamentu, lahko do jeseni, ko se vrnem s sporočilom Komisije o prihodnosti SKP, podali predloge, ki bodo kmetovalcem dali več zaupanja v njihove dejavnosti. Te kmetovalce potrebujemo, ne le zaradi tega, s čimer oskrbujejo trg, ampak tudi zaradi tega, kar delajo na svoji zemlji.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Na različnih kmetijskih trgih so v zadnjih mesecih padle cene zaradi gospodarske in finančne krize, ki je prizadela EU, kar pa je posledično vplivalo na povpraševanje po teh izdelkih. Nižje cene so v korist potrošnikom in srednjeročno bodo vodile k povečanemu povpraševanju, a med tem je to za mnoge pridelovalce velik udarec. Zato je nujno izdelati evrpsko kmetijsko politiko, ki bo odgovor na ključno vprašanje: potrebo po zagotavljanju trajnostne varne prehrane po razumnih tržnih cenah. Potreben je kmetijski model, ki je konkurenčen in gospodarsko izvedljiv ter odgovarja potrebam državljanov po hrani ter njihovim okoljskim in družbenim potrebam. Čeprav je skupna kmetijska politika tržno usmerjena, mora vsebovati vrsto instrumentov za reševanje potrebe po kompenzaciji za ustvarjanje javnih sredstev, ki jih trg ne povrne, in nadzorujuju skrajne nestalnosti trga. Prav tako mora imeti ustrezno uredbo, močno varnostno mrežo in pametno upravljanje tveganj. Izboljšati mora tudi živilsko preskrbovalno verigo z večjo preglednostjo in boljšimi pogodbenimi praksami, ki ne škodujejo proizvajalcem. Da zaključim, nujno je zagotoviti kakovostno ravnanje z uvoženimi kmetijskimi materiali in pridelki.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Najprej mi dovolite, da povem, da pozdravljam poteze svojih kolegov, zlasti gospoda de Castra, ki je prevzel pobudo za začetek razprave o tem vprašanju. Dejstvo je, da se danes naši kmetovalci srečujejo z ogromnimi ovirami, ko gre za doseganje poštene cene za njihove pridelke. Vpliv

na cene med nedavno mlečno krizo je le en primer. Borzno posredovanje je pri stabilizaciji trga odigralo svojo vlogo, enako pa velja tudi za Sklad za mleko in mlečne izdelke za nujne primere. A nismo še na zeleni veji, da se tako izrazim. Veleblagovnice predstavljajo ovire, ko gre za pošteno kupčijo s kmetovalci. Vsi vemo, kako se veleblagovnice potrošnikom rade predstavljajo kot „uničevalci“ cen. Vendar pa moramo biti previdni, da veleblagovnice ne bodo še naprej uničevale tudi cen, ki gredo k našim kmetovalcem. Če bi dovolili, da se sedanji sistem nadaljuje neomejeno, kmetije ne bi imele nikakršne spodbude in kje bi bila takrat naša podeželska družba? To se mora spremeniti. Upam, da je Komisija glede tega zaskrbljena, kot so poslanci Parlamenta.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Leta 2009 so evropski kmetovalci doživeli bistvene težave. Dohodki so se zmanjšali skoraj za četrtno in kriza je vplivala na večino kmetijskih trgov, vključno z mlekom, žitaricami, svinjino, govedino, olivami, itd. Najzahtevnejše razmere so bile zagotovo tiste, s katerimi se je srečal mlečni trg. Kot posledico svetovnega sesutja cen so evropski mlečni proizvajalci utrpeli velike izgube. Kmetovalci so propagirali svoj težak položaj na raznih sestankih, prav tako pa so v mnogih državah potekali množični protesti kmetovalcev. Sedaj nihanja cen niso več tako velika, a to ne pomeni, da so težave izginile. Če vedno se srečujemo z majhnim povpraševanjem in nihanjem cen na mnogih področjih v kmetijstvu. Sedanji mehanizmi za posredovanje v mlečnem sektorju in ustanovitve sklada za mleko in mlečne izdelke so se izkazali za nezadostne. Lahko si že predstavljamo, kaj se bo zgodilo, ko bodo ti instrumenti prenehali veljati. Zagotovo lahko pričakujemo nadaljnja znižanja dohodkov in tržna nihanja. Strinjam se z izjavo gospoda Ciołoša, da bi bilo treba težaven položaj na mlečnem trgu rešiti takoj in da ne smemo čakati na leto 2013, ko je načrtovana pomembna reforma SKP. Junija pričakujemo odločitev skupine na visoki ravni, ki bo predstavila svoja razmišljanja in misli glede izboljšanja položaja v mlečnem sektorju. Upam, da bo to telo izpolnilo naša pričakovanja in predstavilo uravnotežen program stabilizacijskih ukrepov. Vesel sem, da ima gospod Ciołoš enake strahove kot mi in da je upošteval naše predloge.

16. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

17. Zaključek seje

Predsednik. – Naslednja seja bo potekala jutri, 21. aprila. Razprave bodo potekale od 9.00 do 13.00 in od 15.00 do 19.00 ure. Ne vem, če vsi veste, ampak jutri se bo seja zaključila ob 19.00 uri.

(Seja se je končala ob 23.25)